

٢٢
رماني

٤٦٧٥

عمره وكالعموم
وهو وصف من السجدة سلطان الامم
ملك البر والبحر حاكم كل من رقبته سلطان
السلطان العارفي محمود حاكم وحاكمه عماد المصطفى
ويعلم سلطان ايام دولة العاصم المطلق صرح
الملك احمد صاحب راجه المعتمد وفاقه الخ
السريفة عمر لها

بوصحایف پر لطایف تک تسوید نه داعی و باعث مضمون بکنونند
مدح و مدح اولان عوارف معارفک تمهید نه سبب حادث
اول اوله یکه ارباب فضل اصحاب معرفت بر جامعکده که
میدان فرسک فارسلری اید لر لغت فارسیده آخو کلیمه
لاحق اولان حرف یانک خصوصه منظره اولدی اثنا
مجاورده حاضر لردن خوصت مقانده فرصت کلامه ناظر
لردن بریسی اول معارف بش نوعه در که وحدت نسبت
و خطاب و تکثیر و مصدریه و ربونکر منحصردر انجق دوی فقیر
ایتم اوندن زیاده در بلکه اوندن زیاده در صکره مصدیه
مذکور حرفک معانی سندن دکلدر دوم بود دعوی بی معنی
طلب اتدیله مدعی مذکورک نام عهد سندن خلاص
اولیحق مذبور جماعتک اچندن بر منصفی که کمال انصاف ^{متصف}
ایدی ایتدی سترکه بزم مشتمل علامه زحمتش نیک ال کثره ^{فما}

اولن قصیه سید که اول قصه تک اصلی بود که شول وقتن که
مذکور یکانه زمانه فایق نام کتابن که لغات عربیه بی جامع
اقام اتدی مذکور کتاب مستطاب مننه الوب حرم محترم
چقدی داخی ایتدی یا معاشه الاعراب **خج و الغنم من جل آبی**
پس اول جماعتک که خلاصه ناسی اید لر خلاص او زره اتما سکر
باعث اولوب تقریر اولان مقاله ترتیب و تمهید اوله
بو او سلوب حادث او زره تصویر اولان رساله صو
تعمیر و سمت تحریر اولدی **مقدمه** مفهوم و معلوم او
لغت فارسیده آخو کلیمه لاحق اولان حرف یا اوج چند
بر جنسی حرف مبانی ندر و بر جنسی حرف معانی ندر و بر
داخی حرف زو اید ندر حرف مبانی شول حرف در که
بسیط کلمات که و سابط بیان معانی ندر اوله
بنای و ساری ترکیبی اول ادات ایله صورت ترتیب اوله
اول حرفه مستقل وضع و باشقه دلالت اوله بلکه ^{موضوع}
اولان واک جوری واقع اولور یا نی کی قامشک سمید
حروف معانی شول حرف در که بسیط کلماتک ترکیبند
داخل دکلدر وضعه دلالت غیره تبعیتلری یوقدر بلکه

اندرک داخلی مستقل و ضعیف و باشقه و لاتندی های نی کج
حرف نفی در زواید شول جوفل در که غرض اندرک ایرادندن
معنایه دلالت بلکه فایده از دیا و تخمین لفظ و سهولت
تلفظ مثلا ابا ایلی ابراهیمی بانی بر در **مشوی** شنیدم که
روزی ابا آن جمال بیاید بس بعین و دلالت که از شبها
آن ابا مقدر فرنگیس کرده برره کدره که سباط او ^{پند}
خجل ابراقا بند اندوده کل گاه اولور قحامت مقامند
اشباع چون الف زیاده ایدر زنته که ساعک بو بیتندن
ظاهر در پیت نباشی برون بر مثال سمندر همیدون باب
اندرون چون نهنگان الف زیاده اندکنین داخلی زیاده
ایدر مثلا بنیر در اصل نیز در پیت بد و کفت کای داد
غیر نندیده جهان چون تو داو و غیره جنس ناندین اولب
آخر کلیه لاحق اولان حرف یا الکی نوعد بر برسی اسم مصطلک
انک مستقل وضعی و دلالتی اولد و تخمین مستقل مدلولی
داخلی و اردریای خطاب کسی که لسان عبیده کی ضمیر متصل
مرفوع معنانه در تنگه بیان اولن کر که بر برسی دخی
حرف مصطلک در که انک مستقل وضعی و دلالتی و اراک مستقل

مدلولی یوقدر مدلولی غیرک مدلولی ضمتنده ملحوظ اولور
یای و صفیت کسی مذکور حرف معروف و صفا موصوف
اره سنده بر نسبت غیر مستقلدن عبارتدر تنگ و جیبی
اول کرک تحقیق جنس اولدن جنس ناندین اولان
یا نک اصول معنای طقور در خطاب و صفیت نسبت
و حدت ایسام تعلیق حال نفی افراد او جیبی معنای نک
بر شعبه سی وارد در و جیبی معنایک التي شعبه سی وارد در التخی
معنایک اوج شعبه وارد اول شعبه لوله معنای او نطقونه
اولور جنس ناندین اولان یا یله بکرمی در لو اعتبار او
آخر کلمه ده اولان حرف زیاده اول محلا مذکور اولان معا
نیک اعتبار تک تفصیلی بود که بیان اول نور معنای اول
خطاب در آنی احاطه ایدن حرف یا آخر کلیه لاحق اولور
کر که اول کلمه اسم اولسون چون کسی کر که فعل ماضی
اولسون کر که کسی کر که فعل مضارع اولسون کنبدکی
چون تو کردی و میکنی در لرحه سین اسلده کی شدی اشکر
میسند یہ جک یر لوده **قاعده** مذکور معنای افاده ایدن
حرف یا آخر فعل مضارع داخل اولیحق کلمه ترخیم اولنور

طرف اخیر ده کی حرف دال که علامت فعل مضارع در استقامت
 اول نور اول بسیدن لغت فارسیده رسوخی اولین
 کند لفظ بور حروفی صیغه امره لاحق اولور صانر **قاعده**
 لغت فارسیده حرف می تک زیاده سی صیغه امضا **قاعده**
 که مشرک در حالت استقبال اورت تنده مذکور صیغه **قاعده**
 تخصیص چون در کتب قضا و اده بر سینه وارد در که اول
 قاعده فرو عندند اول سینه بود که شاهد کواهی میدیم
 در **قاعده** مقبول اولور کواهی دهم در مقبول اولور نیز
 وعده اتمش اولور شهادت انگه شهادت اتمش اولور **قاعده**
 مذکور حرف خطاب یک کلیه لحوقی گاه اولور رابط و اسطیله
 اولور مثلا کردستی و دادستی در کردی و دادی تک
 معناری اتدک و وردک در کردستی و دادستی تک
 معناری اتمش بین ویر مش بین در است که رابطه در
 کلمه مذکوریه ملحق اولور معنای تغیر اتمش بر کلیه متصل
 اولور لیحق رابطه مذبوره تک الفی ساقط اولور **قاعده** مذکور
 حرف یا لغت عربیده کی ضمیر مرفوع متصل معنای **قاعده** در
 مثلا عرب طور دک اولور دک دید جک یرده قیمت ضربت

عجم زدی ایستادی ویر بو مای عجمی اول تای عربیک فایده
 سین افاده ایدر نته که عرب تاگیه ایچون ضمیر متصله ضمیر
 منفصلی جمع ایدر پس اولور دک دید جک یرده انت **قاعده**
 ویر عجم داخلی اول طریقله سلوک ایدر تو زدی در **قاعده**
 تو کردی ویر ایدر پستم داپستان او کرنی خوی بود در سیستان
 لغت فارسیده کی تو لغت عربیده انت معنای **قاعده**
قاعده ادات استفهام عرب لنده وارد در ترک لنده **قاعده**
 آخر کلمه اولان ادات حرف می اتدک او ایدر کلمه کی تکمی
 در آما فارسیده استفهام ایچون ادات یوقدر شول
 کلمه که آخونی یای خطاب لاحق اولور بعینها مقام **قاعده**
 استعمال ایدر معنای استفهام قصد اولور دعوی قرینه
 حالیه دن فهم اولور مثلا کوردکی اشدکی دید جک یرده
 دیدی شنیدی در **قاعده** دیدی که چه کرد اشراف **قاعده**
 او منظمه بر دو جانبک زر معنای ثانی که و صقیه درانی
 افاده ایدن حرف یا آخر کلمه لاحق اولور کلمه تک مدلول
 وضعیسی اولان موصوفه کی حالتی که انکله قایم اولور **قاعده**
 مذکور کلمه کرکپ مرکب اولسون زر کرکبی کرکب **قاعده**

اولسون کرم سر دکی کر که بیط مشتق اولسون شکیبای کبی
معنای مذکور ای افاده قصداً ته را اول کلمه لک آفرانده
حرف یا زیاده ای در لر زری کرمی و پسر دی و شکیبای
در **قاعده** شکیبانک اصلی شکیبای در نته که چلیبانک
و زیبایانک اصلکری چلیپای و زیبای در آخر کلمه ده الفین صکره
واقع اولان حرف مانک لغت فارسیده خذ فی شایع ^{لدغنین}
مثلاً پادشاه و کجا در اصل پادشاه و کجا در حرف بانک
دخی اول اراده واقع اول خذ فی شایع در مثلاً کد او غادر
اصلکری کد ای و غای در اصافت مقامنده اول حرف
مخذ و فی اظهار ای در لر ما اولسون یا اولسون مثلاً پادشاه
ایران و چلیپایش در لر توصیف مقامنده دخی اول خذ
اولان حرفی اظهار ای در لر مثلاً پادشاه شکر و چلیپا
سیمین در لر **قاعده** اسم جامد اوج قسم در بر قسمی محض چون
وضع اولمشدر مد لولنده اندن زاید نه یوقدر زری
قسم آخر وصف حرف چون وضع اولمشدر مد لولنده اندن
زاید نه یوقدر شکیب کبی قسم ثالث ذات موصوف
چون وضع اولمشدر مد لولنده ذاتن زاید بر وصف

اول ذاتل قائم اولور دالاتی وار در مردکی معنای رجولیت که
لسان ترکیده اندن اولکل تغییر ای در بر به وصف زاید در
لفظ مروده و لفظ ر جمله تضمناً اول و صفده دالات
وار در معنای و صفتیه دالات ای دن حرف یا اسم جامدک
بو قسمیه داخل اولور مثلاً مردی در لر سردی در لر اول کی
قسمیه داخل اولور زری شکیبی دیز لر زری و میوب زیباته
دید کلر نیک تهری بوراده ظاهر اول ری **قاعده** اسمک آفرانده
مای ساکنه اول که کسه اول اسم جامد اولسون خواجه کبی
کر که مشتق اولسون زنده کبی اول اسمیه مای و صفتیه لاق
اولیجق آفرانده بر کاف عجمی زیاده ای در لر مثلاً خواجه کی و کبی
در لر **قاعده** اسم مشتق که آفرانده مای ساکنه اول اسم
مفعول اولمق لازم دکله در اسم فاعل دخی اولور دهنده
و بخشنده کبی **پیت** بوسه بخشید مار از ان دهنه با چنین
تکلی زنی بخشنده کی ماند کور مای ساکنه اسم فاعله لاق اولیجق
نون مصدری حالی او زرنه طور ر مثلاً کرده در لر انا اسم
مفعول لاق اولیجق اول نون ساقط اولور مثلاً کرده در لر
قاعده لسان عربیده مصدر اصل در فعل ماضی و فعل مضارع

و سایر مشتقات اندن اخذ اول نور حرف زیاده اتمکله
فعل مضارعده کی کمی یا حرکت زیاده اتمکله فعل ماضی ده کی
کمی لامر ده که انگ اتخا ذی مصدر دن گاه تفصله اولور
مثلا کاندن کن امر کلور اما لسان فارسیده امر بر عکس در
فعل ماضی اصله مصدر اکاتایع در مثلا کرد که فعل ماضی
اخذده نون زیاده اتمکله مصدر اولور **فایده** تفصیل سابق
ظاهر اولدی که مذکور حرف یا معنای مصدریتی افاده اتمز
ایمیش زیر اسمای جامده اول معنی بولنم لغت فارسیده
اول معنای افاده ایدن نون ساکنه در که آخر فعل ماضی به لاق
اولور بونون مصدریه نک مدلولنگ اول بای و صغیره نک
مدلوله بعضی مآوده ده زیاده قرنی اولمغین حرف اولنگ
مدلولی صانر لرشکبیدن ده اولان معنای مصدر
شکیبایی ده اولان معنای و صغیره مشبهه در ارالرنده فرق
دقیق وارد در تدقیق نظر و تحقیق اصول قواعد اتمینجه ظاهر اولور
مثلا مذکورک وجوه تضاریفندن صرف فکر و امعان نظر
ایدیکب اول اشتباه زایل اولور مثلا شکیب اول جالتک
اسمیدر که لغت عریده اکا صبر در شکیبیا صبر اولور شکیبایی

صبر اولور قدر شکیبیدن صبر انگ کلد شکیبیده صبر ایدیکب
شکیبیده کی صبر ایدیکبدر **معنای ثالث** که نسبتدرانی
افاده ایدن حرف یا آخر کلیه لاحق اولور اول کلمه نک مدلوله
نسبتی افاده ایدر مدلولینگ مجوعندن بر وصف نسبی
حاصل اولور ترکیبی که طایفه ترکیه منسوب دیکد چینی کی
ولایت چینه منسوبدر و مکرر **قاعده** مذکور معنای افاده
ایدن حرف یا اسم مفرده لاحق اولور و غنیلین اسم مرکبه دخی
لاحق اولور مثلا دهلی در و ده کی دیر لریه کوی در و رود
دره در آخر لرنده کی کاف تصغیر چو ندر مردک ده کی کینرک
کی کاف کی کینر قریاق در کینرک قرنا جقدر **فایده** مذکور
حرف یا گاه اولور اوج کلمه دن مرکب اولان اسم لاحق اولور
دختره کی شب پره کی کمی شب پره مرکب ایدر کی ظاهر شب
کجه در پره اوجی در شب پره نک معنای کجا اوجی دکر
مرادیر هم در و دختره مرکب در دخت ایله تر دن ترکیب
اولیجق ایکی تانک برسی حذف اولور اجتماع مثلین ده ثقلیت
اولد و غندن او تری دخت قزدر بنت معنای **نیت**
خراز دخت او نیست نیبایی من بد و شاه روشن کندرای من

ترادات تفضیل در لغت فارسیده افعال تفضیل صیغه سی
 یو قدر او معنای ترکیبیه او ایدر لغتی معاده تفضیل قصد
 اتسه لاول معنایه وال اولان اسمک آخونه مذکور اداتی
 الحاق ایدر لاشلا کتبه و فزونتر در لراک کلکده ارتق بقده
 بر نسه نک فصلن بیان اتسه **لر قاعده** مذکور ادات
 گاه اولور تنقیض معاننده استعمال اولور احد ضعیفی
 آخو چون استعاره طریقی ایله مثلا یوز که انگشتری دیر
 اصلی انگشت تر در دخت ترکیبی بر تا حذف اولمشه آخونه
 کی یا یای نسبت در باش بار مغوطا قلن یوز که انگشتری
 دیگر تر حقیقی اولور نه اولور کجی بر ما غوطا قلن کور که انگشتری
 دیگر تر استعاره اولور دخرده کی ترده تنقیض ایچون
 استعاره اولمشه بو تقدیر چه دخرده کی کاف تصغیر
 مراد تلطیف اولور زیر معنای تصغیر وجه مذکور اولور
 عبارت تر دن حاصل اولمشه معنای واحدی او ایچون
 ایکی اداتی بر کلمه ده جمع اتمز **لر فائده اخوی** نته که لغت عربیه
 صیغه تصغیر استعمال اولنان بر لوده حقیقتا صغیر لوق
 لازم دکله گاه اولور فی حقیقه کتبه ایکن تخفیر صیغه ایله

تغییر ایدر لر گاه اولور احد ضعیفین آخو ایچون استعاره
 طریقی ایله تعظیم برنده صیغه مذکوره استعمال ایدر لر گاه
 اولور اول صیغه ایله تلطیف قصد ایدر لغت فارسیده
 کاف تصغیر استعمالی اول منوال اولور نه ایدر لر **فائده**
 ادات تصغیر صغیر مقدار دن تغییر اتد کلر نلین مقصود شان
 وخی انکله تغییر ایدر لاشلا کوز لو که کور مک امرنده نفع عام
 و دخل تامی وار یکن اول خصوصه کوز دن مقصود
 اولد و غندن او تری عینک دیر لر **پیت** بر دیده عینک
 می نهم چون موسم دیدار شه در آرزوی روی تو بنکر که
 چشم چار شه **فائده** لغت فارسیده دلالت وضعیه
 حبسیده قطعاً معنای صغری افاده ایدر عبارت چه در آخر
 لاحق اولور اول کلمه نک مد لولنه صغیر معنای پس افاده ایدر
 مثلا کوچک باغ و کوچک یونج دیگر بر لوده باغچه و یونجه
 دیر لر باغک لطافتدن تغصیر قصد اتسه لادات تصغیر
 باغک دیر لر صغیر دن خبر ویر مک استسه لر آخونه مذکور عبارت
 الحاق ایدر باغچه دیر لر **قاعده اخوی** مذکور حرف یا مفوده لاحق
 اولور جمعه لاحق اولمز مثلا ترکی دیر لر ترکی دیر لر مکرر جمعین

علمیه نقل اول و قتن بای نسبت کجوقی جایز اولورنته که
لسان ۶ بیده ایلده در اسم جمعه مذکور یا لاحق اولور مثلث شکر
دیر لر سپاسی دیر لر لشکر سپاه جمع دکلد ر اسم جمعه
لسان ۶ بیده کی قوم کبی ر مطب کبی **تمت** تورانی ایرانی دیر لر
توران اصلنده جمع تور در تور نسندن اولان طایفه نک
علمی اولمشدر اول طایفه نک اولوسنه توران شاه دیر لر
اصلنده جمع ایر در ایرج دن ترخیم اولمشدر تور و ایرج
فریدونک اولمشدر ایران ایرج نسندن اولان طایفه
نک علمی اولمشدر اول طایفه نک اولوسنه ایران شاه دیر لر
شاه لغت فارسیده اولومعنا سنه در بویک داینه شاهانه
دیر لر و اولو کر کدنه شاه رخ دیر لر رخ کر کدندر **قاعده**
توران شاهک و ایران شاهک اصلی شاه توران و شاه ایران
ترکیب اضافیدن علمیه نقل اولیجی مضاف الیه تقدیم اولور
مثلا میران شاه دیر لر اصلی شاه میراندر گاه اولور قطع اضاف
اکتفا ایدر لر مضاف الیه تقدیم اولور نیز یزیده مثلا فرسیدر
خواجه سرای دیر لر اصلی خواجه سرایدیر لر ایرده دیر لر
پرده سرده دیر لر **قائده** کیانیده و خسه وانی ده کی یادخی

بای نسبت در اما الفله نون جمع اچون دکلد بلکه اول حرفک
زیاده سی قاعده لسان عرب اوزرنه تعییرات نسبت ندر
قال الامام المطرزی فی المغرب اسکندریه حصین علی سائل
بحر الروم و ثوب اسکندرانی منسوب الیهما والالف والنون
من تعییرات النسب و قال فی موضع آخر منه ومن التعییرات
مینجانی الی میخ و اسکندرانی الی اسکندریه **قاعده آخر**
لسان فارسیده الف و نون علامت جمع در اما مخصوص در
جسم نامی بیه انسانده و حیوانده و نباتده اول اولیه جمع
تعییر ایدر لر مثلا مردمان و کاوان در خان دیر لر جمادده
مذکور ادات ایراد اولور مسکنان و خاکان دیر لر بلکه
و خاکها دیر لر فایله الف دخی لسان فارسیده ادات جمع
عمومی وارد در جمادده استعمال اولند و غلین نباتده و حیوانده
و انسانده دخی استعمال اولور مثلا کلها اسبها لشکرها
دیر لر **قاعده** نسبت کی در لو اولور بر نسبت لازمه در که
متغییر و متبدل اولور مذکور حرف یانگ مد لولی اولان نسبت
نسبت مطلقه در لازمه اولسون تازیده اولان کبی غیر لازمه
اولسون کتابی ده اولان کبی دین سما ویدن دین غیر سما و بیه

انتقال جایز در اول سبیدن کتابی تک کتاب نسبتی نسبت
غیر لازم در **فائده** تا اسم مصدر در تازیدن دن و تاز
اسم مصدر اولد و معنی کبی تازیدن چاق بقدر شول ات که انده
اول حالت اولاکا تازی دیر **ریت** خر خود را چنان تازی
نه بینم که با تازی سواران بر نشینم تازی عرب معنی
کلور تازی دری دیر لر ضحاک تازی عیار تنده کی تازی بو
بوراده یا تک ما لولی اولان نسبت نسبت لازم در **قاعده**
افوی لغت فارسیه نسبت لامیه بخصوصها آخر اسمی لا
اولان مای ساکنه دلالت ایدر روزه دکی با کبی روزه او
روزی کو کو لکدر او یک اختصاصی وارد روزه که معنی
روز در نسبتی نسبت لازم در اول سبیدن مای ای **اکا**
اتش در اما کونلو گل اختصاصی بو قدر کوننده و لیکن
فی جمله نسبتی وارد در اول سبیدن که انده یا یله اکتفا
ایلمش در **قاعده** دسته ده کی مادخی اول مادره یوان
دو کینه که دسته دید کلری دسته که ال در اکا اختصاصی
اولد و غندن او تر و در دیده دکی مادخی اول مادر دیده
دیدن اسم مصدر در گفت گفتن اولد و غنلین کوزه

9
دیده دید کلری مذکور اسم مصدر ک معنی انتساب
خاصی اولد و غندن او تر و در و دده دکی مادخی اول مادر
دو و د تو ندر اکا نسبت مخصوصی اولد غنی اولدن او جا
دوده دیر ل ساره دکی مادخی اول مادر ساره دپه در اکا
اختصاصی اولد و غندن او تری کله پوشه ساره دیر ل
پیت زهر ساره هندوی بر گرفت بر مننه سر و دست
بر سپر گرفت سر کو تر و باش در سار خصوصیه دپه در
اکینک وجه مذکور او زره فرقی بو پتدن ظاهر در **پیت**
سر کش بد از مشک سار و فر و فر و زنده جهت چو شمس و غیر
روی سپرده داخله سار دن فار جدر نته کم بو پتدن
ظاهر در **پیت** کوی که زر کریت سیه سار و سیرخ رو
در آهین دزی که سمر روز نست و در شاخسار بوداق
دپه سیدر کوه سار طایغ دپه سیدر چشم سار بکار کهنجدر
سار او راده استعاره اولد ر خسار ده کی کبی یگانگ
او ر تاپسندگی بوجه یرنه دیر ل **قاعده** مذکور ما اسم مفوده
لاحق اولد و غنلین اسم مرکبه ده لاحق اولور مثلا کوساله دیر ل
بر یاشین کجک کا و بچه یه که ترکیده اکا بوز اغود دیر ل

اصلي کا و سالہ در بریلدن تجا و ز اتمیوب طوغد و غمی بیلد
اختصاصی اولد و غندن او تری بوز اغویه کو سالہ دیر لر
قاعده بستہ دکی مادستہ دکی ناگی دکلد بو ما علامت
صیغہ مفعول در کہ آفر فعل ماضی یہ زیادہ ایدر لر اسم مفعول
اولور رپتہ و شکپتہ خستہ دیر لر رست فعل ماضی
رستن دن شکست فعل ماضی در شکستن دن و خست فعل
ماضی در خستن دن **قاعده اخوی** اخو کلہ دکی مای ساکن
گاہ اولور علامت صیغہ فاعل اولور اما اول وقتن فعل
ماضی یہ داخل اولور بلک فعل مضارعک جمعہ لاحق اولور مثلا
عجم یور یجیہ رونده دیر لر یلجی یہ دونده دیر لر رود و رود
فعل مضارع در رفتن دن و دیدن دن آخر لنده نون
ساکنک زیادہ ہی علامت جمع در دانندہ کی و خوانندہ
دکی ماضی بو ما در دانندہ خوانندہ جمع مضارع در دانندہ
و خوانندہ دن **قاعده لغت فارسیہ** آخر کلیمہ لاحق اولور
مای ساکنہ گاہ اولور و صفت عامہ دن اسمیت خاصیتہ
نقل چون اولور سبزہ دکی بنفشہ دکی و پیروزہ دکی
وروزہ دکی و سپیدہ دکی ناگی سبز و صف عامہ ہر یا

اطلاق اولور سبزہ نباتدن نوع مخصوصک اسم خاصی در
پیت پیر جوشن سبزہ چون نو بہارہ بزیر ابلق تند چون رود
سبزہ تو صیف اولور سبزہ ایلد تو صیف اولور مثلا برک سبز
برک سبزہ و نمز بلکہ سبزہ تر دن نور آخنہ ملاحق اولد قدن
موصوف اولور صفت اولور سپید دخی سبز کی و صف عامہ
ہر آتہ سپید دیر لر سپیدہ خصوصیلہ صبح صادق اسم
خاصی در صباح وقتہ عجم سپیدہ دم دیر **پیت سپیدہ** دم
شد محرم سپیدی سرور شنیدم ایت تو بو الی اللہ از لب جو
قاعده کلکون مرکب در بر جو وی کل کہ معناسی مطلق چک
مخصوص مراد اولیحق اضافتکہ تعیین ایدر لر کل با دام و کل
زنبق دیر لر **پیت** کل زنبق و لیکن ناگفتہ میان یا سہین
لالہ خفتہ جزو آخری کون در ترکیبہ در لو و دکلری معنا
دن عبارتدر در لو و دیہ چک یردہ عجم کونا کون دیر
اکی در لو و دیہ چک یردہ دو کونہ دیر **پیت** چوشہ دیدن
دو باد تنگ بستہ صبار ابر دو کونہ رنگ بستہ **قاعده**
تشبیہ و مبالغہ قصد اید چک عجم شہی شہی بہک جنس
او حال ایدر دخی شہی بہک اسمیکہ کون لفظن ترکیب ایدر

جمله ایله شهبی توصیف ایدر مثلا کله تشبیه ده مبالغه اتسه
 کلکون دیر صویه تشبیه ده مبالغه اتسه ابکون **دیر پیت**
 هر انکه که تشنه شوی تو بخون بیالای ان دشته ابکون
 کلکون وصف عام در بیان اولان و جوا و زرینه کلکون اسم
 خاصی در شوال آلت زینتک که عورتلر انکل یوزلر ان **دیر**
پیت رخ از کلکون چون کلنار تر کرده بیک خنده جهما بر شکر
قاعده خنده نک اخرنده کی ما دخی و صفت عامه دن **اسمیت**
 خاصیه نقل چون اولان ما در غنچه دکی باکی خندیدن **غنچه**
 خند و غنچه اسم وصف مصدر بیدر کوییدن دن و بوییدن دن
 کویله بوی کی مقام تو صیفده استعمال اولنور **تمه**
 بوی لغت مشترکه در وضع عامله مذکور معنی چون وضع
 اولند و غنچیلین وضع حاصله رایحه چون وضع اولمشدر
 معنای ثانیه مراد او ایچوق مقام موصوفده ایراد اولنور
 بوی خوش دنور **قائده** پنجه دکی منفه دکی تنکه دکی ماده
 مذکور ما پرچ مطلق بشدر منفه ییدر پنجه و منفه **مخصوص**
 اسم در معروف اولان سمارا چون تنک مطلقا یوقه
 تنکه خصوصیه بدوره نک مخصوص اسمیدر نته بونک

کبی دکدر انده کی تا تشبیه اچوند که سابقا بیان اولمشدر
 اغاجک او زر دکنه تنه در لر حیوان تنه تشبیه ایدر لر
پیت نخستین کیمای نماید درخت **ما** تنه کیر و انکه کیندیخ
سخت قاعده **اخوی** مذکور تا اسم مفوده لاحق اولد و غنچیلین
 اسم مرکبه دخی لاحق اولور لوزینه دکی و بتخاله دکی و کرما به
 دکی و دروازه دکی و چارچوپه دکی و دستوانه دکی **نکشتوانه**
 دکی باکی لوزینه مطلقا با دام اچیلده اولان **نسنه** لوزینه
 با دام در انتسابی اولد و غنی اعتبار له یای نبتک اخنده
 لوزنک زیاده سی نک جهی سابقا بیان اولمشدر لوزینه
 خصوصیه شکر بورگک اسم خاصی در و بتخاله مطلقا نشا
 استمطوتن کشینک بدنده ظاهر اولور بتخاله او **حقدیر**
 او چوق دید کلری نشانک که استمطوتن کشیدرک طوطا
 چقار اسم خاص در و کرما ب مطلقا اسمی صودر کرما به
 خصوصیه ایله نک اسم خاصی در و دروازه مطلقا
 اچوق قاپودر اصلی در بازدر که در له بازدن مرکب
 و در قپودر باز اچوق در دروازه خصوصیه قبلتسه
 بیوک قاپونک اسم خاصی در و دستوانه نک **نکشتوانه**

اصلی و ستبانه در و انکشتبانه در با و اوه قلب اولند
خوشاوه و کی کی لغت فارسیده بان حافظ معانی
توریجیه و شتبان و باغ بگی سینه باغبان دیر کرد
وانکشتوان مطلقا ال برماق صاقلین در دستوان
وانکشتوانه خصوص صیلده دستونهنگ و یوکسنگ اسم فاعلی
و خنبده کی ما دخی بو ما در خنبده مطلقا خرابعلی در خنبده
خصوص صیلده اول خدمتی عادت ایدنن که نک اسم فاعلی در
قاعده نسبت لازمه کی قسدر بر قسمی نسبت جلییه در و برسی
دخی نسبت غیر جلییه در مذکورهای نسبتی نک بد لو ط نسبت
لازمه مطلقه در جلییه اولسون دیده ده اولان نسبت کی
غیر جلییه اولسون دسته ده کی کی خصوص صیلده نسبت
لازمه جلییه لغت فارسیده و او ساکنه دلالت ایدر آخر
اسمه لاحق اولده و غی حالده مند و نک و نیکونک آخونده غی
و او کی هندی مطلقا دیار منده منسوب اولان مند
شول جیل مخصوص در که مذکور دیاره اختصاص جلییه
عب و عجم و ترک و دیلم کی هر برسی بر جیل خاصه مخصوص
اسم در اول سببند که تیغ هندی دیر لر تیغ هندی

عبستان و عجمستان و دیلمستان و نند و کی کی مند
د نور مندی پستان و نمر رومیستان و نند و کی کی
مند و نک نشاسی مذکور دیارده در مندینک او یله
و کله غیر یی یرون و اروپ اول یرده توطن ایدنده
مندی دیر لر و میده ده حال او یله دیر لر **فایده** ستان
لغت فارسیده مطلق یره دیز لر شول یره دیر لر که منشأ
اولا مثلا کلستان کل یره دیر لر کلستان خرابستن
در لر و درختستان انج بتم یره در لر و خو لو چکل
اولان یره بوستان دیر لر بویه که نحو در منشأ اولده
اعتبار یله در و سوق معموده بنز آستان دید کلر
طایفه بنز ازک صنعتی نک رواجی و کند و لرک اول مانده
نشو غاسی اندن اولده و غندن او تر و در کابلستان و ز
بلستان دخی مند و ستان کی در اصلی کابلستان
وز ابلوستان در و او ک اظهارنده ثقلت اولده و غندن
او تری حذف اولمنشدر **قاعده** **اخی** نیکونک اصلی نیک
مقابل بد در **پیت** هر که او نیک میکند یا بده نیک بد
هر چه میکند یا بده نیکی او کله در آخونده یا یای نسبت

نیکو مقابل زشت در کو بکلکده کی معانی کوده وار در
چرکن لکده کی معاد مخی زشته وار جتی حالت در که اول
واو ساکنک مدلولی او لشدر نیکی ایله نیکنک فرقی
مندی ایله مند و نک فرقی کی در لفظ نیکودن گاه اول
حرف یای حذف ایدر لر نیکود لر پیت هر که شاه آن
کنده او گوید حیف باشد که جنکو گوید تحقیق مذکور
معنایه دلالت فی تحقیق یا لکوز و او ساکنک و کلدر
بلکه و او ایله یانک مجموعتک در اول و او دن صکره برای
ساکنه و او در حذف او نمشد نیکنک و مند و نک اصلتری
نیگوی و مند وی در بر شیه اضافه است مقاومت اول یای اطهار
ایدر لر مثلاً روی نیکویش دیر لر موی مند ویش دیر لر
پیت اگر ان ترک شیرازی بدست آرد دل مارا بخال
مند ویش بخشیم سمر قند و بخار را یای و صفیت ایراد نه
حاجت او لیحق مذکور حرف یانک اظهاری لارم او لور پیت
نکویی کردن اندر حق کرکان بدی باشد بحق کو سفندان
حق مقام نیکی کردن ایدی ضرورت شعر اقتضایه نیکنک
استعمالی جائز او لشدر **فائده** لغت فارسیده هر یا که الف

یا و او دن صکره واقع اولاً حذف او لنور مثلاً جا و پا
دشا و اثر دما دیر لر اصلی جای و پا دشای و اثر در مای
ایدی و جو و مو و رو دیر لر اصلی جوی و موی و رو
اضافت مقاومتیه توصیف مقاومتیه مذکور یای اطهار
ایدر لر مثلاً موی تو روی خوب دیر لر یای وحدت
الحاق ایچیک ده اول یای اطهار ایدر لر پیت اثر دما
حلقه کشته خفته زیر دامنم زان بخشیم شرم که کرد در
مای من و اثر دما بیده کی تک اظهار نه سبب یای و تک
لحوقی در اثر در یای دکی یانک اظهار نه سبب اصفاقت
قاعده سابقاً بیان اولان مای نسبت ایله گاه اولور شیه
قصدا ایدر لر مثلاً بکار کوزه بکزد و کندن او تری چشمه دیر لر
نشان هدف در اکا تشبیهاً هر علامته نشانه دیر لر و کمان
یایدر مشعب یایینه دخی تشبیهاً کمانه دیر لر و خان کمان
سیر ایدر اوه خانه دید کلری تشبیهاً در استانه ده و شبانه
و او اوزه ده حال بو منوال اوزه در **تتمه** گاه اولور الف
نون زیاده ایدر لر یای نسبت ده زیاده اتد کلری کی
سابقاً بیان اولدر و سستی نه اید و کی عیان اولدر مثلاً

دیوه تشبیه ده دیوانه جان تشبیه ده جانانه دیر لرنده
 حرف مانگ مدلولنده قوت اولده و غندن او تری ته که
 مقدمات تحریر و تقریر اولمشدر مقام تشبیه ده آنی ایراد
 ایدر لریای نسبتی ایراد اتمز لرقاعده معنای نسبتده
 مبالغه قصد ایدیک مذکور بای نسبت آخر نه بر نون سکنه
 زیاده ایدر لرمثلا انکشتترین وزمین بالین دیر لراصلی
 انکشتری وزمی و بای در انکشتک بیانی سابقا ذکر
 اولمشدر اما معنای زمی زمه منسوب در زم برو دت در
 زمستان دید کلری فصل شتایه اول اعتبار له در که برو دت
 سکا میدر ارضک طبیعتی برو دت او زر نه اولمغن زمه نسبت
 اولمشدر و معنای بای باله منسوب در بال قول باشیدر
 ترکیده اکا او موز دیر و یصد و غم بالین دد کلری نسبتی
 اولده و غندن او تریدر و پوستین ده شین ^{بشمین}
 لعلین ده زرین ده سیمین ده روین ده آسین ^{کیچ} ده
 برین ده زیرین ده زبرین ده رنگین ده اولان نونکر
 دخی مذکور نوندر **قاعده مذکور** نخستین ده اولان
 یا نونده مذکور یا نون در اصلی نخست در معنای

اولده نخستینک معنای او کدنگی در **قاعده** قرزین مذکور
 جنبدن دکل در اصلی برزین در لغت فارسی
 بای قایه تبدیل شایع در اصحاب انکده تک معطلند
 آیین محوسی رعایت و اول دتیک تر و یجند ه غناست
 اند نکر بریدر **پیت** خلیل و ارشک تبتان باطل راه
 مخالف او شده پیرا ذر برزین **شعبه** و شول با که مبد
 عدد ک که یک در آخره لاحق اولور دخی معدودک معنا
 سین افاده ایدر اصلی بای نسبت در اول معدودی
 عدد مذکور نه نسبت تعیین ایدر یک معنای بر در یکی
 اول معدود در معنای بر نسه در بو فرق معیار
 اول در که تعداد او اولسه یک دوسه د نور یکی دو
 سه د نمر معدودون اخبار قصد اولسه یکی را دیدم نو
 یک را دیدم د نمر و یک کس د نور یکی کس **د نمر فائده**
 ذات بهم یکی تک مفرد مننده ما خود در حکم دخی
 مدلولی ذات بهم اول سبدن ایکی سن جمع ^{انزل}
 بورادن ظاهر اولدی که مذکور بیانک مدلولی مجرد نسبت
 دکل در بلکه معنای نسبتی متصل اولور بر معنی در

اول سبدن مزبور یا ی نسبتک شعبه سی انب در
نخستین ده کی یا فی حقیقه یا ی نسبتک شعبه اولان یا در
تختک تختک حالی یک ایله یکی حالی کبی در **معنای**
و حدتدر که مقابل کثر تدر لغت فارسیه ده اول معنی
افاده قصد اولسه آخر کلمه به حرف یا الحاق ایدر لسان
عبیده اول معادن تنوین ایله تعبیر ایدر لسان
بر مقامه دیه یک یرده مقام دیر بجم مقامی دیر تده
شاعری بو پختن ظاهر در **بیت** بزم در جمشید مقامی
که دید جای دو شمشیر نیامی که دید **معنای**
ابهام در مقابل تعیین در اول معنی افاده اوله
قصد اولسه فارسی عبارتند آخر کلمه به حرف یا الحاق ایدر
لسان فارسیه بویا لسان عبیده کی تنوین تنگی بریده
بر جنس دن فرد غیر معین مراد اولوب معادن تعبیر
قصد اولسه اول جنسک اسمک آخره یا الحاق ایدر
عب تنوین تنگی کتور مثلا ارالرنده آزه چون جنس
فرق دن نسیه یو قدر دیجک یرده بجم میان ایشان
فرقی نیست دیر عرب لیس پیشها فرق دیر **بیت**

فی المثل در میان این دو کمال نیست فرقی مکرر بوی چند
مراد شاع کلام مذکور دن واحدی نفی دکلر و لاغرضی
جنس فرقی نفی در حاصل اولمز زیرا اول تقدیر چه نفی
احتمالی اولور و حدتک نفی جنسک نفی مستلزم دکلر در
زیرا جنس کثرت ضمننده ده بولنور بلکه مرادی فرد غیر
نفی در انک نفی جنسک نفی مستلزم در زیر جنسک
وجود نه لا علی التبعین فردک وجودی لازم در یو قاعده
نکده سباق بقیده عموم افاده ایدر دید کلری محله
تحقیق اولمشدر یا ی وحدت ایله یا ی ابهامک فرقی
بورادن ظاهر اولور بر سنده تعبیر اولان همان فردک
ابهامی در وحدتی جملتی منظور دکلر **فائده** فرقی نیست
فرقی نیست ارالسنده فرق دقیق وارد بر بو جستن
فرق نیست دیجک ابتدا جنس فرقی نفی ایدر فرقی دیجک
ابتدا اول جستن فرد غیر معینی نفی ایدر نفی جنسک
نفسیه لازم کلور نفی جنس مراد اولان یرده عبارت
ثانیه بلغدر عبارت اولی کفایت حقیقتدن ایله اولدی
کبی زیر معنای مراد اول تقدیر چه دلیل ایله افاده اول

هم احتمال دارد که نفی جنبندن مراد فرد کاملک نفسی اول
زیرا فرد کاملی منزله جنبه متمیزیل ایدوب اسم جنبه
تعییر انگ بلغانک اعتباراتند و ارد در فرد غیر معنی
نفیده بونک کبی احتمال یو قدر اول سبیدن عبارت
اولی نک معنای مراده دلالتند بوج ضعف و ارد
معادنت قرینیه احتیاج و ارد عبارت ثانیه ده اول
حالت یو قدر تمهید اول کی معانک که بریسی وحدت
بریسی بهام در هر برندن اوج معنی متفوع اولور معانی
فرعیه که اول کی اصلدن منشعب اوله التي در اصل
اولدن متفوع اولان شجعه لر بونلدر **قلت و کثرت**
و غایت شجعه اول نته که لسان عبیده تنوین وحدت اول
قللت ارادت اول نور وحدتله قللت اور تا سنده مناسبت
اولد و غندن او تری لسان فاسیده دخی اول بایله که
وحدت دلالت ایدر معنای قللت اراده اول نور نته که
شاعک بو کلامنده ظاهر در **مصرع** نیست فرقی مکر بمویی
چنده فرقی ده کی یای وحدتدن مراد قللت فرقد ساین ترکیده
دخی بو تعییر و ارد عبارت بر ایله قللت اراده ایدر لر بر

قیل ویر لر لفظ بردن و فرقی ده کی یای وحدتدن مراد
مقابل کثرت اولان وحدت دکلد زیرا معنای چنده
و قیج ده اولان کثرت اکا منافی در بلکه وحدت قریب
اولان قللت در که وحدت حکمنده قلنمشدر اکا غایت
قرنی اعتبار یله **شجعه ثانیه** نته که لسان عبیده احد ضد
عبارتی آخر اچون استعاره اول نور لسان فاسیده
دخی بر شیک لفظی ضدی اچون استعاره اول نور
بو قاعده یه بنا اند کور یای وحدتله معنای کثرت اراده
اول نور نته که بو بیتده واقع اولمشدر **پیت** چو شکر
بدیده آن نوارش کرمی بکین لشکری کثرت لشکری
لشکر ثانیه اولان یایای نسبتدر لشکر اولده کی یایای
وحدتدر کثرت اچون استعاره اولنمشدر شاعک مراد
افراد لشکر دن هر فرد باشقه باشنه بر چوق لشکر اولد
دیگر **شجعه ثالثه** نته که لسان عبیده تنوین وحدت ایله
غایت قصد اول نور جنس حجابدن بر نوج غایت بدید
یرده غشاوه دن نور **قال الله تعالی و علی ابصار هم عظام**
معنای مقصوده مبالغه که مفاهمه مناسبدر ابلغ وجه

اوزرنه حاصل اولور تنوین مذکور دن نوع غیب
مراد اولیجوق لسان فارسیده دخی اول بایلمکه وحدت
دلالت ایدر غایت قصد ایدر لفظ آتشی ده کی یا کی که
بو بیتده واقع اولدیر **پیت** باز آمدن می که ندیدش
فلک خواب آورد آتشی که نمیرد هیچ آب لفظ می
ده کی یا یای وحدت لفظ آتشی ده کی یا ده یای وحدت
عبارت اولی ده اول با حقیقی اوزرنه در مراد شاعر کنه
کلدی شول برای که فلک الی دوشنده کور مشد کلدر
دیگر عبارت ثانیه ده استعاره اولمشد غایت **بچون**
مرادی شاعر ک غیب او دکتوردی که هیچ بر صوبه شومز
دیگر **تمهید سابق** اصل نائیدن متفرع اولان شعبه لر
بوندر در **تحقیق و تعظیم و تمویل** شعبه اولی ننه که لسان عبیده
تنوین تنکیله تحقیق قصد اول نور لفظ خری ده کی یا کی که
بو بیتده واقع اولدیر **پیت** تو آوردی اورا یدین دستان
و کر نه خوی بود در **سیستان** حرف یدین بوراده معنی
وحدت قصد اولمشد کلدر قصد اولنمانک وجهی ده بو
زیر اول تقدیر چه نه فائده خبر بو نور نه لازم فائده خبر

۱۷
مخاطبک معلومیدر اول امر لک الی سنی افادیه صلاحت
یوقدر بلکه حرف مذکور ابهام اچون ایراد اولتوب
انکه تحقیق قصد اولمشد ابهام ایله تحقیق مناسبتی ظاهر
شول اعتبار که که ابهام وجوه تعیندن عاری اولماس
ابهام ایدر **میهمک** **شعبه ثانیه** ننه که لغت عربیه ده تنوین
تنکیله تعظیم قصد اول نور لسان فارسیده دخی اول بایلم
تنکیله مقامنه قایم اولور تعظیم قصد اول نور لفظ جایی ده کی
یا کی که بو بیتده واقع اولمشد **پیت** کس بیکیان و من
نی کسم کرم دست گیری بجایی رسم لفظ جایی ده
بو مقامده مراد مطلق منزله کلدر بلکه منزله عظیمه در
تحقیق مذکور یدین وحدت اراده انکه تعظیم قصد
اولنمقدن ابهام ایراد انکه تعظیم قصد اولنمقدن اولی
اگرچه الی سیده قصد تعظیمه سید اولور معنای اولده
وسیله لک ظاهر زیر انفراد عظیمت شانه لایق اولان
اوصاف ندر اما نائیده بو اعتبارله در ابهامه تعین
حددن که حد تعین الی مستلزمدر **میهمک** تجاوزن
ابهام در وجه اولیت اولدر که بو طریقه قصد تعظیمه

مبالغه ارتقا در اول سبب مذکور حرف یا ننگ معانی
سنده معانی تعظیم اصل تا ننگ شجره لرزیدن او لثوق
انب کورلدی **فانده** معانی کثرت ایله اگر چه مذکور
معنی مشترک مطلق زیاده ده و ث او نده کی زیاده
زیاده فی الکلم در بونده کی زیاده زیاده فی الکلیف در
مقابللری اعتباریله بری برندن امتیاز لری دخی ظاهر
او لوز تکثیر ک مقابلی تقلید و تعظیم مقابلی تحقیر
شجره ناله نته که لسان بیده تنوین تکثیر له تنوین قصد
قصد او لنور لسان فارسیده دخی اول یا یله که تکثیر
مقامنه قاید اول معنی قصد او لنور قورقچ از دما
دیجک یرده اژ دمای دیر لر نته که ساءک بو بیده
واقع اولشدر **پیت** اژ دمای حلقه کشته خفته زیر دهم
زان بچنم ترسم که کرد اژ در مای من **معانی سادس**
تعلیق حرف یا آخر فعل ماضیه لاحق او لور اول فعلک
معناسنی تجیر دن که قطع او زر نه خبر در تعلیق صرف
مثلا مقام تجیره ده بود نور معناسی اولدی در مقام
تعلیقده بودی نور معناسی اولیدی در **پیت**

اگر شاه را شاه بودی پدر ما بر نشاندی بران تخت زره
مذکور حرف آخر فعل ماضیه لاحق اولد و غنیلین فعل مضارع
لاحق اولور اناک معناسنی دخی تجیر دن تعلیقده صرف ایله
شول معنایی افاده ایله که ترکیده اندن ایله لفظیله تغییر
ایدر لر مثلا تجیره ده استر دیر لر بجم خواهد دیر مقام تعلیقده
استردی دیر لر بجم خواهدی دیر **پیت** شسی کز تو ترسان بود
خواهدی که در کام شیر ان نهان باشدی **فانده** مذکور
حرف یا معنای تعلیقی افاده ائد و کنندن او ترودر که لاحق
اولدغی فعل البته سباق شرطده واقع اولور و قوعی
برشینی اخوک و قوعنه متعلق اولمین فعلک اخونه لاحق
اولم **شجره** لسان فارسیده معنای تمنی اچون مخصوص
ادات یوقدر اناک اچون باشقه صیغه دخی تعیین اولنمشد
معنای تعلیقده نوع معناسنی اولد و غنندن او تری اخونه
مذکور حرف لاحق اولان کلمه مقام تمنی ده استعمال
ایدر لر تعیین مرادی دلالت قرینه حالیه حواله ایدر لر
نولیدی دیجک یرده چه بودی دیر لر **مصرع** چه بود
کرنبودی آشنای **شجره** اخوی معنای تعلیق معنای تر

متضمن اوله و غندن او تری مذکور یا که آخر فعل ما
لاحق اولور ترتیب مجرد اچون داخلی استعمال اولور
نته که بو بنیده ظاهر در **پیت** چو بر پنگ سودی ستم
رنگ **بفر** پنگ رفتی چکا چاک پنگ عبارت چو
دلالت ایدر که شاعر تعلیق معنای پس مراد اتمشد بلکه
ترتیب معنای پس قصد اتمشد مراد فعل اول بوند و غی
کبی فعل ثانی بولور بلا تخلف ولا تراخی دیگر معنای تعلیق
قصد اولیچ بو غرض حاصل اولور معلق علیهمک چو دندن
معلقک چودی متر اخی اولمق جائز در مذکور یا نیت که
مقام تعلیقده هم شرط هم جایه لاحق اولور مقام ترتیب
دخی هم مرتب و هم مرتب علیهمک او زرنه لاحق اولور **شعبه**
اخری مذکور یا معنای تعلیقی افاده اتمد و گندن او تری **حصو**
وصیت و سپارش مقامنده استعمال اولور اول
معنای خاص اراده اولور و مخصوصه حرف مذکور اول
امر لاحق اولور ما ضیه مضارع لاحق اولور معنای امر
منجر حالیدن استقبالی به نقل ایدر و وصیت و سپارش
معنای حاصل اولور مثلا امر تنجیه ده بین و غای دیر لر

۱۹- و امر تعلیقده پنی و غمایی دیر **لر پیت** اگر در راه پنی شاه
نور **بشاه** نو غمایی ماه نور **مال** دیر برایشک آخری نیه
واره جمن یا بر امر نیچون منتهی اولد و غنی یا نیه لایق ایدر
افاده مراد ایدر لر لفظ مصدرک آخره بر یایی ساکنه
الحاق ایدر لر اول مقصود اولان معنایی افاده ایدر
مثلا ییه چک دیه چک یرده خوردنی و کفشی دیر لر معنا
لری سو یلکه لایق کلام و ییکله شستی طعام در و پلنگه
مستحق کمسینه کشتنی و کیده جگه رفتنی دیر لر **پیت** چو تنو
رفتنی را داشت در بند **کره** بستن چو موران بر شکم **چند**
و بالآخره اول لاحق نسبه بودنی دیر لر **پیت** که نشسته
خود که نشسته بودنی بوده پشیمانی نمیدار دکنون **سود**
فانده مذکور یا ننگ مصدره اختصاصی اولوب افاده
اتمده کی معنای صادر دن غیر ی ده افاده اتمک چو **بعضلر**
اول یایی یا ی مصدری ددیله معنای مصدر پیدیلر
اول کلامی توجیهه قابل مذکور یا ننگ مصدره انتسابی
وار اما آخری بین البطلاندر افاده اتمده کی معنی حرف
مذکورک معنای مصدری دکدر ذکر اولان انتساب

دخی انتساب لفظی در انتساب معنوی دکلدر مذکور یا
افاده اند و کی معانک معنای مصدره انتسابی یوقدر
اول سبب معنای مذبور اصول معانیدن عد
اولندی معنای نسبتک شعبه سی اعتبار اول نهادی **معنا**
نامن نفی در بو معنای افاده ایدن لغت فارسیه
فی الحقیقه حرف نفی نوذر مفتوح استعمال اولیحق اخذ
برمای ساکنه کتور لر نه دیر لر کسور استعمال اولیحق
اخذ برمای ساکنه الحاق اید لر فی دیر لر یوق دیر حک
یرده بحم فی دیر نه دیر یوقدر دیر حک یرده نیست دیر
اول بر فی استعمال اتمز بورادون اکلنه که حرف یا تک
دخی مذکور معاده حرف یا تک دخی کبی دکلدر بعض
محلده آنسر معنای نفی افاده میسر اولر همیشه بو اعتبار
مذکور معنای حرف مزبوره نسبت جایز اولدی **قاعده**
نیست مقابل سرت درستی وار لغت نیستی بو لغت نیست
مرکت در کلمه نفیله کلمه رابطون اصلی فی است در سرت
اولیحق الف حذف اولشدر اوستدن حذف اولدوغی
کبی که اصلی او است در سرت دخی مرکبدر مذکور برابطه

نادن که معنای وجوده فی جمله دلالتی واردر اصلنده
اکی الف واردر ما است کبی ترکیب اولیحق اکیسیده
حذف اولشدر **فانده** استک معنای دُر در سرتک
معنای واردر دیکدر حجاز آگاه اولورست معنای
است استعمال اولنورنته که بو بیتده واقع اولوبدر
پیت جهان کرچه پسر لاله زار است برهنه پاره
انجا که خار است مراد شاعر یا کک ایق کتمة شول یرده که
دکن واردر دیکدر یا کک کتمة شول یرده دکن دیک
دکلدر **تحقیق** لغت فارسیده است رابطه اید و کتمة
رئیس حکما و این سینا اشارتده تصریح اتمشدر شول
مقارده که بو کلامی ذکر اتمشدر و قد یحذف ذلک یعنی
اللفظ الثالث الدال علی معنی الاجتماع بین الموضع
و المحمول فی لغات کما یحذف تارة فی لغة العرب الاصلی
کقولنا زید کاتب و حقه ان یقال زید مو کاتب قد
لا یکن حذفه فی بعض اللغات کما فی الفارسیة الایة
صلیة است فی قولنا زید دبیرست و هذا اللفظ یسمی رابطه
مذکور عبارتک رابطه اید و کندن غافل اولدو عین بعض

افاضل اعجام که میر صدر الدین عنوانی ایلد بین الانام
اشتهاری و ارد شرح تجرید حاشیه سنده زید مست
زید نیت ذکر رابطه دن فالیدر ویشدر فاضل مذکور
معارضی مشهور جلال الدین داوانی کلام مذکور ک
رونده بونی باز مشدر عدم ذکر رابطه فیها لاید علی
انتفایها علی انهم یقولون زید موجود دست زید موجود
نیت انک داخلی مبنای کلامی است رابطه اولمقدر
نتمه این سینانک کلام منقولی اکی مقدمه شتمل اولد
برسی بو که است لغت فارسیده رابطه در برسی داخلی
بو که مذکور لغتده رابطه حذف اولمقدر جائز دکلد بو کی
مقدمه نک ترتیبی اقتضای که سابقا تجرید و تقریر اولد
کبی هست ده نیت ده مرکب اولد لبر بر جوری است
اوله **قاعده** لغت فارسیده هست ایلد بو دنک معیار ک
بری برندن ممتاز دست نیک معناسی نتمه که سابقا ^{تعمین}
و تبیین اولندی و اولمقدر بو دنک معناسی اولمقدر که ^{تعمین}
دلنده اول معنادن عبارت کن ایلد تعیر ایدر لوجودی ^{لفظی}
کن لفظنه مراد قدر سید شریف که حاشیه تجریدده هستی ایلد

بودنی فرق اتمیوب وجودک تفسیرنده اکیستی بلذکر
اتمشر اصابت اتمشدر **تحقیق** معنای هستی معنای وجود
مغایر اید و کنه دلیل قاطع بودر که است که رابطه در
موجوده ملحق اولور موجود دست دیر لر هسته لایحق
اولمست است دیمز لر اما بوده است دیر لر مذکور
رابطه بوده لفظنه که مرادف موجود در لاحق اولور
اگرستی نک معناسی وجود معنانه مرادف اولد
موجوده لاحق اولان رابطه هسته ده لاحق اولور ک
نتمه که بوده یه لاحق اولور معنای بود معنای وجود
اولد غیچون **قاعده** لسان عبده وجودک کونک تائیدی
و ناقصه سی اولد و غی کبی لسان فارسیده دخی بودک
تائیدی ناقصه سی و ارد در مثلاً زید کاتب بوده دیم
عبارت بودی کائنه تائید محکمه استحال ایدر صفا
معناسین اراده اته لر شد ایدر ایدر لرمثل اعب
زید کان فقیراً صغار غنیاً دیر عجم فقیر بود غنی شد
اما لسان ترکیده بو فرق یو قدر کان معناسین اولد
ایلد تعیر اتم کلر نلسن صاره معناسیننده اولدی ایلد

مثلا زید فقیر ایدی غنی اولدی دیر لر **فایده** بعجم یوقدر
 دید و کی نه نیست دید و کی کی دکلدر دیه جک یرده
 نیست دیر فقیر دکلدر غنی دیه جک یرده زید فقیر
 غنیست دیر معنای نایندن عب لیس ایله تعمیر ایدر
 زید لیس فقیر دیر معنای اولدن لایله تعمیر ایدر انده
 شک یوقدر دیه جک یرده لاریب فیه دیر **فایده**
 لغت فارسیده معنای نفی ایچون که لسان عبیده کی لم
 معنای سیدرون مفتوحه وضع اولمشدر مذکور حرف
 قچان که فعله داخل اولور اول فعلک معنای فاعلن
 نفی ایدر متصل استعمال اولیحق حرف یا به احتیاج اولور
 مثلاً نداد و ندید دیر لر اما قچن که فعلدن منفصل مستقل
 استعمال اولنسه آخره حرف یا الحاق اولنور و نی دنور
 حرکت اصلیه سی که فتح ایدی کسه به تبدیل اولنور **فایده**
 مذکور حرف نفی فعله داخل اولیحق حال ذکر اولنان منوال
 اوزرنه در اما اسم داخل اولیحق اول اسم اگر مشتق
 وان کی پنا کی حرف نفیک آخنده الف زیاده ایدر لر
 نادان و ناپنا دیر ندان و نه پنا دیر لر اگر مشتق کل

اسم جامع ایسه ابو حالدن خالی دکلدر بری بوکه اول
 اسمک مدلولی ذات محض اوله سر کی در کی بریده بوکه
 اول اسمک مدلولی وصف محض اوله زیب شکیب کی
 بری داخی بوکه ذات موصوفه اوله بر وصف زاید
 اسم مذکورده ضمناً دلالت اوله مرد کی زن کی اولدن
 اولان اسم مزبور حرف نفی نه یا کلد داخل اولور نه الف ایله
 داخل اولور مثلاً نه نه پای و نه شکیب دیر لر ناسر
 ناپای و ناسکیبای ده دیر لر نه نه پای و نه شکیب دیر لر
 قسم نالشدن اولان اسم یا کلد داخل اولور یا الف یا مایله
 داخل اولور مثلاً نمر دیر لر یا ناسر دیر لر یا نه مرد دیر لر
پت نه مردست آن بنزدیک خرد مندر که باپل دمان
 پیکار جوید **فایده** مذکور نون الفله مادن منفرد اولدی
 حالده لسان عبیده کی لم معناسن افاده ایدر نه که سقا
 اشارت اولمشدر مثلاً عب لم یضرب دیر بعجم نر دیر
 اور مدی دیه جک یرده منفرد اولمیوب مایله بله اولور
 لسان عبیده کی لامعناسن افاده ایدر نه ارد و نه عور
 دیه جک یرده لارجله لامرأة دیر بعجم نه مردست و نه

الفعل بلا و ليجق لسان عبیده کی لیس معناس افاده ایدر
مثلا عالم دکلدردیه چک یرده و بصیر دکلدردی چک
یرده و ب لیس لعالم لیس بصیر دیر عجم نادان نا
پنا ویر معنای **تاسع** افراد ربای مفتوحه که پان
فارسیده معنای معینه دلالت ایدر مثلا شکل کتدم
دیه چک یرده عجم تور فتم ویر اول بانگ اخونه پایانه
لاحق اولور فتح حسن کسره یه تبدیل ایدر فون تفری ده کی
کبی داخی اول معنای معینک مقابلی که معنای انفراد
افاده ایدر اول معادن لسان عبیده دون عباره تله
تجیر ایدر مثلا عجب بدونه دیر عجم لی او دیر لسان عبیده
مذکور معادن لایله تجیر ایدر مثلا شسته دیه چک
بدون الکلفه دیر لر بلا کلفه دمی دیر لر اما ضمیره خولی
مخصوص در دون لفظه انله لا داخل اولمز مثلا عجم
لی من می تویی او دیر عجب بدونی بدونک بدونه دیر
بو محله لا استعماله مجال یوقدر **فانده** نته که مذکور
با فعله داخل اولمز شسته داخل اولور مثالی زد دیر لر
لی دان دیر لر نته که مزبور با سایر اقسام اسمیه داخل اولمز

باسر و بازیب و با فر بازن و شومر دیر لر بو بادخی
انله داخل اولور لی من و نی زریب فر و بی زن و شومر
دیر لر بو خصوص صله ده با یله لی سابقا مذکور اولان
نایله لی کبی در **حسن ثالث** اولان یا که حرف زاید در
دلالتی یوقدر مستقلاً و نه متضمناً الی غیر معانیدن
بر معنایه کر که اول معنا مستقل اولسون کرک غیر مستقل
اولسون اول سببیدن نه حرف بهمانیدن در نونه
حروف معانیدن بلکه سابقا بیان اولان فائده
ایچون زیاده اول نور لسان فارسیده نفی ایچون اولان
فون مفتوحه نک ونهی ایچون اولان میم مفتوحه نک اخونه
لاحق اولور شول وقتن که اول حرف اولی الف اولان
کلمیه داخل اولور لر مثلاً کلمدی دیه چک یرده میا
اصلی ما دیر میمک فتحه سی و الفک مدی ایله حرف ثانیسی
یا لکوز الف حمدوده دکلدرد بلکه الفله یادن مرکب بر
ترخیم اولنمش آخر کلمه ده واقع اولان حرف یا یک
حذفی لسان فارسیده شیخ در نته که سابقا ذکر کرد
مانک اصلی فی تحقیقه مای در حرف یا حذف اولنند قد **نصکره**

ما قالمشدر سهولت تلفظ اچون بریا زیادده اولمشدر
 میا اولمشدر صورت مایه که لغت بیدیه صونک
 اسمی در اشتباه دن خلاص اولمشدر و لفظ تامینک
 آخنده واقع اولان یا که شاعک بو پیتنگ **پیت**
 من این ابیات را بر دم جامی به پیش حضرت
 مخدوم جامی آخنده واقع اولمشدر حرف زواید
 ضرورت شعر اچون زیادده اولدیر بور ساله که
 خیر له اختتام بولدی حرف آخ
 جامی بیانی ایلد تام اوک

م

سپاس بی قیاس خدای بی همتایه که کلزار بدایع الآثار
 بیاتنده از مار زنگین معانی اظهار ایلدی شاخسار وجود
 پرسود انسانی او زرنده نراد استان خوش الحان
 زبانی شیرین گفتار ایلدی دریای نی کران معالی استیفا
 معانیه ظروف حرفی وافی قلدی آسیای کردان کی
 متحرک اولان اشیا یی تسکین امرنده حرف قافی کافیه قلدی
 بر نقطه ده هر ارنگه الطیفه منبرج اولدی و بر مدده بچدی
 شمار دقیقه انیفه منبرج اولدی و رود درود بی حد و عد
 ناصب لوای کرامت احتوای مقام محمودک دار السلام
 روضه صبح و شام و اصل اولسون که شمشیر بران
 زبان ملاحت نشانده عالم فصاحتده جهانگیر و زمان بیاتنده
 صاحب قران اولمشدر صلوات صلوات نی کران اولدی

عالی شان حوالی بلاغته متوالی علی تعاقب الایام و اللیالی
متواصل اولسون که تیغ زبان بیان معجزت فی قاطع فصحا
دوران و بلغای زمان اولمشدر **قطعه** محمد کم غرض اولدر
جهان دن **و** وجودی جوهر و عالم عرض در **و** موجود داند
مقصود باری **و** او در بالذات باقی بالعرض در **و** چون
یاری باری یچونکه زبان در می دکه ریب عیب دن بر یک
و جان اهلنک اختیار اند کلمی صحیح و فصیح لسانک بری در
بور ساله زبکین کللاه و شیرین مقال ترتیب قلدوم اشجار
اشعار ده اولان از مارا اپراری اظهار له اول لسان
روشن بیانک کلشن پر صفا سنک تا شکسته انبای زمانه
ترغیب قلدوم متشابه لغتک حقیقتله متعلق دقیقه لری
مشتمل اولد و غندن اوتری آونی دقایق الحقایق اور دم
مجلس صفا قرای اصف آرای حضرت ایراهیم پاشایه که
صاحب دیوان سلیمان زماندر تحفه انکه لایق کوردوم **پیت**
پای ملخی پیش سلیمان بردن **و** عیبت **و** لیکن هنرست از مور
سخن گفتار حرف سینگ فتح سی و حرف خانک ضم سید مستعمله
نته که بو پینده واقع اولددر **پیت** فاتحه فکرت و ختم سخن **و**

۷۰ حمد خدا بیست برو ختم کن **و** حرف سینگ فتح سی و حرف
خانک فتح سیده ده مستعمله نته که بو پینده ظاهر در **پیت** با
جایها گفته اند این سخن **و** بکن نیکوی دیدن یا فلن **و**
معنای سوز در که لسان عبیده اکا کلام دیر لر لفظی به
و نفسی به کلام نجه شامل ایسه نته که بو پیت اکا دلالت
پیت ان الکلام لغی القواد و انما جعل اللسان علی الفؤاد
دلیل **و** سخن داخلی سوز داخلی اولد شاملدر هر بر سنه
اطلاق اولد نور کلام ملفوظ سخن دد کلمی بو پیندن **و**
پیت سخن آخر بدین میکند و موزیر **و** سخن تلخ نخواستی
و سنش شیرین کن **و** کلام تقویتک منبعی دل اولد غنچه
لسان ترکیده اکا کو کل دیر لر بو پینکرده اشارت واردر
رباعی کو هر کان کن و کان سوز در **و** بو کلامی ایشت قلان
سوز در **و** ایم قدر تدن آدمی آنده **و** صدف اولمشدر
کو کل سوز در **و** سوزه که سوز تلفظ اولندن سخن اطلاق اولد
خواجہ حافظک بو پیندن ظاهر در **پیت** زبان کلک تو کا
چه شکر آن کوید **و** گفته سخن می برزند دست بدست گفته
سخنک معنای که سوزک سوزینشی دیکدر دلالت ایدر که منو

سو بلند مشه وخی سوز اطلاق او نورش سو بلند و کندن صکره
 سوزه سخن گفته دیر لر دخی سو بلندن سوزه سخن ناکفته در
 نته که بو پیتندن ظاهر در **قطره** بختار بسیار کم کن شتاب
 که خاموشی بودن به از در دسر بسی گفته اند این مثل در جهان
 سخن گفته بسم است و ناکفته زره گفته و ناکفته سوزک صفتی
 اما سخن گفته و سخن ناکفته متکلم صفتی در نته که شیخ سعدی نیک
 بو پیتندن ظاهر در **پیت** نامر و سخن بگفته باشد عیب
 بهر شش نهفته باشد نه گفته نیک اصلی ناکفته در نادان
 الف حذف اول نمشد الفک حذفی لسان فارسیده شاید
 نته که مواضع متعدده ده منالکری کلمه کرک باذن الله تعالی
 کفتارک معنای سوزی در مکرر انجو در سی کی عیب کا نظم کلام
 نته که فرد و سینک بو پیتندن ظاهر در **پیت** بعبری زبان
 بگشاده بختار و اد سخن داده کفتار کاف بچینک ضمیمه
 کاف بینک فیثیل او ایجا معنای سر نکلان او لو گفته
 رفتار دیدار یکی ترکیبی خفی اولان الفاظ مرکبه دند کور
 لفظی که بر ر جزای آرد در معنای کتور جی در اسم فاعل
 آوردن دن اصلی آرنده در ترجمیم که آخر کلمه دن بعض

۷۶ حوه نیک خذ فیدر لسان فارسیده شاید مواضع کثیره
 امثله اطلاق حاصل اولسه کرک باذن الله تعالی کفتارک
 معنای ترکیبی سی سوز کتور جیدر نظم کلام سوزی کتوریکه
 باعث اولده و غندن او تری کفتار و دیدر باعث فعل فاعل
 اسمین استعاره ایدر لر هر دله واقع شاید ترتیب
 ترکیب مقتضای عبارت آری که مصاف در گفت او
 که مصاف ایله در تقدیم اتدی مذکور لفظ معنای عام
 ترکیبیدن معنای خاص علمی ی نقل او لیجی قاعده ترکیب
 تغییر او لتوب مصاف تأخیر اولندی بو تغییر مذکور فعلک
 جمله علامتند بر در لو دخی علامتی وار در بر می کلمه
 بنیه اولسه کرک باذن الله تعالی علامت مذبوره لسان
 اولان اسامی مرکبه ده شاید مثلاً شامان شاه مردانشاه
 شه و انشاه ایران شاه دیر لر اصلری شاه شامان مردان شاه
 شه و ان شاه ایران در علم او لما لری ایله تقدیم تأخیر او لو
 مقتضای ترکیبی تغییر اولمشدر کلام منظومه که لسان ترکیب
 اکا کلجی دیر لر مجاز کفتار اطلاق اولنور نته که فرد و سینک
 بو پیتنده واقع اولدر **پیت** کفتار پیغمبر ت راه جوی

دل ز تیر کیمها بدین آب شوی ه بو پتده کفتار اول معنایه در
پیت عصمت کلن اندیشه ز کفتار رقیبان آواز سکان
کم نکلند رزق کدارا کفت **کوی** کفت کاف عجمیده دله کلن
سوز در سوز سو پلن سوز سوز سخن دیر لکفت دیر ل
نته که سابقا اشارت اولمشدر کفت اسم در کفتن دن ماه
خود در کفتن مصدر در معناسی تلفظ در کفت معنای مذکور
اطلاق اولند غی بو پتدن ظاهر در **پیت** بکرکان کفت
دانایان نه بر جاست که دلرادل بو آینه راست
لسان ترکیده دم معناسنده استعمال اولتور کفت مثلا
دمه اشتمه دیر جک یرده عجم کفت و شنود دیر نته که بو
واقع اولیدر **پیت** بطاهر با همه کفت و شنوداشت اولی
در جای دیگر در کرداشت کفت فعل ماضی معناسنده
دخی کلور صیغه مشترکه در سو پلیدی دیر جک یرده عجم
کفت دیر نته که بو پتده ظاهر در **پیت** چه خوش کفت آنکه
سنگ از همتش بود که همت هست مقاطیس مقصود
کوی کاف عجمیده کوی پیدندن ما خود در اسمدر کوی پیدن مصدر
معناسی اینکدر مرجع تقطیع صوت در اغاز تلفظ حرف

۷۷
گر کسه بولسون کر کسه بولنسون اولای کجی که اولاد غی وقتن
تلفظ حرف انگ لازم کلد کوی نده دیر لر بلی انکله
توصیف ایدر لر نته که بو پتده واقع اولیدر **پیت**
اول ارد بهشت ماه جلالی بلیل کوی نده بر منابر قضبان
فعل نه کوردن کوی نده اسم فاعل در کوی نیک معناسنده
لسان ترکیده او دیکله تعجب ایدر لر سوز ساو دیر جک یر
عجم کفت کوی دیر نته که بو پتدن ظاهر در **پیت** بعشق
کوی کفت کوی ترسد چومی خواری بو دکر بوی ترسد
تقطیع صوت کلمه ده بولند غی اعتبار له تکلم ایدن کسینه
سخن کوی دیر لر نته که بو پتده واقع اولیدر **پیت** سخن
کوی بر بطرزن و خوش رود چو آب روان دست اینان
برود کوی اسم فاعلدر کوی نده دن ترخیم اولمشدر
کوی صیغه مشترکه در امر معناسنده ده کلور عجم سو پلیدی
جک یرده بکو نته که بو پتده واقع اولیدر **پیت** صبا
بلطف بکوان غزال رعنا را که سر بکوه یابان تو داده ما
بکونک اصلی بکوی در اخویدن یا حذف اولمشدر الفدن صکر
یانک خدنی جایز در خصوصاً آخر کلمه دن لسان فاسیده

مثلا روح افزا و سمن سادیر را اصلی روح افزای سمن سادی
بدخو و ترش و دیر را اصلی بدخوی و ترش روی در کفین
نه فاعل شتق او لورنه امر کسی ده گویدند شتق او لور
اول اعتبار سابق بیان اولندی جست و جوی و شست
سوی و گفت کوی کبی در جستن و شستن بن دخی
نه فاعل کلورنه امر کسی جویدند و شویدند کلور
بوده بر نوع توسیع در که سان فارسی مخصوص در
سان عربیده یو قدر حتن ایل جویدن که معنای بر بر
قریب بر یک معنای آرمق در اول سبدن مذکور کوی
بولیسانده ایدر اول قش که لفظ کوی شتقاندن اول
معنای اولدر که بیان اولندی سول و قش که اسم جاند
معنای طوبدر تنکه بو پنده ظاهر در **پیت** فسحت میدن
ارادت بیار تا بزند مرد سخن کوی کوی اسم جاند
لفظ دیر که مناسب معنای سبیل لفظ اخودن ما خود
اولیه ذکر اولان معنای کاف عجمیده گویدر تنکه سابقا
تنبیه اولمشدر کاف عجمیده اولان کوی معنای سوا قدر
تنکه بو پنده ظاهر در **پیت** نباید چون سپر بودن دین کوی

که پیش از زخم پرچین کردش روی **گفت** کفای بو عبارتند که
برسی مقام سؤالده و برسی مقام جوابده استعمال اولنور
معنای همان سابق بیان اولان معنای بر سنده الف معنای
جوابی سؤالدن فرق چون در اما غالب بود که سؤال کفر
جوابه کیر در تنه که حافظک بو پنده ظاهر در **پیت** گفتیم که
خطا کردی و تدبیر نه این بود کفای چه توان کرد که تقدیر
چنین بود بو پنده داخلی اولده در **پیت** گفتیم غمی تو دارم
گفتا غمت سپر آید گفتیم که ماه من شو کفای اگر بر آید اگر
قولای کلور سه دیه یک برده عجم بر آید دیر حضرت شیخ
سعد تنک بو پندر نه جوابه کرمشدر **قطعه** بد و گفتیم که
یا عجمیری که از بوی دلا و نیز تو شستم با کفای من کلای خیر
بودم و لیکن مدتی با کل نشستم ما گاه اولور اول
الف سؤالده داخل اولور تنه که خسروک بو پنده ظاهر در
پیت بکفایر تو اندازد کوی نور ما بگفت آری و لیکن چون
مه ای حور کوی یا کوی مر کیدر لفظ بو یا کبی بر جزوی کوی
تنه که سابق بیان اولندی و بر جزوی الف معنای در یو یا
بر جزوی بوی در نحو معنای و بر جزوی الف معنای در یو یا

اولک معناسی سو بکنده رتته که میانک معناسی کوره کن شو نو
 نک معناسی اشکنده بو صیغه لسان فارسیده مبالغه صیغه
 سیدر بو یاده و جو یاده و پو یاده و بوندرک امثالده
 مبالغه معناسی وارد در آخر کلمه الفاء اول صیغه نک علا
 متی در زیاده و شکیباده و روانه اولان الفده اول
 الف در مغموملرنده معنای مبالغه معتبر در گاه اولور
 الفدن صوکره فونده زیاده ایدر لر روانده کی خندان
 ده کی ریزانده کی خیزانده کی افغان ده کی بوتکر کده
 معنای رنده مبالغه وارد و کویای شاینگ مد لوی شول
 معنادر که لسان ترکیده آندن دیدک عبارتیه تعبیر ایدر لر
 کویانک اکی معناسی بو پتده ظاهر در **پیت** غنچه کل کا چلو
 کویا دمانکدر سنگ بیل کویا که وار کویا ز بانکدر سنگ
 معنای نانی ایچون اولان کویا ده گاه اولور بریا زیاده
 ایدر لر کویا دیر رتته که خسر وک بو پتده ظاهر در **پیت**
 با تن پیش شه اندر کل امیخت حریفش کویا همه فرو
 گاه اولور کویانک الفی یا به تبدیل ایدر لر کویا یریده کویا
 دیر لر رتته که خسر وک بو پتده ظاهر در **پیت** خمارین ش

در فتنه جویی میان خواب پیداریت کوتلی بو تبدیل
 لسان فارسیده شایعدر مثلاً بسی ره ساره دیر لر رتته که
 بو بقتلرده واقع اولیدر **پیت** ای با اسب تیزو که باندا
 خرک نک جان بمنزل برد **دیگر** بر آنچه میکند و دل منه جمله
 بسی پس از خلیفه نخواهد گذشت در بغداد **پیام** **باسخ**
 پیام بای عجمیده شول خبر در که بر کسه دن آخره نقل اولور
 نته که بو پتده ظاهر در **پیت** ای با و اگر کلبش احباب بلذ
 زنهاره غصه ده بر جانان پیام **ما** زنهاره بوراده مالیدچو
 کلمتد اصل معناسی صاقن در نته که بو پتده ظاهر در
پیت زنهاره از قرین بد زنهاره و قمار بنا عذاب النار
 اما وصیت و سفارش محمده ناکید ایچون استحال اولور
 پیامبر اکی کشینک اور تاسنده واسط اولوب خبر التثن کمنه
 اینیا پیامبر دید کلمری امتکره خبر التذکری اعتبار لر در
 حق تعالی حضرتدن بالذات یا جبرئیل واسطه سیدر که
 بو پتده ظاهر در **پیت** پیامبر ز جبرئیل جو بشنوید بیارید
 پیچاره بر شنبلیله پیامبر الفاظ مر کته دن در بزجری پیام
 که معناسی بیان اولندی بزجری بر در التبی معناسی

اسم فاعل و بر بردن اصلی برنده در ترجمه اول نشد برنده
با مضموم ایدی قیاس مقتضای اول ایدی برده با مضموم
اولیدی فتحیه تبدیلک وجهی دفع اشتباه در بر بردن
مشتق اولان برده که گسبی معانسه در بانگ ضمه یکه
بر بردن مشتق برده ده با مضموم اولسه ارالرنده
اشتباه اولوردی بر لغت مشتق که در نچه معناسی در
یرنده بیان اولسه کرک باذن الله تعالی پیامک اصلی
پیغام در غنی حذف ایدوب خبر جیه پیامبر در لرگاه اولو
الفنی ده حذف ایدوب پیمبر ویر لر پیغامبر ده پیمبر ده
بر معنایه در نته که بو پنده ظاهر در **پیت** بدانت
کان روح پیغامبرست که بهر پیمبر بدان اندرست
پاسخ بای عجیله جواب ایدر عجم جواب ایشتر دیه جک پزه
پاسخ بشنودیر نته که بو پنده ظاهر در **پیت** پیت
شنیدم تو پاسخ شنو یکا یک بکو و بزودی برو
جواب یر دیه جک یرده پاسخ ده ویر نته که بو پندن
اکلنور **پیت** سخن پرستت کر تو پاسخ دهی شوم شاه
اگر رای فرخ نهی سخن دن مراد اگر تو پاسخ دهی قرینه سینه

۲۰
خبر در خصوص خبرک سخن لغظندن اراده سی بطریق
المجاز اولور پارسی و درسی و پهلوی پارسیک معنای
پارسه مسوب در آخنده یا یای نسبت در رو میده کی
کمی پارسی بر دیارک آدی در که شیراز دید کلری شهر
انک دارالملکی در نته که شیخ سعدی شیرازینک بو پندن
اکلنور **پیت** اقلیم پارسی را غم از اسید نه نیست تلمیر
سه شس بو دچو تو یسی سایه خدا مذکور شیخک ملک سلیمان
کلتانده واقع اولدرو ارث ملک سلیمان دیو پادشاه
شیرازی مدح اتدو کی یرده مرادی اقلیم پارسی در نته که
خاقانی نک بو پندن که خوارزم شاه خراسانی و عاقی
و پارسی الدوغی وقتن دیشدر **رباعی** شکر که خوارزم شاه
تحت صفایان گرفت ملک خراسان گرفت همچو عاقین
ماچو توقع او قلعه کردون کشود مورچه تیغ او ملک
سلیمان گرفت فارسی پارسیک معریدر یا محجینک
فایه تبدیلی علامت تعریدر تعریک معناسی عجیبی عربی به
دو ندر مکرر معناسندن نقل آمدین اول اقلیم نسبت لسان
دله عجم زبان پارسی دیر عرب لسان فارسی دیر اول

فصیحی دری دیر لرنته که خیر البشر دن منقول اولان خبر
مقبول دن اکلنور حافظ الدین نسفی کافی اولوکی شه
ابوسعید بر عیدن نقل اتدوکی او زرنه اول حدیثک
عبارتی بودر لسان بل الجنة العوینة و الفارسیة الدریة
فارسیک درسی تازیک که عربیک فصیحی مقابلک سنده
نته که شریف الدین نیردینک بو پتندن بوسه معاشنه
دیشدر پیت ز لعل بار خواهم ضد شرفی تازی و در
قلب و تصحیف تازی عربیک بدویسی در آت اسب
تازی در لرنته که بو پتنده واقع اولد بیت اسب
تازی اگر ضعیف بودا همچنان از طویل خربه اقلیم
پارس ده بر ناحیه مخصوصه نک آدیدر چیک لسان در
اکانبت اولنور دری باینده اصل حرفی وار در شول
رساله که لسان در نیک مرتبسی باینده لسان عربیک
غیر بی السنه او زرنه تفضیلک تفضیلنده ترتیب او
مفصل ذکر اولنور پهلوی نک معناسی پهلوه منسوب
بونکده آفرنده کی یایای نبت در پهلوشهر درنته که بو
بیترون ظاهر در مشنوی که یک موی او بهتر از پهلویست

همی بو دتا یک زمان شهریار ما بدان کوه سر خوش کیمیت
ز پهلوی برون شد ز بهر شکار ما کوه سرک اصلی کوه ساردر
الفی حذف اولنوب سر قالمش در پاک الفی حذف اولنوب
بنی قالدوغی کبی نته که بو رباعی ده ظاهر در رباعی ششم
با مور خطش کرم و کفتم چو ابی ماه و حوری بر نهاد
سیمان نیت مور ابو صنف است او چو ابر خاتم او سر نهاد
کلسان کلسان اسم مرکب است تانکه کلدن
لسان فارسیده استان زمانه مکان او رتنده مشترک
اولان طرف اسمیدر زمان مراد اولنان یرده استعمال اولنور
مثلا تابستان دیر لر معنای ترکیبسی جارت زمانیدر تابک
لسان فارسیده بر قاج معناسی وار در لغت مشترک اول
معنیدرک برسی استیکدر بو راده اول معنی مراد در وقیشه
ز استان دیر لر معنای ترکیبسی برودت زمانیدر لسان
فارسیده صوت قلعو زم دیر لر قیش ایامنده صوت تنکا
کیروب او تره جوق زیر زمینیه ز ملک دیر لر طوپر او طبعی
بارد اولد و غندن او تری زمین دیشدر اصلیدر
معنای ترکیبسی زمه منسوبدر لسان فارسیده آخو کلیه

ملحق اولان حرف يانک عینکری چو قدر جمله سندن بریسی
معنای نسبت در مثلاً تر که نسبت ایتسه لرتزکی دیر لر عجمه نسبت
اقتسه لر عجمی دیر لر اول نسبتی تا کید قصد ایتسه لر حرف یاون
صوکره نون زیاده ایدر لر مثلاً کلین و بالین دیر لر ایتسه
بالین دد کلری نسبتدن او تر نمی بال او موز با شیدر
نته که باله بالک فرقی بیان اولده و غی برده بیان اولنسه
کرک انشا الله تعالی زمین اصلی او زر نه ده استعمال اولنور
نته که بو پتکرده واقع اولد **مشنوی** زایوان تا یوان
گادمی رفت همه بر آسمان و بر زمین رفت **دیگر** خرا
بر سبزه آن زمی خیالی پیایی بخ خرقی زمین کبی آسمانده
مر کبدر مانده اس دن مان مانستن دن بکزه بکبدر اس دن کر
صوکره مننه آسیاب دیر لر آسمانک معنای ترکیبسی دکر
بکزر در **پیت** دکر من کیبیدر صو او زره کردون دونه دونه
ایچنده کن ایدر اون قاتر دونه دکر کی دکر مننه حواس
دیر لر نته که بو پتکرده واقع اولد **پیت** پیش شاه عقل کلی
این حواس چون خزان چشم بسته در حواس استنا
مکان مراد اولان برده استعمال اولنور مثلاً شهریرنه

۲۷
شهرستان بزازره بزازستان طاشلویره سنکستان
طاشلویره کوهستان قنخو لویره بوستان دیر لر بوستانک
اصلی بوی ستاندر بو یک اخندن یا حذف اولنمندر کاه اولو
واویده حذف ایدر لر بستان دیر لر نته که بو پتکرده واقع
اولد **قطعه** بستان ایچنده کور مش اشک باشنی رقیب
دیمش او خرکه با که ده بر خوش مکان کرک بستان ایچون
کرک دید لر سه اشک باشنی کم دید یکم اشک باشنه بوستان
کرک بهارستان تا بستان قبیلندن دکلدر خاکی
قبیلندنراونده غیستان طرف مکاندر طرف مان
دکلدر معنای ترکیبسی بهارستانک بهاری در لسان
بهاریر بر غه دیر لر چکه ده ایکنندن اعم معانک اسمیدر
نته که برک ایلد بهارک فرقی اولده و غی برده تقصیل اولنسه
کرکدر قاعده مذکوره مقتضای کلستانک معنای ترکیبسی
کلیری دیکدر دستانده صورت ترکیب ظاهر در
تلفظده دکل لامنستانک سینه اولاشدر فرزل
ستان دیر لر اما کلستانده وصل هاینر در فصل ده
کلستان دیر لر دستان دیر لر نته که بو پتکرده واقع

اول بدر **پیت** ایمن ابا دست دل ای دهستان چشمه
 کلستان در کلستان **ستان** مشتقد استان
 معنای الجی در دل ستانک معنای ترکیسی کو کل الجیدر
 ستانک اصلی ستاننده در ترخیم اولمشدر لسان فایده
 بو صیغه ده ترخیم که آخر کلمه دن بعض حروفی قطعند
 شایعدر مثلامان و دان دیر لرا اصلری مانده و داننده
سخندان جز دان بو اکی اسم مرکبدر لفظ دان ده مشتق کلد
 اما معنای اشتراکلری بو قدر سخندانده کی دان
 مشتقد دانستن دن اسم فاعلدر معنای ترکیسی اسم
 مذکور ک سوز یجیدر جز دانده کی دان مشتق کلد اسم
 جامد در طرف مکان معنای مخصوص در سابق بیان
 اولان ستانله بو نکا راسنده اکی جهت دن فرقی دارد
 برسی بو که ستانک عمومی وارد در طرف زمان معنای
 استعمال اولنورنته که مقدما تفصیل اولندی دانک طرف
 مکان معنای اختصاصی وارد در طرف زمان معنای
 استعمال اولنورنته اکنجی بو که پستان طرف نحوی در یعنی نحو
 اصطلاحی اوزرنه طرف نظر و فی احاطه اتمک او که نوع

اختصاصی اولمق بو معنای اولان طرف لازم دکلدردان
 طرف لغوی در نظر و فی احاطه اتمک او که نوع اختصاصی اولمق
 اهل لغت یاننده کی معتبر در مثلاً خامه دان اول طرفه دیر لرا
 که اچنده قلم طورر جامه دان شول طرفه دیر لرا که اچنده کسی
 طورر بو طرفلرک اول منظر و فله اختصاصی وارد شول
 اعتبار که آنلرک اچون دوزلمشدر **خانه دان** اوک
 دایره سنده اولان حویله دیر لرا که لسان عبیده اکا
 حرم دیر لرا بلر خاتونلردن حرمه کنایت اته کلر فی عجملر
 خانه دانله کنایت ایدرنته که بو بیتده واقع اولد **پیت**
 بابدان یارکشت همسر لوط خانه دان نبوتش کم شد همسر
 لوط دن شیخ سعدینک مرادی حضرت لوطک عم خاتون
 خانه اندن مراد اولد اصل کلام همسر لوط بابدان یار
 کم شد در طریقه اطنا به سلو کدن و تقنین اختیار ایدوب
 بو معنیدن اکی عبارتله تغییر دن غرض بیر مز لرا ایلد مضای
 ایدوب بدکار لرا ایلد یار اولمانک طبیعت انسانیته به قوت
 تاثیر دن بیاندر شیخ دیک استر که مذکور ه خاتون حضرت
 لوطک همسری ایکن حرم نبوت اولمشکن خانه دان عظیم انسان

ایکن ضلالت اهلنہ قوشلمغلا لدا اولدی انک اول حالی
مصاحبک کمال تاثیر نه دال اولدی **پیت** چون اگری ^{قاشیل}
اولدی و مسازہ کوز اوغی اولدی لایه غمزہ غماز **دیگر**
ینینہ کلکله اولدی تیغ جوهر دار کورک نه فاندہ ایگرشی پی
حسن جوار مرغزار **پیت** وار هر برکوشده
بیک مرغزار کوی یاره بکزم مرغزار باوکی لفظ
مرکب دخی مشرکله در کلمه زارده اما معنای شکر
یو قدر مرغ زارون خوا اولان زار اسم جامه در یعنی لفظ
آخون اشتقاقی یو قدر لسان فارسیده شول معناد
عبارتند که اندن ترکی دلدہ گاه آخ کلیمه لک الحاق
تعبیر ایدر ل مثل ترک اکملک دیر عجم کشت زار دیر سبزہ
زارک بنفشہ زارک لاله زارک سمن زارک کلزارک
مغالی سبزہ لک لاله لک کل لک سمنک در کلزار
کلستانک فرقی بورادن ظاهر اولدی معنای مذکور
گاه اولور آخ کلیمه الحاق ایدر لرا نکلہ تعبیر ایدر ل مثل ترک
طوزک دیر عجم نکل زار دیر و شورہ زار چور اقلق
پنبہ زار پقلقدر **پیت** زار یونجه لقدر کلزار بالچقدر

۲۴ لسان فارسیده کاف بحمیدہ کل بالچقدر نته که بو پتده خاطر
پیت صبحدم عنم چمن کن موامعت است و زخم نیم شبی
راه نه آب و نه کلت و ترکی دلدہ کاف عیله کل
دید کلر نه عجم کل دیر بر نوع بالچقدر بالچوق اولد و غندن
او تری نه آن که خصو صیلده وضع اخلاصه مو صوح اولد
ننه که شیخ سعدینک قطع سندن ظاهر در **قطعه** کلی
خوش بوی در حمام روزی رسید از دست مجبونی بدتم
بدو کفتم که مسکی با عیبری که از بوی دلا ویز تو میستم
بختا من کل ناحیه بودم و لیکن مدتی با کل نشیستم
جمال بمنشین بر من اثر کرد و کر نه من همان خاکم که کستم
کل اولدن مراد کلدر کل ناندین مراد بالچقدر طرف مخصوصه
کلدان دد کلری اچنده کل طور دد و غندن او تری در قاعدہ
مذکورہ مقتضای سنج مرغزار شول بیره دیر لکه اولار
قوش چوق اولد مرغ زارده که ترکیب تو صیفیلہ مر کب
تعبیر اولان مشتقد زاریدندن اسم فاعل در معنای زار
اید جیدر مذکور مرکب ده مرغ موصوفد زار انک صفتی
جمله بر اسم خاص اولمش کلدر اما مرغزار اسم خاص اولمشدر

وضع آخوله وضع ترکیبی اوزرنه قالمش کلدرا اول سببن
 بونده زار مرغ متصل با زیلو رانده منفصل با زیلو قاعده
 اطلاق عایت او یحیی **تلخ بار شکر بار** بو کی لفظ مرکب
 مشترک کلدرا کلمه بارده اما معناده اشتراک لری یوقدر تلخ بار
 کی بار میش معنانه در نته که فردوسینک کلامنده ظاهر در
مشوی درختی که تلخست و پیرا شرت که شمش درختی باغ
 بهشت و رازجوی خلدش بنکام آب بنیچ انگبین
 ریزی و شیر ناب ماسر بنجام کومر نه کار آورد همان میوه
 تلخ بار آورد میوه ایله بارک فرقی وارد میوه آدم سبک
 میشد خصو صیله بار مطلقا انجده بتن میشد که کسه نیسون
 شاه بلوط کی ترکیده اکاکستانه دیر ل اول برینه پلید
 بارک برله فرقی وارد در نته که وجه تفصیل اوزرنه بیان
 کرد که شکر بارده کی بار شتقدر بارانید تن اسپم
 فاعل در باراننده دن ترخیم اولمشد معناسی باغدر جیدر
 بار لغت مشترکه در دخی معاری وارد دیر بنده بیان
دار کیر پیت چوق زمان کوز طوتدی طور دی چس چس
 کورندی بر بو بخلا بین دار کیر کیر و دار دخی دیر ل مذکور

لفظ کرا کسیده مشتقد کیر امر در گرفتن مشتقد معناسی
 طوت دیکلدرا درده امر در داشتن بن مشتقد معناسی طوت
 محفوظ اولان نسینه داشت دیر ل کیر و دار محل اولدوغی
 اعتبار له جنکه کیر و دار دیر ل و دار و کیر ده دیر ل نه که بو پیت
 واقع اولدور **پیت** تا جهان رسم کیر و دار نهاد و دار و
 کیری چنان ندر و یاده و کلوب طور ان اغاچه ده دای
 دیر ل نته که بو بیتلردن ظاهر در **مشوی** کشیده ره ره سو
 رسنهای داره زما برابر ازیمین یسار مکو دارگان
 بود چارم سپهر نه از مه رسن بازگان بود مهر دار
 بوراده جان باز اپنه اطلاق اولمشد کلدرا نوح الغرایب صاحتی
 ایله صانمش غلط اتمشد رشول قوشه که ترکیده انج دین
 دیر ل عجم دار سنبت دیر معنای ترکیسی انج دلجید سنبت
 سنبت اسم فاعل در دارک درختله فرقی وارد در نته که بیان
 اولنده کرک باذن الله تعالی **جهاندار جهان بان** جهان
 دارک معناسی جهان صافلا تجی در اهل جهان عایت و
 حمایت اندک لری اعتبار ایله پادشاه لره جهان دار دیر ل
پیت نه باری اولور سه جهان دارک اولور ار قوشنده

جهاندارک جهانداره کی دارد اشتراک اسم فاعله دار
اول معنی او دور و جهان باندگی بان اسم جامد در معنای کوزه
باغی کورب کوزنده کندن او تری باغبان دیر لر و یکی کوز
کوزنده کندن او تری کجی کشتبان دیر لر و صحرا رده اولان
مزارعی کورب کوزنده دشتبان دیر لر و صغرتاچه صغر
سورستی کورب کوزنده کندن او تری کلله بان دیر لر و بلکنه
بادمان دد کلری استخاره طریقیله کوزه در شخصه تشبیه
اول نمشدر کوزجیه دیده بان دیکده نوع توسع وارد اول
کسه کوزجی دکلدر کوزالتیدر آنکله کوزه دنه نکهسان دخی
اولیله در بر ننه کوز نمکدن مراد آنک امرنده قیام و انما
اهتمام در و بکلک امرنده کیجه ایل شهر بکلینه پاسبان دیر لر
پاسک معناسی حمایت و رعایت در نته که بو پتده
ظاهر در پیت برتست پاس خاطر پچاره کان و شکر
بر ما و بر خدای جهان انسرین جزا قاعده مذکوره
مقتضاستجه همانانک معناسی جهان یکجیدر کورب
کوز نمکدن بوراده مراد حفظ و حمایت پیت کریدرم رفت
جهانبان منم وارث اکیلیل سلیمان منم شان ایشان

26
شان لسان فارسیده جمع غایب ضمیری در نته که بو پتده
ظاهر در پیت در ان کوش تا جنگ باز افکنی و کچندرانی
که شان بشکنی بو جمع مفردی یا لکزه حرف شین که اف
کلیمه لاحق اولور نته که بو پتده واقع اولیدر پیت کخارجو
هر و نازی از نخل قامتش دار و طازی فاعله واسمه
لاحق اولد و غنیلین حرفه ده لاحق اولور مثلاً کش دیر لر
نته که بو پتده واقع اولیدر پیت یکی چهره داری چوتابنده
مهر خوشا مهر کش هر و باسد سپهر ککش بر جزئی که در
شیند اتصالی اولیجی آخرنده کی مای ملفوظه که حرف اصلی
دکلدر ساقط اولور و ایشان دخی ضمیر غایب در نته که
بو پتده ظاهر در پیت ایشان دارند دل من ایشان دارند
ایشان پسر زلف پریشان دارند بو ننگ مفردی او در
بو نکل فرقی وارد که ضمیر منفصلک جمع در اول ضمیر متصلک
جمعیدر لسان فارسیده مخاطبکده متکلمکده ضمیر متصلک
جمع الفله نونله اولدی مخاطبچون اولان ضمیر متصل مفرد
حرف تا در که آخر کلیمه لاحق اولور نته که بو پتده واقع
اولیدر پیت ترک دنیا کن برای آخوت از بدن برش

لباس فاخرت. آخر تک آخونده کی تانای تانیندر فاخر تک
اخرنده کی تانای خطا بدر مذکور تانای خطا به الف نون داخل
اید یک ضمیر جمع او لورنته که بو پتته واقع او **بدر پیت**
از آرا من تان بود دل نهی. مراد بر پذیرند همچون رهی. حرف
که تانای خطا به متصل او لورنته که بو پتته واقع او **بدر پیت**
ولیکن بنیدیشم از خشم شاه. دلاور بود در سخن نی کجا. فلک
میرم مشکله الف نون لاحق اوله **پیت** چو آگهی نو که ماشهر
بند تقدیریم. در هدایت و توفیق مان تو بخشایی **آن او**
آن لسان فارسیده اسم اشارت در بعید چون عبیده کی
ذاک کی در قریب چون اولان اسم اشارت این در عبیده
هزار گاه او لورانگ او کنه و او کتور لر روان دیر لرنه
بو پتته واقع او **بدر پیت** آن نیست نیز گذشت ازین گذر
گاه. وان کیست که نکذر دازین راه. بو و او ک اصلی
بیان اولنه کرک انشاء الله تعالی انگ. اینک اخر لرنه کاف
اید لر یعنی زیاده اید لر انگ و اینک دیر لر معالی
او بخو کرد بو بخو کرد در اول کاف عجمی که لسان ترکیده اکا
صاغ کاف دیر لر لسان فارسیده تصغیر آنچه چون در گاه

انگدان الفی حذف اید لر رنگ دیر لرنه که مولانا می
قدس ستره بو پتته واقع او **بدر پیت** نک قراضه چند
بها. خرج کن آنها و باز اینجایا. آن لسان فارسیده بو مغا
دخی استعمال او لور مثلا کیمک نسبی به چک برده آن کت
دیر لرنه که مولانا می روشک قدس ستره مشنوی سنده واقع
او **مشدر مشنوی** گفت زاهد در سبب ما چست این گفت
باده گفت آن کیت این. گفت آن آن فلان میر اجل.
گفت طالب را چنین باشد عمل. او لسان فارسیده ضمیر منفصل
غایب لسان عبیده کی مو کی عجم آن کس دیر آن زید را بگو
دیر او کس او زید را بگو دیر آنکه او نک مغالرنده مغایرت
وار اید و کی بوراد ن ظاهر او لور وجه مذکور او زرنه فر
بری اولد که انگ مدلولی محو و اشارت در مشار الیه دلالت
اید اسمله جمع جایز در اول اسم کر که معین او لسون زید
کبی کر که مبهم او لسون کس کبی او نک مدلولی شیی مبهم
لاجم بر اسمله داخلی که شیی مبهم دلالت اید به شیی معینه
دلالت اید به جمع جایز در اول کاف اصلی او دیر لرنه که بو
بیتدن ظاهر او لور **پیت** از من کنه آید و من اویم. ورتو

کرم آید و تو او بی زده کی و او و او عطفه در اصلی و زده
سابقاً مذکور اولان و انده کی و او و او عطفه در اصلی
و ان در الفک مدیله گاه اولور او یک الفی حذف ایدر لر
و او ک او زنده ضمه ثقیل و لمغین فتحیه تبدیل ایدر لرنه که بو پتده
واقعه **پیت** سن او راجه کویم که رنگ روم که تا دست
وی زیر پینک او روم گاه اولور او یک او لینده آخی نده
حذف ایدر لره مان و او ساکن قی اولور اول و او ی با لکر استیصال
اتکوا و یحق ساکنه ابتدا متعذرا و لمغین فتحیه یک ایدر لر فتحه
حرکات او لمغین و فی دیر لرنه که بو پتده واقعه اولور **پیت**
تو کردی و راستم و پستان و کرنی خوی بود در سیستان
اما قنچن که اولنده کلمه آخی اولسه نخریکه حاجت اولمز اول
او او ی حالی او زرنه بقا ایدر لر سکونیده استعمال ایدر لر اصلی
که او در نته که بو پتده واقعه اولور **پیت** کو دشمن شوخ چشم
چالاک کو عیب مرا بمن نماید او لکی کو قنی معانسه درخی
کو در مراد اولان بوراده **نیک نیکو نیک** معناسی ایودر
مقابل بد در که معناسی یرمز در نته بو پتده ظاهر در **پیت**
هر که او نیک میکند یا بد نیک و بد هر چه میکند یا بد **تا**

بجای الغریب صاحبی نیک ایلد بهی قرابتی مشدر خطا اتمشدر بهیک
معناسی یکدر بر بن سندن یک بلورین دیر یک برده عجم
من از توبه دانم دیر نته که بو پتده واقعه اولور **پیت** کفتی
که ستاره تو سعیدست من طالع خود به از تو دانم و یکی
ایو لکدر **مصراع** نیکیت که نیکیت ذکر مایه بچست و نیک نیک
اخرنده اولان یا شول باید که بر کلمه لاحق اولور اول کلمه نیک
مد لولنده اولان و صف زایدی افاده ایدر مثلاً سردی دیر لر
معناسی صوق لقدر و مردی دیر لر معناسی ار لکدر عورت لک
مقابل مجازاً بهادر لک ترکیده ار لک دنور عجم مردی دیر
ننه که بو پتده واقعه اولور **قطعه** در قلب سپه تیغ زدن پیشه
ماست مردی و منزه میشته اندیشه ماست هر شیر که در
جهان شکاری گیرد و مردان دانند که آن هم از پیشه ماست
نامردی دیر لر محشکدر زیبایی دیر لر معناسی بز کلو لکدر
شمس نخری که معیار جمالی اولو کتا بنده که زیب نیکو پی زیبا
دیشدر خطا اتمشدر نیکونک معناسی کو کجکدر مقابل شست
در که معناسی چو کن در آخنه کی و او سندر آخنه کی و او
کی در نسبت لازمیته که خلقی اولابکی اولیه دلالت لک چو بند

حرف یا تک نسبتی چون در اولان مد لوی مطلق نسبت در بونگ
مد لوی نسبت محض و صده دلالتی حقیقتده بو معنای خاصه
یا لکزه اوک دکلد بلکه و اوله یا تک جمله سینک در نیکونک
و مند و تک اصلکری نیکوی و مندوی در بر شیشه بونلری
اضافت اقلو او یحقی اول یا بی اظهار ایدر ل مثلاروی نیکویش
و موی مندویش دیر لرنه که بو پنده واقع او **لمشدر پیت**
اگر آن ترک شیراری بدست ارد دل مارا بخال مندویش
بخشم سمرقند و بخارارا نیکویی دن گاه او لوراک یادی ضد
ایدر ل نیکو دیر لرنه که بو پنده واقع او **لبدر پیت** هر که
شاه آن کند که او گوید **حیف** باشد که جز نکو گوید **نیکونک**
و نکونک آخونه گاه او لور که یای نسبت الحاق ایدر ل نیکو
و لکویی دیر ل احسان معناسن افاده ایدر لرنه که بو پنده
واقع او **لبدر پیت** نکویی کردن اندر حق کرکان بدی باش
بجای کوسفندان بدی تک معناسی یرنر ل قدر تمام مقابلی
نیکدر نیکویی ده ده فی جمله مقابله وار در ضرورت ورن
اچون شاء آلی ایراد اتمشدر **زکین سنکین** رکنیک یاسی
یای نسبت در نونی زاید در تاکید چوندر زمین ده کی

و بالین ده کی کی نته که سابقایان او لبدر کین وخی اندر کچی
معنای ترکیسی اگسکلور کینه بوندند را سیمته نقل او لمشدر و خ
بریا زیاده او لوب کینه او لمشدر بقاعده وخی یرنده بیان
او لمشدر بو ذکر اولان کین مرگب معناسی در یر کین وخی او
که بسیط در معناسی بو صودرنه که بو پنده واقع او **لبدر**
پیت خور کورمه دشمنوگک ال کین یو لک او زره ناکهان چ
کین بو کین ده کی یا یله نون حرف اصلدندرا اول کینک
اصلی کم در احکک معنای نه یا یله نون ملحق در نسبت مؤکده
اچون سنکین ده کی یا یله نون داخی رنکین ده کی یا یله نون
کبی در چنان که سنکین اغ معناسنه اوله نته که بو پنده واقع
او **لبدر پیت** بسک سکونت در آرد نفس نکوشه تبجیل
در خون کس اما چن که سنکین طاشدن دوزلمش معناسنه
اوله نته که بو پنده واقع او **لبدر پیت** یزخ کشته نمرها همچو
سیمین طبقها بر سر سنکین مزاجل یا یله نون که مجلسی
معنای آخراچون موصوع او لور و مجموع مرگبی اول شیشه
الحاق ایدر ل مثلا کشدن دوزلمش سیمین و دریدن دوزلمش
پوستین اندن دوزلمش کوشتین دیر لرنه که بو پنده

اولد پیت همیشه عادت مردم چنین است که دل سنگینی
قالب کوشترین است **شیرین نوشین** شیرین طعم و
لذیذ معنی حاجی و طعم و دید یک برده عجم تلخ و شیرین
شیر سو دور یا یای نسبت در نون نگید چون زیاده اولد
طعم لوده اول انسانک طاعت و غمی لذیذ شد اولد و غن آن تر
اگانیت امتداد در نوشین خوش طعم در مطلق داده عجم
مره در داد سوزنی مره دیر چاشنی حیم عجیله داد و کلدر
بلکه مطعم بدن شیشی قبیل در داد کورک چون بر لریا اچر
اول مصلحتک مباشرت چاشنیک دیر لرنده قاتده چاشنی
مبصر اتده نموده بر نه در حلیمی که مره ایله جاشینی فرق
بحر الغرایده مره فحلک و ضمه و زای بید داد چاشنی
معنا سنه استعالی مولانا یار و مینک قدس ره بو پتیده
ظاهر در پیت کر نباشد کم محبوب نوش چه بز کندم غا
جو فروش **نوشین** ده یا و نون نسبت مؤکده اچوندر
شیرین ده کی کی گاه اولور لذیذ و خوش طعم نسنده
مجاز نوش دیر لریا له اطلاق نوشک نته که بو پتیده ظاهر
پیت آن چشم سخن کونکر و آن لب خاموش و آن تلخی کفایت

شکر خنده چون نوش بو طریقه در نه انکه خصو صیله
باک اسم خاصی انگبین در نته که بو پتیده واقع اولد **پیت**
انگبینی بر و غن الوده چرب و شیرین چو صحن بالوده
نوشک مقابلی نیشن اکلماسی اول اعتبار مجازیده در نته که بو پتیده
واقع اولد **پیت** همیشه تا فلک زنجم سعد دارد و نخپس
مدام تا مکس نخل نیشن ارد و نوش حلیمی که بالی و سایر
طعم لوری نوشک معالی نسندن صامشد غلط امتش در
نوش نوشیدن ن امر کلور مثلاً ای دید یک برده بنوش
ننه که بو پتیده واقع اولد **پیت** تا که ز سانی شنو بانک نوش
پنبه برون کرد صراخی ز کوش کفایت کفایت سخن کر چه
در کش زبان و پرده نکلدار و می بنوش نوش اسم فاعله کلور
مثلاً سحی اچنه با ده نوش نیر نته که بو پتیده ظاهر در **پیت**
در دور پادشاه عطا بخش و جرم پوش حافظه قراب کوشند
مفتی پیاله نوش نوش جام اغاجنه داخی دیر لریا مانک
اصلی نوژ در زای عجیله **بر زکشت** در و د بر ز بانک
فحیله و رای مملک سکونیده کن در گاه اولور بای داو
قلب ایدر لر و ز دیر لریا له بو پتیده واقع اولد **پیت**

درختان بسیار با کشت و رز که کسی خود ندیده است از کوه مرز
انگیزه بزرگ در لرزته که انورینک بو پتنده واقع اولبد **پت**
کار حالت جز جعفر کی شود هرگز تمام کان یکی جلای کی داند
در برزی کری کشت کاف عینک کسه سید تار لادر
نته که بو پتنده ظاهر در **پت** سر آن همواره کشت از نیروی سخت
چو کشت پر کلونخ از حالش سخت کشت کاف عینک کسه سید
کشتن دن فعل ماضی در بر حال دن بر حال افوه و کله کشتن
بر مکان دن مکان آوه تحو لدن ده استعمال اول نور سید
کشت یوندر چک سیر ز کلکشت دیر لرزته که بو پتنده
واقع اولبد **پت** کند اند از این صید کمن زشت و دین
وادی کند زین کونه کلکشت کاف عینک ضمید کشت
فعل ماضی در کشتن دن معناسی اولد روی در کشا و رز انجیدر
نته که بو پتنده واقع اولبد **پت** کشا و رز و آهنگر و پای
باف چو پیکار مانند پشان بکاف دور و دیمبند
نته که بو پتنده واقع اولبد **پت** بیار است این کشت
در ده از آنکه که یوسف بد و داده بود کشت ده در ده
فعل ماضی معناسه استعمال اول نور نته که بو پتنده واقع اولبد

پت هر ان سیر باران از آنکه فرود پلارک همی کشت و
جان می درود کشت اکی دیگدر درودن چک در معنا
درود چیدی درود لغت شتر که در اسنک معناسه
کلور نته که بو پتنده واقع اولبد **پت** و لیکن ز نواح تو پیش
دلش پر سلام و زبان پر درود بدرود اسندر اصلی
با درود در نته که بخردک اصلی با خود در عجم اسندی دیر
جک یرده بد و دیر نته که بو پتنده واقع اولبد **پت**
بگفت این زاب مژه رود کرد بوسیدش از مهر بدرود
کرد بدرود باش اسن اول دیگدر **پت** سیاهش
بد و لغت بدرود باش زخمی تار و تو جا و دان بود باش
بحال غوایب صاحبی که برز که کشتی فرق امیوب برز کیندر
کشت معناسه دیمشدر غلط امشدر برز بانک کسه سید
یوجه معناسه در نته که بو پتنده واقع اولبد **پت**
بیالیه و چون یکی ز سر و برز با بگردن برار و ز پولاد کرز
انگشت **انگشتش آذر** انگشت کاف عینک کسه سید
کو مرد نتم جو ایشنا مینک بو پتنده ظاهر در **پت** مینی و
نخ دید و دولت زشت چشمی از زشت و رخی ز انگشت

کاف مذکور که ضمیه بر موق معنای در آنکه قزل قور در
نته کم بو پتدن ظاهر در **پیت** یک یک بر و مخلوق فردا خگر نجوم
از منقل پهر شتر مرغ و ارا بره اخگری تفته ایله تفتیدی نته که
بو پتده واقع اولیدر **پیت** مو اش آتش و اخگر تفته بوم
کیاش همه زهر و باهوش سموم مجاز احتمالی دفع ایچون
سویند و کدن صوکره قوره اخگر دیسه لر جایز در اما تفته دید
صکره اول احتمال قالم تفته تفتدن اسم مفعول در معنای
قرمش و در که عناصر اربعه تک بر سیدر محسوس اولسون
غیر محسوس اولسون مرکباتدن جز اولنه ده آتش دیر لر
اما اذر دیر لر اول قرارن محسوس اولک اسیدر اذر کون
اندنر بر چک آدیدر که او در نکلده در کانی یا قلب ایدر
اذریون ده در لر ترکی دله اول چکه خطی دیر لر سمند دید
کری توشه او و اچنده معیشت آتد و کندن او تری لسان تاشه
اذرتش دیر لر اصلی اذر توش در نته که قوشک بیانده ذکر
او لنور **پاداش** **پاداش** **پاداش** **پاداش** اول مفرد در
پاداش ثانی مرکبدر مفردک معنای جزا در نته که بو پتدن
ظاهر در **مثنوی** بر سر از خداوند خان روان که است او

توانا و مانا توان که کراندر نیکه دت فرجام کاره بکیر دیپاش
روز شمار **پیت** سن آتد کلر و کی او نتمه فرداش بو لینور
هر ایشه البته پاداش **مرکتب** اولن پاداشک اصلی
پای تاش در یا خذف او نمشد ر تا داله تبدیل او نمشد معنای
ایقداش در نته که بو پتدن ظاهر در **پیت** طغله در شمش
یلر سیل کپی کپی کردن و زار پنجه مخنون کلدی سیری پاکه
پاداش اولدی لسان فارسیده تاشک معنای شریک
ترکیده اکا ورتاق دیر لر اکی توکک اقدس بر اوله آنکره
خواجه تاش دیر لر نته که بو پتدن ظاهر در **پیت** من و تو
هر دو خواجه تاشانیم بنده بارگاه سلطانیم ترک
تحریف ایدوب توش داش دیر لر اکی کسنه بر بو لکدن
اوله اکا خیل داش دیر لر نته که بو پتده واقع اولیدر
پیت چه خوش گفت بختاس با خیل داش چو دشمن
خراشیدی امین بهاش بکد اش اسم در ترکیده بکدم
کبی در بر جزو بکدر سخت معنای پنجه بر جزو تاشد سنگ
معنای پنجه اما همپا یله پاداشک فرقی وارد در همه له باش
داشک همراه یوله داشک همراز له سرداشک فرقی اولدی

کمی لسان فارسیده هم موافق معنانه در اکی کشینک
یور مکده ایقلری بر بر نه ایشسه همراه دیر لر یقلری
همسال دیر لر طوغد قلری وقت بر کسه همزاد دیر لر نفسای
ایشسه مادم دیر لر بر برینک غیره کز لده کنه واقف اولسه
اول جهتن مو اقلری اولسه هم از دیر لر تاشک معناسی
سابقایان اولند و غی اوزره ابر تقدیر معنای اصلیبسی
اعتبار یله پاداشش همپادان ابلغدر همپالوق معناسند
کمالیده نسبت اویجق پاداش دیر لر کانه ایقلری بر کشد
همسره و سایر لر زنده دومی حال بو منوال اوزره در ده
و دهقان کندر و پستان ده کویدر نته که مولانای
رومینک بو پتندن ظاهر در **پیت** ده مرده مرورا
احمق کند **عقل** رانی نورونی روتق کند **آخرنه** کاف
تصغیر ایدر لر دهک دیر لر معنای ترکیبسی کوی جکر
اونک آخرنه یای نسبت زیاده ایدر لر دهکی دیر دهقان
معربدر فارسیسی و بخاندرا صلی خان ده در مرکبی علم
ایدجک لسان فارسیده تقدیم مصاف ایله ایدر لر شاه
اما قاعده مطر ده دکلدر مثلاً شاهنشاه دیر لر اصلیشاه

شاهان در سردانشاه ایرانشاه شروان شاهده ده حال
بویله در خواجه سرای بستان سرای بر لبط سرای دیر لر
بونلرده ده مضاف ایله مقدمدر لسان فارسیده خان
رئیس معناسند در مولانا سعدالدین کشف خاصینه
سوره ال عمران آخرنده تصریح اتمشدر بو عبارتله **الذین**
رئیس القرته و مقدم اصحاب الذراعه و هو معرب
انتهمی **پیت** چو اید بخت و دهقان در کرانی دلش مایل شود
بر جفت رانی کند شهر در سمر قند معرب در فارسیسی
شمر کند اصلی کند شمر در مصاف ایله تقدیم اولمشدر سابقا
تقریر اولنان اسلوب و زرنه شیمبر بر جاریه نک اسمی در
که معموره مذکوره یه اول اول جاریه ایچون بنیاد اولمشدر
ابن فطمان تاریخنده بویله بیان اتمشدر عبارتلی بودر
که بعینها نقل اولنوران شمر اسم تجاریه الاسکندریه و
فوصف الأطباء ارضاً ذات مواد طیب و اشار و اله
بظاهر حجه فاسکنها آیه فلما طابت بینی به مدینه و کند
بالتی هو المدینه فکانه بلد شمر انتهمی شیخی که کندله دی
فرق اتمشدر نته که بو پتندن ظاهر در **پیت** ملک

صوردی دویلر قوندی کنده ایرردی نچوکل ایوین
کرنده مار و ستامرد در روستنن اخذ اولمشدر
اکتکلی اعتبار یکه کوییه ده اطلاق اولنورنته که بو پتدن نظایر
پیت قول پیغمبر شوای اوستا کور عقل آمد وطن از رو
گاه اولور و اولی حذف ایدر لر رستادیر لرنته که بو پتده
واقع اولدیر **پیت** هر که در رستابو دوری و شام
تا بامسی عقل او نبود تمام مزارع انتساب لری اعتبار یکه کوی
اهلنه روستیای دیر لرنته که بو پتدن ظاهر در **پیت**
زان نمودار عدل در همه چیز شهر آسوده روستیای نیزه
نظامی که بو کلامده **مصراع** روستایه شهرچی زندان کلور
اندن **فجر** روستیای دیشدر اصابت اتمه مشدر **خدای**
خدای برسی مفرد و برسی مرکبدر لفظ خدای که مرد اول
معناسی صاحبدر که لسان ترکیده اندن استی و یککله پیغمبر
ایدر لر مشاعر صاحب فضیه عجم سیم خدا ترکلمش
استی دیر لرنته که بو پتده واقع اولدیر **پیت** هم سیم خدا
هم قوی پشت خالق سوی او کشیده انگشت قریه
صاحبنه که کوی استی در ده خدای دیر لرنته که بو پتده

واقع

واقع اولدیر **پیت** هر که از دست رنج خویش وتره بهتر
از زمان ده خدا و بره کشور استی دیکجک یرده کشور
خدا دیر لرنته که بو پتده واقع اولدیر **پیت** بدر گاه تو
سر نهم بر زمین مانه من جگه کشور خدایانی چنین او است
کتخدای دیر لرنته که بو پتده واقع اولدیر **پیت** زناداشتی
برای زن در سرای با بکد بانوی فارغ از کتخدای کد بانو
کتخدای مرکبدر بر جزو کد در معناسی خانه ایله کده فرقی بیاید
اولندوغی یرده تعیین اولنور بر جزیده بانو در اصلی
نیکونک نیکدن فرقی تقریر اولندوغی یرده ظاهر اولدیر
اما لفظ خدای که مرکبدر اصلی خود ایدر معناسی ترکیسی
کنده کلجیدرنته که بو پتدن ظاهر در **پیت** آمد بر من که
من رسول کفتم تو برو من خدایم ای اسم فاعل در
آمدن معناسی اصلیمی مطلق کلجیدر اما خدای تعالی تک
علمی اولان خدادن مراد وجود منظره کلجیدر خدانک
معناسی ترکیسی اول تقدیرجه بنفسه خارج کلجی یعنی بذاته
موجود اولجیدر امام **فخرالدین رازی** مطالب اولو کتابنده
بو معناسی تقریر ایلمشدر عبارتلی بودر که بعینها نقل اولنور

۵۷

و قریب من هذا اللفظ لکن من لفظ واجب الوجود قولنا
بالفارسیه خدای و اصله من اللفظ خود آی و هو مرکب
من لفظین خود و معناه ذات الشئی و نفسه و الثانی آی
و معناه جایی ای نفسه و ذاته لا بغيره جای المراد من هذا المعنی
الوجود فصار قولنا خدای ای بنفسه و جد و ذک هو اللفظ
المطابق بقولنا واجب الوجود لذاته انتهى بحر الغرائب صاحب
صاحب معانی خدایی واجب معانی خدان فرق
اتم مشد غلط اتم شد **خان خان که کده** خان مطلقا منزله
انسانک و لسون سایر حیوانک و لسون نته که بو پتدن
ظاهر در **پیت** ز تیر اندازی زنبورک از دوره مشبک سینه
چون خان زنبور کار بان پسر ای جان دید کلری یو جنگ
کنده یه و طوار لرینه منزل اولد غی اعتبار له در خان لغت
مشترکه در معنای آخری دهقانک بیانده کج مشد در خانه
خصوصا منزل آدمیدر که اکا ترکیده او دیر لر آخونده
ما نقل ایچون در معنای عامدن معنای خاصه مرکبات منقوله
بو مانک زیاده سی شایع در دستوانده و انکشتوانده
و چارچوپه ده و بونلرک امثالنده مانک زیاده سی معنای عام

۴۰
ترکیبیدن معنای خاص علمیه نقل ایچون در اما کلمه منفرد
بو یایی نقل نادر در اول نوادر دندر مینانه میان مطلقا
ما بندر چاق و سطک که اورته در تقد و قابل و کلدر اسمیدر
خانک و پسی بیت در عرب دارد دید و کنه عجم پسر ای پیر
پیت سپیده دم که شدم محرم سرای سرور شنیدم
آیت تو بو الی الله از لب حور آخونده کی یایی گاه او
حذف ایدر پسر ایدر نته که بو پتده واقع اولد **بیت**
بیز اول کل یوز لونک کونیی بستان سر اوردک کم اطرا
بیزم کپی پیک بستان سر اوردک **بستان** سر استانه
اولان داره دیر لر **پیت** حافظ تو جام جم مطلب جام می
بخواه کین بود قول بیل بستان سر ای جم که مطلقا
محل قرار در کرک او زرنده بنا و لسون میکرده بتکرده
اتشکرده کپی کرک او لما لسون وادی کده کپی نته که بو پتده
واقع اولد **پیت** آن در ز بصد بهای ایام وادی
کده شد پسر انجام بو مرکباتک آخونده کی ما معنای عام
ترکیبیدن معنای خاص علمیه نقل ایچوندر بو مای نقل
آخر کلمیه مخصوص اول سبیدن در که کده مرکباتک

جزء اولی اوله انده ما اولم که خدا دیر لکد بانو دیر ل
کده خدا کده بانو دیر لکد ایبه دل نور کن اول کت پوسنه
کله و کندن او تری کدای دیشل در بونده کی ای خدا
ده کی ای کبی در کد انک کافی اصلنده کاف بیدر ترکیده
کاف عجیده استعمال اول نور مذکور ما مفرد اولدغی حالده
کده لاحق اولور نته که بو پتده واقع اولدیر پیت چواند
کنون ناتوانی بدیده بدیکر کده رخت باید کشیده کده دن
مقصود بوراده مقصود مخصوص اولغین که اول در آخر
مای تقلید مذکور اولمشدر بو تفصیلدن کده ایله کد انک
فرقی ظاهر اولد و غنیلین کده ایله خانه نک فرقی واضح
اولدی خانه ده خانه بنا معتبر بدروری و ذو حیات
اولیانک مقوله خانه دیر لکد ایله کده معتبر دکلد
ذو حیاتک مقوله اختصاص صوری ده یوقدر مان بین
مان لسان فارسیده کلمه تسکین در طور دیر چک یرده
عجم مان در نته که بو پتده واقع اولدیر پیت کدم
بر اوج برج خویش تن طلوع مان ای حکیم طالع مسعود
من کد ده بین کلمه تحریک و تحریب در تیز یوری تیز طوت

دیر چک یرده عجم بین دیر نته که بو پتده واقع اولدیر پیت
چو بشیند ز اول نته این کفت و کوی به عجم کفت بین چاره
خویش جوی مان ده تسکین بین ده تحریک معنای
بو پتدن قتی ظاهر در پیت فلک باستد اگر سمیت تو کویده
زمین بجنبد اگر خشت تو کویده بین مقام تحذیر ده بین
استعمال اول نور مثلا صقین انه دیر چک یرده بین ملن
دیر لرنه که مولانا ی رومی قدس سره الغزیرک بو پتنده
واقع اولدیر پیت بین بجا رب مزه کردی ملن چشم
از خس ره آوردی ملن مان دخی اول معنا استعمال
اول نور نته که مولانا ی رومینک بو پتنده واقع اولدیر
پیت مان مان با او حریفی کم کنسید چونکه کا و ارد کده
محلکم کنسید نخست پیش نخستین پیشین نخست
اول در آخره مقابل نته که بو پتدن ظاهر در پیت ای
از دل سر شکه آگاه درست دوی ملکت ترانه آخره نخست
ویو مصرع در ظاهر در مصراع آخر کردی نخست دستم
اولدن دیر چک یرده عجم از نخست دیر نته که بو پتده واقع
اولدیر مشنوی بیامطرب ان جرّه طفل و شش چو طفلان

بیرگیر و بنواز خوش نوایی که تعلیم شد از نخست بزن
چوب تاباز گوید درست تختینک معناسی اوله لکیده رسته که
بو پتدن ظاهر در پیت تختین صبح کا خونی فردوغت
سیره و پیش پا دوش دروغت صبح صادق که کنجی
صبحی رجم صبح دومین دیرته که بو پتدن ظاهر در پیت
بکیتی بیدت خورشید روی چو صبح دومین کس راست
کویی تختینک اصلی نخست در میانک طوقی نسبت اچون در
نونک زیاده سی تا کید اچون در انکشته رسته کی کی که اصلی
انکشته در یا نسبت اچون لاحق اولمشدر نون تا کید اچون
زیاده اولیدر انکشته ترین یوز که رسته که بو پتده واقع اولید
پیت برده نههای چو انکشته ترین ساخته از لعل مصفا کنین
انکشته کل اصلی انکشت تر در تا تک بری حذف اولمشدر لفظ
مر کید بر جزئی انکشت در معناسی بر مقدر بر جویده تر در
معناسی تفضیلد بر باش بار معنه انکشته دیر ل سایر بر مقدر
اوزر نه فضلی اولد و غندن اوتری و یوز که انکشته رسته
دید کلری اول بر معنه نسبتی اولد و غندن اوتری در بو
سابقا بیان اولیدر پیش بای عجمید اوله کدر مقابلی پس

که آرد معنای پنه پیش جهات سنگ بر سی اید و کی بو پتدن
ظاهر در پیت چپ و راست و پس پیش و زیر و زبر
زینجای تب روی بد پسر بسر بیش بای عجمید زاید
معنای پنه کلور مقابلی کم که معناسی ناقصه در پیشک
و بیشک معنای بو پتدن ظاهر در پیت ابامای الوان
رصد که نه پیش طبقاتی زرین نهادند پیش
صنعتی اولان کنشی اینک اولکن الوب اینک اولکن بلد
کندن اوتری اکالسان فارسیده میشه کدر لدر اخرنده
با اختصاص اچون در روزه ده و پنجه ده منفه ده بسته
اولان ماکمی بیش بای عجمید اولیج همیشه معناسی
پیشه نکرده پیشه نکرده معنای بو پتدن ظاهر در پیت
در قلب تیغ زدن هم پیشه ماست مردی و منزه همیشه
اندیشه ماست هر شیر که در جهان شکاری کیرده مردان
دانند که این هم اندیشه ماست پیشانی اندر نه که بو پتدن
ظاهر در پیت پیشانی داغی بر کشیده چو خط بر خط
در کشیده اخرنده کی نسبت اچون در الف نون تا کید
اچون زیاده اولمشدر کجانی و حسروانی ده و زنده گان

و مزد کانی ده زیاده اولند مخی کمی لسان عریبه بوالف
و نون نسبتده مبالغه چون زیاده اول نور مثلا خاقا
قیاکشته و لجانی دیر لرر با نیده و صید لانیده اولان
لف و نونده زیاده مبالغه چون اندر آله پیشانی دیکری
باشک اوکنده اولد و غندن او تری در صدر مجله پیشگاه
دیر لر اهل مجلسک مقدمک محلی اولد و چون در گاه محل
معبایسنه در قیویرنه در گاه تحت یرنه تحکاه دیر لر
پیشگاهک معناسی بو پتدن ظاهر در **پیت** تراورننه
شامی دهم بهند اندرت پیشگامی دهم پیشین اوکنده
مقابل پسند معناسی صوکره کیدر پیش پیشین تخت
نخستین کبیدر او یله غازه پیشین دیر لر معنای ترکیبسی
اوکنده نلی غازور کوندر قلان غاز لرک اوکنده قلانی اولد و غندن
او تری اکاناز پیشین دیر لر **فزون کاست پیش کم**
فزون ارتقدرننه که بو پتدن ظاهر در **پیت** ز پیرن فزون
بود هومان بروز چه سود افزونی چو برکشت مو
اصلی افزوندر اسمدرا افزوندن که معناسی ارتقدر اولندن
الفی حذف اولننده مقابل کاستد معناسی اکمکدر اسمدرا

۴۸
کاستن دن که معناسی اکمکدرننه که بو پتدن ظاهر در **پیت**
شمار سخن کاست باید همی ره خویشتن خواست باید همی
افزونک بیشک فرقی وارد آرتمغلز اید اولان نسینه افزون
دیر لر ابتدا از اید خلق اولان افزون دیر لر بیش دیر لر
کم ایله کاستک مخی فرقی وارد ورننه که فردوسیتک بو پتدن
که این باین حقنده قرنداشلری دلندن سو یلمشدر کلتو
پیت کناه این باین بد بخت است که اولاد یعقوب
کم باد و کاست اکمک ایله ناقص اولان کاست دیر لر
ابتدا اکمک خلق اولان کاست دیر لر اما کم دیر لر ننه که
بو پتده ظاهر در **پیت** کل اندر نازکی از سیر کمسیت
ولیکن در وفانابت قدم نیت کم بیشک مقابل اید
بو پتدن ظاهر در **پیت** بشهر این مثل شهره عالمست
که هر کس بهتر پیش روزی کست مجازا از نسینه ده کم
ننه که بو پتده ظاهر در **پیت** رحمی بحال مانکنی زان سبب که تو
امثال این شکته دلان ندیده کلمه تراوات تقضیلدر
مد خوکنک مد لولنده ترقی معناسی افاده ایدر ایکنده
داخل اولور کتر دیر لر بیشتر دیر لر ننه کم بو پتده ظاهر

زکوة مال بدرکن که فضل از زرا^ه چو باغبان ببرد بیشتر
دهد انکوره فزون تر دخی دیر لرنه کم بو پتده واقع اولد
پت چو کرد و ابر دولت بر تو پیر باره فزونتر باش
بچون شاخ پیر باره **بهر بهتر** هر کبدر بر جوی به که معناسی
یکد رننه کم سابقا بیان اولمشدر بر جزی ده تر در که ادا
تفضیل در انکده معناسی سابقا تفصیل اولمشدر مژکور
هر کبک معناسی بیکر که به لغت مشترکه در بر معناسی دخی
ایوه در ننه که بو پتده واقع اولد **پت** دل را و معده
و جگر را مقوی اند **سبب** و به و انار ترتیب لغت و نشر
مترده هر کبدر بر جوی تر در که معناسی بیان اولندی بر جزی
یکه معناسی اولو در مقابلی که در که معناسی یکد رننه که بو
پتدن ظاهر در **قطعه** چو از قومی یکی نلی دانشی کردانه که را
منزلت مانند نه به را **ماندیدی** که گای در علف زارا
بیالاید همه کاوان ده را **مترک** معناسی اولر قدر
کترک معناسی یکد رننه **مست** سر خوش شول
کسید دیر که اچد و کی مسکردن باشی قزمش اوله اما دخی
حدسکه وار ماش اوله حدسکه وار دقدن صکره

۴۹ اکامت دیر لر خسر وک بو پتندن سر خوش شول شک
فرقی وار اید و کی ظاهر در **پت** خوش آن دهما که پیش بود
که مست و که سر خوشی **جهانم** میشود تار یک چون یاد ارم
ان شبها **سر خوش** و صف هر کبدر صفت موصوفدن
بر جزی **سر** در که موصوفدر بر جزیده خوش در که صفت
جملدن هر کب و صف اولمشدر مذکور له تکلیف اولان
سر سام کمی بو جنس هر کبده گاه اولور صفت مقدم
اولور **سبب** سبب بکار لاغومیان کمی ننه که بو پتده واقع
اولد **پت** سبب لاغومیان بکار اید روز میدان
نه کا و پرواری **بو جنس** ترکیب هر کب مخصوصه
گاه اولور اکی نوعیده رعایت ایدر لر مثلا عنان کشیده
دیر لر موصوفنی تقدیم ایدر لرنه که بو پتده واقع اولد
پت عنان کشیده روای پادشاه حسن جمال **کنیت**
بر **راستی** که داد خواستی نیست **کشیده** عنانده دیر لر
صفتی تقدیم ایدر لرنه که بو پتده واقع اولد **پت** میان
عالم و جاهل تفاوت این قدرت **که** ان کشیده عنان
این کسته **هار** **می** **باده** می سجیدر میخانه سخی طور

او در **پیت** کلشن جسته صحبت چونکه قالدی یار نه
یار له میخانه که کجینی کل خوش کور بکون باد و دخی
خمر جسته ندر نه که بو پتده واقع اولیدر **پیت** هر نه
شه کم الورا له باد و خرمین کلکنی ویر و باد و الوک داخی
اصلی او زرم صویدر نه کم بو پتدن ظاهر در **پیت** بیاه
دست میالای کان همه خونت که قطره قطره چکیده
از دل انگور اما پنجه او لینه باد و نیز له باد و مطبوخک
ادی اید و کنه منظومه شرحده حقایق تصریح امتد عبا
بود که بعینها نقل اول نور و الباده التي من ماء العنب
اذ اطح اذنی طیحه حتی ذهب اقل ثلثیه و علی و اشتر
و قوف بالزبد و انه حرام قلیله او کثیره قال خواهر
زاده مو فارسی معرب لانه فی العجم باد و باد نک پنجه
لکی حافظک بو پتدن اکلنور **پیت** چون پیاله دلم ز تو
که کردم شکست همچو باد و جگر م ملی می و پیمان بست
رنگ کون رنگ لوندر نه کم بو پتدن ظاهر در **پیت**
مفت رنگت زیر مفتور رنگ نیست بالانترکیبا
رنگ مفتور رنگ یدی قات کو که راصلی مفت او

ترکیب او لیحق الف حذف اول نور معنای ترکیبسی یدی
تحت در بو مقام متعلق کلام مفصل تحت اول رنگ
فرقک بیاتده کلمه که که ربا ذن الله تعالی رنگ لغت
مشترکه در حیل و نار کلک معنای نه ده کلو تر کیده
اول معناده استعمال اول نور مثلا رنگ کچی در
بو پتدن اول معنا ظاهر در **پیت** من اورا چه کویم که
رنگ اورم که تا دست وی زیر پینک اورم طابع
کچینه ده رنگ دیر لرنه کم انگله بزک فرقی بیان اولدغی
یرده تفصیل اولنه کرک معیار بحال و بحر العرایب
صاحب لری رنگ حیل معنای نه کلد و کندن غافل
اول مشرور لونک معنای سی الی در لو در در لو در لو
دیه جک یرده عجم دو کونه رنگ دیر نه کم شبدر
کلکون صفده خسر وک بو پتده واقع اولیدر **پیت**
چوش دید آن دو کونه بار بسته صبارا یرد و کونه
رنگ بسته در لو در لو دیه جک یرده کونا کون دیر له
نه کم بو پتده واقع اولیدر **پیت** ان پراز لاله ای رنگا
رنگ وین پراز میونای کونا کون گاه اولور شبیه

ایچون استعاره ایدر لر کلکون میگون کندم کون بیبر
 سچی لونه تشبیه قصد اولنور سه میگون دیر لر طعمه تشبیه
 قصد اولنور سه میخوش دیر لر **باز چرخ شاهین طغان**
 جنبه مطلقا عجم باز دیر بیوک طغانه شاه باز دیر اما
 چاقره خصو صیلدا اعلام غالبه دن اولمشدر مطلقا ذکر
 اولمش مراد چاقرا اولورنته کم بو پتده واقع اولبد **پت**
 ره بط باز تیر آتک میزد با برقص کجک شاهین چنگ تیر
 باز سفید و یسه لر مراد اوق چاقردر که لسان ترکیده
 اکا تو لغور دیر لر لسان فارسیده اولسکلوقوش
 سواده چرخ کی دیو کندن اولتری چرخ دیر لرنته کم بو پتده
 واقع اولبد **پت** باز سفید آفت طاووس و قاز
 چرخ کزوبسته شو چشم باز **پت** معنای پت اوق چاقره وخی
 پروازی طغان که کوزی با غلنور طاووسله قازک افتیدر
 باز نایدن مراد اچوق معنای سیدر باز لغت مشترکه در
 برنجه معنایه کلور جمله دن برسی ده اچوق قدرنته کم بو پتده
 واقع اولبد **پت** ندیده از حس ریغان کردن دراز **پت**
 بجز نرکس انجا کسی دیده باز **پت** بازک باسنی گاه اولور

واوه تبدیل ایدر لر واز دیر لر پرواز آندند را اصلی در
 بازه در اول بیوک قیویه دیر لر قناتلری اولمز در ام
 اچوق دورر یا پلنر در واز دیر لر آخر لرنده کی با معنای
 عالم تیر کیبی دن معنای خاص علمیه نقل اچون در بو ما
 اصلی سابقا بیان اولمشدر بحر العرایب صا جینک جمله غرا
 پندن بریده بودر که چرخک معنای بیاننده بلبان
 دید کلری قوشدر که بو بچه صدق در دیشدر بدبانله چاقرد
 فرق اتمشدر صدق لسان عبیده چاقردک اسیدر پرواز
 طغانلره که سوایو زنده چرخ اولور لر سنقور اولسون
 بلبان اولسون شاهین اولسون جمله سنه چرخ اطلاق
 اولنور خصو صیلدا سنقورک و شاهینک اعلام مخصوص
 لری ورا در شاهین پت سابقده مذکور در انورینک
 بو پتندن ظاهر **پت** سنقر بند وستان شده
 طوطی بیغارا مده **پت** سنقر سنقورک معریدر **قاز**
بط قاز لفظ فارسیدرنته کم بو بازک بیاننده
 ذکر اولنان پتده ظاهر اولبد **بط** ایله قازک ایکسی
 بر جنبه ندر دشتی سنه که ترک قزاجه قاز دیر **بط**

نه کم بو پتده واقع اولددر پت در شکم باز که چندین خطبت
تذکره جان تذر و بطت کوه سفند میش غم بونلرک
جمله سی و اخی بر جنب در کوه سفند اهلیدر غم و شتی
اهلی اولجا قیون اولسون کچی اولسون ارگک و دشی
اولسون کوه سفند و در جنبک اور تا سنده مشترک
اولانک اسمیدر **قطعه** شنیده که بقصای کوه سفندی گفت
در ان زمان که بختره شش زتن برید جزای هر بن خاگر
که خورده ام دیدم کسی که چرب منم خور دچه خواهد دید
میش خصو صیل قیوندر اهلی اولان میش دیر لرنه کم
بو پتده واقع در پت کرک از نیب عدل تواند دیار
از پیم میش بدر که کیر دسک از شبان بحر الغرایب صاجی
کوه سفندی میشدن فرق اتمیوب کیسند قیونله
تفسیر اتمشدر قیون در پسندن اولان میشین دید کلر
میشه نسبتدن او تری دریانستچوندر نون تا کید
اچوندر نه کم کلر را ذکر اولندی بونک اول معنا چون
دشی اولان قیون میش دیر لرنه کم میشک اصلین بنا
اندکده ذکر اولسه کرک غم غین معجمک ضمیه سی را

مهمله نک سکونید بیان قوچیدر که لسان ترکیده اکا
ایرق قوچی دیر لر غم و شتیک اسمی اید و کی بو پتدن
ظاهر در پت بیفکنده نیزه بازید جنگ چو در کوه
بر غم باز و پلنک غم غین معجمک ضمیه سیله بو
پتدن ظاهر در پت شهنشاه عادل که از عدل کرد
میش قرین میش غان و غم در ایام او اهل صلاح
بر اسوده اند از غم در رخ و کرم کرم کافک ضمیه سیله
قیغودر غم دید کلری بو پتدن ظاهر در پت مرا
که بخواسی ز شاه جهان چو غم زریان با تو ایم دخان
بزرنگ بونلرک و اخی ایکسی بر جنب در بزا اهلیدر
رنگ و شتیدر بزا اهلیدر اطلاق اولند و غی بو پتدن
پت بللی بزا اچو کیر و اخی این خواب پایلی خود رود در
کوی قصاب بیان کچی سنده که لسان ترکیده امار
عجمک بونلرک دیر نه که بو پتدن ظاهر در پت بنقاشی نوک
تیر خدنگ تھی کرده صحرای چینی راز رنگ رنگ
دخی معناری وارد سابقا بیان اولمشدر **خرکور**
بونلر دخی ایکسی بر جنب در خرا اهلیدر ک دیدر کور و شتی

آدیدر خوک ترکیسی اشکدر نته کم بو پیتدن ظاهر در پیت
کوش خرفوشن دیکر کوش خرفوشن کین سخن را در نیاید
کوش خرف کورک ترکیسی قولاندر نته کم بو پیتدن
ظاهر در پیت کورساروشیر زهره بیر تازو غوم تک
پیل کام و کرک سینه رنگ پا و کرک پوی بهرام مذکور
صید و حشیک شکار نه زیاده مشغول اولده غنندن
اوتری اکانسبت اولور پیت کور لرا اولار کن بهرام کور
کور که نیجه صید می آلی کور دیکر نبشته است بر کور بهرام
کور که دست کرم بز بازوی زور خوک کراز بو
دخی ایکسی جربدر خوک اهلینک آدیدر نته کم بو پیتدن
ظاهر در پیت خوک دندان کرازی نمود و ماطع شد ز کرازی
چه سودا کرازه شتینک آدیدر از یلو اولور نته کم
پیت سابقدن فهم اولور جمله ده تیز و سیق سناندن
پریمز اولده غنندن اوتری بهادر لری کرازه تشبیه
ننه کم بو پیتده ظاهر در پیت کرازه پیر آمد بنان کراز
درفشی بر افراخته صفت باز ما کاه کوزن بو نکر دخی
ایکسی جربدر کاه اهلینک آدیدر کاف عجیده نته کم

بو پیتده واقع اولور پیت پذیرفت صتری بازو سار
نکراز مون کاو باشیر ماده کاف عیدله بهادر معاش
کاه که درخش کاویانی اکانسبت اولور آنندرا خنده
کی نامعنا ی عام جنسیدن معنای خاص علییه نقل
ایچوندر نته کم بورا دن ظاهر در پیت کر کاه صصیت
شوکت مردیش بشنو و بر خویشتن دگر نهدن بیج کام
کاه کاه اولور الفص حذف ایدر لر کور دیر لر نته کم بو پیتدن
ظاهر در پیت ترا از جهان ملی نیاری دهد میان آن
سرفرازی دهد کوزن دستی سنگ آدیدر ترکیده
اکا صغن کجکی دیر لر پیت شد برویت چوشا
کوزن ما هر یکی شاخ چار رطل کران قره کوزلری
انک کوزنه تشبیه ایدر لر نته کم بورا دن ظاهر در پیت
دو چشمش چو چشم کوزنان سیاه ولیکن پیراز اشک
پیکاه و کاه ما کاه میشس کوساله کاه میشس مرکبدر
کاه اوله میشدن لسان ترکیده صوصغری دید کلری
اسمیدر کاه واسم جند در صوصغری اول جندن بر
نوعدر اول سبیدن لفظ کاوک کا اطلاق صحیحدر

میشه مشابهتی وارد اول جتدن بر نوعی کاو من وجه
اهلیدر اوده بسلتور خد متلنر لمن وجه دشتی در پنجه
ایلر یابنده کز زکینه بکلمه کورب کوز تمز میشن جنسنگز
عموحی وارد راهلییه ودشتی یہ اطلاقی سابقا بیان
اولندی آقا دشتی یہ اطلاقی بو پتدن ظاهر در **پیت**
بدام آمدش ناسکالنده میشن پلنگ از پس نشت صیا
پیش **اول** سبدن مذکور حیوانک میشن بستی جانیز
کاو میشک اصلی میشن کاو در معنای ترکیبسی کاو ک میشی
دیگر یعنی اول جنب بگزینی مضاف الیه یقیدیم اولنب
اسم فرسده بو قاعده نک شیوعی سابقا بیان اولنمشد
کو ساله تک معناسی که بوز اغو در اصلی کاو ساله در معنا
ترکیبسی برایش کچمش صغر کاو ک ساله اضافتی اول
معناسی افاده اچو ندر آخونده کی ما معنای عام ترکیب
معنای خاص اسمیه نقل اچو ندر چارچو پده کی گبی نته کم
مکرر بیان اولنبد **دام** دو چار پا جنسندن یرتجی
اولیان جانوره لسان فارسیده دام دیر لیر یرتجی
اولانہ دو دیر لیر ایکسک ارا پسندہ مغایرت وارد ایدو

وقوش جنسندن دکل ایدو کی بو پتدن ظاهر در **پیت**
شبی تیر کون ماه پنهان شد بخواب اندرون مرغ دام
وده دو موزی جنسندن ایدو کی بو پتدن ظاهر در
پیت نه آدمی زاده از دو بهست که دوزاد می زاده
بهست بحر الغرایب صاجنگ جمله غایبندن بری ده
که دو دوده ترتجی سبع معانسه در دو دام یرتجی قوش
دیگ اولورد میشدر **دام** **نشت** دام لغت مشترکه
بر معناسی سابقا بیان اولندی معنای آخری دوزا قدر
اغ جنسندن اولسون آماشت اولته در نته کم بو پتدن
ایکسیده اکلنور **پیت** خم زلفش یکی دست کو خور
دارد **داسر** زلفش یکی شستت کو سیمین قرن دارد **داسر**
یای کرشین باش بار مغی طوتد و غندن او تری شست
دیر لرنته کم بو پتده واقع اولبد **پیت** چو فصاوان
رک جان حسودش فلک بکشود از ان زهر آب خور
اکتمه شست دیر لرنته کم بو پتدن اکلنور **پیت** چو شست
نشت آمد بیدار چو مفقا آمد اقا دالت کار
چرم کیمخت **ادیم** بلغار چرم جیم عجمیله کوند کیمخت

کیمخت میمک ضمیه سیله خام دریدر نته کم بو پتده واقعد
پیت فلک حیران که دیک خاک راتخت **مانه** رفت ازخوی
 خامی او کیمخت **ادیم** سختیاندر نته کم بو پتدن ظاهر در **پیت**
 بادیمانی ز سهیل نسیم ساخته کیمخت زمین را ادیم
 بلغار صاغیدر دیار بلغاره منسوبدر که اقلیم تاتارده
 بر شهرک ادیدر انتسابی اولدوغندن او تری بلغارشی بر
 اخونده کی یا نسبت اچوندر کلناریده کی یا کی اول رنگ
 معروفک نارچکنه نسبتی اولدوغندن او تری کلناری
 دیر لرسان فارسیده هرچیکه کل دیر لر مثلاً کل زینق
 دیر لر نته کم بو پتده ظاهر در **پیت** کل زینق و لیکن
 ناشکفته میان یاسمین لاله خفته **محمد** عصار برون
 وصفده دیشدر اول پیتی **جان روان** جان روح
 حیوانی در که هر دریده وارد در نته کم بو پتده واقعد
پیت کربجان زنده کیت حیوانرا زنده کانی تو میدتی
 جانرا حیوانه جانور دید کلری بو اعتبارله در که جان
 وارد در جانور لفظ فارسیدر نته کم بو پتدن ظاهر در
پیت نهای بر سر مرغان از ان شرف دارد که استخوان

خورد و جانور نیاز دارد **ترکی** دلده استعالی شایعدر
پیت نه صورت کم بیزردی جانور دن **دخی** نازک دوزر
 جانور دن **زبان** فارسیده **زبان** عبیده که دو
 معناسنه در ترکی دلده ده اول معنادن لو ایله تعیر
 ایدر لر مثلاً ترک جانلو دیر عرب ذی روح دیر عجم
 جانور دیر مترورک معناسی منر لو در بهره ورک معنا
 سی بهره لو در پیلورک معناسی پیله لو در پیله حیرت
 الی در پیله ورچر چیدر نته کم بو پتدن ظاهر در **قطعه**
 زبان در مان ای خردمند حیثیت **کلید** در کنج صنا
 منر **چو** در بسته باشد چه داند کسی **که** جوهر فروست
پایله ور **پایله** لغت مشترکه در کوکله ده پیله دیر لر
 کوکل قوردنه کرم پیله دیر لر نته کم بو پتده ظاهر در
پیت جامه لجه را که می پوشند **اون** از کرم پیله نامی
 کشور ده کی وردخی اول وردر که ذکر اولندی شود
 لفظ **کتب** را اصلی کشت وردر بعد ترکیب تا حذف
 او لویدر کشاورزدن حذف اولندی **کسی** رعایانک
 اکوب **چوب** او تردخی بیره عجم کشور دیر **روان**

روح مجرد در که انسان مخصوص در سایر حیوانات اول
لسان پیده اکانفس ناطقه دیر لر جانله روان
اوز ناسنده اولان فرق بوندن ظاهر در **پیت**
قد چوسه و تو جانست مرا بلکه روان سویم ای سرور
شو که فداسازم جان معنای ند لور اسمای جامده
روانکدر رفتن دن مشتق اولان روانک معنای
مرور اید جیدر سرور روانده کی آب روانده کی اولان
بو معنایه در جایز معنایسته اولان روانکده اشتقاقی
اندند جوازده معنای مرور وار در اول اعتبارله
جایز کور مسین دیه جک یرده عجم روانداری دیر
نته کم بو پتده واقع اولیدر **مشنوی** هزاران سال کرد
چرخ طولاب که در باحی کند از قطره آب رواند
ز شمشیر خطر ناک توان یک قطره در باران کنی خاک
رایج معنایسته روان نته کم بو پتده واقع **پیت**
همان نقد حکمت نباشد روان بحکمت منم برهم پیشوا
اصلی اندند که شهر واده کی روانده بو معنایه در شهر
لسان فارسیده شول نقد دیر لر که چمسی شهک حکیمک

اصلی کدر حکم شناسی اولیمنی نافت اولمز اول اعتبارله شاهه
نسبت اولمشدر بو تفصیل که شهر و انک معنای تقویر
اولوبدر اجمال اشارت حضرت شیخ سعدینک بو پتند
واقع اولیدر **قطعه** وجود مردم دانا مثال ذر طلیت
که هر کجا که رود قدر و قیمتش دانند بزرگ زاده نادان
شهر و امانده که در دیار غایتش بهیج نستانند دیار
غبتدن مراد اول شاکک که شهر و امانک منسوب در
حکمی کچمین دیار در روک داخلی اشتقاقی اندند صنیه
مشترک در امر معنایسته ده کلور نته کم بو پتده واقع
پیت بر رواند جهان تفرج کن پیش از ان رو که جهان
بر وی اسم فاعل معنایسته دخی کلور نته کم بو پتده واقع
اولوبدر **پیت** مباد ایز دولت بود چون کل که آب
تیز زود و اقلند پیل بو معنایه اولان روک اصلی
رونده در اندن ترخیم اولمشدر **زود تیز** زود کل معنای
ترکی دله تیز دید کلری در نته کم سابقا بیان اولان
اکلنور مقابلی کیجدر که عجم دیر دیر نته کم بو پتده واقع
اولمشدر **پیت** ز پیری سست جین سال فرسود

چو طفلان زود چشم و دیر خشنود تیزک معناسی نافذ در
ترکیده اکاچر دیر لر تیره وصف اولحق مراد دلمک اولو
تیغه وصف اولحق مراد کسک اولورنته کم بو پتده ظاهر در
پت تیز کلن تیغ سخن در بان تانبر د خلق ترانا که بان
مقابلی کند در نفوزی یوق معناسی که ترک اکاچونکه
ترکی دلد اندن کچم ایله تعمیر ایدر لر زبانیده تیز که تو صیف
ایدر لرنته کم بو پتده ظاهر در **پت** استره هر چند زبان
تیز یافت موسترد مونو اند شکافت بو تو صیف
دلی بر نافذ نسبه تشبیه اعتبار ایلد درنته کم بو پت
مذکور دن ظاهر در حد تکوشیه داخلی مجازاً تیز دیر لر
نته کم بو پتده ظاهر در **پت** اگر چه بادده فرج بخش باد کل
پیر استه میانک چنگ محوز می که محتب تیز نیست یا باج
اولمیان نسبه لسان ترکیده مجازاً کچم دید کلری کی
لسان فارسیده ده کند دیر لرنته کم بو پتده ظاهر در
پت فرو مانده و خیره در کار خویش که پنم همی کند
بازار خویش لسان ترکیده مجازاً سه بوج کچم دید کلری
کی لسان فارسیده ده تیز دیر لرنته کم روک معناسی

بیاننده ذکر اولان پتده واقع اولدیر باید شاید باید
کرک معناسی در بایستن دن مشتقده عجم کرکمز
دیه جک یرده نباید دیرنته کم بو پتده واقع در **پت**
نیاید فال بد ز خویشتن راه که تاثیرست قول مرد
زن راه بای بیله در بای عجمیله اولحق کویر معناسی
پایستن اولور شاید یرار معناسی در شایستن دن
مشتقده عجم لایق دید کی یرده ترک یراشور دیر
نته کم بو پتده واقع در **پت** نشاید نقش بر طابوس
کردن که دانش پیش بطل میوس کردن احتمال
واردیه جک یرده مجازاً لسان ترکیده یرار دید کلر
کی لسان فارسیده شاید دیر لرنته کم بو پتده واقع
اولدیر **پت** همیشه کمان مبر که خالیت شاید
که پلنگ خفته باشد **دستان دستان** دستان
اول حیلده و کلر معناسی درنته کم بو راده واقع
اولمشدر **پت** مبهلتی که سپهر دهد ز راه مروه ترا که
گفت که این زال ترکل دستان گفت **دستان** استم اتانسه
زال دیر لر دستان دیر لر **پت** مذکورده لطف

۵۷

اول اعتبار له در که زالله وستان بریرده اکلمشد
مراد ساعزالدن قوجه معنای نه درزالک بو معنای
کله و کنی معیار جمالیده بو پتله شمس فخری بیان
پت کجا بخشش ز ملتفت شدن کوه بگاه جمله چهرم
نیز داه چه زال **رستم** و اتا پنه نسبت ایدوب
رستم دستان ده دیر لر رستم زالده دیر لر نته کم
بو پتله واقع اولوبدر **پت** جمال دینی و دین شاه کامکا
که هست **هزار** خاتم طاسی هزار رستم زال **دیگر** بای
کبی قالی باشلو اولدوغی **مانیدی** اسفندیاره او قی کوز
کندویلی کوردی کچون مغرور اولوب **رستم** دستانک
نه اندی او قی کور **دستانک** او غلنی کندوی نسبت اید
رستم دستان دید کلر نلین کندوی ده اتا نسبت
ایدوب دستان سام دیر لر نته کم **مس** نشت بر
دستان سام **کمر** بسته بر در کیش خاص و عام
دستان ناینک اصلی دستاندر الفی حذف اولمشد
معنای قصه در هزار دستانده جز اولان دستان
بو معنای در مذکور اسم مرکت بلبله بکوز بر قوشک اید

۵۸ که او که یا لکنه نه ای ده دیر لر نته کم **پت** صد نه اران
کل سکفت و بانگ مرغی برخواست **عندلیبا** تراچه
پیش آمد هزار تراچه شد **عندلیب** بیل در مذکور
قوش بلبله غیر می اید و کی بو پتدن ظاهر در **تیز نو**
هنوز نیر لسان فارسیده شول معنای چون وضع
اولمشد که ترکیده آندنده ایله تعبیر ایدر مثلا ترک
اولده دیر عجم او نیز دیر نته کم بو پتله واقعه **پت**
او نیز گذشت ازین گذرگاه **وان** کیت که نکدر **از راه**
نوز لسان فارسیده شول معنای چون وضع اولدر که ترکیده
اندن دخی ایله تعبیر ایدر **لرح الغایب** صاجی نیری دخی ایله
تفسیر اتمشد نوز دن نیری فرق اتمشد **منوز** اصل
نور در اولنده ماز یاده اولمشد **پت** باش تا صبح دو
بدد **کین** منوز از تیاج سحرست **معیار** جمالی صاجی
بونری مستقل کلمه لر صانمشد **بحر الغایب** صاجی ده
اکا تقلید اتمشد لسان فارسیده اول کلمه ده مانک
زیاده سی شایعدر مثلا **سمی** دیر لر می دخی دیر لر که اصلی
می در و همانا دیر لر اصلی مانا در و همانند دیر لر اصلی مانا

نته کم پیت همی گفت کین ماه فرزند اوست از وز او زیر
مانند اوست همی لسان فارسیده تقریر ایچو ندر اول
کلامده واقع اولور نته کم بو پینده دوشبدر پیت همی تا بگذا
انگشتری جهانزا دکر میشو داوروی اخر کلامده ده
اولور نته کم پیت بادجوی دولتان آید همی بوی بار جها
آید همی ترک دلنده مقر می دیه جک یرده همی دیر معنای
فارسی اوزرنه استحال آید لر جزو دیگر لسان فارسیده
جزک مدلولی شول معنادر که ترکیده اندن غیر ایله تعبیر
مثلا ترک بنم غیرم دیر عجم جزمن دیر نته کم بو پینده واقع
پیت جهان ازدهای بیج در بیج بجد و دسیه کردش دکر
بیج دیگر لسان فارسیده شول معنای چون وضع اولمشدر
که ترکیده اندن بردخی و میکل تعبیر آید لر نته کم پیت زمان
چورفت دیگر یافت نتوان معنان زندگانی یافت نتوان
تکرار اولان نته نک انجسندن تعبیر آید لر مثلا کند و نما
غاز دیگر دیر لر معنای ترکیسی بردخی نماز در بو پیندن ظاهر
اولور دیگرده اولان معنی پیت رونوق عهدش بابت
دکرستانزا میرسد مزده کل بلبل خوش الحانزا دیگر

گاه اولور یا سنی حذف آید ب دکر دیر لر نته کم پیت مذکور
واقع اولور نته کم پیت بر نته د نر و یک زینک لسان فارسیده
معنای یکا در مثلا ترک بندن یکا دیر عجم ز می من دیر
نته کم بو پینده واقع اولور پیت کنون کوشش ز می حال
یعقوب داره ز مانی بد و موش دل بر کار ز می دل
معنای ده کلور نته کم بو پیندن ظاهر در پیت برو
زمین زیر زمین دار نری تا زیر زمین روی زمینیت
باشد صیغه امر در انچون اولنه حرف با زیاد اولمشدر
برک معنای یادندر ترک فلان یا نی دیر عجم بر فلان دیر
نته کم پیت رفتم بر طبیب که پرسم علاج درد چون ناله ام شنید
روان در فراز کرد بر طبیب معنای طبیب یا نته در
اضافت بمعنی فی اولور یا نته معنای افاده آید نته کم
پیت که خود علاجی که از ننگ کنگ براو بود چون بر نام
ننگ ظاهر بود که برک معنای مذکورده استعالی
طریقده در معنای اصلی سی سینه نک یا نکریدر قولتوغنه
الهی دیه جک یرده عجم در بر گرفت دیر بو معنای
تقصیلی عن قریب کله کرک در بادن الله تعالی نته

عید کی عنده معانسه در نته کم بو پتندون اکلنور **رباع**
 کفتی که کنه بنزد من سهل بوده این نکته نکلوید انکه اولی
 علم ازلی علت عصیان کردن نترد عقل از غایت
 جهل بود بو معادن ده لسان ترکیده یا نله تعجب اولو
 مثلا فلانک یا ننده دنیا تک قدری یوقدر کاه اولور نترد
 اولنده جز کبی بار یاده ایدر لر نته کم پیت سابقده واقع
 اولیدر نزدیک یا قدر قاتی یا قن دیه جک یرده عجم
 سخت نزدیک نته کم واقع اولیدر اصلی نزدیک نترد
 آخرنده کی یا یله کاف بر نوع انتسابی چون در معنای
 نترده تاریک کی باریک کی یا یله کاف کبیرد وقاره سنیه
 لسان فارسیده تاردیر لر نته کم بو پتندون ظاهر در **پیت**
 و می پیش طلعت تو چشمه خورشید تار **اکی** بجنب سمت
 پایه اجرام پست تاریک قاره کور قاره کیجه شب
 تاریک یر لر نته کم واقع **پیت** شب تاریک پیم موج کور
 چنین نایل کجا دانند حال با سبکباران ساحلها بحر الغز
 صاحبی که معیار جالینک صاحبک قولنه اعتماد ایدوب
 تارله تاریکی فرق اتیوب تار قرا تو تاریک معانسه در **پیش**

غلط اتمشدر بار له یا ریکده تار له تاریک کبیر بار
 آنچه باریک انجلمش نسه در بار له بار که لغات مشترک
 دندر وخی معالری وارد یرنده بیان اولنیدر **سنیه**
 بر سینه کولدر ایرک اول آلت معروفه نسه انگ کوسنی
 با غلد و غندن او تری سینه بند دیر لر بر کوسک
 اکی یا نله دیر بر بند که لسان ترکیده کولدر ک دیر لر اند
 بر سینه تک غیری ایدو کی بو پتندون ظاهر در **مثنوی**
 برو سینه آن صنم سیم رنگ همی داشت از تخمه سیم
 برد بر سینه اشک بوس فلک آن زمان دست او داد
 بوس بحر الغرایب صاحبی که بونلر بر بندن فرق اتیوب
 بر کوس صدر معانسه بوندندر که محبوبه سیم
 و سمن بر دیر لر دیش غلط اتمشدر بر عذار ک محادی
 سنده در تک **پیت** همه نارنج غیب نارستان
 عذار و بر کلستان پر کلستان بر لغت مشترک در
 دخی معالری وارد یرنده بیان اولنیدر **بر بار میوه**
 باغ و باغچه و بوستان بونلر حاصله لسان فارسیده
 بر دیر لر نته کم خلاصه القوی صاحبک بو کلامند

اکلنور نزل اکدم یعنی بر باغ و بر زمین بر حاصل معناه
اید و کی بو پتدن اکلنور **پیت** در سن باغ ار کل سرخ و کل
زرد و پیشانی نخور و آنکس که بر خورد، خصوصاً
بر در زنته کم ظاهر در **پیت** که یوسف نه از کوهر دیگرست
که با ما ز یک شاخ و ز یک برست، باران خدن بتن همیشه
اول میشی کر که ادم میکه قابل اولسون کر که اولسون
اوز زنده میش اولان اغاچه درخت بار ویر لر بود اغ
شاخ پر بار ویر زنته کم **پیت** چو باشد ابرد دولت بر
پر باره فرو تر باش همچون شاخ پر باره بار اول
باریدن اسم فاعل در صاچی معانسه و بار ثانی
اغ میشد میوه خصوصاً ادم مید و کی میشد که آب
دلنده اکانه دیر لر بر له بارک فرقی وارد زنته کم
فرد و سینک بو کلامندن اکلنور **مثنوی** درختی که
تلخست ویر اسرشت کرش نشانی بیاع بهشت و راز
جوی خلدش بهنگام آب، بیخ آنکین ریر می شیر تا
سرخام کوهر بکار آورد، همان میوه تلخ بار آورد، خلاصه
کلام بود که میوه خاصه بر عام بر انجدر برک اغ

شمولی و ار اید و کی فرد و سینک بو کلامندن ظاهر در
پیت درختی که شیرین و بار او نکر و کسی کرد از ابر او
و کر زانکه شیرین نباشد برش، از پای اندر اید زانکه سر
بحر الغریب صاچی بو نلری بر برندن فوق اتمه مشدر تار
تارک تار و پیر در زنته کم ظاهر در **پیت** زدن مرد را تیغ بر تار
خویش، به از باز کشتن ز کفتار خویش، آدمینک
دپسینه اختصاصی بو قدر نته کم ظاهر در **پیت** دعای کلی
شاه می کند مو پس، ماشکو و تقوی می ریزد بر تار **تارک**
مر کبه تار که کاف تصغیر دن معناسی دپه چکر کوندر
دپسینک او چخازنه تارک پستان دیر زنته کم **پیت**
چو دیدم بر سرش نام مبارک، کمی بر دیده سودم که تبار
دیگر تبارک برش تاج و پستور شاه، ز کوهر آن سنگ
تابان چوماه، بحر الغریب صاچی تار که تارک فوق اتمینو
اکی سنگده تفسیر نده دپه در ادک اولسون غیر نکل اولسون
دیشد بر **برک** بهار برک یا پیر اغه دیر لر کل یا پیر اغه برک
کل دیر زنته کم **پیت** بیللی برک کلی خوش رنگ در منقار و
واندران برک نوا خوش نالهای زار داشت، اما ملور

مجازیدر آقا معنای حقیقیسی لسان ترکیده پیراق دید کلتر
یول پیراغنه برک راه دیر لرنته کم پیت راه تو دور آمد
منزل درازا برک راه و توشه منزل بازا اغاجک
اولسون چچک اولسون لوان مندن و مهمانندن
اولدوغندن او تری برک دیر لر لسان فارسیده
یا پیراغ چون وضع اولان لفظ بهار درنته کم بو پیت
واقعدر پیت کل نی افت با دخانی بهار تازه پیراغ
جوانی ماسکی یا پیراغ کنه بهار دیکره یا پیراغ نوبهار
دیر لرنته کم پیت پیر جوشن سبزه چون نوبهار با پیر
ایلق تن چون روز کار با ترنج اغاجک سایر اغاجله
مخالف یا پیراغ میشندن صکره اولدوغن نظامی بو پیت
بیان امشد پیت رسم ترنجست که در روز کار پیش
دهد میوه پس ارد بهار لسان فارسیده فصل سبزه
نوبهار و فصل خزانه منکام کنه بهار دیر لر و لفظ فصلی
و منکامی حذف ایدوب اول فصلله نوبهار و کنه بهار
دخی دیر لر مجازاً یا کنه بهار ده دیر لر فصل ربیع مراد اید
نته کم بو پیتده واقع اولدور **مثنوی** خلوت از اغیار بایدنی

پوستین بهردی آمدنی بهار درخت اندر بهاران بر فشانده
زمستان لاجرم نی برک ماند بهار لغت مشترک در تجانیه
بهار دیر لرنته کم پیت همانا که کمتر بد انشش هزاره بت لاله
رخ چون نگار بهار تفصیل سابقده بحر الغرایب صاجنگ
عدم اصابتی ظاهر اولدی بو کلامده که بهار کی معنایه کلور
اولایا ربیع معنایه ثانیاً تجانه آیدر **خامه کلک خامه**
قلم درنته کم پیت پادشاهی که از انامل او حامل عقد در شود
خامه صراحیه ده خامه دیر لرنته کم پیت غنچه بر باد بزم او
خورده هر که در جام کرده از خامه خامه نک قومده استعمالی
نته کم بو پیتده واقع اولدور پیت جوشنده در و آب
چون دیک جنبید چو مار خامه دیک ظاهر بود در بطریق
التشبییه در کلک کاف عجمیک کسره سیده شول قاشدر که
اندن قلم ده ایدر لر اندن اولان او قه کلک دید کلری بو پیت
ظاهر در پیت ز تیر وز پیکان کلک توشیر بر ور بلا کرد
از جنگ سیر اول همیشه یونلیدین کلک یونلوب قلم اولد
صکره خامه دید کلری بو پیتدن ظاهر در پیت نوشینده
از کلک چون خامه کرد سوی مادر او سکت نامه کرده

تیر کلک خدنگ ناوک پلک پلارک نوک تیر او قدر نته کم بو
پتدن ظاهر در پیت هده اولوق مژگ تیر نینه جان دولت ^{نشانی}
ولی بنیم کبی خاکینک اول دولت نه شانیدره تیر لغت مشترک
عطار ده ده تیر دیر لر نته کم واقعه پیت تیره بر چرخ
سرافراخته تیر فلک خانه زنی ساخته کلک قمش او قیدر
ننه کم سابقا بیان اولندی خدنگ اصلنده قین اغاجید
ننه کم پیت در کنار انجمن کشیدش تنگ که طبر خون شدش
نهال خدنگ اول انجمن اگر صوغ عن دوزر لر اندن دوزین
ایره زین خدنگ دیر لر گاه اولور یا لکر خدنگ دیر لر
ننه کم پیت لاله رادر قبا کشیدی تنگ سرور خانه ساختی
ز خدنگ اول اغاجدن اولوق داخلی دوزر لر اندن دوزین
اوقه تیر خدنگ دیر لر نته کم پیت بر آورده ان تیرهای خدنگ
کرفته کمان نبردی بچنگ گاه اولور یا لکر خدنگه دیر لر
ننه کم بو پتده واقعه پیت بسوی مردک چشم دشمنت بر
پیا مهایی درشت آورد زبان خدنگ ناوک چاره او قیدر
ننه کم پیت دیده دوست بتور روشن باده سینه خصم بر
از ناوک چرخ لسان فرسیده قالی یا یه چرخ دیر لر بیلک

چو قال دمر نلوا و قدر نته کم بو پتده واقعه پیت هلال
مانست چرخ پلک اندازان که بکشاید از روزن و خوش
از کشته دشمن بیلک اصلی بیل در آخونه کاف تصغیر
لاحق اولمشدر بیل که لسان ترکید بیل دیر لر نته کم پیت
سر چشمه شاید گرفتن به بیل چو پر شد شاید کد نشین
به بیل بجز الغرایب صاحبی که بیلک بیتی دمر نلوا و قلده
امشدر اصلی بلبلد و کندن او بیلد همیشه بلارک بیتی دیر لر
اوق دمرنی اولسون خنجر دمرنی اولسون اوق دمرنه
اولندوغی بو پتدن ظاهر در پیت نهران تیر باران که
آمد فروده بلارک همی کشت جان می دروده بخود دمرنه
اطلاقی عنصرتیک بو پتدن اکلور پیت چه چیز است
ان بلارک تیغ بران یکی اندردمان مرک دندان دیگر
چه چیز است ان رونده تیر خسرو یکی اندردمان خلوق
تیغ برانده کی تیغ تیر معنانه در تیغ اول مغایر کلدو
نگ تیغ شمشیر فرقی ذکر اولندوغی برده بیان اولندو کرد
باذن الله تعالی قلیج جوهر نه دخی بلارک دیر لر نته کم ظاهر
مشنوی بلارک چنان تاخت از روی تیغ که در شب ستاره

ز تار یک میخ در افشان یکی چون چشم کور با بلارک بر
رفته چون پای مور فلجک دمر نه بلارک اطلاق اول نور ترم
تاج الماثر صاحبک بو کلامنده واقع در **پیت** بلارک
مندی از برک کند نافسلم کشته بناهای سهار بیکد کوب
بو تیمار منترم شده با بلارکده کی رایسی لامه تبدیل ایدر
بلالک دیر لرنته کم **پیت** بدر یا گرفتد عکس بلالک با ماسی
کا و کو بید کیف حالک نوک نوک ضمیمه ایله انچه او چه دیر
د مرندن اولسون غیر بدین اولسون مثلاً نوک ناوک
پیت نوک ناوک چو عقل در تک و پوی از درون دیده
مردم جوی نوک سنان ده دیر لرنته کم **پیت** که داد
از زخم خدنک او بردارد کمان کرد و از نوک سنان او
چو بکشا بد کیمین نوک خار دیر لرنته کم **پیت** بجا آمدان
کرد کاره بر آمد کل سرخ از نوک خار نوک موی دخی دیر
نته کم **پیت** هر آنکه که زودی نماید بروش ز پیر آهنش
بر جهد نوک موش **کمان** چرخ زنبورک **کمان** مطلقاً
یا به دیر لرنته کم **پیت** لب لعک صقن الماس ترون
کمان ابرو لک تیر نظر دن **چرخ** خصوصاً صیل بر نوع یا

که قتی برک او لور قورلمد بین حلقه کپی اولد و غندن او تری
تشبهاً چرخ دیر لر برک لکی بو پیتدن اکلنور **پیت** اگر
سخت تر باشد از چرخ تیر پس این تیر من آمد از چرخ زیر
زنبورک ترک دلنده چکره دید کلر بدیر نته کم **پیت** ز تیر
اندازی زنبورک از دور **مشبک** سینها چون خان زنبور
ز تیرک اندن تحریف اولتمشدر **ترکش** **کیش** ترکش قبور
نته کم واقعدر **پیت** غمی شده دلش شاو بنجیر کرد که بست
ترکش پیر از تیر کرد **کیش** و قربان بکدر بک توشندی
دیه جک برده عجم بر بست قربان و کیش دیر نته کم **پیت**
راست رو باش پیر کیش که باشی چون تیر کر شوی کج
چو کمان لایق قربان باشی **پیت** کمان از قید قربان
بدر برون آمد از پوست مارد و سر **پیت** اولده کیشک
و قربانک معنای ایها ملر بدر اول ذکر اولنان حقیقتاً
مراد اولان معنای کیشدن بونک معنای سیدر قربان دن
اول معنای که ترک اکا قربان دیر عیب اضحی دیر کیشده
قربانده لغت مشترک دیر کیش خصوصاً صیل مذمب معنای
استعمال اولنور بد کیش ملحد کیش دیر نته کم **پیت** کجا

صوفی و جال شکل ملحد کیش با بکوبسوز که مهدی دین پناه رسیده
یتیم شمشیر خجرت یغ مطلقا تیز و کسب نسته در دمرندن
اولسون غیریدن اولسون قلمچه یغ دید کلری نسته کم **پیت**
جهانرا خلعت امن اینچنان داد که یغ از تنک عیالی نشد
شد از او کوندرو مرنده ده اوق دمرننه ده یغ دیر لرنگم
پیت زبان تیغهای نینه و تیر شده در کاس سربا
چاشنیکیه طالع سوری بر نه ده یغ دیر لرنته کم
بو پنده واقعه **پیت** مرا گفت چورفتی بکولیش از بهر چیست
مرا گفت بنکر بر تیغ کیت تیغ اصلی تیز در ز اغینه تیز
اولنمشدر کر یغده تبدیل اولندوغی کبی کر تیغ اصلی کر نیر
نسته کم **پیت** برار است جسم رود راه کریغ ششی چیست
تاریک و بارند میغ لغت فارسیده بو انکی حرفی بر بر نه
تبدیل ایدر لرزایی غینه تبدیل اتد کلر نلین غینی ده زایه
تبدیل ایدر لر مثلاً بار یار دیر لر اصلی باغ یار در معنی
ترکیبی سی باغ او کر جیدر اکا ترکی دلمده باغوان دیر لر
شمشیر خصوصیله قلع چون وضع اولنمشدر نسته کم بو پنده
قلمچه اطلاقی ظاهر در **پیت** سگهای می کشت از نستان سیر

۶۵
چو برک کتد نامی خورد شمشیر و بیکر و لیکن ان تیزی از لب
کرد در زیر مشجد وار کرد اشام شمشیر اما خجرت اول
الت معروفیه که ترکی دلمده ده اکا خجرت دیر را اختصاصی
بو قدر بو یک بچا غده ده خجرت دیر لر نسته کم **پیت** شنیده ام
که بقصاب کو سفندی گفت دوران زمان که خجرت نش
زتن بریده لسان فارسیده مذکور الت معروفیه خجرت
اطلاقی شایعدر نسته کم بو پنده ظاهر در **پیت** حدیث نرم
چون زیر از رک چنگ زبان حرب چون خجرت که زنگ
زوپین خشت دور باش زوپین که حرب در خشت
حربه نک یلانیدر مغایر تگری بو پنده واقع اولبد **پیت**
سپر بر گرفتد روپین و روان با بکشتند با خشت های کرا
وجه مذکور او زرنه بر بر نه علاقه لری بو پندن ظاهر در
پیت در خشدن خشت روپین زکرده چو آتش پس برده
لاجورد گاه اولور حربه نک کندویه ده خشت اطاق اولن
مجازا نسته کم بو پندن ظاهر در **پیت** بیالای سر و بنیر وی
پیل باورد خشت افکند بر دمیمل حقیقتا خشت دمو
نسته کم **پیت** سابقدر افکنمشدی بو پندن ده اکلر **پیت**

برآمد و خشیدن تیغ و خشت تو کفتی بر زمین لاله کشت
و خشت لغت مشترک در کتب معانی سه ده کلورنته کم پیت
بوفای تو که خشت زنده از کل من همچنان در دل من
مهر و فای تو بود دور باش بیا و لکر الیه کی الت زجر
که یراق طورک دیو خلقی بکارک او کندن دفع ایدر لر معنا
ترکیبی سیده اکا دلالت ایدر کم پیت سه خارجندان زنده
دور باش که آتش نشد بر پشش نور پاش بو پیتن
اکلنان او در که اوجی سوری اوله و صافک نته کم بورا
واقدر پیت دور باشهای روی همچو افعی و دوزبان
آخته بر دشمن شاه دید و کندن اکلنان اوجی اکی حمال
اولمقدر ناج دهه کزک ناج لسان ترکیده نجاق دید کز
اندن تغییر اولمشدر دسه بالته در نته کم ظاهر در پیت
چوزد دور بر پهلوانی درخت شد از خانه دولتینج و تخت
باغ بود ایه جغه دهه دهره دیر لرنه کم تا به دیر لرنه
اولمشدر کزک اوجی اگری دمور در پیلاندا انکار فیلک
باشنه اور لرنه کم بو پیتن ظاهر در پیت بدان کوه بایه
پیل مست بزخم کزک راست در خون نشست اصلی

کژ در معنای ترکیبی سیده کند و به مناسب در بنده غلام
کینه کینه کرمی پرستار بنده بنده مطلقا اسیر در
کرک ارکک اولسون کرک دشمنی اولسون نته کم پیت سپا
اندر ایوان پراکنده شد زن و مرد و کوزک همه بنده
غلام لسان فارسیده قول معناسنه در نته کم پیت غلامی کو
کهن پیوند باشند نه بنده بلکه خویشاوند باشند لب
بید حرا لاصله بله شاملدر بحر الغایب صا جنک جمله
غزایبندن در اول کلام که غلام تفسیرنده سو یلنمشدر
بو عبارتکه که نظر اول نور غلام قول و او غلان لفظ غلام
جمعنده غلام دیر لرنه اما فارسیده دخی چوق استحال
اول نور قول معناسنه اولان لفظ فارسیدر او غلان
معناسنه اولان غلام لفظ بیدر ایکسین فرق اتمیوب
خط و خطا امشدر بنده دخی غلامدن فرق اتمیوب
بنده قول عبد معناسنه و میشدر انده ده غلط امشدر
غلام باره اکا ترکیده قلا مباره دیر لرنه یغله لفظ مرکب
غلامه باره دن که لسان فارسیده آته دیر لرنه کم خطا
پیت نشست از بر باره تنه باره می رفت با دی بسی رزم سانه

مذکور ملفوظه معنای ترکیبی ظاهر در مذکور در کثیر بنده
 نک و شیدر که اکا ترکیده قرناق دیر لرنه کم ظاهر در
پیت شراب و عشرت و نقل **حیاء** کینز پنج و شش همچون
 شراب کینزک مرکب را خرنده کی کاف کاف تصغیر در معنی
 قرنا جقدر بحر الغایب صاجی کینه کی کینز دن فرق التمشد
 رسمی یوله یو مشه کیدن خدمتکاره دیر لر غلامه انک
 ار اسنده فرق وارید و کی بو پیتدن معلومدر **پیت** پیدر
 بر ادوی بکنار این رسمی وان غلام در همه کاره **رهنک**
 اخرنده کی یایای نسبت در معنای ترکیبی سی یوله منسوب
پرستار طیوجی پرستنده کی در قول اولمق لازم و کله
 آندن عامد رنه کم ظاهر در **پیت** زمر در پرستند کانت بو
 هم آزاد هم بنده کانت بود خدمتکار له پرستارک فرقی
 وار در رنه کم واقعدر **پیت** اگر نیز بر خادم او هزاره همید
 پرستار شدنی شمار **تعلیم** اکابری کلوب سلا ملین کینیه
 پرستار دیر لرا اما خدمتکار دیر لر قوللق امینجه پرستنده
 ایله پرستارک فرقی وار در بو جهندن که پرستنده مفرد
 اسم فاعلدر پرستیدن مشتقدر پرستار مرکبدر پرستار
 اردن

پرست اسم مصدر در گفتارده کی گفت کبی رفتارده کی
 رفت کبی دیدارده کی دید کبی آرد اسم فاعلدر آور و نند
 کتور جی معنای نه پرستارک معنای ترکیبی طاپو کتو حیدر
 ازل اش بر کره اشلینه پرستنده دیر لر تکرار اشلینه پرستار
 دیر لر بو اعتبار له پرستار بلغدر گفتارک رفتارک دیر لر
 معنای ترکیبی لری ظاهر اولور اکا قیاسله نبرده شول سیر
 که سی اولمشدر بنده آندن عامد زیر اسیر که خان زاده
 اکا بنده دیر لر نبرده دیر لر نبرده نک معنای مذکورده
 استعمالی بو پیتدن ظاهر در رنه کم **پیت** پذیرفت هر چه که او
 بود طریق بد و بدره و نبرده بود **حرا** اصل اولنه که لسان
 ترکیده کشتی زاده دیر لر فارسیده نبرده دیر لر رنه کم **پیت**
 حی آور دو اسک ترا بخوانده وزیران نبرده برابر بخوانده
 لفظ نبرده مرکبدر بر جزئی نون مفتوحه در که لسان **فاسیده**
 نفی اچوندر هر کلمه نک که اولنه داخل اوله اول کلمه نک اولنه
 نفی ایدر بر جزئی دخی برده در که معنای بیان اولندی مذ
 مرکبک معنای ترکیبی سی سی اولمشدر بر نبرده دخی اول
 که نون اصلیدر انک معنای جنگله اختصاصی اولان نسته

آمدن اولسون آتدن اولسون سائر لاتدن اولسون اصلی
نبرد در جنگ معانی نته کم پیت فرامز پیش پیر شد
چو کرده به پیروزی روز کاری نبرده شول اتلویه که
صواش اری اوله جنگه یرایه نبرده سوار دیر لشول با
که صواش کیسی سی اوله نبرده قبادیر لنته کم پیت بیارید
کفتا سپاه مرا نبرد قبا و کلاه مرا نبرده نک اخرده
کی ما اختصاص چون ناه ده کی تا به ده کی تا کی گاه اوله
نبردک باسی و اوه تبدیل ایدر نور دیر لنته کم پیت
هر یکی در نور و چون شیر ی قائم کشوری و شمیری
حرف بانگ و اوه تبدیلی لسان فارسیده شایع در نور
نونی اصلی اولیج نور دیدن مستقدر اسم فاعل در
یورین اتلرک او صافنده در نته کم پیت اسپکی و اوشاه
راه نورد که بعیوق می رساند کرده نبردک اصلی بود
الغی حذف اولمشدر تحقیق نته کم شمس فخری بو پتده اصلی
اوزرنه ذکر اتمشدر پیت دلیر اش که آوردند پرخاشن
کنند از کینه با برام ناورده آرد و خنی ناورده معانی
کلور نته کم پیت هر آن مردی که حاضر شد باورد کندظ

که از ما در چه آرد **کز کوز** کز زای عجید اگر دیر مقابلی
راست در که معناسی بونک مقابله سنده اولیج طوغید
ننه کم پیت زمانه دیر شد کین نخته آراست که کز با کز شنید
راست با راست راست چه ده مقابله در آنک مقابله
اولیج صانع و صول دیه جک یرده عجم چپ و است
کز کز زاسنی گاه اولو جیمه تبدیل ایدر لریج دیر لنته کم پیت
واقع اولدیر پیت نه هر که طرف کلر کج نهاد و تندنشت
کلاه داری و آیین سروری داند قویروخی اگری اولد
غندن او تری عقرب کج دم دیر لر کز اوه ده کی کز دخی
بو معنایه در محافیه دیر لرد و نه نک یا ننده اگری اصلده
غندن او تری کز اوه در لراکی محفه نک هر بر نر کز اوه
دیر لر نته کم مولانا می رو مینک قدس سره الغزیرک
بو پتندن ظاهر در پیت این کز اوه که شود این کز اوه
آن کز اوه که شود ان سوکشان با کجا و ده دیر لراوه
آولجتن دندر اما کز اکنده او معنایه دکلر لسان بو پیت
قر معنایه در آنک مع پیت کز کند چو قالدر نته کم پیت
کز اکنده یریده درج و بشن خاک اندر آمدن ما ناسه شس

کوز بگریدر نته کم **پیت** بشت بنفشه بسمن زار ما کوز شد
از چیدن دینار ما سهی سه و دشمنش او من کوز گشت
کمانیت کش اشک من تو ز گشت بو پتدن ظاهر اولد
که یای تو زینک فارسی سی تو ز امیش زای بجمیده نته کم **پیت**
دو ابروش همچون کمان بزه سیه تو ز و تو ز وی از
مشک به **خم بیج تاب** خم بو کلدر بو کلم اولان نسینه
پر خم دیر لر زلف او صافنده خم خمیدندن اسمد ربلی
بو کلشنه خمیده قامت دیر لر اسم مفعول در خم گشته بو کلم
اولشدر **پیت** از بس قغان و شیونم چنکیست خم گشته نتم
اشک آده تا دامنم از مزه چون تار ما بکلم ایله کلمه نیک
فرقی وار در بر طوغوی نسینه هر قفق طوفه میل آسه کلدی
دیر لر بو کلدی دینر لر خم ایله کزک فرقی بو رادن ظاهر
بو کر لکده بر حالت مخصوصه در هر اکری به بگری دینر لر
و هر بکلشنه بگری دینر لر کوز ایله حمل فرقی بو رادن
حلقه اولان نسینه بو کلشن اولد و خندن او تری خم در
خم کمند حلقه کمند دیر لر بو راده معنای اخذده استعمال
اولشدر کلدر بنالرده اولان کمره خم دید کلدر

بو کلدر کلندن او تری در بحر الخراب صاجی نیک بو کلانندگی
بعینه ذکر او نور خم فتح خایله اوج معنایه کلور اولد اگری
شمس فخری **پیت** خم کردون ز طاق حشمت او یافت چون
قامت حسودش خم ثانیاً صفت معنایه کلور نته کم
فردوسی **پیت** هزاران بود اندرون طاق خم هزاران
نکار اندرون پیش کم نالنا کمندک بو غار نه کج کج بک
اسدی **پیت** پی پلین خسته در دام او سواران خسته
در خم خام او اوج یرده خطا اتمشدر اول بو که حمل
معنای اگری دکلد نته کم سابقاً بیان اولندی کنجی
بو که فردوسی پتنده کی خمدن مراد کمر در بو کلدر و کندن
او تری خم همیشه معنای اخذ کلدر او چچی بو که اسد
پتنده خم حلقه معنایه مستعملدر بو کلشن اولدوغی
اعتبار له اولد و خم معنای اخذ کلدر نته کم بیان
بیج بو رغاجدر بر غاج بر غاج اولان نسینه بیج
دیر لر نته کم بو پتنده واقعه در **پیت** ای سا کر آتش سو دا
آن مشکین سن دو و بیج دل زین ابکون چنیر کند
تاب قور مدر قورم اولان نسینه پرتاب دیر لر تمام

قورلمش اولسه نيم تاب دير لر بونلرده زلف اوصافند
 قورمى بوزليوب طوران زلفه تابدار دير لر نته كم طاهر
پيت كغتم نهى برين دلم آن تابدار زلف كغتم كه مسك تاب
 ندارد و قرار تاب تاب نائيندن مراد حرارت در تاب لغت
 مشر كه در معانی متعدده سى وار در يرنده بيان اولسه
 كرك تابدارك معنای تركيبي سى صا قلیجیدر وار ايسم
 فاعلدر داشتند حفظ املك معنای بجز الغرایب صاجی
 تا بله سحی فرق اتمشدر تا بك معناسی بیائنده سح معنای
 كلور دیشدر لسان فارسیده كلسین بر بر نه عطف ایدر
 بیج تاب دير لر اول بر بر نه معایر نه دلالت ایدر نته كم **پيت**
 همه بنده بیج و همه تاب خم خم بیج وی غنبرین میشم كم
 تاب اسم در تابیدنن كه قور مقدر بو كلكدر خاص معنای
 بر نته اکی قات اتسه لر بو كلكدی دير لر قورلدی دیز لر
 مخصوص اورزنه قوریر بو كنه رسن تاب دير لر موتاب
 دخی بوننددر بو مركب اسملردن جز اولان تاب اسم فاعلدر
 تا پیدندن تابیدن صینه مشر كه در لازمه كلور متعدده
 كلور اسم اولان تابه كه مقدر ماذكر اولندی لازمدن **ماخوذ**

موتاب موتافنددر قلدن چوال اشلد و لندن او كتر
 تاف اصلده تابدر بانك فایه تبدیلی لسان فارسیده
 شایعدر مثلاً اصفهان دير لر اصیحان ده دير لر تافته
 بوننددر اسم مفعول در طوقتمش معنای پنددر معنای
 اصلیسى یافته در باید اسم فاعلدر بافتن دن كه طوق
 معنای پنددر یافته كه ترك اكا یافته در آنددر معنای
 اصلیسى طوقتمشدر اسم مفعولدر فعل مذکور دن چو **له**
 ایا غل طوقد و غندن او تری پای باف دير لر نته كم بو
 پنده واقعدر **پيت** كشاورزو آهنكرو پای باف
 چو پكار مانند پشان بكاف چو لیه پای تاف دیز لر
 زیر ایلکده عمل اوله نك كلكدر موده عمل موتاف اوله كلی
 كبی تاب توان **لوشش** زور تاب طاقتد نته كم ظاهر در
پيت محیط با تویدور سخا نكیر دپای سپهر با تو بهنگام
 كهن ندارد تاب طاقتد قالدی دیدك یرده عجم
 تاب مانند یر طاقت بر حالتدن عبارتدر كه یورلد غنی
 حالده كشیده اول حالت قالمز توان كوجدر توانا كو چلو
 شكیب ایله شكیبایی كه شكیب صبر در شكیب صبر لودر

زیب ایله زیباده ایله در توان تا بک غیره اولدوغی بو
پتندون ظاهر در **قطعه** چنان باشد اول که کوی تنش
دو دل دارد ارباب روز و توان چنان کرد آخر که کوی
بستی تنش را بر آید روان بو بدن زور کدخی اول کس
مغایرتی ظاهر اولدی روز اول کوجدر که کبیر او مانده
حاصل اولور توان خلقی اولان کوجدر کبیر حاصل اولان
کوجک صاحب روز مند دیر لر زور لو معنایه ختمند
کبی که معنای حاجت و در اول حالت که عارضه رانده ادا
توصیف مند در نیاز مند کبی نیازده در دوه زور لجا
کبی امور عارضه دند اما اول حالت که خلقی اوله انگ ادا
آخر کلمه ده کی الفدر پیناده بالاده تواناده اولان الفکی
زور اذغ کی کبی توانمند دیر فاعده مذکوره نک مقتضای
اولدر توش اصلده توش در گاه اولور و اولی حذف ایدر
توش دیر لر سمندره او دایله تعیش اند و کند و کند او
آدر توش دیر لر نته کم بو پتده ظاهر در **پیت** در رود
زخم و در شود بی نرسیم همچو آدر توش با توش همچو غالی
ازوغ توشه دیدگری توشه که قوت در اختصاصی اولدوغی

۷۱
او تری در آخرنده کی حرف ما ادا ات اختصاصه نته کم مکررا
بیان اولنبدر قوت سبب قوت اولدوغی اعتبار له قوت
دخی توش دیر لر نته کم بو پتده واقعدر **پیت** بنوشابه
کفت ای شه با توان با به از شیر مردان توشش توان
بحر الغایب صاحبی الفاظ مذکوره نک معنایین بر بر ن
فرق اتمند **موش خرد** موش بر حالت که ترکیده
اول حالتن او کله تعییر ایدر لر او کی کتشی کس نی
موش در لر او کلو کس نیه موشمند دیر لر او ک عتک
در اسنده بر حالت عقل خلقیدر او ک کبیر مترا
اولور اول سبیدن مند اکا ادا ات توصیف در
موش عتک غیره اولوب اکا متفرع بر حالت ایدر
بو پتدن ظاهر در **پیت** بعقل ار چند مردم موشمند
نه اند موی ریش خود که چند است موشک منافیسی
شول حالت که لسان عبیده اکا انخا دیر لر گاه اولور
موشک زو البیلد موتدن کنایت اول نور نته کم فردوسی
اتشد **پیت** که داراب هر کو بر آورد موش بمینو
نه پندرو انش سر و شش با بو کنایتک اصلین بلمین

جانى هوشک معانی و ضعیفه سندن صائرتنه کم او کله
او صی که مقابلی جنوندر فرق این هوشک معانی سین
او ص صائرا اول تقدیر چه پوشش و پوانه او لور او ص
دو در هوشیارک مقابلی مست در معناسی بقدر کبر
هوشکه یار دن هوشک معناسی سابقان اولند و غی
او کدر که سان بیده اندن تمیز له تغییر ایدر تمیز دید
بر حالتی که عقل صحیحک ایدر آدمی خیری شدن نفعی ضر
دن انکه تقوی ایدر هوشیارک معنای ترکیبی سی دخی
هلاکدر نته کم **پیت** و راهوش در زانستان بودا بدست
نهم پور دستان بودا خرد بیده بصیرت دید کلید
ننه کم بو پنده ظاهر در **پیت** سپهر اول کند چشم خرد کوه
پس انکه بر خرد مند افکند نوز و اول و صفله صوف
اولان کسینه خرد مند دیر لرمقابلی تی خود در که ترکیده
اکا ابله دیر لر **باصی** ای چرخ ز کردش تو خرسند نیم
از اوم کن که لابق بند نیم که میل تو بانلی خرد و نادانست
من پیش چنان خرد مند نیم سعید چشم بصیرت اچلمق
وار در اول اعتبار له خردک تو صیفی ادات مند **سرم**

۷۲
سراسیمه سر سام مرکب در بر جزئی سر در که لفظ فارسیده
معناسی باشد بر جزئی دخی سامدر که عبارت عریه در معنا
موند اطبا اصطلاحده سر سام بر آفت مهلکه در که بر د
او لور اکاذات بجنب دخی دیر لرم کور افنگ صاجنه
سر سام دیر لرا صله مجاز در غلبه استماله حقیقه
منقلب اولمشدر **سراسیمه** ده مرکب در بر جزئی سر در بر جز
اسیم در بر جزئی داخلی نای نقل در که اصلی مکرر آبیان
اولمشدر **اسیمک** اصلی **اسیمدر** بانگ میمه تبدیلی سان
فارسیده شایعدر مثل **اسمب** و **نبه** شکبه دیر لرنسب
و **نبه** شکبه ده دیر لرمیله بایی بر برندن بدل ایدر لسان
اسیب قتی طوبی طوقنب رحمت دیر مکرر نته کم **پیت**
سر باد بانها بر آمد باوج بجنید کشتی ز **اسیب** موج
سر **اسیم** دیر لرشول کسینه باشنه بر قتی ننه حکم طوقنب اختلاف
ویره اخرنده کی نام معنای عام ترکیبیدن معنای خاص
اسمی به نقل اچوندر نته کم ظاهر در **پیت** **ماییم** **سراسیمه** در
اطراف جهان از نیک بد خلق جهان روگردان
لیوه یا **وه** یا **آوه** **لیوه** دیر لسان فارسیده شول

کیمیای دیر که تری ولده اگا او یا دیر لرنه که **پیت** صنم را
بود بر در خادم سیر چوستان لیوه چون دیوان بون
یاوه تیکدر یاوه کردن تیر مکر ننه کم واقع در **پیت** زبان
مور بر اصف در از کشت روست که خواجه خاتم جم یا
کرد و باز کست یاوی قلمق ترکی عبارت در اصل با قلمق
کندی تیور مش کسینه ده یاوه در واقع اولید **پیت**
در یغاکلی ما درونی پدر چنین مانده ام یاوه و نلی خبر یافته
فایده بدیاند زنی فایده کلمات سویلین کیم یاوه کوی در
آوه بریده اولان کسینه دیر لر او نختندن اخذ اولمشدر
کجاوه آندن مکر ننه کم سابقا بیان اولنیدر **سیمیا کیمیا**
سیمیا اعمال حیل و ن شول عملدر که انگ انگ صاحبتر کی
دلده کوز باغی دیر لرنه کم ظاهر در **پیت** هر چه پیش تو باغ
ایوان بود آن همه سیمیا دیوان بود **سیمیا** کیمیا کیمیا بلک
دو زد کلری عملی التوندر ننه کم **پیت** انان که خاک را بنظر کیمیا
کنند ایابو د که گوشه چشمی ماکند بطریق الاستعا
مزخرف سینه ده کیمیا دیر لرنه کم **پیت** به نیزه چو جنگ
آوردانیا هم از ابلهی باشد و کیمیا کیمیا بوراوه اصل

۲۲
ایچون استعاره اولمشدر وجه شبه ظاهر در عملی التونکرده
اصلی بد در زیر اما ده سی جوهر خبیثه نک بر سیدر اول
صنعتک کند و سینه ده کیمیا دیر لرنه کم **پیت** ننگام تک
دستی در عیش کوشش دستی کین کیمیا سیستی قارون
کند کدارا **مردم** **مردم** **مردم** **مردم** **مردم** **مردم** **مردم**
لفظ مکرر بر جوی مردم بر خزیده کاف تصغیر در معنا
ترکیبی مردم جکر ترک دلنده بیک دید کلر نیک که کوز
کوز نوریدر مردم بعد ترکیب اسمی اولمشدر معنای
اصلی ایله بو معنا اورتا سنده مناسب طاهر در مردم
مردم معنای کشیدرنه کم ظاهر در **پیت** سک اصحاب
کف روزی چند تلی پیکان گرفت و مردم شد کشتی
زادیه عجم مردم دیر ننه کم واقع اولیدر **پیت** کورم یا
رحم ایت سورمه در دن که مردم زاوه در و شمش نظر
دن مردمک معنای سنده گاه اولور مردم ده اطلاق
اولنور ننه کم بو مصرعه واقع در **مصراع** خدنگ از دیده
مردم جوی کشته **مردم** در لسان عبیده کی رجل
معنای سینه و حد بلوغه وار منجه ارونیز مردمی رجولتید

تکم شیخ سعیدینک بو کلامندن اکلنور **مصراع** مردیت
بیازمای وانکه زن کن **مرد** شیخ معناسنه ده استحال
اولنور مجازاً بو معنایه مرده که حرف سلب داخل اولور
نامرد ویر لر محنت اولنه نته کم **رباعی** در سینه مرد آتش
درونه نند واندر دل طفل بقمه سه دنند شمشیر بلا که
نعمت مردانند حیفت که در کلوی نامرد نند
بیخ اولان مردک اخرنه اول بایکه مدخولنده کی معنای صعوتی
اظهار ایدر نته کم بوراده ظاهر **در بیت** چو تو هم خود بجا
ملک فردی چه حاجت شیر را تعلیم مردی شیر مردک
معنای شیخ ارسلاندر موصوفله و صفدن مرکبدر دم
کی مقتضای قاعده ترکیب موصوفی و صفتی اضافت اسمیه
نقل ایدجک علاقه اضافتی قطع ایدر لر اسم موصوفک اخرنی
سالن قلور رشوی عبیده کی زوج معناسنه در ترکی لده
زوج معناسیلر جل معناسین فرق اتمز لر اکیسده ده ار
دیر لر لسان فارسیده زن ایکسکده مقابله سنده استحال
اولنور مثلاً زن و شوی دیر لر اول وقت زن و زوج
معناسنه اولور سابقاً حضرت شیخ سعیدین منقول اولان

کلامده ده زن اول معنایه دکلدر بلکه زن لسان عبیده کی
مراوه معناسنه در نته کم **بیت** درین مزین اگر مرد دست
اگر زن کسی کندم نخورد از کشت از زن ترکی دلده اول
معنا کرک اکیسده و عورت لفظن اطلاق ایدر لر محنت
دیر لر بطریق الاستعاره بهاوره مرد وید کلری کی نته کم
بیت در تنگنای موع که همکام کیر و دار پیدا شود که مرد
کدامت وزن کدام **چشم دیده** ناپینا کور چشم
کوزد که کوز لو که تبیهها استعاره طریقیله چشمک دیر لر
ننه کم بو پنده واقعد **بیت** بر دیده چشمک می نیم چون موسم
دیدار شد در آرزوی روی تو بنگر که چشم چار شد خنده
کاف کاف تصحیر در چشمه ده کی چشم دخی کوزد و معناسنه
انده اطلاق تشبیهاً در چشمه لفظ فارسیدر ترکی دکلدر
ننه کم **بیت** چون درین چشمه مابسی دم زدند بر فستق تا
بر هم زدند چشمه تک خنده کی ما نقل اچوند معنای
عامدن معنای خاصه بو مانک بیاتده تفصیل کجشد
دیده کوز اچنده قیلغ التنده اولان یردر نته کم **بیت**
چنان میدلم را پسندیده که کوی چشم اندرم دیده

چشمه قباغ و کرپک داخل دیده ده داخل و کله
آساواد و بیاض جمله سی دیده ده داخل **رنته کم پیت**
شبی همچون سواد دیده پر نور بیوی عنبر نشان چون طه
جور دیده مگر کبدر بر جزی دیدر اسم مشتق کوریک
معنا نه دیدن بر جزیده های نقد اصلی سابقان
اولندی دیده لغت مشترک در اسم مفعوله کلوزند
مثلا دیده گویم دیدر اسم فاعلکده اخونه های نقل باه
اید **رنته کم بو پتده** و **اقتدر پیت** سواد دیده غم
دیده ام باشک مشوی که نقش خال توام هرگز از نظر
نرود و کور کوزه لسان فارسیده چشم ناپنا دیدر لسان
فارسیده ناترکی دله و کله معنا نه در ناپنا تک
معنای ترکیبی نیاد کله پنا ده مگر کبدر بر جزی بین در اسم
فاعل کور جی معنا پنه دیده دن ما خود در خلاف
قیاس اوزر نه جهان کور جیه جهان بین دیدر **رنته کم**
بو پتدن ظاهر در **پیت** سکندر دوزوی آینه سین اینین
پس اولدکس جهان کیر اول جهان بین **بر جزیده الفه**
که فارسیده وصف جیبکی ایل تو صیفک ادا تیدر **رنته کم**

سابقا تو انا ایلد رور مندک فرقی میانده تفصیل او نشد
معنای بین حقیقتده چشمک اچنده اولان بر عضوک
حالیدر چشمه اول عضوک اراننده اولان علاقه **خلقیه**
ولالت اچوند چشمک و صفی اولان پنا ده کی الف
کور کوزی چشمش کپنه در اول سبیدن کور چشمه صفت
اولمز ناپنا اولور مگر کور ی مجازا ناپنا معنا پنه
ایده **رنته کم** بوراده ظاهر در **پیت** سپهر اول کند چشم خود
پس انکه بر خرد مند افکنند زور چشم خردون مراد بصیرت
کوزیدر **رنته کم** سابقان اولبندر و شرح قلند **حجم**
جمشید حجم اسم جنس در هر سلطان عالی شانه **جم** طلاق
اول نور **رنته کم پیت** جهاندار و والا کر کیقبا **جمی** بودیا
فرق ایمن و داد حضرت سلیمان ده علیه السلام اطلاق
بو پتدن ظاهر در **پیت** اگر تحت **جم** رفت بر باد سخت
مر باد و آیند حال رخت بو پتدن دخی **اکلنور**
زبان بکور بر اصف در ارکشت در دست که خواجه
خاتم **جم** یاوه کرد مار کجست اسم جنس اولدوغی اعتبار
جمشیده ده اطلاق بو پتدن ظاهر اولور **رباعی**

کراواتی از خرد و ان عجم ز عهد فریدون ضحاک و جرم
 بحق فریدون نور و ز جرم که شادی ستر و از همان پای
 اول اعتبار له در که نور و رک اول و اضعی جمشید در
 اول سبیدن اکانبیت اول نمشدر بعضید حضرت سلیمان
 نبی علیه السلام صانمشدر در نته کم پیت جو جمشید بر با
 بنشت و راند بدن سان که رویا و خود خیره ماند
 جمشید که اصلی جام شید در نته کم پیت جهانه از و
 دل بترس و امید تو کفتی مگر زنده شد جام شید
 شید کنش در نته کم پیت برو کفت از ان سو که تا بنده
 شید بر آید مکی پرده پنجم پید کانه مذکور
 پاوشاک جام جهان ناسین کنش شبیه اندیل اول
 اعتبار له کند و سینه جام شید دید لر صکره تخفیفاً
 الفنی حذف ایدر لر جمشید ویر لر **خرشید آفتاب** کسید
 مرکب کنش اطلاق اول نور آتای برسی بر اعتبار له معنای
 ترکیبی لر بیان اول یحق اول اعتبار له لر ظاهر اول
 خرشید ترکیبی ظاهر در بر جزئی شید در که سابقاً معنای
 بیان اولندی بر جزئی ده خر در اصلی خره در عهد التریب

با ساقط اولمشدر خره لغت پهلوویه و ندر حکمت الاثر
 شمر حنده علامه شیرازی بوید و میشدر مذکور خره به
 ویر لر شرح مذکور ده اول و جهله مسطور در خرشید
 و اخی و او ایله استعمال اول نور لسان فارسیده خور
 کنشک کند و پسته نته کم پیت طرفه که چون تابش خور
 نهان کشت پراز قطره رخ آسمان اما خرشید
 جز اولان خور اول معنایه اول یحق خرشید کنشک کی
 اسمندن مرکب اولمق لازم کلور بر نسیه کی اسمی
 ترکیب ایدوب سینه اول نسیه اسم انگ بعدون خالی
 و کلدر اما افتابک ترکیبی خفید بر جزئی تا بدر تا فتن
 اسم فاعل در قر در چی معنایه فابایه تبدیل اول نمشدر
 و بر جزئی اف در اصلی آیدر بونده ده فابایه تبدیل اول نمشدر
 اول تبدیل لسان فارسیده شاید مثلاً پهلویده ویر لر
 پهلوویه ده ویر لر افتابک معنای ترکیبی صو قر در چی
 صو بار در در بالطبع قر مسی عارضه صو اول اوله و کلدر
 طبیعتی انگ عار در صو قلغی عارضه اول سبیدن
 صونک قر مسی کنش نسبت اولندی هو انگ اولدی افتاب

کنشہ اطلاقى نته کم **پیت** عمر بر فست و آفتاب تموز
انده کی ماند خواجہ غه سنوز مذکور معنای ترکیبی اعتباری
اولد غی ظاهر در اول کسنگ یا ننده اسامی فارسیه
اکثری مرکب آید و کن و الفاظ مترادف مذکور لغت
نو آوردن آید و کن بلور اوله احتمال دارد که آفتاب
ترکیبی آفت آید بدن مرکب اولوب فاصلی اوله
با دن مبدل اولمیه آفتاب آفت اولد غی ظاهر در
تایید ابی افنا ایدر تحلیل و آفت عبارت عیدرم
فارسیدن جز اولمده بعد وارد در مولناک کی کلدر
اول معنای ترکیبیدن نقل اولمشد آفتاب اعلام منقول
دن اولور اکی تقدیر چه بله **خسر و کبخسر و کجانی خسر**
ملکدر ملوک عجمدن پرویز تقدیر نته کم شیخینک بوسه
اکلنور **پیت** چو خسر و ک نشان تیز اورر لو اونی
خسر و ک پرویز قور لر **کبخسر** و مرکبدر بر جزئی خسر
که معنای بیان اولندی بر خیزده کی در که معنای اولور
معنای ترکیبی اولو سلطاندر مذلفظ مرکب کجانی بلور
هر ننه که کیکاو و سک نیر سیدر علم اولمشد جیشید

صاحب شوکت و عظیم الشان پادشاه در نته کم **قطع**
بیفتان جرعه بر خاک حال اهل شوکت پین که از جیشید
کبخسر و فراوان داستان دارد صبا از عشق مری
یکوان شاه خوبانرا که صد جیشید و کبخسر و غلام کترین
دارد کجیان سلاطین قدیمه دن بر جماعتدر که اندرک
اولی کیومرث در و آخری مذکور کبخسر و در نته کم **پیت**
کیان رفته اند و کجیان آمده بجای سما کجیان آمده
کیان اول جمع کیدر کجیان ثانی جمع که در که معنای کلدر
کیانک معنای اصلسی اولور در طبایع معنای
کلور لغت مشترک در نته کم **پیت** این کجیان بد کجیان
از شکر نعمت غافلند یارب این ناز و نعم و دولت و رفعت
چراست کجیان اولدن مراد معنای اولدر کجیان نیند
معنای ثانیدر طبایع معنای اولان کجیان گاه اولور
نوتی حذف ایدر کجیا دیر لر نته کم **پیت** جهان پناهی
شاهی که مثل او ناید ز اقران نجوم و ز امتزاج کجیان
الفاظ فارسیده ترخیم شایعدر طبایع نسبت ایدر
کجیان دیر لر نته کم **پیت** بر وارث کجانی بر خاست از نیست

ضدیتی که بودی در خلعت کجنانا کی اولو سلطاندر
 نته کم پیت باده همی خورد باین کی کتج همی داد بر جام
 می نیکه نسبت او بطق کجا ویر لرنه کم پیت زاهدی پند
 بگوید ای کجا همتی میدار از بهر خدا لسان فارسیده
 معنای نسبت گاه اولور الفقه فاده اولور کاه یا
 مثلا بسی ده ویر لر بساده ویر لرنه کم پیت چه تا خوش
 بود دوستی با کسی که مایه ندارد و ز دانش بی پیت
 بسار و زنده که افتاد سخت پس افتاده رایاوری کرد
 بخت مذکور کجا کاف و بینک فتح سیمله در کاف
 بچینک کسره سیمله او تدر که برده بتر نته کم پیت
 سر مردم نه دیگر بار خیزده کجا باشد که آن هر بار خیزده
 کجنانک اصلی کجیه در ترجمه اولمشدر اخر نده کی حرف
 حذف اولمشدر پادشا حذف اولند غی کبی اصلی پادشا
 کی لغت مشترکه در فارسیده فحین معنای کله و زنه کم
 پیت بیانک بیل و قمری اگر نه نوشی می علاج کی کنت
 که اخرالد و الکی اولو سلطان معنای اولان سلطانه
 بستده گاه اولور مبالغه قصد ایدر ل الف و نون یا

ایدر کجانی ویر لرنه کجنانک معنای که مغسوب کم در
 خسر و اینده ده الف و نون معنای مذکور چون کله و کج
 صحاح جوهر بیده مذکور در طبیا نیده کی و صید لاینده کی
 الف و نون اول الف و نوندر لسان فارسیده جمع
 الف و نون اول الف و نوندر لسان فارسیده جمع
 ادات نسبت مفروه داخل اولور جمعه داخل اولور فکر که
 اعلامدن اول کجیا نیده اول احتمال وارد اما خسر و نیده
 یو قدر ظاهر بود که الف و نون اکسند بر معنایه در
 کجیان قره او معنای نیده کله و نته کم ابو منصور طوسی
 جمیع لغت را چینه ذکر ایدر بدر بو عبارتکه که کجیان خیمه
 کرد و عرب بود چنانکه ابو شکر گفت پیت همه بار نسته
 برین آسمان که پر پرده پینی لسان کجیان کجنانان
 مراد عناصر اربعه در خسر و ک بو پیتندن ظاهر در پیت
 همه ازاده کیست همت او هر کرد دست مسر کجیا نیده
 کجیانادن مراد اولدر که کجیاندن مراد اولان طبیا لبع مذکور
 عناصر که صورتو عینه لریدر اولرنده وجه نسبت ظاهر
 بحر الغریب صاحبی بو ستره واقف اولمیوب کجیاندن

گیانای فرق اتمشدر گیان طبایع مغاینه کلور گیان
 گیانان درویشدر خسر وک پیتله استشها و اتمشدر گیان
مهر گیانیا زار چرا چرا گاه گیان او تدرنته کم سابقان
 اولندی اصلی گیاه درنته کم بو پیتده ظاهر در **پیت**
 زهر قهر کل اولور رسم اغولو او تدرنته قهرم او سینه کلور
 قومه گیانمدن صقن **مهر گیان** محبت او تدر لفظ مبر
 بر جزی مهر در محبت مغاینه بر جزیده گیان در اوت
 مغاینه اصلی گیاه مهر در معنای ترکیبیدن علمی به
 نقل ایلیج مضاف الیه تقدیم اولمشدر بو خصوص لسان
 فارسینک خواصندند بو که متعلق تفصیل سابقا ذکر
 اولمشدر لول ترکیبیده مهر گیانک علمی پیتنه
 مطابقدر معنای مذکور مراد اولدوغی بو پیتدن ظاهر
پیت بر مهر تو با پیتنه خطمه نه بر او در و نشناخت
 ولم خاصیت مهر گیان را **گیان** زار اصلی گیاه زار در مهر کتدر
 بر جزی گیاه در اخرنده کی با حذف اولمشدر بر جزی زار
 مغایسه مرغزارک بیاننده تفصیل اولمشدر او تی چوق
 اولان بر لره فارسیده گیان زار دیر لره لول ترکیبیده
 اولدو

۷۹ چرا جیم عجمینک فتح سید اولتلا قدرنته کم **پیت** کا و چرا خورده
 این مرغزاره شیر جهان خوار قاده سپار چریدندن
 ما خود چریدن اولمشدر چرا جیم عجمینک کسره سید چون
 مغایسه در لفظ مبر کتدر چه ایله رادون چون ایله چرا
 فرقی بیاننده تفصیل اولمشه کر کدر باذن الله تعالی چرا
 اولتلاق بریدر لفظ مبر کتدر بر جزی چرا در که مغایسه
 بیان اولندی بر جزیده گاه در محل مغایسه در گاه
 تختگاه ده کی گاه کی اصلی گاه چرا در علم او لیجی مضاف
 تقدیم اولمشدر **پادشاه پادشاهی** پادشاه لفظ مبر کتدر
 بر جزی پاد در بای عجمیله دفع ضرر مغایسه و اصلا
 فساد ایدن نسبه لسان فارسیده پاد دیر لره پاد زهر
 اندندر شول طاشک آویدر که زهر ک مضرتین دفع
 بر جزی شاه در که معنای لغویسی اولدور اما بحسب العرب
 اطلاق او زرنه استعمال اولیجی مراد سلطان اولور
 مذکور لفظ مبر کتدر لول ترکیبیه سی سلطان بیاننده اولان
 مدبر و مصلح در فصیحای فرسک انشا لرنده القاب زرا
 استعمال اولدوغی بوندن او تریدر شته شاهدن محقق

اولم شد را و لو معنای کلمه و کنکین دلیل و تقریر معنای
کلورنته کم بو پتکردن ظاهر در **مشوی** همی گفتند
بر منو چهر من برین دوستی کردن هر من تن کوه
وارم کنون چو کست یکی آتشم من که دو دم شست
اگر چه که پادشا الفله او بحق معنای مذکورده استعجالی
شایع دکلر اما قاعده لغت فرس او زرنه شه ایله شایع
اصلی بر در وسط کلمه ده الفک اثباتیده اسقاطیده
لسان فارسیده جایز در مثلاً راه و آه و ماه و گاه و
دکناه دیر لر ره و ه که سپه کنه ده دیر لر پادشا
بر کتدر بر جزئی پاد در که معنای بیان اولندی بر جز
شاید عوام ناس معنای قافیه نک بر نوعنه که خوا
یائنده مقبول دکلر عوامه نسبت شایکانی دیر لر
و هم کنج شایکانینک داخلی اصلی بویله در بر خزینه نک
اویدر خسر و پرویز زماننده عامه ز عایادن برسی
چفت سورر کن بولیدر مقامه نسبتده حرف کاکک
زیاده سیده لسان فارسیده وارد در قاعده سی
برنده بیان اولنسه که کدر باذن اللہ تعالی پادشای

۸۱
دیگک معنای ترکیبسی مصلح عامه در بو اعتبار له القاب
سلاطیندن در نته کم **پیت** ازین ظرف جااست رها
و هم و زان پس ترا پادشاهی و هم مطلقا حاکم ابو
معناسنه ده استعمال اولنور نته کم **پیت** که من تا یر دیدم
ای جان من نیم پادشاه بر تن خویش تن **چون چرا**
چون جیم عجمیده ضمیه نک اشباعی و اوک اظهار یله لسان
قار سده استفسار چون در لسان عبیده کیف کبی ترکی
ولده بر کنک حالندن استفسار اقلوا و لسه لر نجه سین
دیر لر عجم چونی در عرب کیف حالک دیر نجه در دیک
یرده عجم چونت دیر نته کم **پیت** ز کریم مردم چشم نشسته
در خونست به پین که در طلبت حال مردمان چونت
هر نجه دید جک یرده عجم هر چون دیر نته کم **پیت** اگر پیش
ازین بند و افسون کنی نیارم من این کرد هر چون
کنهنه اطلاع ممکن اولمیوب حقیقتدن استفسار جایز
اولمد و غندن او تری حق تعالی حضرتی چو نله صیفا
اید لر اینر دچون دیر لر اما چون جیم عجمیده اوله وین
ضمیه نک اشباعی و اوک اظهاری اولیه لسان فارسیده

تعلیل چون اولورنته کم پیت چون تمام تلخ از دستن
 او چون نیم در حلقه ستان او چون اول نجبه معنای
 و اول اشباعی ایلد تلفظ اولتمق کر که در لسان ترکیده بو
 عبارت یعنی معنای تعلیلده استعمال اولورنته کم پیت
 ویدی دلبر شمع کپی باینه سویدرین بجا چون دل او جند
 یا سینه باینه سویدرین بجا بلا اشباع اولان چون لغت
 مشترکه در تشبیه معنای کورنته کم پیت کر خلوت بار
 شعی از رخ نغزوزی چون صبح در افق جهان سه نوا
 پیت سابقده بو معنایه ایهام وارد بلکه اول اراده
 معنای کلام تام اولورنجه اکلیمه سن که نی کی ایم انک
 مستلکی حلقه سنده مقاد مناسبته تحمل کلام مذکوره
 زیاده لطافت ویرمش در تشبیه معناسنه اولان چون
 بر اسم مرکب دن جز اولجق و اولی حذف ایدر لشد چنان
 و چنین دیر لنته کم پیت چنینست رسم پسری درشت
 کی پشت بر زمین کی زمین پشت چنانک چنینک اصلی
 چون آن چون این در گاه اولور اصل او رزنه ده استعمال
 اولنور چون آن دیر لنته کم پیت مکن بد چون آن چنینی

کلو کار باشد به نیکی سزا چون این ده دیر لنته کم پیت
 چون این بو دیکتی و چون این بو ده کمش مهربانی کمش
 کین بود چراجیم عجمینک کسه سیده تلفظ کر کتد رنته کم پیت
 بیان اولندی بر جزی چه درنه معنایسته عجم ننه در و یک
 یرده چه چیزست دیر بر جزیده را در لسان فارسیده
 سوال معنایسته افاده ایدر ترکی دله اندن چون ایلد
 تعبیر ایدر مثلا الله چون دیه جک یرده خدا را دیر لر
 نته کم پیت خدا را او دن بستان از وای شخه مجلس
 که می با دیکران خوردست با من سکران دارد مفودا
 معانی مذکوره سی مقتضایسته چنانک معناسی چوندر
 نته کم پیت چرا روز جنکش نکر دید بند که تا جش بر بو
 بخش سمند چراسی جمیک فتح سیده تلفظ ایدر لاقابل
 اولوب عند ترکیب تا ساقط اولمش اویله اولجق جمیک کسر
 سیده تلفظ اقصی در زیرانه معنایسته اولان چه مکسور در
 کلمه رانک معنای مذکوری لسان عبیده کی لام تعلیل معنایسته
 لسان فارسیده مذکور کلمه غالباً ادات مفعول اولور مثلا
 زید را بگو دیر لر معناسی زیده سویده در زید را بن دیر لر

زیدی اور دیکر مذکور ادات گاہ اولور زایدده وقع
اولور کلامده بیج ننه افاده انتر ننه کم پیت وانکر خلق
آفتاب کویندش رستی را بیستم منج نکوست **چه چیز**
جیم عجمیک کسه سینه سابقا بیان اولند غی اوزرنه لسان
فارسیده سهول معنا چون وضع اولند که ترکی دلده ان
نه ایله تغییر ایدر لرمثلا اول ندر دیه جک یرده ان چیست
چستک اصلی چه است ننه کم نیستک اصلی نه است در ترکیب
اولحق ما حذف اولور الف یا یه منقلب اولور نه دیم دیه جک
یرده عجم چه کویم دیر ننه کم پیت ندانم چه کویم که رنگ اورم
که تا دست اوزیر سنک اورم **چه چیز** عجمیک لسان ترکیده
ننه معناسنه در ننه یوقدر دیه جک یرده عجم نه چیرت
دیر ننه دکلدردیه جک یرده ناچیرت دیر ننه کم پیت
بلقا من کل ناچیر بودم **و لیکن** مدتی باکل نشستم
چه ده گاه اولور ننه معناسنه کلور ننه کم پیت مرغ انجا
رود که چینه بودنه با بخار رود که چه نبود **چه نبودک**
معناسی ننه اولیه در چینه دن مراد در یله جک دانده
اسمدر خریدن ما خود در که ذکر اولندی چون **مانند**

سا چون جیم عجمیک لسان فارسیده ادات تشبیه در تر
کی دلده کی کی ننه کم پیت چون عارض تو ماه نباشد
ماندرخت کل نبود در کلشن گاه اولور آخر ندن ننه
حذف ایدر لچو دیر لرتکم پیت فرو آمد ز پشت باره چون
باد **چه** پسره بوسه زرد در پای شمشاد **تعلیل** چون لسان
چونک دخی آخر ندن نون حذف اولور ننه کم پیت چومرد
سخن کوی تانی شود **مرور** سخن عمر تانی بود **مانند** تشبیه
و تطبیح معناسنه در مانستن ما خود در اسمدر مانستن
بکره مکرر مشلی و تطبیح یوق دیه جک یرده عجم نی مانند
ننه کم **قطعه** دو کمال اند در جهان مشهور **از صفایان**
یکی دگر زخند **این یکی** در غزل عدیم المثل **وان دگر**
در قصیده نی مانند **مانندک** معناسی مستغلی وارد
انگهون برشیدن سلب اولغه قابل دکلدردیه چون دمنز
چوندن کی معناسی مراد اولحق اما چوندن استفسار
مراد اولحق نی داخل اولور وجهی سابقا بیان اولمشد
وشش داخلی لسان فارسیده ادات تشبیه در ننه کم پیت
آن خسر هی که نامد از ما در زمانه چون اولک مهتاب مانند

ملك و ش اقا معناسی کی معناسی د کلدر انکو ندر که
 سنک کی دیه جک برده چون تو نور و ش تو دیم
 و شک اصلی فش در نته کم فرد و سینک بو پندن ظاهر
 در **پیت** چنین گفت رستم که این شیر فش مرا پرو
 باید بکس فاو اوه تبدل اولمشدر سا ادا نشیه
 دندر مثلا سمنه تشبیه اتسه لر سمنسا دیر لر اصلی اسای
 نته کم **پیت** صحیح چون کله نند آه دو داسای من
 چون شفق در نشیند چشم پهای من گاه آخرین
 یای حذف ایدوب اسادیر لر نته کم **پیت** شفیق کشته زما
 مرا اعلام صفت رفیق کشت سعادت هر مرید اسای
 گاه اولور الفی ده حذف ایدر لر اسادیر لر اقا بابی معناسی
 سانک نته کم **پیت** ملاذه آورم اسلام شیخ ابو اسحق
 که شاه هند فرستد سوی خطابی سا اصلی سا و در آخرین
 واو حذف اولمشدر **سراسر سراسر سراسر سراسر** ک
 معناسی ووب دوز در نته کم **پیت** جهان کرچه پسر
 لاله زار است با برهنه پامرو آنجا که خارست اور تا سندن
 کی الف لسان فارسیده مقابل و مساوات معناسین
 افاده

اکی نسه بر بر نه تمام مقابل اولوب متساوی اولسه لر اول
 معنادن تغییر املوا و لیحق اسمک نیک اور تا سندن بر الف کتور
 مثلا برابر دیر لر اکی نسه بر بر نه مقابل و مساوی اولسه
 غلبه استحال ایله بو عبارت مطلق مساواتده علم اولمشدر
 معنای برابر بو نماین یرده استحال اولنور مثلا اکی
 او حی برابر کلدی دیر لر لبالب بونک کی در معنای اصلی
 طوطوق طودوغه کلکدر صووظ فنک کنار نه برابر اولسه
 مجازا لبالب اولدی دیر لر نته کم بو مصرعه اول معنی
مصراع لبالبست زخون جگر پیاله ما و نکا و نکا دونه
 معنای اصلی اکی نسه بر بر نه مقابل و مساوی اولمشدر
 غلبه استحال ایله مطلق و زنده مساواتده استحال
 اولنور پچا پچه اکی طرفدن پچ بر بر نه مقابل و مساو
 اولمشدر اکی کشتی نیچو طوشمالا بر بر برین بکر سله معناسی
 پچا پچ بو اولنور اکی جانبدن چکش اولسه بر جانبدن غلبه
 بو نتمه معنای کشاکش بو لنور چکا چکده بونک کی در
 نته کم **پیت** چکا چک خنجر بگردون رسیدن ز مندر پستان
 خون خون بچگون رسیدن بر یرده اکی رنگ اولسه بر بر

مقابل بری غالب بری مضحل اوله رنکارنگ دیر لر بر
محلده که اکی در لونه اوله وجه مذکور او زرنه کونا
کون دیر لر بو قیاس او زرنه اکی باشی بر بر مقابل اوله
سراسر دیر لر معنای او صلی او زرنه دو بد زک اول
حالت لازم اوله و غندن او تری غلبه اسمیه استعماله
معنای لازمیده منزله حقیقه و ارشاد شمدی سر آه
دیسه لر د و پذیر معنای در خاطر کلن اول لفظ
متبادر اولان شول قماشه دیر لر بنک بنک کل کل
اولیه التونی د و پذیر اوله سر آه وید کلری اول اعتبار
رله در موافقت و انتظام معناینده ده اول الفی
استعمال ایدر لر معنای اصلینک لازمی اوله عی اعتبار
مثلا ز ناشوی دیر لر شول ارله عورتله ارالرنده
از دو واج و امتزاج اوله **پیت** چوشد شطر زنا
شویسی همه راست مراد اما د کشت و داوری خواست
یور رکن گاه یور غم لیوب گاه یلکه تکاپوی دیر لر
شبان روزک اصلی اوله کیمچیله کونند زک بر بر نه ار
تباطی اوله و غندن او تری بر جفت کلن ویر شد

سر تا سر ک معنای باشدن باشه در تالان فارسیده انهم
غایت اچوندر نه کم **پیت** انم که یلدم از تک تا زرم شک نیست
تا مکه و مدینه نکیرم حسیب نیست تری دکده ده تا بو
استعمال اولنور نه کم **پیت** چین سجدن هر کون اولور
صو اش اخنامه دک پیر صد اولمشدی عالم رو مدن
تا شمار دک ابتدای غایت اچون ده کلور نه کم **پیت**
تا شدم حلقه بکوش در میخانه عشق هر دم آید غمی از نو
بیمارک بادم ترکی دلده داخی تا بو معنایه استعمال اولنور
نه کم **پیت** تا بو بیکله بو یک سر و سمن اولمشدر بو اشک
روانندن چورم چین اولمشدر تا غایت غرض معنای
استعمال اولنور **پیت** بو مود تا رخس را زین کنسند
دم اندر دم نای رو بین کنسند ترکی دلده داخی تا
بو معنایه استعمال اولنور مثلا دو کر تا که او صلانه
دیر لر تا مقام تحذیرده ده که صقین دپه جک برده
استعمال اولنور نه کم **پیت** تا نکنی خدمت سلطان دلیر
تیغ پستان روید از اندام شیر تا مادام معنایه
کلور نه کم عن قریب بیان اولنور تا که مادام معنایه

استعمال و نورنته کم پیت لقب از عرف عامه تا جدین شست
غلط کفرم ندانم تا چه دین داشت اما قات معنای
تائک اصلی تائی در نته کم پیت پشت و تائی فلک راست
از خرمی تا چو تو فرزند زاده ما در ایام را بحر الغریب
صاحبی بو مقامده اصابت اتمشدر کلامی بود که بعینه
نقل و نور تا دورت معنایه کلور اولاد ات غایتدر
حتی معنایه ثانیاد ات تعلیلدر لطیفی **پیت** از عهد
تا بلجد بیاموز و پاک زئی تا نزد حق و خلق جهان
شوی **پیت** ثانیاً توقیت ایچون کلور کمال اصفهانی **پیت** تا جهات
صدر عادل باو فیض چو دیش چو عدل شامل باو **پیت**
قات دیک او لور طاق معنایه یکتا و تاسه تا یکی
بر قات اکی قات اوج قات دیک او لور بر نجه و جهله
سوز تک قصوری و خطاسی وارد اول بو که تائک
ابتدا غایت ایچون و تخذیر ایچون کلدر و کن بیان آند
اکنجی بو که تائک ذکر آند کی معنایه تائک معنایه کلدر
توقیت ایچون کلدر استمر ایچون کلور اول استشهائ
محلده کتور کی پتده تا مادام معنایه در استمر

۸۵ مراد اولشدر تخذیر کلدر او جنجی بو که قات معنایه کلن تا
کلدر تائی در سر بسیرک معنایه بشا باشد نته کم پیت
فردا چو ازین روی زمین در کدریم تا مفت هزار
سالکان سر بسیریم باش باشه دیه جک برده سر بسیر
قاچو قاچو بیه دجک برده در بدر و نورنته کم پیت شنیدم
من آن دایستان سر بسیر ز نیک و بدش اگهم در بدر
مراد سر سخته در و بایلدر متن متن ده دیر لرنته کم پیت
همه متن متن مراد ما و جیم مبر دلش سر بسیرنا صحم
بر بر و بیه جک برده یک یک دیر لرنته کم پیت بدان یک
یک حال ایسین من که یا من چه کردند آن نجمن
کشور بکشور ده دیر لرنته کم پیت ز کشور بکشور جهان
فراخ زده نور رخسار او بیخ و شاخ **دان دانا**
نادان دیون دان اسم فاعلدر دانستن و معنایه
بلجیدر داننده دن ترخیم او نمشدر نکته دان خرده دان
جو اولان دان بو معنایه در نته کم دان مشتق او لیجق معنایه
ذکر اولان معاد اسم جامد او لیجق غیر معنایه وار
سخندانله جو دان فر قنده بیان اولشیدر دانا بلو لود

برالف که آخ کلیه لاحق اولور معنای اتصافی اظهار اید
اصلی توانانک بیانده تفصل اولمشدر دانک مقابلی
ناداندرکک مقابلی ناک در مردک مقابلی نامرد اولمش
کبی لسان فارسیده نادات سلبدر اول کلیه داخل اولور
مدخولنک مدلولنده اولان وصفی سلباید موصوفند
بوقاعده او زرنه نادانک معناسی بلجی دکلدر دیکلدر
نته کم نامردک معناسی اردکلدر حاشیه مطالعده سید
شرف نادانی دانا مقابلی طومشدر اصابت اتمسدر دانا
مقابله پسنده دون ذکر اولنور نته کم پیت همه وانند
کردانا و کردون کم بسته برین کا دست کردون
دیکر بوایش دانا لری قیلور چکر خون قیاس است
قنده قالدی دکم بر دون دانا مقابله سنده او با
ذکر اولنور **مشوی** تو هم دانی از دانا او باش
ندانند نقش را بهتر ز نقاش نانه دانا زو خیر داند نه او
باش که خبر یا نیز کوره چو خفاش بر پینک
زدم دوش بسوی کاشی سر مست بودم که کردم
این او باشی خرد کو **چک کلان بزرگ بزرگوار ترک**

۸۶ خرد اواق در اواق اندی دیده چک برده عجم خرد کرد
دیر خرده اتدن شتقدرا سم مفعول در مرده کبی اولور
اولمش نینه لسان فارسیده خرده دیر لر خرده دانند
کی خرده استعاره اولمشدر دقیق نکته ایچون خردک
مقابلی کلاندر نته کم **پیت** عدورا بکو چک نیاید شمرد
که کوه کلان دیدم از پینک خرد کلانک معناسی اری
کو چک کچیدر مقابلی بزرگ در نته کم **پیت** جمانبانی و
کینخسروی مقامی بزرگست کو چک مدار بزرگ اولور
بزرگ امیددن و بزرگ جهمردن جز اولان بزرگ بو معنی
نته کم **پیت** بزرگ جهمره اول تلمیذ اولمش صول استکاد
بزرگ امید اولمش بزرگ جهمرک اصلی بزرگ مهر در معنی
اولمشدر کاف حیمه قاعده تعریبدر نته کم نرجبده و
وسر کنجبین ده ظاهر در عبارت فارسیته نرکس کلنا
وسر کنجبیند کاه اولور بزرگی خرد مقابله سنده ذکر
ایدر لر خرد و بزرگ دیر لر نته کم **پیت** ستوده بود تر خرد
بررک که از او مردی نباشد پست بو تقدیر چه تجوز
اولمش اولور خرده معنای کوچک ارادت انگ ایله

یا بزرگده معنای کلان ارادت است که سرکش
و بجز در نته کم **پیت** نباشد نمید از خدای بزرگ **پیت**
بجز کافر تیره رای سترک **پیت** نمید نو میزند اختصار او **پیت**
سترک جنبه وار معنای پسته ده کلور نته کم بو پسته **پیت**
در کفش تیره و کمان از بهر کرک **پیت** تا نزد کرایدان کرک
سترک **پیت** بزرگوار لفظ مکتوب بر جزی بزرگده که معنای
بیان اولندی اولندی بر جزی دخی وارد که لسان
فارسیده یی اقت معنای پسن فاده ایدر در شاهها
در لر معنای شایه لایق انجیدر اسپه راهوار **پیت**
معنای یوله بر آتدر بو مقامده و رله و ارک فرقی
محلده ذکر اولسه کرک در بادن الله تعالی بزرگوارک
معنای ترکیبسی اولسه لایق قدر اما اولو لغه لایق معنای
استعمال اولنور اول تقدیر چه بزرگوارک اصلی بزرگی
وار اولور اندن اختصاص اولمش اولور **پیت** **پیت**
پیت کرک اسپدر مقابلی سر دور که صو قدر نته کم بو پسته
ظاهر در **پیت** روزت خوش موانه کر مست و ندر سر
ابر از رخ گلستان می شوید کرد ایلی چیه کر ما به **پیت**

اصلی کرک آبد معنای عالم ترکیبیدن معنای خاص علمی به
تقلیچون آخره نمازاده اولمش در لسان فارسیک بو قاعده
بیان اولمش در کرک میسر کرکی کی اسپدر سیرک معنای اصلی
طوق در نته کم بو پستن ظاهر در **پیت** شکمهای که می کشت
ارستان سیر چه بر کر کند نامی خورد و شمشیر اما کله استیغای
خطون که طویا عک لازمیدر اندن کنایت ایدر لر نته کم
بو پسته واقع اولیدر **پیت** تا کار جهان راست کنی دیر
چون دیر شود دولت زمین سیر شود بر نسنه دن که استیغای
خط اول اول نسنه قدر حاجت اولمش اولور بو اعتبار کرک
سیرک معنای کرکی کی ایلی اولور کر میتله رغبتدن **پیت**
ایدر لر پر رغبت اولانه کرک او صامتسه سر دور لر کرک
بو پستن اکلنور **پیت** که ایلین داخی لی ورد اولبنا سین
ممو کرک اول سن سپرد اولبنا سین بو اعتبار له تیز
اولانه کرک دیر لر نته کم بو پسته واقع اولیدر **پیت** **پیت**
پس جو خیزه بر اینخت بر مندوان رستخیزه کر ما یازور
مقابلی سر ماور که قیش در نته کم بو پستن ظاهر در **پیت**
زمین پر نکار هوا مشکبار **پیت** کرمانه سر ما همیشه بها

پیت و مادوم کوز لرم یا شنیدن ایر شمه سه کر مابه قرو ر
دو نیز دی در یالر بو سوز و تاب کر مابه کر ماده سینه
الفاظ شتقه دندر کر مانک معناسی با تطبیح استی به ملا
سه مانک معناسی با تطبیح صوغه ملا بسدر معنای اول باز
وار در مقتضای طبعی مواسی استی اولمقدر صو قلق اولور
عارضدن کلور معنای قیشزه در مقتضای طبعی مواسی
صوق اولمقدر استیک اولور سه عارضدن کلور آخر کلمه
الفک زیاده سی مد خولک مد لولنه ملاینه طبیعت دلالت
اندکی توانایله زور مندک فرقه ده بیان اولمقدر **جغد**
کوج کوف جغد شول قوشدر که ترکی دلد ه اکا اوکی
دیر لرونز کزن لب کیچه ظاهر اولمده خالی بیر لرا اختیار
شوملغله مشهور اولمده با یقوشه مشابه در آماجه ده قفا
وتلری فاحشدر ایسی بر دکلدکی خسروک بو پیتدن که
قران السعدین مذکور در طاهر در **رب** باغ خراب انقدم
بوم شوم جغد قدم شوم شده یار بوم **لسان** پیت
با یقوشه بوم دیر لرها مبارک کلمه نیمه مشهور اولمده
با یقوش ده شوملغله ایله اشتهار بو لمشد رته که بو

مذکور در **پیت** او جدی ایسه هما یو پسندن ایر نه قومغه
قومه بومی مادیمه سونکر کوز نلر اول شومی اول او چان
بیر نه قونان بومی **ما بحر الغرایب** صاجی جعدی با یقوشه
تفسیر ایدوب فردوسینک بو پیتله استشهاد اولمشد
پیت بو پیت چنین گفت و مدقان سفده که بر ناید از خانه
باز جغه تقسرنده خطا اند کنلین استشهادنده ده اصابت
انم مشدر اول پیتده دلالت یوقدر جغد با یقوش اولمغه
مراد او کی اولدوغی تقدیر چه ده مراد شاعر تمام اولور
کوج با یقوش در نته کم شمس فخر نیک بو پیتدن ظاهر
پیت کر نما از نظر دولت او دور افتده شوم ویرانه نشین
کرد و ماننده کوج **کوج** لغت مشترکه در حرامی معنی
کلور نته که عنصرنیک بو پیتدن اکلنور **پیت** اندران
ناحیت بمعدن کوج **وزو** که ساختند کوج دیلوج
کوف بر قوشدر طاعلرده اولور ترک اکا ار قوشی دیر
ننه که بو پیتده واقع اولمدر **پیت** جما ملک و دین که اندر
دیار شس نه دار و بیخ ما او او مقوکوف دیارنده
ایسریر اولمقدن کنایت ایدر **روزن** **نخچه** روزن او

ایند کلق کرسون دیو اچه قلی دکدر ترکی دلد ه باجه
دیر لرنه که بو پتدن ظاهر در پیت مغبر شمهای مجلس
کشاده در دل شب وزن روزها روزن پنجره نک غیر ی
اید کی بو پتدن ظاهر در پیت روزن باغ از علم سح
بارد پنجره ناساخته پر لاجورد پنجره بای عجیده لفظ
فارسی در ترکیده ده استعجالی شایع در او صا کر
اچون اولان دکلم عجم وزن دیر هر نرسنده اولور
اولسون هر نه وضع اوزرنه اولور اولسون اما
پنجره ده وضع خاص مغبر در نته کم پیت سابقدن منضم
اولور جهت مغبر در نظر کاسه اچلق کر که پنجره دیر ل
اوکل دپسندن اچلن دکلم پنجره دیز لرن پنجره دن غرض
اصلی ضیاء کل طاشه ای نظر در او دن طاشه یول
اوزنه یا پلن منظره یه ده پنجره دیر لرنه که محمد خوانی
نک بو کلامندن ظاهر در پیت مرغان بر کنکره مای
چون مغیا در پنجره مای کاخها کاخ لسان فارسیده
کوشکه دیر لرنه که شمس فخر نیک بو پتنده واقع اولد
پیت بر اتر همت طبع مبارکش دایم کند سعادت ترب

باغ و حجره و کاخ **چنگ چنگل چنگال** چنگ جیم عجیده قوش
قیناغی در نته که بو پتدن ظاهر در پیت ره بط باز تیزه تنگ
میزد بر قصه کبک شاهین چنگ میزد **چنگ لغت** منتر که
ساز آتد ندر شول انگ اسیدر که ترکیده چنگ دیر پیت
مذکورده اول معنایه ایهام واردر استعاره طریقیله اومده
چنگ استعمال اولور نته که بو پتده واقع اولد **پیت**
پایده که دیدی چنگ آورد **سهر** شمسواران چنگ آورد
جیم عینی ایله اولیجق چنگ صواش معناسنه اولور نته که پیت
مذکور دن ظاهر در چنگل جیم عجیده قوش در ناغیدر چنگال
جیم عجیده یرتجی چار پا در ناغیدر نته که بو پتدن اگسده
ظاهر در پیت زعدال اوشده باز سفید جفت کنگ زامن
اوشده شیر سیاه یار شغال نه این فر از برودر هوا
آن چنگل نه ان دراز کند در زمین بدین چنگال
استعاره طریقیله اومیده ده چنگال استعمال اولور
ننه که بو پتده واقع اولد **پیت** منتر مند یوسف باین
داو با چنگال خویش ان عب را بد اده جیم عید چنگل
ترکیده چنگلی دید کلر بدر چنگالتان ور مادر که چنگل

محلله معنای ستانده جنگستانک جزیدر کلمات است
قرقنده بیان اولمشد **پریال پیش یال** پر قوشک
قنادنده بتن یکدر او چدی دیدجک برده عجم وار کردیر
اصلی پر باز کرد در با او و تبدیل اولمشد باز اچقدر
باز کردن اچقدر قنات یک لرسی اچا غله او چاقون
کنایت ایدر لرسان بیده بیکه ریش ویر لر جانینک
بو پتندنده پر یک اید و کنه نصیح وار در **پیت** در لغت
خوانده ام که ریش پرست **پیش** دانش و لغت پر داز
لیک آن پر که کرد و بو کر قدم میکند مرغ نیکوی پروار
بال قناتدر نته که بو پتند و واقع اولبد **رم** سهای اوج
شرف شیخ ابو اسحق که مرغ فتح زند در هوای او پرو بال
شهر بو یک بیکدر شهبال بو یک قناتدر لسان فارسیده
هر نسنه تک بو یکنه ارینه شاه دیر لر شه اندن تخفیف اولمشد
مثلا او لویوله شاه راه در لر ایری دانیه شاه دانه بو یک
کر که نه شاخ دیر لر لسان فارسیده رخ کر که ندر رخ ریا
اول قوش در که کر که نی قاپر لور نته که صونقر و صغنده
انش اولسن کلام دن ظاهر در اول کلام بو در شفق **الم**

9. منتقار رخ ریاشکار آلات سطر نجک برینه ات برنه
فیل برنه رخ دید کلرنیک و جمی بورا دن ظاهر اولور
قویرق صوقسته و نبال دیر لر دم بال اندن مر کبدر
دم قویرقدر اصلی بال دم در ترکیب اولوب علم اویحق
مصاف الیه تقدیم اولمشد بو قاعده سابقا بیان اولمشد
بطریق الاستعاره او مینک اردنه و نبال دیر لر نته که
بو پتند و واقع اولبد **پیت** مبادا سیجکس راتنگی حال
که سایش نیز بکیریز و زو نبال پیش ویال چار پاد و پرو
بال کبی در قوشنده نته که بو پتندن کلنور **پیت** زیاده
کرم همی سوخت بر زمین مو ایلنک رایش ویال و کلنک
پرو بال اول قلندر که انگ کسه سنده بتر یالی دید کلر
یالده بتد و کندن او تری در اخنده کی یا اادات نسبت
یا لک چار پایه اختصاصی یو قدر او میده ده استحال
اولنور نته که بو پتند ظاهر در **پیت** بترک اندر افتاد
خم دو ال سپهدار ایران بدزد و دید یال یالی ییده
مجازا یال اطلاق اولنور نته که بو پتند و واقع اولبد
پیت سران خیل پراهن در بیدند دم ویال ستور اثر اید

آومیده بایل استعمال اولند و غنیمت بایله ده استعمال
اولنور خوش بایل و بالی وار ویر لر اما ظاهر بود که کسی
بطریق الاستعاره پرده استعمال اولنور نتمه که بوی
واقع اولد **ریت** زمانی پراندیش شد ز ال ندر **ریت**
بر آورد و بایل بکتر دیره بونک استعمال ده استعاره
طریقیه در یا صتوغه بالین دید کلری بایله متناسبت
او ترو در نتمه که سابقا بیان اولنیدر اخرنده کی بایله
نونکده اصلی تفصیل اولنمشدر **سار** سار سار باشد سار
کل در سار سرون بعض اولدوغی بو پتدن ظاهر در
پیت سری کشیدار مشک سار و قسم فروزنده جهت
چونکس و قمر روی سرده داخل در سارون خارجد
نتمه که بو پتدن ظاهر اولور **ریت** کوی که ندر کریت
سیاه سار و سرخ روی در اینین وزی که سمر روز
در آتش و صفده و نمشد که منقل ایچنده اوله کلاهم
ساره ویر لرنتمه که بو پتدن ظاهر در **ریت** ز سار
سندوی بر گرفت با بر نتمه سمر دست بر گرفت
اخرنده کی با اختصاص بوندر دسته ده کی و پایله ده کی

نابکی بو نانک خصوصیه اختصاصی نسبت چون اولدوغی
لسان فارسیده نسبت عامه چون اولان نایله ارالنده
فرق وارایدوغی آخر کلمه ده اولان حرف یانک معانیسک
تفصیلنده ترتیب اولان رساله ده تحقیق اولنیدر
چاسار قویسی باشی در **ریت** دویدند بسیار تا چاسار
کل کاهسان کشته بر جمله خار اصلی سار چاه در
ترکیب اولوب علم اولیحق مصاف الیه تقدیم اولنمشدر
مشک سارده که بو پتده واقع اولد **ریت** شکوفه و
از ان صد نزار **ریت** لاله رنگ و سمر مشکبار ترکیب
توصیفله موصوفندر مشک ساره صفت و شمشدر
ایسمه سارده دخی که بو پتده واقع اولد **ریت** من
از بهران بچه ایسمه سار **ریت** همی کردم اندر جهان سو کو از
ترکیب صفقه موصوفندر ایسمه سارک صفقه معنا
سره ایسمه ایله سمر سام فر قنده بیان اولنیدر شمر سارده
دخی که بو پتده واقع اولد **ریت** از وهر یکی رخ می
ناقتده کز و شمر ساری همی بافتند ترکیب صفقه
موصوفندر شمر سارک اصلی سمر سار در ترکیب

اولی حق تا حذف اول نمشد در شمره کی تا ساره کی تا کی در شمره
او در شمره او دودر کشتی او تا بختی باشن اساع صبار اثر
حیا اندن ظاهر اولمغین او که نسبت ایدر لر بر کسه او تا سه
خجالت کلمه شمره اولدی دیر لر گاه او لور شمره
سره صفت قلور زنته که فرد سپینک بو پتدن اکلنور
پیت که باشی تو ای ناکس خیره رای که جوید سر شمره
مسارت کلاه او مسار طغ و پیدر شاخار بودا
و پیدر بو نلر که ده ترکیبی چاهسار ترکیبی کبیر بحر الغرا
صاحبنگ جمله غایبند در بو مقامده کی کلامی اول کلام
بودر که بعینه نقل او لنور شاخ بو نیز و بداق شاخار بو
و بداعک چو قلخندن عبارتدر زیراکه زار لفظی ادوات
اسم مکاندر بر اسمک آفونه اول لاشر اول سنه او را ده چون
اولده غنمه دلالت ایدر آخری حرف طلق اولان اسم اول
زاسینه تبدیل اولنور رخسار و شاخار کی سارک
اصلن بلده و کندن او تری خطای فاحش اتمشد معنای
زارک رخسارده وحی بو غنمه اکلنور غلطی ده
بو که شاخی لغت مشترک صانمشدر بو نیزه شاخ دید کلر

۴۰ نته که بو پتده واقع اولیدر پیت شد سر ویت چو شاخا
کوزن هر یکی شاخ چار رطل بوزن تشپها بطریق
الاستعاره در لسان فارسیده بو نیزه سر و دیر لر نته که
پیت مذکورده واقع اولیدر بداق لرنه شاخ دیر لر پیه
و جمیله اول و جمله لفظ شاخ ده استعمال اولنور نته که
بو پتده واقع اولیدر پیت کجا خوردی او را بمن باز
کوسی ما کربا زیا م یکی شاخ موی مانا و تم زاله تر
نا و طامله در طامله تک ظرفی اولد و غنندن او تری اولغه
لسان فارسیده نا و دان دیر لر و انک معناسی طرف
ایدو کی سخن دانله جودان فرقتده بیان اولنمشدر نم چه
کجه و روشن چه شبنم دیر لر نته که بو پتده ظاهر در پیت
ای دل همه اسباب جهان ساخته کیر باغ طربت بسیره
اراسته کیر و انکه بران بسیره شبی چون شبنم بنشسته
باید او بر خاسته کیر قطره قطره اولمشدر زاله دیر لر
ناوله نم اکسیده کو کدن یا غنله دند کی بو پتدن ظاهر
او لور پیت نیاید همی ز آسمان نا و نم همی بر کشیدند
ناف با درم گاه او لور تا و ک لفظ حذف ایدر لر نو

نته که بو پتده واقع اولد در پیت سخنهاست چون کستن
نواست تراپوش برداشت کینخسه است نزاله
شول قطره در که یاغ کن ظاهر اولمز یا پر قلر او زرنده
کورینورنته که بو پتدن اکلنور پیت خوی کرده
خامد و بر عارض چین از شرم روی او عرق نزاله
میرود باد بهار می وزد از بو پستان شاه و نزاله
باده در قوج لاله می رود اول داخلی موادن اینر زده
حادث اولمز نته که بو پتدن ظاهر در پیت ابراکر فیض
دست او یابد در مو چون کمر شود نزاله نزاله لغت
مشکه در شول تکومه ده کی اکلن صوده یوزر لر نزاله در
نته که بو پتدن ظاهر در پیت تا غلامان او شنا کنند
پیکر آسمان شود نزاله باران اسم جنب در هر نه که
تو کدن یاغ اکا باران صادق ویر لر معنای اصلیبسی
اعتبار بیله باریدن مأخوذ در اسم اما خصوصیله یا
ده علم اولمش در گاه او لور معنای اصلیبسی اعتبار اولنور
نمده باران دینورنته که بو پتدن اکلنور پیت چو
از دامن ابر چین کم شود با مان ز باران پراز نم شود

بحر الغایب صاحبی تمدن نزاله فرق اتمشدر سان فارسیده
طولو به تکرک ویر لر تر یا شد خشک مقابلی در که معنای
قوریدرنته که بو پتدن ظاهر در پیت کوسش خالی بانک
غفلش در در است هر که قانع شد بخشک تر نشه بجز و بر
سان فارسیده قاقین کبیه ده تر دیر لر قادی دیر جک
یرده تر شد دیر لرنته که بو پتدن اکلنور پیت کابری
در سما حی آب بر سر ریختند جا همایش هر سه تر شد
ولی خود تر نشد استعاره طریقیله تر لطیف
معنای نه ده استعمال اولتور کلامی اکلن تو صیف
ایدر لر مثلا شعر تر دیر لرنته که بو پتده واقع اولد
پیت کی شعر تر انکیزه خاطر که خزین باشد یک نکته این
دقت کفیتیم همین باشد او استعاره به بنا لطافه
تری ویر لرنته که خسر وک بو پتده ظاهر در پیت
تری و نم گشت مرکب نرود نام تر نم شدش اندر سر و
نمکین نمناک نمکین لفظ مرکب بر جزئی تدر معنای
سابقا بیان اولندی بر جزیده اکین در ترکیب اولیحق
الفی حذف اولمشدر بر نشه تک یا صتوق کبی مندر کی

یورغان کبی آنچه طول در دقلری نرسان فارسیده اکین
دیر لر تخمین ده بوندند را اصلی غم اکین در ننگینک معنای
یاش طولشدر تخمینک معنای غم طولشدر ننگینک لفظ
مر کبدر بر جزئی ندر بر جزیده ناکدر نرسان فارسیده ناک
احتضلاطن عبارتدر که اشراب طریقیده اوله ننگینک
معنای آنچه یاش سکمشسه در کمال تکلیفدن ناکله تعمیم
مثلاً غمناک افیون ناک دیر لر **مینا شینه** **ابکینه** مینا صحر
آسمانه کبند مینا دیده کلری نته که بو پتده واقع اولیدر **پت**
اولکه عشقده صا ر مش در یوزی ایواکی اوینه در بو
کبند مینای بر الماکی صرحه رنگنده اولدوغندن اوغز
در برج الغرایب صا جی که مینا کوک آسمان معنانه و اول
لا جوردی نته که قیو مجید کش یوزنه اور لر دیشدر
اول اطلاق کبند مینا شینه ایرو کن بلما مشدر **علا ط**
شیشه صرحه دن اولان ضر فدر نته که بو پتدن ظاهر در
پت به خود بو شیشه نازک مزاج کو کلمه او پتنگ دلان
ایرن انکساری می دیلم تشبها ننگ شیشه اطلاق اولدو
ننه که بو پتده واقع اولیدر **پت** طیبیا ننگ اکر این بجه طن

۹۴ که در شیشه داروی اجل نیست بحسب الوضوح شیشه
ابکینه دن عامدر بوشش اولسون طولو اولسون شیشه
وضع لغوی بسی حسیله صرحه دن اولان طرفه اطلاق
اولنور آنچه صوا اولمق کرک که ابکینه اطلاق اولنه
حقیقه مر کبدر ابکینه اصلی اکین در ارج معنانه نته که
نکین ایله ننگینک فر قنده بیان اولندی اخرنده کی ما
تقل آنچه ندر معنای عام ترکیب دن معنای خاص علمیه
صو جی اوزم صوی اولدغی اعتبار له اول جامه که آنچه
شباب اوله ابکینه اطلاق وضع لغوی نته مو افقه
ننه که بو پتده واقع اولیدر **پت** می خور تو در ابکینه با
نال چنگ نران پیش که ابکینه ای دیر سنگ اما حجازا
شیشه بوشش اکین ده ابکینه دیر لر نته که بو پتده واقع
اولیدر **پت** بریده راز چرخ ار چشم شینه چه صورت
در حجاب ابکینه ابکینه در کو کل چونم صنه کینه اولم
اول بتون بیک کر صنه **ماروی** **چهره رخ رخسار**
دیدار روی یوز در واک اشبا عیله اماله ایله اولدو
توجدن اولان نینه رو بین دیر لر یوزی **بمصفا**

اولان کسیه که لکسی و کدری اولیه پاکیزه روی دیر لر
نته که بو پتده واقع اولدیر پت خاتون خوب صورت
پاکیزه روی را نقش نگار و خاتم پیر و زه کو مباحش
رویک گاه اولور یاسنی حذف ایدر لر و دیر لر رویک
مدلولی اولان یوزارقه مقابلی در سان فارسیده رو
پشت مقابله سنده استعمال اولور جانی ظاهره حجاز
روی دیر لر مثلا سطح ظاهره ارضک روی زمین دیر لر
نته که بو پتدرده واقع اولدیر پت از اسب قنار نظر
از تندی رخسار پت پدیدان زواجبات
بر روی زمین چون او کم افتد انگشت خوب روی
بناکوش دلفریب نالی کو شوار و خاتم پیر و زه شاپد
هر وجهله دیدیک یرده عجم از همه روی دیر نته که بو پتده
واقع اولدیر پت جوان دیوانه باشد از همه روی
زدیوانه بتر پیر جوان خوی عجب جهده اتدکی
تجویری عجم روی ده ایدر تر کده یوزده ایدر هر یوز
شویله در دیر چهره یوز در نته که بو پتدن ظاهره پت
بچهره چو آتش معارض چو آب فروزان تراز ماه و از آفتاب

چهره دیر لر نته که بو پتده واقع اولدیر پت پیر سید
بسیار و بو سید چهره نوازید و هر کونه افزود مهر چهره نک
مدلولی اولان یوز عضو معر و قدر قزل بکر لونک چهره
اوده تشبیه اتد کلین نته که پت سابقده مذکور در ارق
بکر لونک چهره سنی تشبیه ایدر لر ماه چهره دیر لر گاه اولور
مشبهی تقدیم ایدر لر چهره ماه دیر لر نته که فردوسینک
بو پتده واقع اولدیر پت بدین سان همی گفت آن چهره
همی کرد یوسف بهر سو نگاه رخ یکا قدر کلرخ یکینی
قزل کل تشبیه ایدر لر نته که بو پتده واقع اولدیر پت
خال رخک که غایبه سا کاکل او رتنور بیر سنده در که کل دو
سنبل او رتنور رخ لغت مشته که در کر که نه ده رخ دیر لر
نته که سابقابیان اولبدر رخسار لفظ مکر کبدر رخله سار دنا
سرله سارک فر قنده معنای ساریان اولنمشد مفصل
اول وجه او زرنه رخسار یکا عک یوقار و طرفی اولور بحر
الغایب صاجی شاخسارده سو یلده و کی غایبی که سابقابیان
اولنمشدی بونده ده سو یلنمشد بو عباتکه که بعینها نقل اولنمو
رخسار بو یک و دگر می یکا قدر زیر که زلفظی هر اسمک

آخونه که اولاً شکر انگ کفر تنه دلالت ایدر کلزار لاله زار کتی
 و آخر زنده خاککن اسلمره و لاشسه زاسینه قلب اول نور خیار
 و شاخسار کبی بر کشیده بکاغک چو قلغذن مراد بو بکلگی
 و ذکر می لکی در دیدار لفظ مر کبدر بر جوی دید در بر جوی
 آرد آراسم فاعل در آوردن معنای کتور جی تقصیلی
 بوجنن ترکیب کفتارک بیاننده ذکر اولمشدر دید دیدند
 اختصار اولمشدر نته که بو پتده واقع اولیدر **پیت** نامی
 پنجه پنی اندر جام دید باید نه ارغوره خام ظاهر اولدی
 دید جک یرده عجم بدید آمد دیر نته که بو پتده واقع اولیدر
پیت بدید این چهره نور منده نکوتر ز خورشید صد باره اند
 اصلی بدیدن آمد در بدیدار نده نکهه بدیدن آرنده
 حق تعالی نکه مدخنده بدیدار نده نامید و خورشید دیر لر
 مجازاً ظهور معنای نده دیدار استعمال اول نور ظهور
 اندی دید جک یرده دیدار کرد دیر لر نته که بو پتدن اکلنو
پیت دو چشم از زمین سوی دیوار کرده زینجا دیوار دیدار
 کرده یوزه ده دیدار دیر لر آدمیدن ظاهر اولان اولده
 غندن او تری نته که بو پتدن ظاهر در **پیت** دیدار می غایی

پیر میز میکنی بازار خویش آتش مایتر میکنی انسانک الت ظهو
 یوزی اولد و بچون الله فاعل اسمن استعاره طریقیه یوزه
 دیدار دیر لر **روار** لسان فارسیده کی و لسان عجمده کی
 ذومعناسن افاده ایدر نته که سابقان اولنو بدرا اول معنا
 ترکی دله لویله تعبیر ایدر لر مثلاً سنر و دیر لر فارسیده کی
 دله سنر لویله لور او لور او رک که آوردن اسم فاعل در
 الفن حذف ایدر لر و دیر لر سخن زرده کی و رکبی اصلی سخن
 آور در سوز کتور جی معنای نده دلاور کبی بوراده دلان
 مراد قوت قلبد کتور جی دن مراد آثارن اظهار در بو عتباله
 دلاورک معنای بهادر در آقا سرورده کی و زنده کی و مجازاً
 سر دن مراد ریاست و متبوعیت و غلبه استعمال سر مقدم
 و متبوع معنای نده حقیقت منزله سنه وار مشدر سر لشکر کی
 سر اول معنای در او را دن تجوزاً با بقا مذکور اولان معنای
 استعمال اول نور سرورک معنای صاحب ریاست اولور
 بر و رداخی وار که مر کبدر و او عطفله را دن که اگر دن
 قلمشدر اول ورک اصلی و اگر در نته که بو پتده واقع اول
پیت بهوای کسی دروغ مگو و اور ترا دوستی ز جان باشد

که وی از چند بهر مصلحتی آن زمان بر تو مهربان باشد
لیک در حق تو همو باشد او این کس که بد کجاست باشد
و ارسان فارسیده مناسبت و لیاقت معناسن افاده
نته که سابقا بزرگوارک معناسن بیانده ذکر اول نوید اول
معنادن ترکی دله یار را بیه تغییر ایدر لر موارک که ات
او صافندن در معناسی یوله یار در شاموارک که انجو
او صافندن در معناسی شاهه لا بقدر کوبه که شوار دیدگر
قولایه مناسبتی اعتبار یله در سو کوارده کی واردخی بو معنی
سوک مصیبتد نته که بو پتدن اکلنور پیت کرستن بهنگام
باسول و در دابه از خنده تا بهنگام هر دو یا سلویه سوکوار
دید کلری حالی مصیبتنه مناسبت له و غندن او تریدر مشا
مناسبتدن بر نوع اولد و غیچون مقام تشبیه ده ده وار
استعمال اولنور نته که بو پتکرده واقع اولد پیت قصاب
مردم چشمت بنازکی مژگان قناره کرده و دلهادر وزده
تجلی ایلدی صوده قمر وار صناسن برج ابیده قمر وار
بزرگ وارک اصلی سابقا بیان اولتد رنر نانه انر انسان
فارسیده لایق معنایسته در نانه معناسی لایق دکلر

۹۷ نته که بو پتدن اکلنور پیت نانه ای را چو پشند اختیار
عاقلان تسلیم کردند اختیار مهر اعیانانی جزای مخدومک
تعلیلیدر جزانگ منزله سنه تنزیل اولمشدر جزا کند و تسلیم
کن در حذف اولمشدر تعلیل مذکور اکا دلا دلت اند و کنن
او تری تمام معنی بو در تسلیم ایدیه که عاقله تسلیم اختیار
نر او اولفظ مرکیدر بر جزای پنهاندر که معناسی تقریر اولند
بر جزای وارد که اصلی سابقا تفصیل اولمشدر خلاصه سی بو
برشی کیشی آخره نسبت تانه سی اولسه اول منسوی بو منسوی
نسبت ایدر الرنده کی مناسبتی اظهار انگ دله سه لرنسوی
ایهک اسمک آخره لفظ واری زیاده ایدر لر وخی مجموع ترکی
اول منسویه اطلاق ایدر لرمثلا در شمواردیر لرنته که بو پتده
واقع اولد پیت کتقا چو تو خرنه در کهرنه مترجم لولوی
شموار نیستیم بر کسه یه بر ننه لایق اولسه اول نسنه اکا
مناسب اولسه اول کسینه پنهاندر اول نسنه یه پنهاندر اولد
نته که فرد و پینک بو پتندن ظاهر در پیت بنزد فریب بر ننه
گفت که آمدنر ارکسنا و ارجفت اکی ننه بری برینه
مناسب دو شب الشسه لرمموار شندن دیر لمرسان فارسیده

هم نسنه تک ار اسنده اولان جهت اتحاد و دن عبارتند مثلا
بولد اشه که بولده مشته کلر و در همراه دیر بله طوغمشه که وقت
ولادته مشارک اولدر همزاد دیر لر یا شدا شه همسر
دید کلری بو اعتبار له در اول حالت که عیاب ندن استویله
تغیر ایدر بولند و غییره ترک دوز دیر عجم هموار دیر که
بو پشدن ظاهر در **پیت** سران هموار کشت از نیر و بی سخت
چو کشت بر کلوخ از مالش سخت **کالبد تن تنه پیکر**
کالبد جسد در که تمام اعضایی شملدر روح حیوانینک
که لسان فرسیده اکاجان دیر لر قابیلدر قالب کالبدک مخر
کالبد جسد دن عبارت اولد غی بو پشدن ظاهر در **پیت**
او چو جانست جهان چون کالبد کالبد از جان پذیرد نیک
تا جان من کالبدم کرد و فرد هر کار که خوشتر است آن جو اتم
کرد تن کوده در باش اول ایاع انگ مستمسندن خارج
لسان پیده کی بدن کی در اطراف مذکور بدن خارج
اولد و غی کتاب العینده خلیل تعیین امشد سر شدن خارج
اولد و غی بو پشدن اکلنور **پیت** خر و سحر از سر خیز باش
ناسر و تن بتاج لعل و قبا ی چکن بیاری تنده باش معتبر

اولد غی چون باشی اولین سنه لرده تن استعمال اولفور مثلتن
ماه دیر لر تنه که بو پشدن واقع اولدر **پیت** در غم آن دانه
خال سیاه جمله تن خال شده روی ماه تمام طوغمشه تنه در
بیله دک اولنه نیم تنه دیر لر نیم بار مدرا اخر لر نده کی با اختصاص
اچو ندر پایه ده کی پاتابه دک کی بی تنه کم سابقایان اولمشدر
تشبها اغاجک وز دکنه ده تنه دیر لر تنه که بو پشدن ظاهر
پیت تختین کجایی نماید درخت تنه کیر و انگ کنیج سخت
اخر نده کی ماکخانه دک کی باکی در بر اسمک اطلاق حقیقت اولد
تشبها اولیجی اخر نه بر مای ساکنه الحاق ایدر لر کخانه چقر
چجیلر متقابنده اولان سنه در که یایه بکزر تندرست لفظ
مر کبدر بر جزئی تن در بر جزئی ده درست در بتون معانسه
معنای ترکیبی سی کوده سی بتوندر اما کخانه ضاع و سالم
معنای سنه ده غلبه استعمال حقیقت منزه پسنه وار مشدر
تا ورده لفظ مر کبدر بر جزئی تن در بر جزئی ده آوردر که
معنای کتور جیدر آور دندن تناورک معنای ترکیبی سی
مراد کلدر انگله کنایت ایدر لر ایلنک دن تنومنده لفظ
مر کبدر بر جزئی تنو در بر جزئی ده مندر مندرک معنای

سابقا بیان اولند و غنی او زرنه آله تو صیغه رشول و صف که
 عارض اوله در و منده کی نیاز منده کی کی تنونک اصلی
 تن در آخنده کی و او با نوده کی و او کی در اول و او سان
 فارسیده بر نوع نسبت مخصوصیه دلالت ایچوندرتکه
 یرنده تحقیق اولمشدر قالی کوده لو اولان کی تنونند
 تاوردن بو ابلخدر اول و او ک زیاده سیله نوع من المبالغه
 حاصل اولد بر بحر الغرایب صاحب جنک جمله غایبندن بو مقایسه
 کی کلامی عبارتی بودر که بعینها ذکر اول نور تو منده تندر
 و خوش کو کللوستانی **پیت** ای روان همه تنومندان
 آرزو بخش آرزو مندان، تفسر نده غلط اتمشدر و نشاند
 اصابت اتم مشدر پیت مذکورده اول و او کی معنایه دلالت
 بو قدر مراد شاعر بر دید و کمر معنایله ده تمام اولور تنها
 یا لکنر معنایله اولحق لفظ معنایله در تنر معنایله اولحق
 لفظ مرکبدر بو پیتدن کی معنایله ظاهر در **پیت** دی می
 شدی خوامان چون سپهر و عقل میکیفت، خوش میرو
 تنها تنها فدای جانت، تنهای اول یا لکنر معنایله
 حرف با اولنده زاید در بخیزده زاید اولد و غنی کی کی سابقا

بیان اولمشدر اما بو مصرعه **مع** تنها آمد و تنها یرون
 رفت، تنهای اول تنر معنایله در بازاید و کل در
 لسان عبیده کی مع معنایله در یا لکنر معنایله تنها تن
 مرکب دکلدرا یله اید و کی بو پیتدن ظاهر در **پیت** کراز
 یکسوی جمع آید سپاه مشرق مغرب، زدیکر سوی بس
 باشد تن تنهای درویشان، پیکر کالبد له مد لوله
 مشترکه رننه که بو پیتدن اکلنور **پیت** اوچو نورست
 ملک داری چشم اوچو جانست، ملک پیکر ارالرنده
 فرق بو جهتمندر که کالبد و هینت و شکل معتبر و کل در
 پیکرده معتبر در گاه اولور تن ذکر ایدر لر مراد شخص کنده
 اولور ننه که بو پیتده واقع اولد **پیت** سبک استین بر زده
 هر دو تن، دو دیدند با مشک، دلو و سپین، جو و غابن
 ذکر ایدوب کل و یکم قبیلندن مجار مشهور در **ما آن**
کان لسان فارسیده ادوات جمعه آخر اسم للاحق اولور
 اول اسمک مد لولنده معنای جمعیته زیاده ایدر مثلا ملک
 لاله نک آخونه للاحق اولسه کلر لاله لر معنایسن افاده ایدر
 ننه که بو پیتده واقع اولد **پیت** من جواب فاکم و توافقا

کله و لاله ماد هم از تربیت کنی اعضای انسانه بودت
 ایله جمع اولور مثل آنها دیر لرنته سابقا بیان اولنبر سر تا
 و جانها ده دیر لرنته که بو پتده واقع اولدیر **پیت** زبان
 نیتهمای چاکر و میر شده در جان جهانها چاشنیکه اما
 اول عبارتته که انکه جمله دن تغییر اولتور مذکور ادات
 لاحق اولور مثلا شاه ما مرد ما زنها کسها مرد و همادیر
 بلکه شامان مردان زنان کسان مردمان دیر لران ده
 لسان فارسیده ادات جمع در انسانه حیوانده ده استعمال
 اولنور مثلا کاوان دیر لرنته که بو پتده واقع اولدیر
پیت ندیدستی که گاوی در علف اربا بیاید همه گاوان
 ده لا **پیتور** ان دیر لرنته که بو پتده واقع اولدیر
پیت سران خیل پیراسن دریدند دم بالستوران
 بریدند اغاجده ده استعمال اولنور درختان دیر لر
 نته که بو پتده واقع اولدیر **پیت** پیراسن سبز بردختان
 چون جامه عید نیک نختان اما کسد کدن صکره که چو
 اوله یا بیزم اوله بودانله جمع اولور اول اول اول
 شاخان برکان میوه کان دیر لر بلکه شاخها برکها میوه

ساقا کر او نسی و انجا جمع اولور چوپان نیرمان دیر لر چوپان نیرمان دیر لر چوپان نیرمان دیر لر

دیر لر سایر نباتاتده ده اولدیر در کلان چمنان دیر لر کله
 چمنها دیر لر جدا تده ده اولدیر در سنگها خاکها کوهها آنها
 زمینها آسمان دیر لر سنگان خاکان کومان آبان زمین
 آسمانان دیر لر کانک اصلی اندر بودات اول وقتن که
 آخرنده مای ساکنه اولان اسم لاحق اوله برکاف زیاده
 اولنور مثلا سبزه کان خواجه کان ماده کان دیر لرنته که
 بو پتده واقع اولدیر **پیت** تا توانی چارچیز از جانور ما
 ماده **خوما** ماکیان و ماده کان و ماکا و ماده **خوما** ماده کان
 لفظ مرکب در بر جز می ماده در که معنای دیشیدر و بر جز
 کاندر کاف عجمده معنای جمع درنته که بو پتدن خط اولور
پیت هر کان که پدر کرد پسر صد بعوض داد تا مضمه در
 کردن باباش نماند ماده کان که ترکی دلد ه او که یوند
 دیر لر غالب دول ایچون اولد و غندن او تر و کانه
 نسبت اولنمشدر لفظ مذکور ک اصلی ماده کاندر اضافله
 معنای ترکیبی دن اسمیته نقل اولیچ اول اصافه قطع
 اولنمشدر خواجه پیرای ده کی کی که اصلی خواجه پیرای
 اضافله درخت چوب **پیریم** **پیریم** **دارستون**

درخت اغاجدر که هنوز که مش اوله یا ش اولسون قرو
اولسون میش ویر بر اولسون ویر مز اولسون فرقی بو
جمله پسته درخت دیر لر درخت اغاجده و غی بو پسته خلایق
پت افتاده چو سایه درختی ظلمت لختی و نور لختی بلنک
وصفنده و نمش اول اغاج که هنوز که مش دیر برنده
طور ربتون اما میش ویر و را اغاج لر بنسندن دکله
بلکه اوله و نلقدر اگا میزم دیر لر نته که بو پسته ن ظاهر در
پت چو آمد بران کوه میزم فراز به انت بالا پهن
درار کسکه کن صکره اغاجک یا نه جانمه میمه دیر
اولون چکنه میمه کش دیر لر بحر الغایب صاحب میزم ایله
میمه فرق اتمه مشد میمه اولون میزم معنی پسته و میشد
یونلب دوزله کن صکره کسکش اغاجه چوب دیر لر
بو پسته واقع اولدیر **پت** چوب خیس را گوش تربیت
کنی بجایی رسد که بوسه که حسروان شوده دکنه که ده
بعم چوب دیر دنگ اوردی دیجک یرده چوب زرد
پت میمه مار کور اسراید بلوب از سوراخ پچان شود
سوب **مالده** کتور دکله نه دسته چوب دیر لر کتورده

اولان تا اختصاص اچوندر نته که سابقا بیان اولمشد
اصلی چوب دست در علم اولیحق صورت ترکیب تغییر
اولونب مضاف الیه تقدیم اولمشد رچار چوبه ده که ترک
اگا چر چوبه دیر چارله چوبیدن مرکبه را خرنده کی یا معنی
عام ترکیبی دن معنای خاص علمی به نقل اچوندر سون
در کدر کس قبیله طاق نی پستون دیر لر درخت معنی
ستون استعمال اولنور مجازا لسان عبده اولزمه خمردید
کبی کوه نی پستونده کی پستون اول معنایه در دارد کلی
طوران اغاجدر یرده یا تن اغاجه دارد دیر لر اصلمش
آدمه بردار اولدی دیر لر **پت** خانی صنما که بر خورد
اولور یا کسلور باشی یا بردار اولور یرده تمش
طوران اغاجه ده دار اطلاق اولنور ترک اغاج لن
دید کی قوشه لسان فرسیده دار سنب ید کلری اول
اعتبارله در که اغاجه قونردخی بور نیله قانردملک
دار چینی ده کی داردخی بو معنایه در بر اغاجدر که چین
ولایتنده اولور بو دیاره کتور ب ارچینی و دکله
اونک قابغیدر بر اول اغاجک میشد **بالا پست**

زبر زیر برز در ارپین کرد کوتاه فراز فرود
شیب ژرف بالا ابعاد نلته تک نالشیدر که سان عید
اکا عمق دیر لرنه که بو پتدن اکلنوریت چون آمد
بران کوه میزم فرار با بدانت بالا و پین دراز
پندن مراد عرض در درازدن مراد طول در نته که بیان
اوله کرد تفصیل بلالانک آنکه کل ذکر اولند غی دلالت
اید که اندن مراد عمق مذکور بعد که انسانک بغیری
حیواناته و کلیت جماداته جانب مرکز دن جهت
اعتبار اول نور اکثر یا رفعت لازم اولد و غندن او تر
بالایی مقابله پت ده که حقیقتا آنک مقابله بلندرتنه که
بو پتدن ظاهر در پت جهانرا بلندی و پستی ز تو نگویم
چیزی هر چه پستی ز تو استعمال ایدر لر لازم اعتباریل
الحق و یوکسک دیدجک یرده بالا و پست دیر لرنه که
بو پتده واقع اولد در پت خدایی که بالا و پست افرید
زبردست هر دست دست افرید بالانک قد و صف اولدی
بو پتده واقع اولد در پت سر و صالمنغی قد بالاسی او کرده
ناز کلکی کله رخ زیباسی او کرده در یوجه معنایسته استعمال

اولند غی اعتبار له در مذکور بعد ک طرف اعلا سنده بالا
دیر لر اول اعتبار له بالا مقابله زیرده زیرده استعمال
اول نور اشاعه یوقار و دیدجک یرده زیر و بالا دیر لر
اکی او بری برینک او سنده اوله او زرنده کی او به بالا
خانه دیر لر حقیقته زیر ک مقابله زیر در زیر و زیر دیر لر
لسان فرسیده زیر الترنه که بو پتده واقع اولد در پت
من از جایی کله دار چی خواهم که اقتد از زیر دیدن کلانم
گاه اولور زبر ک زاسنی حذف ایدر لر بر دیر لر مراد
ینه معنای مذکور اولور نته که بو پتده واقع اولد در پت
چپ و راست و پیش و پس زیر و بر زیر لیمای بت رو
سر بر سر بر زلسان فرسیده یوجه در نته که بو پتکل
اکلنوریت بیلا بو د چون یکی سر و برزه بگردن برارد
ز پولاد کوزها به پیش جهان جوی بردند کوزها فروزان
بگردار خورشید سرزه فرازلسان فرسیده یوقار و
معناسنه در اصلی افراز در افراختن دن ما خود در اصلی او
بو پتده مذکور در پت تلی بود بر گوشه ره بلند بر افراز
تل شد هر ان مو شمنده سر افراز اندن مرکب در سر افرازه

دیر لر باشی یوقار و اولدوغندن او تری سر وی انکله
توصیفاید لر سر و سر فراز و دیر لر مجازا اوست معنی
استعمال اولور نته که بو پتده ظاهر در پت براه تو نهاده
فلک صد نه از چشم تا جو فراز دیده او کام نسی
فراز لسان فارسیده مجتمع معنی پتده کلور فرد و بسنگ
بو پتده واقع اولددر پت تو کوی کسی ای آرد فراز
فشاند برین انشم از فراز فراز ثانی یوقار و معنی پتده
فراز اول مجتمع معنی پتده در مجتمع در دیه جک برده عجم
فرازند دیر نته که لطیفنگ بو پتده ظاهر در پت بسی
جهد و کوشش یا فرازند حکمت دادش تو اندر خورد
خواب خوش چه دانی کنه معنی بحر الخایب صابجی نک جمله
غایبیدن بو مقامه کلامی عبارتی بود که بعینها نقل اولور
فراز دورت و جوارزه استعمال اولور اولددر
اولدنده همان تخمین لفظی چون کلور شوپله که ذکر اولد
اصل معنایه خلل کلمه لطیف بسی و جهد کوششها فرازند
ابیت اول غلطی بو که ددی بر لده فراز مجتمع معنی پتده
فرازک اول معنایه کلدر کن بیلد و کندن او تری تی و چه معنی

کلامه ارتکاب انشدر انجی بو که پت مذکورده فرازند عبار
کلمه ده معنی او اولور کلام تام اولور صامتدر خطفا
انشدر اول عبارت کیدجک باقی کلام تا تام قالور معنای
مرادی افاده انز لسان فارسیده فراز کردن جمع انکدر جمع
اندی دیه جک برده عجم فراز کرد دیر نته که بو پتده واقع
اولددر پت رفتم بر طبیب که پرسم علاج در و چون باله ام
شید روان در فراز کرد یوقار و معنی پتده فرازک
مقابلی فرود نته که بو پتده ظاهر در پت فرود آمدن پت
باره چویا و چوبز به بوسه زد و بی پای شمشاد گاه اولور
فراز یوقش معنی استعمال اولور اول وقتن مقابلی نشیب
اولور لسان فارسیده اینش نشیب دیر لر گاه اولور نونی
حذفاید لر نشیب دیر لر نته که رود کینک بو پتده ایکبیده
واقع اولدی فراز مقابله سنده پت نشیب تو بند فراز اولور
بانشیب فرزندان می بتواند نشیب نشیب گاه اولور
فردک ترخیم و جی اوزر نه آخردن دانی حذفاید لر فر
دیر لر نته که بو پتده واقع اولددر پت دشنه بکلر فرود
خورد سختت فرود خوردن در لسان فارسیده بر

داحی وارد که معنای زاید افاده آنرا از آنسر کلام تمام
اولورنته که بوپنده واقع اولبد **ریت** چه خسی چندای صحیح
سیر روی باب چشم من رخ را فری شوی **لسان**
مذکورده تا کید اچون بعض کلمات زیاده ایدر لرتمی کمی
بوده اند در فزازک داحی گاه اولور آخرتی حذف
ایدر لر فردیر لر جمع معنی نه فرام ده کی فرانک اصلی
فراز در بحر الغرایب صاحبی بونک داحی اصلنی بلما مشد
درازک معنای جسم شئی امتد در لسان عبیده اکا طویل
دیر لر ترک دلنده اوزن دیر لر مقابلی کوتاه در که معنا
قصه در امتداد قیوده ده بولند و غندن او تری لسان
فارسیده چاهی درازله توصیف ایدر لرنته که بوپنده
واقع اولبد **ریت** نکو سار کشتی بچاه دراز که مرکز
از و بر نیای فزاز درازک بوراده استعمالی معنی
عامتک در گده بولند و غی اعتبار له در خصوصیل درک
اچون وضع اولتان لفظ لسان فارسیده ژرفدرنته که
بوپندن ظاهر **ریت** صد هزاران مایی از دریای ژرف
در دمان هر یکی در شکر **درک** بلخی به جک یرده و عجم

ژرف یاب دیرنته که بوپندن واقع اولبد **ریت** جزا کرد
بس یوسف ژرف یاب **ریت** ز پیش ز لیا شب جامه خواب
ژرف چوق معناسنده ده استعمال اولورنته که بوپنده
ظاهر **ریت** هم شب و هم ابرو هم باران ژرف این سه
تاریکی غلط آرد شکر فزازک درویشان و رای کنج پال
روزی دارند ژرف از دو بجلال **ژرف** بو یک معنی
استعمال اولورنته که بوپنده ظاهر **ریت** اگر پیل لر
و اگر کرک و شیر **قراری** کند چون شکم گشت سیر ظاهر بو
ژرف معنای ثابنده و نالنده استعاره طریقیه استعمال
اولور جهت طول چکلن نسیه لسان فارسیده دراز دیر لر
جهت عرض چکلنه پهنای دیر لرنته که بوپنده اکسیده
واقع اولبد **ریت** زهر اوستادی یکی خانه خواست
دراز او پهنای صد کام راست **لسان** فارسیده شول
بعده که عیب عرض دیر ترک این دیر عجم پهن دیرنته که
بوپنده واقع اولبد **ریت** رسم ستوران دران پهن
زمین شش شد و آسمان شش **مشت** مبالغه انیلو دیه
یرده عجم پهنای و دیر معنای مبالغه پهنای و دلی الف

افاده ایدر تنومند و کی بمباله تنو و کی و او افاده اید و کی کی تنو
سابق بیان او لند در رازده و پنهان و کی الف همان با تا و کی
الفدر مانانک اصلی ماندر مانستن اسم فاعلدر بکتر بی معنی
بو الفک اصلی توانا یله زور مندر ک فرقی بیانده تفصیل او نمند
پنهان و اینلو معنی اولدوغی بو پیتدن اکلنور پیت اب
چگون با چنان پنهانوری اسب راتا میان آید همی بحر الغزای
صاحبی پنهانایله پنهانوری فرقی اتمه مشدر لسان فارسیده
درازی ترک دلنده ارغاج دید کلیدر معنی ترکیبی درازه
منسوب در مراد او زن ایرجک نسته دیکدر اید جک معنی
افاده اچون بای نسی کتور مشدر در معنی ترکیبک ماصدقی
اولدوغی اعتبارله ارغاج درازی دیر لسان فارسیده خصو
اچون وضع اولنان عبارت تاردر عجم ارغاجه نارارشته بود
بای عجمیله نسته که بو پیتده واقع اولدور پیت چند نار طمع و پو
لاف بر قد هر سفله شوی حله باف بحر الغزایب صاحبی بودی
تارون فرق امیوب ارغاجله تفسیر اتمشدر یا صیغله اینلو
لک لازم اولدوغندن او تری مجازا یا صیغه لسان فارسیده
پهن اطلاق اولور نسته که بو پیتده واقع اولدور پیت در را

برای صرف کند سگه دار پهن لعنت بران کسی و را کرد می کند
بو پیتده کردوغی مجازا پستعمال او نمند زیر کرد می کندون
مراد شاعر جمع ایدر معنی سید کردک معنی حقیقی سی و کرمی
کرده که لسان ترکیده ده او که کرده دیر لر اندر کاف عجمیک
کسر سیده در اخر نده کی تا معنی عام اصلیدن معنی خاص علمی
نقل اچوندر معنی جمعیت کرد او لما غک لازمیدر اول اعتبار
جمع اتمه مجازا کرد کردن دیر لر کرد اب دخی اندر لفظ مرکب
و صفله موصوفدن چرکاب کی اصلی آب کرد در علم او لبحق
قاعده ترکیب تغییر اولن و وصف تقدیم او نمند لسان
ترکیده چو لک دید کلر نسته کرد اب دیر لر صوا و راده چوز
در می لند و لندن او ترو کرد باد دخی اندر ترک قاصره
دید و کی یله که چکنر نی چکنر نی کیدر عجم کرد و دیر نسته که بو پیتده
واقع اولدور پیت در افتاد ناکه برو کرد باد و بر دگر ز بر پشت
او کی قباد و کرمی اولدوغندن او تری دایره به کرد دیر لر
دایره سن دگر نردیه جک یرده عجم بکتر دش می کرد
اکی قات دایره به کرد کرد و دیر لر او تاسنده کی الفک
معنایی پسر اسرله سر تا سر ک فرقی بیان اند و کده تقریر او

پیت همه در جلوه کرد اگر د حسره کو اکبت ار بر کرده نون کا
 عینک کسه سینه کرد و اشدر نته که بو پتکردن ظاهر لور
 پیت بیل اندر قفس مجازان می ناله که یکی کردند در مکی
 گفتارست با باز بر دست شمان پای ازان می گوید که یکی
 گفت ندارد مکی کرد درست کردار او ندن مر کبدر بر ج
 آرد که اسم فاعل در آوردن بو جنس ترکیب اصلی بیان
 او نمشد دیدارک معناسی بیان اولند غی میرده بحر الخراب
 صاحبی اول ترکیب اصلنه: اقف اولد غی چون کرد ایچون
 کردار لغظدن تخفیف او نمشد در پیشدر کاف عجمینک
 فتح سیمله اولجاق کرد تو ز در نته که بو پتدن ظاهر در
 نبردک کوک یوزینه چقدی کردی بو طاق لا جورده پرده
 کردی کرد اسم جامد اولجاقدر اول معنایه کلد و کی مشتق
 اولجاق اسم فاعل در دیدن اصلی کردیده در ترخیم او
 تیز دو نجی آت عجم اسب تیز کرد ویر نته که بو پتده واقع او
 پیت روی مامون تیره کشت از کرد اسب تیز کرد مغز
 کردون عطسه داد و حلق در یا سره کرده کردونده
 کردیدندن ما خود در عه به کردون دید کلری دوندو
 کنین

او تیز در فلک تشبها استعاره طریقه چرخ کردون دیر لر
 نته که بو پتده واقع اولد پیت عجمی میرده متبوع اولسه
 هر دون که گاه تابع اولور چرخ کردون گاه اولور چرخنی
 حذف ایدر لریا لکوز کردون دیر لر مرادینه فلک اولور نته که
 بو پتده واقع اولد پیت انچون بویله کردان اولدی کرد
 که اکلنمایه کردانا کردون کاف عجمینک فتح سیمله اولجاق
 کرد فعل ماضی در کردندن که ایلمک معنایه در نه ایلمک
 دیه جک میرده عجم چه کرد دیر نته که بو پتده واقع اولد پیت
 پیت دانی که چه کرد اشرف خزا و منظمه بر دو جانیک ز
 کاف عجمینک ضمیه اولجاق کرد بهادر معنایه در
 نته که بو پتکردن ظاهر در پیت چنین گفت پیران بهومان
 کرده که دشمن ندارد خردمند خرد دانی که چه گفت زال
 بارستم کرد دشمن نتوان حقیر و پچاره شمرده کاف عجم
 ضمیه اولجاق کرد نبی آمدن بر صنفک آیدر که لسان
 او که کرد دیر لر اول صنفک اولد غی پیر لره کردستان دیر لر
 آیین سان ساز آیین لسان فرسیده شول نته نک
 اسمی در که عب دلنده اکا قانون دیر لر رسم دیر لر ترک

توره دیر نته که بو پتدن ظاهر در پیت کوز لکردن و فاقا
که رسمی بولار بلر اول آیین رسمی آیین ایلک گاه اولور
امر لار مدن تغییر ایدر لر توره ده و عادتده معنای لزوم اولور
غندن او تر و نته که بو پتده واقع اولیدر پیت که تازنده بر تو
نفرین بود پس زنده کی دوزخ آیین بود سان شول نته
که عیب دلنده اندن عبارت اسلوبه تغییر ایدر لر ترک بر دوزخ
دید کی یرده عجم یکسان دیر نته که بو پتدن ظاهر در پیت
کر سنک بر لعل بدخشان بودی پس قیمت لعل سنک یکسان
بودی آیین ایلک سانک معنای زنده مناسبت اولور و غندن
بر یکی سانده دیر نته که بو پتده واقع اولیدر پیت نذار
جهان بر یکی سان شکیب فراز ست پیش از پس بر نشیب
بحر الغرایب صاحبی بو مقامده ده غایب سویله مشدر آخر کا
اعتبار معناسن اختیار مشدر اکسنی بله بر یرده استعمال
ایدر لر آیین و سان دیر نته که بو پتدن اکلنور واقع
اولیدر پیت هر انکس جنین است آیین سان مر اور ابو
این جهان آن جهان کنون جمع اسیباط را پیش خون
بده آشنای با آیین و سان هیئت معناسنده ده مجازا

استعمال و لنور شکل و هیئت دیه جک یرده شکل و سان دیر لر
ننه که بو پتده واقع اولیدر پیت کوی شفق است شکل و نشان
از یرده شام طیلسانش سان تشبیه مقامنده ده استعمال
اولور نته که بو پتدرده واقع اولویدر پیت عقل و کل را بان
بام شناسان نزد بان پایه سوی بام حواس قلم سان پیش
بر خط تسلیم بسوی از خاطر او نقطه ایم عبارت آیین ده
عجم تو سح ایدر مثلاً یراق یساق دیه جک یرده برک آیین دیر
ننه که بو پتده واقع اولیدر پیت سوار و پیاده با آیین حرکت
همه زیر چو شش همه زیر ترک بر کل یراق معنای کله کل
سابقا بیان اولنمشدر شول محله که بر کله بهارک مرقی
و بیان اولندی سان لغت مشترکه در یلکه ده سان فاسیده
سان دیر نته که بو پتده ظاهر در پیت دقیق خورشید
یتغ نیز تر آب میدهد میرخ توک نیزه تو سان کند همی
ترک نشان سان دیر نام و نشان دیه جک یرده آدوسان
دیر نشان آیت دیه جک یرده سان آیت دیر ساز دوزند
ننه که بو پتدن ظاهر در پیت که یردان مر ایوسنم باز داد
نمه کارهای مراسم از داد ساختن اخذ اولنمشدر ساز اسم قاعده

کلور مذکور فحلدن کار سازده کی ساز بو معنایه در سازنده
 دن ترخیم او نمشد چایبیه سازنده دیر کله چالده غی نسته
 دوزن دوزد و کندن او ترو در بر بوم مرز زمین
 بر لسان فارسیده قرارگاه درعب دلنده او که وطن دیر
 یرک دلنده یر دیر لر منتوطنه ترک یر لو دیر بر قرارگاه
 معنایه اید و کی بو پتدن اکلنور پت فرستم نتر دیک
 آسیاب نه آرام جویم برین بر نه خواب بر لغت مشتکه
 لسان فارسیده متعدد معنایه و ارد یرنده بیان او
 بوم یورت در بر یورت دیر جک یرده عجم بر د بوم دیر
 نته که بو پتکردن ظاهر در ملت بشادی ره مصر برداشتند
 بر د بوم خود پاک یگداشتند زمینسی که دارد بر د بوم ست
 اساسی بر و بست نتوان درست معمور اولان بویده
 بوم آباد بویر لر خراب اولنه بوم و یران دیر لر نته که بو
 پتکرده واقع اولدیر پت در ان بوم آباد جای همان
 زمانه بسی کنج دارد نهان چومرغان ده یاد کن خانه راه
 رماکن مرین بوم و یرانه راه نقش یرنه که ترکی دلده
 زمین اطلاق اولنور استعاره طریقیله عجم بوم دیر نته که

بو پتکرده ظاهر در پت بصد بار هم سنگ دیبای روم
 پسندیده نقش پسندیده بوم همان دوق مصری و دیبای
 که همچون بهاری برار نقش بوم مرز صنور در که لسان
 ۶ بیده اکا تخوم دیر لر بو عبارت ترک دلنده ده شاید
 صنور صنوره در دیر جک یرده تخوم تخوم در دیر لر
 مرز باندن جز اولان مرز بو معنایه در سر حد بکلینه که
 لسان ترکیده اوج بکی دیر لر عجم مرز بان دیر نته که بویده
 واقع اولدیر پت جند الملکی که باشد روز و شب عدل
 انصافش در انجام مرز بان بان بکلی معنایه اید و کی
 جهان بانله جهان دارک فرقی بیان اولدغی یرده تقریر او
 بحر الغرایب صاحبی مرزله بومی فرقی ایتوب بومک معنایه
 بیانده اتمشد بوم کی معنایه کلور اولایقوش و دکله
 قوش که ویرانه لرده اولور کجه ایله او چار ثانیه صنور
 و سر حد معنایه کلور بو مقامده بر غلطی داخی اولد که
 بومی الفاظ فارسیه دن صامشد بوم عبارت بر پیر
 بایقوشک اسمی لسان فارسیده کوچ در نته که سابقا جند که
 کوچک فرقی بیان اولدغی یرده تفصیل اولنمشد مرز زمین

گو که مقابل اولان یردر یر و کوک و بیجک یرده عجم زمین
 آسمان یرننه که بو پتده واقع اولد ریت جسته زه از
 بهیت تنغ یان ^{آسمان} نالی بزمین بودنه در آسمان ^{آسمان} نالی زمین
 کاون ایدوب جفت کلور اشردی دهقان جهان مفت
سپهر و آسمان سپهر لفظ مفرد در لسان فارسیده
 اسپهر رننه که بو پتدن ظاهر در پیت کفته حصار نوا و
 سپهر که ای فلک نو بکن دار مهر ^{آسمان} لفظ مرکب
 برجی اس در در من معناسنه بر جزیده ماندر بکزه محی
 معنایته مان تن دن اسم فاعل در آسمانک کو که اطلت
 معنای ترکیبی سنگ اونده تحقیقی اعتبار یله در اما غلبه
 منزله علمه وار مشدر اول در من که صویله دونه لسان
 آکا آسیاب یر لاصلی آس ایدریا زیاده اولمشدر حر
 مکسوره الف محدودک جمعه نوح ثقلت اولد و غندن
 او تری آرا لرنه بر یا کتور لرنه لفظه سهولت مصلحتی
 ایچون مثلا آفر آسیاب فاریاب شاد یاخی یر لرنه
 در مننه که طوار دوندر خراس یر لرنه اصلی آس خرد علم
 اولیجی قاعده ترکیب تغییر اولن مضاف الیه تقدیم اولد

دیار عجمه مذکور در کرمنی خرد دوند و رر لرنه مشته که بو
 پتده ظاهر در ریت پیش شهر عقل کلی این خواس چون
 خزان چشم بسته در خراس اول سیدن ابتدا وضعده
 اسمن خراس تو مشر شمدی دوند و رن خرا و ملق لازم کلدر
 صغر دوند و رر سه داخی خراس یر لرنه که عمر خیامینک
 بو رباعی سنده ظاهر در رباعی ماییم درین کنسید یر رینه
 اساس جوینده رخنه همچو موری در طاس آگاهانه
 از منزل امید و هر آیس سر کشته و چشم بسته خون کاو خراس
 خانان ده آسمان کبیر برجی ماندر که معناسی بیان اولد
 یر جزیده خاند که معناسی او در تنه که خانه ایله که فر قنده
 اولبندر یور کلرک قاره اولرنه خانان یر لرنه او بکزه
 و کندن او تری ترکمانه دخی ترکه بکزه دوب ترکمان یر لرنه
 شاد مانگده و جهی بورادن ظاهر اولور این ام این اسم
 اشارندر قرب ایچون تنه که این ایله آنک فرقی بیاننده تقصیلی
 کج مشدر ام داخی اول معنایه در اما مخصوص یر بر قاج
 ماویه مثلا ساعت امسال مشب امروز یر لرنه پیت که با ما
 بیاید فرستادنش یک امروز باید با و ادنش ام ماه

ام مفتاح ام دم و نیز لر بلکه این ماه دیر لر این سفته این دم
دیر لر واقع لغت حکمی تخصیص ندر من جهت المعنا
اختصاص اقتضا ایدر نه یو قدر بونک کبی لر لغت
وارد **یک یکی** یک مبتدا عدد در که سان عبده اکا و
دیر لر ترکی دله بر دیر لر نه که بو پشدن ظاهر در **پیت**
یک ساعت بیک لحظه بیک دم و ذکر کون میشود احوال
عالم یکی شول معدود که معنای یک ایله موصوفه ترکی
دله اکا ده بر دیر لر نه که بو پشده ظاهر در **پیت** مراد
سهرهای خویش تن فریاد که هر یکی بدگر کونه دارد م ناشی
هر یکی نک اخرنده کی یا یای نسبت در موصوفی و صفة نسبت
اتشدر مسجد جامع دید کلری کبی معنای متعدده که ترکی
دله اندنده بر له تعبیر ایدر لر یکی احتمال اول نور نه که
بو پشده واقع اولیدر **پیت** امر و ز پری رودی فردا
هر چار یکی بود تو فردا **مصرع** اولده واقع اولان فردا
معنای مفرد در مصرع ثانیه کی فردا مرکب بر جزئی فردا
معنای بایکزد بر جزیده ای در اخرندن حرف یا حذف اولمشدر
معنای کل دیکدر آمدندن امر در عالم کون فسادة تعلیق

بجز دله امر در مراد علیق عالم دن مجرد اول دیکدر یکی معنای
گاه اولور یک ده استعمال اولور نه که بو پشده واقع اولیدر
پیت در فریاد وجود هر یک همچون خرد و سگ همیشه درنگ
تای توی تهای قات بر قات بیکتای ای قات دوتای لر
نه که بو پشده واقع اولیدر **پیت** پش دوتای فلک
راست شد از خرمی تا چو توف زرتند زاد ما در ایام
شول ساز که اوج قلله چال نور اکا سه تهای دیر لر تا یک
گاه اولور اخرندن حرف یا سی حذف ایدر لر تا دیر لر
نه که سابقا سرتاسر ک بیاننده ذکر اولنیدر توی ده
قات در اما شول قات که منحنی و محیط اوله یعنی اگر
اوله و بر نه برویه کلم قاتلری و صوغان قاتلری کبی
نه که بو پشندن اکل نور **پیت** نر اموجر جو دکن پشنگ
برجوی در کلشن قصر کده کوک بر غنچه نه توی در
تویکده اخرندن حرف یا سی حذف ایدر لر تو بر بودیر لر
نه التدر اما ز بر معنای نه الت و کلدر عجم طاش التنه
تشنک و کنک التنه تچوب دیر نه که بو پشندن ظاهر
پیت اگر کردندی رچو پیش فرو کوب نازبان چون آره کردی

در ته چوب ایام آتینه ته یای دیر لرنه که قتا چنگ بو پنده
 واقع اولد در پیت ته پایت چومی پرداخت بجران سینه ام
 از غم لبت را از روی بوسه دلیر داز بایستی خسروک
 بو پتله زدن پیت درین کنبه نیکی برکش آواز که کنبه
 هر چه کویسی کویدت باز یکی را و صد ایایی درین راه که بالا
 کنبه ست و در تنش چاه تنک معناسی تقریر اولنان
 اید و کی قاتی ظاهر در بحر الغرایب صاحبی تهی اینزه تقیر
 اتمش قتا چنگ پتیله استشها و ایلمشدر جای گاه
 جای بر در محل معناسه نه که بو پتله زدن ظاهر در پیت
 جای آنت که خون موج زنده در دل لعل زمین تعابن که
 حرف می شکند بازارش سبتون و تنجه باب سیاه
 بجایی که هرگز نروید گیاه منزله معناسه ده مجازا جای
 نه که بو پتله واقع اولد در پیت چوب خیس را اگرش پیت
 کنی جاسی رسد که بوسه که خسروان شود جایگاه لفظ مر کبیر
 بر جزی جای در بر معناسه بر جزی ده گاه در کاف عجمه
 مجلس معناسه کاهک بو معنایه کله و کی تقریر اولنسه لکرک
 باذن الله تعالی معنای جایگاه یانک سکونیل از ترا جی بر در

اصلی جایگاه ایدی یانک کسر سید که علامت اضافته علمیه
 نقل اولنچوق قاعده ترکیب تغییر اولندی مذکور حرفک حرکتی
 سکونه مبتدل اولندی گاه کاف عجمیه زمانه مکان اورتا سنده
 مشترک طرفک اسمیدرستان کی که معناسی کلتانله دستا
 فرقه بیان اولنمشدر زمان مراد اولنان برده ده گاه
 استعمال اولنور مثلا صبحگاه دیر لر معنی صبح وقتیدر نه که
 بو پتله ن ظاهر در پیت مر و بخواید حافظه بیار گاه قبول
 زور و نیم شب درس صبحگاه منست صبحکامان ده دیر لر
 نه که بو پتله واقع اولد در پیت چوشدنارنج مشرق صبحکامان
 سفید سرخ چون سبب صفامان صبحکامان جمع صبحگاه
 الف و نون ادات جمعدر جمع اکی در بری صادق بری کام
 اکیسنگ بله حصول مراد اید بچک صبحکامان دیر لر عرض
 صبح صادق تعیندر مطلق صبحک کاذبه صدقی اولنچوق
 صبحگاه ده صبح کاذبه ده احتمال اولور اما صبحکامان
 اول احتمال ساقط اولور زیرا صبح صادق اولنچوق اول
 اکی وقت چیز حصوله دخول اتمش اولمز مکان مراد اولنان
 برده ده گاه استعمال اولنور مثلا در گاه دیر لر معناسی

قا پویری در نته که بو پتده واقع اولد ریت هر که خواهد
کوبیا هر چه خواهد کوبکوه کیر و تاز حاجب در بان درین درگاه
نیت سو یکنه جک یر نگیه گاه دیر لر نته که بو پتده واقع
اولد ریت ازان زمان که برین آستان نهادم پسر
قرا مند خورشید نگیه گاه منست قبله گاه قبله یرنه سجده
یرنه سجده گاه حواله یرنه حواله گاه دیر لر نته که بو پتده
واقع اولد ریت جز آستان تو ام در جهان پناهی نیست
سیرم انجمن در حواله کامی نیست بار یرنه بار گاه دیر لر
ننه که مذکور اولان پتده واقع اولد ریت بار لسان فارسیده
اجازت معنایسه در اجازت و یردی دیه جک یرده عجم
بار داد یر نته که بو پتده واقع اولد ریت بیامد بر
یل یرده دارا بکفت و بفرمود تا داد بار جامی بو پتده
پت تو داده باری هر خسی من مردم از غیرت بسی
یکبار میرد هر کسی پیچاره جامی بار ما اجازت که مصاحبت
کنایت امشدر شول یرده که پادشاه لر او را به چقار لر
وار باب حاجاته کیر و ب عرض حال انکه دستور سلطین
قدیم عجم اوزرنه دستور و اجازت اولور لسان فارسیده

بارگاه دیر لر بار خدای ده کی بار و خنی بو معنایه در معنای
ترکیبی صاحب بار در خدای صاحب معنایه در نته که بقا
بیان اولند بر علم اولیحق قاعده تریب بوز لوب مضامین
البه تقدیم اولمشدر تمام انامه بار عام الله در کاهنیدن
غیری یرده اولمد و غندن او تری لفظ مذکور ک اطلاق
حق تعالی یه مخصوص اولد حرف رانک سکونیله اولیحق
معنی ذکر اولانند اما کسه سیله اولیحق لفظ عنی اولور
اصلی بار یرد یار و جی معنایسه اول تقدیر چه خدای دن
واجب تعالی اولور خدای بو معنایه کله و کی سابقا بیان
بحر الغرایب صاحبی بار خدای مولادیک اولور و میش اولور
بو بیتله استشهاد امشدر ریت ای بر اطراف ملک فرما
وی بر اینای دهر بار خدای تعیین معناده خطا امشدر
و استشهاد دوه اصابت انما مشدر مذبور پتده دیدلی
معنایه دلالت یوقدر مذکور کتابده اولان جمله غایب
بریده بودر که بارگاه دوزن دیک اولور و میشد
کاهک فرقی بودر که ستانده وسعت و فصحت منظر و فتنه
قرب کثرت معتبر در گاه بونلر معتبر دکلر آندن صکره ستانده

مظروفه نسبت معتبر در اندن او نر و که ستان یا لکوز
استعمال اولنر گاه ده اول نسبت معتبر دکلدر اندن
او نری در که یا لکوز استعمال اول نور گاه و بیگاه دیر
ناگاه دیر لری پکا هلا ناگاه یک فرقی نی یله ناک تفصیلی
محلته ظاهر اولسه کر کدر گاه و ار گاه یوق دیر یک
گاه هست و گاه نیست دیر لرنه که بو پنده واقع اولد
پیت بنده پرخ را با تم که لطفش دایمست و رنه لطف
شیخ و زاهد گاه هست و گاه نیست و قنده دیر یک
عجم بگاه دیر نته که بو پنده ظاهر در **پیت** بستند پیمان که
بگاه بنزدیک یعقوب کیرم راه و قتی دکلکن اولان نینه
ناگاه اولدی دیر لرنه که بو پندر دن ظاهر در **پیت** مرنگ
از بیضه برون آید و روزی طلبده آدمی زاده ندارد و خبر
عقل و تمیز آنکه ناگاه کسی کشت بجایی نرسیده و بین بگین
فضیلت بگذشت از همه چیز گاه لغت مشترکه در مجلس معانی
کلور تحت او زرنده پا و شاهلرک او ترا جق یرنه تخمگاه دیر
تحت سر بر پا و شاهی در نته که بو پندن ظاهر در **پیت** چون
رفتن کند جان پاک چه بر تخت مردن چه بر روی خاک

تخمکاک اصلی گاه تحت در نته که بو پنده واقع اولد
پیت بر از در ترا گاه تحت کیمان بنوشاد مردم دیرین دود
معنای ترکیبیدن علمینه نقل اولیجق مضاف الیه تقدیم اولد
قاعده ترکیب تغییر اولمشدر نقل علامت چون بحر الخراب
صاحبی تخمکه تفسیر اتمش و اسدینک بو پیتیل **پیت** فدایم
ز جان افرین شاه راه که زیباست بر حسرو ی گاه راه
تفسیر نده خط اتمش و استنها دنده اصابت اتمه مشدر
پیت مذکورده دیدکی معنایه دلالت یوقدر تخمگاه پا و
طور دغی شهره صفت اولور تخمگاه قدیم دیر لرا اول قنن
تخمکاهدن جو اولان گاه معنای اول او زرنه اولور تخمکاک
هک معنای تحت یری اولور گاه متقی معنایه اولور
اولسون گاه اولور الفقی حذف ایدر لکه دیر لرنه که بو
پنده واقع اولد در **پیت** شبان وادی امین لهی رسیده
که چند سان بجان خدمت شعیب کند ایرکن دید یک برده
عجم بکه تر دیر نته که بو پنده واقع اولد در **پیت** بکه تر
سپهدار چین از غور زمین کرد چون عوض گاه نشور
لسان فارسیده ترادات تفصیلدر نیه لاحق اولور

مدخولک مدلولنده مرتبت معنایین افاده ایدر وقتند مرتبت
ارکن لکل اولورایش بر نه کارگاه دیر لر الفنی کاهاک خذ
ایدر لر کار که دیر لر نته که بو پتده واقع اولبد **پیت** شهر
اراپته چون کار که انگلیون خاصه چون باغ شود از رخ
کلها رنگین کاهاک بر معنای دخی قیو مجیدرک پوتید
نته که بو پتده ظاهر **در پیت** چنان بخدمت او از عوار
پاک شود بران مثال که سیم نهره اندر گاه **شمس فخری**
گاه و اما دمعنه کلور دیر و پیتی اول معنای و زنه
معیار جمالیده کتور **پیت** شادمانت یرو جان چاک
زان پسان که بودش ددل و جان و پسان از گاه
گاه کاف عیله اولیج صمان معنای کلور نته که بو پتده
ظاهر **در پیت** ز شوق روی تو شانا بدین اسیر فراق
صمان رسید که آتش بروی گاه رسید صمان پاره
برک گاه دیر لر بو کاهاک داخلی الفنی خذ ایدر لر کر با دیر لر
شول نسینه که صمان قایر لفظ مر کبدر بر جزئی گاه بر جزئی
ربای در اسم فاعل در ر بودن الفله یا خذ اولمش
ککشاند کی گاه بو معنایه در کشان اسم فاعل کشیدند

معنای ترکیبی صمان چکبدر کوکده کی موضع مخصوصه
ککشان دیر لر او اوج یلدر لرک براره به جمع اولدوغی دیر
نته که شمس فخر نیک بو پتدن اکلنور **پیت** جناب بارکت را
ز اولدو حام ملوک زمانه خواست که نسبت کند بکاهاک
پیت طاشردی ثور کرد و نیله هر گاه فلک خرمند ککشان
گاه **نالی می** نالسان فارسیده دکل معنای در
عب دلنده اول معنادن لیس ایدر تعییر ایدر لر مثلاً ارد
دیه جک برده نامر دست دیر عجم لیس بر جل در عرب
خرد مند دکل دیه جک برده ناخر دمند دیر لر نته که بو
پتده واقع اولبد **پیت** خدای خرد بخش و بخرد نواز
صمان ناخر دمند را چاره ساز گاه اولور نادان الفنی
خذ قاید لر بر نه های غیر موقوفه کتور لر نته که بو پتده
واقع اولبد **پیت** آن نه من باشم که روز جنگ پنی پت
آن منم کاند میان خاک خون پنی سهری نه اول فالور نه بو
دیه جک برده نه آن بماند نه این دیر لر نته که بو پتده واقع
اولبد **پیت** نه عمر خضر بماند نه ملک اسکندر نزاع بر سر
دنیا ی دون مکن در ویش نه عمر خضر باندک معنای ایلی

هر خضر فالور دکلدر اول فونی حذف آخره اولاشد برحق اول
 حذف اولنان الفدن بدل بریا کتور ر لر مثلا نیم دیر لر نته که
 بو رباعی ده واقع اولبد **رباعی** همی آید از حق نده متصل
 تجوع ترانی تجرد متصل از نم اتش عشق در کاینات نیم من
 ز آب نیم من ز کل اما چمن اول فون اسم متصل اوله الفدن
 بدل لازم اولمز بالذات متصل اولور مثلا ندانم دیر لر نته که
 بو پتده واقع اولبد **پیت** من ندانم فاعلات فاعلات
 شعر کویم بهتر از آب حیات ندانک معنای ترکیبی بلور
 دکلن درنی لسان فارسیده یوق معناسنه در عرب لنده
 اول معنادن لایله تغییر ایدر لر مثلا بر ننه دن دارمی دیو
 صورله قده عجم نی در عرب لادیر یوقدر دیه جک یزده
 دیر لر عرب لار طب و لایا بس دیر عجم نی تراست فی خشک
 نته که بو پتده واقع اولبد **پیت** چنان کامل که نی کر مست
 فی سرده چنان عادل که فی خشکیت و نی تر نایله فی تک
 فرقی بوندن ظاهر در که برینک استعمالی صحیح اولدغی یرده
 آخرک صحیح اولمز مثلا نامرد دیر لر نی مرد دیر لر مرد نیست
 مردناست دیر لر فی لسان فارسیده شول معنایی فایده

ترکی

ترکی دلده اوندن سوزله تغییر ایدر مثلا ترک ولسون دیدکی
 یرده عجم بی زبان دیر نشانسند دیه جک یرده فی نشان دیر
 نته که بو پتده واقع اولبد **پیت** کر کسی و صفا و زمین
 بی دل از فی نشان چه کوید باز نایله لی تک فرقی بورادن
 ظاهر اولور که برینک استعمالی صحیح اولدغی یرده آخرک صحیح اولمز
 مثلا نادان دیر لر لی دان دیر لر بیدل دیر لر نادان دیر لر
 بعضی یرده ایکنده استعمالی صحیح اولور مثلا ناکرده دیر لر
 ناکس دیر لر تا چنرده دیر لر لی چنرده دیر لر نه زنده دیر لر
 لی زنده دیر لر اما معینلری مختلفدر ناکسک معناسی کسه دکلدر
 نته که بو مصرعدن ظاهر در **مصراع** ناکس بتزیت نشود ای حکیم
 کس لی کسک معناسی کسه سزدر نته که بو پتدن ظاهر در **پیت**
 کس بیکیسانی و من لی کسم کرم دست گیری بجایی رسم
 ناچنرک معناسی سنده دکلدر نته که بو پتدن ظاهر در **پیت**
 بلقنا من کل ناچنر بودم و کیکن مدتی باکل نشستم
 لی چنرک معناسی سنده سزدر نه زنگ معناسی عورت دکلدر
 لی زن معناسی عورت سزدر اما نامرد پستعل نازن مستعمل دکلدر
 اوله دیه جک یرده نزن دیر لر ار دکل عورت دکل دیه جک

نه مردست و نه زن دست و بر لرزانک الف نای غیر مفلوظ
تبدیل ایدر لرنته که سابقا بیان اولسندر لسان فارسیده
مدلولی تک مقابله مندر ایلد تغییر ایدر لر مثلا احتیاط
دیه جک یرده نیاز مند ویر لر احتیاج سز دیه حک یرده
نیاز دیر لر لفظ باده داخی نی بی من و چه مقابله واردر
مثلا سنکله دیه جک یرده باقودیر لر سنسز دیه جک یر
نی تو دیر لر اما تمام مقابله نی یله مند او زتاسنده دربانک
مدلولی معیت در نی تک اوله مقابله سی مدلوله انفراد
انفراد لازم اولدغی اعتبار له در **پیم ترس باک هر است**
پیم مقابل اسندر نته که بو پیتدن ظاهر **پیت** هم اندر
زمان روی او شد سفید با مرخه او ند پیم و امید
توقع خیره عرب دلنده رجحانم دلنده امید ترک دلنده
امید و ارکیه موسی وار دیر لر نو مید اولانه موسی
یوق دیر لر توقع شیره عرب خوف عجم دلنده پیم ترک دلنده
قیعودیر عجم نی ترس پیم دیر ترک قور قوسی قیغوسی
یوق دیر ترس مطلق قور قودر اولاجدن اولسون
غیریدن اولسون نته که بو پیتدن ظاهر **پیت** نشسته

۱۱۶ از براسب تازی سمند همی رفت ترسان ز پیم کزنده
اولشدن اولسون نته که بو پیتدن اکلنور **پیت** چنانم
ز عشق ای چو در تیمیم که یادم تیاید همی ترس و پیم
شاعرک ترسدن مرادی شتر واقعدن قور قودر پیم دن
مراد شتر متوقعدن قور قودر باک لسان فارسیده شول
حالتدن عبارتدر که ترک و ندن ایتمک ایلد تغییر ایدر خوفاختصاصی
یوقدر ایتمک گاه قور قودن اولور گاه جیادن اولور
اوتانه جق نسنده کنشی ایمنور عرب دلنده اول حالتدن
مبالا نله تغییر ایدر لر نته که بو پیتده **پیت** چه غم دیوار است
چو باشد چون تو پستی باین چه باک از موج بحر انرا که ناشد
فوج کشتی باین باک دن مراد قور قور قاجق نسنده دن ایتمک
بیج بر نسنده دن ایتمک کسبه نی باک دیر لر بای عید باک
معنا سیدر ذکر اولنان بای عجمیله پاک اری معنا سنده
لطیف علامه شتر ازی بر کون سقا قده کیدر کن بر عورت
یوقارودن باشد اشه مش علامه دوسب یوقارو باحق
باک نیست موندلا سر چشمه پاکست دیمش علامه ده ایتمش اری
عشر فی عشر است آریدن مراد او دوت معنا سیدر اقامت

دلنده آری پاک معنی پند در بو اعتبار له پاک مقابله کنند
ذکری نوع لطافتن خالی دکله عبارت اناره نگذری
کبی بو حدیثه من کل زمانه انار الله قلبه اربعین یوماً
زمانه دیو عرب اناره دیر دخی عبارت سورک ذکری کبی
بو حدیثه یا اهل اخندق ان جا برا قد صنع لکم سوراسو
دن مراد اگر چه که طعنه در اما معنای آخری اعتبار یله خند
ملا یدر اول اعتبار له الی سنگ جمعه لطافت وارد
دخی عبارت سیرک ذکری کبی بو پند **پیت** شکمهای که
می گشت از نشان سیر چو برک کند نام خورد شمشیر **پیت**
مراد بوراده طوق معنای در افت مشترک در صامق
معنی پند ده کلور اول اعتبار له کند نام یاننده ذکری کلا
نوع ^{بطف} بو پند در دخی عبارت اینک ذکری کبی بو پند **پیت**
خسر که زیست با همه با همه خوبان بنوشی اینک بتا زبانه
عشق تو رام شد اینک دن مراد اگر چه شسته شدمی دیگر
اما ترکی دلده کی معنای اعتبار یله نوسن یاننده ذکری
دو شبدر هر ارس اسان فارسیده شول حالتدن عبارتدر
که ترکی دلده اندن بلک نعطی یله تغییر ایدر لرنه که بو پند

واقع اول بدر **پیت** از ان میبیش در دل آمد هر ارس
که زیرک منش بود وزیرک شناس بحر الغرایب صاحبک
جمله غرابندنده بری بود که هر اس قورقون ترس و هم معنای
دیش در ده فردوسینک بو پند استشها و امتشدر **پیت**
به یزدان هر انگس کشد ناس بد لش اندر آیدر سو
هر ارس معنای هر اسی تعیین ده خطا و اشتها و ده اضا
انته مشدر **پیت** مذکورده دید کی معنای دلالت بو قدر
دید کمز معنایله ده مرادش تمام او لور بلکه اول معنای
بلک معنای انبدر مقامه کام مزبورده خطای آخر که
اول اوج عبارتک معنای نینی بر صانمشدر هر اسان **پیت**
مشقدر ترسان کبی رسیدن خندان و کربانده بو
اسلوب اوزر نه لسان فارسیده بو صیغه مبانی چون در
قالتی ایمنش کمی عجم هر اسان دیر **پیت** کشی کم اوله پریم و
هر اسان قتی مشکل کلور که هر اسان مول که لسان
فارسیده ده شایعدر نته که فردوسینک بو پندده واقع او
پیت زچنگ و پرو باز و یال او بگردن بران مول کوپال
لفظ عبیدر قورقون نسیه لسان عریده مایل دیر لره

او تک و صفیدر صولله صایل که پیت مذکورده واقع
 اولان مول نایل معنانه در مبالغه مصدری فاعله
 اطلاق ایدر لر جل عدل دیر لر معنای عادلده مبالغه
 قصد ایدر چک منظره کی سو لک تا نازندن ناظرده حاصل
 اولان حالتده مول اطلاق ایدر لر مجازا مولنا که کی
 مول اول معنایه در مولنا که ترس ناک کبیر متا ترک
 و صفیدر مؤترک و صغی دکدر سابقا کینله ناکک
 فرقی بیان اولندغی یرده معنای ناک تقریر اولنده **خار**
خارا خاشه خاشاک خس خشک خار دکدر **خار**
 اولسون یرده اولسون نته که بو پیتدن ظاهر **پیت**
 چمن کرچه سر اسم لاله زارست **پیت** برهنه پامرو انجا که خارست
 ارقه سی سب دکن اولدغندن او تره کر پیه خارشت
 نته که بو پیتده واقع اولد **پیت** قتاده در ان پین **پیت**
 درشت **پیت** تا تراشیده چون خارشت **پیت** خار **پیت**
 طاشدن بر نوعدر که صلابتک معروفدر قاتی طاشدیه
 چک یرده عجم سنگ خارا دیر نته که بو پیتده ظاهر در
پیت سر کش مشوک چون شمع از غیرتت بسورد **پیت**

دلبر که در کف او مومست سنگ خارا خارایه خارده ده دیر
 نته که بو پیتده واقع اولد **پیت** کفرقت در تو ناله حافظ
 بهیج روی **پیت** حیران دلم که کم از سنگ خاره نیست **پیت** الف که علا
 صیغه اولیه زیبا ده کی کویا دکی بینا دکی کبی الف کی بلکه نفس
 کلمه دن اوله نای ساکنه ارا لر نده مبادله اولور مثلا
 آشکاره ده دیر لر آشکارا ده دیر لر خاشه چو بدر خاشاک
 چو بکدر در آخرنده کی کاف تصغیر چو ندر اول کاف لاحق
 اولما غله نای ساکن الفه منقلب اولد **پیت** خار له بله اکلور
 خار و خاشاک دیر لر نته که بو پیتده واقع اولد **پیت**
 ز خاشاک و از خار و شاخ درخت **پیت** یکی اتشی بر فرور **پیت**
 خس لسان فارسیده کی منفعت اوت اطاق اولور ترک
 دلنده اوترن چور له تعییر اولور نته که بو پیتده ظاهر
پیت باران که در طبیعت لطفش خلاف نیت **پیت** در باغ
 لاله روید و در شوره بوم **پیت** خس **پیت** منفعت کسیه خس
 اطلاق کی بو پیتده واقع اولد **پیت** تو داده بار
 هر خسی من مردم از غیرت بسی **پیت** یکبار میرد هر کسی
 پیچاره جامی بار **پیت** تشبها در استعاره طریقیله **پیت**

صاحبی بو محله داجی غایب سو بلمشد تفضیلند منفعت
یوق خاشنه دن خاشاکی فرق اتمه مشد معیار جمالی صاحبی
خندن خاشاکی فرق اتمه مشد خشک چوب جگر در آخزند
کاف تصغیر اچو ندر نته که بو پتدن اکلنور **پیت** سخت آید
خشک در پتیش بو و مکسن در توی پراهس درش بو
در دروازہ دپلیز در قیو در که لسان عریبه او که باب
در گاه قاپویر بیدر در بان قاپو بکجیدر کاهک بانک مغالک
سابق بیان او نمشد در بندگی در در تنگ دکی در بو معنایه
در لغت مشترکه در دخی معنایه وار در یرنده بیان اولبندر
درک مدلولی اولان قاپو ده یا پو او لمق قنات اولمق لازم
زیرا دروازہ دن جز اولان در بو معنایه در دروازہ
اونکر لازم دکلد رننه که عن قریب بیان اولنور باذن الله
تعالی نته که باب لسان عریبه نوع معنایه استعمال اولنور
مجاز لسان فارسیده دخی در اول معنایه استعمال اولنور مجاز
مثلا هر نوع دن دیه جک یرده زهر در دیر لرننه که بو پتده
ظاهر در **پیت** زهر در که پرتند کانت بود هم از ادم
بنده کانت بود بدر آمدک معنای حقیقی قاپویر کلدید

اما انکه طاشره چقاقدن کنایت ایدر لربدر آید و پیر لربو
پتده ظاهر در **پیت** از دست زبان که بر آید کز عمده
شکرش بدر آید واقع اولبدر خروخردن کنایت در
مرا دیکم قدرتی وار که شکرنگ عمده سندن چقه بله
لسان فارسیده در آمد که یا ستر اوله اچر و کلدی معنایه
هدایایه در آمد دید کلدی نته که بو پتده واقع اولبدر
در آمد کیشی بخشده ایلر آیه نور ابرجک رخشده ایلر
اندندر در آمدک جزئی اولان در اچر و معنایه در اول
معنایه ده کلدور نته که بو پتده ظاهر در **پیت** بدر یاد
بی شمارست اگر خواهی سلامت در کنارست اچر و کلک
بر و کلک لازم اولد و غندن او تر و آندن بر و کلدی دیه
جک یرده ازان در آمد دیر لربدر مجاز نته که بو پتده ظاهر در
پیت چنین گفت دختر بفتح پدر که آمد تجیبی ازان راه در
دره یه ده دره دید کلدی بر اچر اولد و غندن او تر و دره
لفظ فارسیده نته که بو پتده وقوعی دلالت ایدر **پیت**
ر شیرین گیان کوه و دره شکر بافته شیر آمو بره
دره نک آخرنده اولان ما اختصاص اچون اولمقده جائز

دسته ده پاییده اولان ماکی معنای عامدن حاصله نقل
اولمقدده جائز در کده ده خانه ده اولان ماکی بو معنای
مانک مکرر ذکر اولمشدر لسان فارسینک فصیحته درمی دیر لر
نته که بو حدیثدن لسان اهل بجه العربیه و الفارسیه اللدیه
ظاهر در بو حدیثی حافظ الدین نسفی کافیده او سعید برعی
دن نقل ایدر بو معنایه درمی تازینک که عینک فصیحته مقابله
پسندده ذکر اولنورنته که شرف الدینک بو پیتنده که بوسه
معنایسندده و مشدر واقع اولبدر پیت بو در پیت ز لعل
یا رخوا هم ضد شرفی با تازی و درمی و قلب تصحیف با تازی
عینک بد ویسیدر بد وی اته اسب تازی دیر لرنته که بو
واقع اولبدر پیت اسب تازی اگر ضعیف بود همچنان از
خریبه فارس بر عظیم ولایت در و قدیم مملکتد که شیراز
اونک دار الملکیدر لسان فارسیده او که نسبت اولبدر
اول ولایتده بر ناجیه آدیدر کجک درمی و لسان درمی اگا
نسبت اولبدر درینک اصلنده بر خیر داخی وارد شول
رساله ده که لسان درینک مزیتی باینده ترتیب امشدر
تفصیل اولمشدر در وازه الفاظ مرکبه دندر بر جری

در در قاپو معنایسندده نته که سابقا بیان اولندی بر جزید
و از در که اصلی باز در اچوق معنایسندده بو داخی سابقا بیان
اولبدر بر جزیدده مادر که آخر مکتبانه لاحق اولور معنای
عام ترکیبیدن مستمای خاص مفروه نقلچون بوده مکرر
بیان اولبدر در وازه نک مستمای شول بو یک قاپو در که
قاتلری اولمز دایم اچوق طور ریاپلنر شارح منظور صفا
حقایق بو عبارتله الدرب موالباب الواسع بانقار
در وازه و سعتنی بیان امشدر اما قید آخر نه تعرض
اول قید بوندن ظاهر اولور که شهره کیره جک سواق اغ
در وازه شهر در لرنته که بو پیتنده واقع اولبدر پیت
در وازه شهر را توان بست نتوان دهن مخالفات
دهلیز قاپو یله او ار الغنده اولان ممتدیره دیر لر که او
اور تلوا اولور قاپو یه مناسبتی و اتصالی و ار ایدکی بو
اکلنور پیت دو شاخ آمد دو پایش در دو غم راه در می نمود
دهلیز عدم راه تشبها غار دوه دهلیز پیت حال اولنور
نته که بو پیتنده واقع اولبدر پیت بتدریج از ان رهگذر تا
سخت بد دهلیز غار اندر آورد رخت ما نرنده در زم

نژند زای عجمیده متغیر بحال در نته که بو پتدن اکلنور پیت
جامی اگر نسبت زنجت نژند چون علم خسرویش سر بلند
اول معنای عامک تخمزه مندرج اولدغی اعتبار له ملول کسبه
نژند ویر لرنته که بو پتدن اکلنور پیت کنونم زقر زمانه
نژند مراخر می باید از لهوختند فرومانده قابلمشه ده
ننه که پتدن اکلنور پیت خرد نیز دارم که چون دل نژند
بماند کند در دم آسان فرو او یکلمشده ده ویر لرنته که بو
اکلنور پیت که بر مرد جستی چوشیر نژند صولمشه ده
نژند ویر لرنته که بو پتدن اکلنور پیت کنون سوخت
در دمندی گرفت کلت ریخت لاله نژندی گرفت
تو نله اولجی نژند معناسی ذکر اولاندر اما نژند که بایله در
باسی ده زاسی ده عجمیدر قزل بویه اغاجیدر نته که بو پتده
واقع اولبدر پیت نه کر باس باشد بستان برنده هم
رنگ کلنار باشد پزند درم زای عجمیده قایغلو در نته که
بو پتدن اکلنور پیت همه سر به سو کو اور و نژند درم
کشته کردان زچرخ بلند معنای مذکورک لازمی اوغین
پیشان حاله ده درم ویر لرنته که بو پتده واقع اولبدر

پیت خسرو اور زمان معدلتت نیست جوزلف یا ریج
درم آشفته و پیریشان حال اولدغی اعتبار له او یکله لویه ده
درم ویر لرنته شیر درم ویر لرنته که بو پتده واقع اولد
پیت همی زاسمان کر کس اندر کشیده ز در پاننگ درم
بر کشیده شمعدان لکن نشست شمعدان طرف شمعدان
ننه که جامه دان طرف جامه در معنای دان سابقا سخن
دانله خودان فرقنده بیان اولمشدر ترکی دله تحریف
شمدان دید کلری شمعدان اطلاقی معنای ترکیبی اعتبار
ریله در لسان فارسیده اونک اسمی خاصی لکندر نته که
بو پتده ظاهر در پیت میل در سر مدان چنان شد سخت
که بر شمعدان سر لکنی ترکی دله لکن دید کلری نک لسان
فارسیده اسمی نشست در نته که بو پتده ظاهر در پیت
کرش تاج خواهی و ز زینه نشست بملک عاقت بیاید
کدشت عرب تشتی تعریب اتمشدر طشت که بو پتده
واقع اولبدر پیت وقع الطشت عنمنکر لیته لم
یقع و نیکر تشنگ مغربیدر حرف تا طایه تبدیل اولمشدر
جامه قبا جامه معنای اصلیمی اعتبار ریله ملبوسدن و

عالم در ملبوسه تن جامه دیر لراصلی جامه تندر علمیه نقل
اولند قاره قاعده ترکیب تعمیر اولنوب مضاف الیه تقدیم اولند
مفروضه جامه خواب دیر لرنه که بو پتندن ظاهر در **پیت**
جدا کرد پس یوسف زرفیاب ز پیش زینجا شب جائه خوا
جامه خوابک اصلی جامه خواب در اضافی علمیه نقل اولند
علامت اصناف جامه نک خرنده کی همزه مکسوره ایدی
حذف اولنما غله قاعده ترکیب تعمیر اولنمشدر اما کثرت
استعماله جامه ملبوسه اعلام غالبه دن اولمسدر اطلاق
اوزرنه بلا قرینه ذکر اولنه مراد ارقایه کجک در نته که بو
واقع اولبد **پیت** پیراهن سبز بر درختان چون جامه
عید نیک نختان استعاره طریقیله پیت مذکور دکی
پیراهن کی جامه ده از مارده استعمال اولنور نته که بو
واقع اولبد **پیت** بیل زده بانک و نغره چون پنجران
وزوج کل سرخ شده جامه دران قباده قفقان
نته که بو پتندن اکلنور **پیت** ز من زان می کشم و من ز **پیت**
که روزی چند تنگ آمد قبایت جامیله قبانک فرقی
اولدر که اوکی طوق اولنه ده جامه دیر اما قبا دیر لراوکی

مخصوصه قبا جامه قبا کرد ویر عجم چان اوکی طوق قفقان
یرتب اوکنی اجسه نته که پتندن ظاهر در **پیت** چون کل
از نکست او جامه قبا کن حافظ و ان قبا در ره ان قبا
چالاک انداز **کبر تر** سالسان فارسیده کافرک مشرک
کبر دیر لرمو حده تر سا دیر لرمو تعظیم مقام منده کبر و تر
دیر لرنه که بو پتندر ده واقع اولبد **پیت** ای کریمی
که از خزانه غیب کبر و تر سا و طیفه خور دار **پیت**
دوستانرا کجاکتی محروم تو که باد شمنان نظر دار **پیت**
مشرک که کبر اطلاق بو پتندر دن ظاهر در **پیت** هر آنکس که مذ
غیر حیرت نبی فرمود که او مانند کبر است چنان
کان کبر نیردان اهر من گفت مرا این نادان احمق وین
آن گفت **مجموعه** داخی آتش پرستلدر کبر دید کلر
نته که بو پتندن ظاهر در **پیت** اگر صد سال کبر آتش فرود
اگر یکدم در واقف بسوزد **مشرک** اولد و غمندن او تر
خالق خیره نیردان و خالق شیره اهر من دیر لرمو مذ
مانی نقاشه نسبت اولنور نته که بو پتندر دن ظاهر در **پیت**
کران دو عارض خشان فعل نیر دانست از فعل اهر من

آن دو زلف جوکان زن بدین دلیل همی مانوی درست
کنده که خیرست زیزدان و شرز آهر من **ا** اهر من بو را
الف مدوده مذکور در نامتحرک در الفک فتوحی و بانک سکونیه
مستعمله نته که پیت سابقه و فرد و پینک بو پیشه
واقع اول بدر پیت برقت اهر من با با فسون بست
چو بر تیز بار کی برشت **ا** اهر مینده دیر لرنه که بو پیشه
واقع اول بدر پیت چنان دان که در هر تن اهر مین است
همه خلق را اهر من دشمن است **ا** که لغت مشترک در چو
معنا پنده ده کلور نته که بو پیشه ظاهر در پیت یکی کبر
پوشید زال دلیر **ا** بجنک اندر آمد بگردار شیر **ا** کبر
کافک فتح سیمه بانک کسه سیمه دکلر ضمه سیمه در نته که
بو پیشه ظاهر در پیت چو بشیند چون یکی پاره ابر
بسریش پولاد و در تنش کبر **ا** **ا** فرین **ا** فرین **ا** فرین
ا فرین یاره و جیدر افریدن اسم فاعله در حق تعالی به
جانی یارتد و غندن او تر و جان افرین دیر لرنه که بو
واقع اول بدر پیت افرین جان افرین یک را **ا** کو خرد
بخشید و ایمان خاک را **ا** سوز اخترع ایدن کسبه سخن افرین

دیر لرنه جهانی یارتد چگون حق تعالی به جهان افرین دیر لرنه
ننه که بو پیشه واقع اول بدر پیت جهان افرین تا جهان افرین
از و خوبتر صورتی کس ندید **ا** اصل کلام افرین جهان
ا فرین جان افرین سخن در علمیه نقل **ا** الحق مضاف الیه
تقدم اول نمشدر و قاعده ترکیب تغییر اول نمشدر مقام
ده ده افرین دیر لرنه که بو پیت سابقه مذکور در افرین
اوله ده بو پیشه ده اول معنایه در پیت افرین جان
ا فرین با که کم **ا** ویردی بر وجهیله صورت خاکه کم **ا** اولدی
مسجود ملک مسجود جان **ا** نسجه ام الکتاب کن فکان **ا** بو معنایه
ا فرینک مقابلی نفیندر قارش ویردی دیه جک یرده
نفین اتدی دیر لرنه نفین اول معنایه کلدکی بو پیشه
ظاهر در پیت چنین گفت شاه جهان کیتباد که نفین
بر زن نیک نفونیک اصلی نا افریندر نالسان فارسیده
سلب چوندر لسان عبیده کی لیس کبی نته که سابقا بیان
اولبندر نایله نی تک فرقتده **ا** بیان **ا** بیان **ا** بیان
زبان زای عجمیله بر تحمیلره صفت اولور مثلاً شیر زبان
دیر نته کم بو پیشه واقع اول بدر پیت مور چکانرا چو بو

اتفاق شیر زیا نریدر اندر پوست **بیر زیا ن** دیر لرنه که
بو پتده واقع اولد **ریت** درین پیشه زمین پیش مکن کار
که **بیر زیا ن** دارد اندر کفام **پیل زیا ن** دیر لرنه که بو
پتده واقع اولد **ریت** زیا ن اندران که نکون کشت
طوفون بکلفتی **پیل زیا ن** یافت کوس اما اول صنفه مخصوص
دکلدر برتخی اولیا نلره ده صفت اولور مثلا کور زیا ن
نته که بو پتده واقع اولد **ریت** بند شیر در در احوالجا
نه کور زیا ن یافت بردش راه **عام زیا ن** دیر لر
نته که بو پتده واقع اولد **ریت** مرا کر نجوا سی ز شاه
جهان **چو غم زیا ن** با تو ایم دمان **بجر الغرایب** صاحبی
نک کلامدن اختصاص کلنور صنف اوله زیا ن **بیتلو**
یرتخیلر صفتنده استعمال اولور شیر زیا ن **بیر زیا ن** د
اصابت انه مشدرا اما ابو منصور اسدی زیا نلی که خشم
الودله تفسیر اتمشدر و فرحینک بو بیتله استشها و اتمشدر
پت برزم ریزد و ریزد چه چیز خون عدو **بصید** کیرد
کیرد چه چیز شیر زیا ن **اونک** سوزندن اختصاص لازم
کلنر برتخیلر صنفه **بیریا ن** بر کیمک دیدر که رستم داستان

اونی جنگ کوننده کیردی نته که فردوسینک بو پتده
ظاهر در **ریت** تمتمن پوشید **بیریا ن** نشت از پت
از دمای زیا ن **تمتمن** رستم القابندند مذکور
پتندن و همه تبار ایدن اولکم **بیر** در سندن اولمقد
اما اولده دکلدی **پلنگ** در سندن ایدی نته که فردوسینک
بو پتدرنده تصریح اولمشدر **ریت** یکی جامه دارد زجر **پلنگ**
پوشید **بیر** اندر اید **بجنگ** همی نام **بیریا ن** خواندش
زحققا و جوشن فزون داندش **یا لکوز** **بیر** ده دیر لر
اول رستم کیدولی کیمه نته که بو پتده واقع اولد
ریت از ایران به تیره برآمد **بیر** که آمد خداوند کو
پال **بیر** که آمد خداوند کو پال **بیر** دمان صینو **بیر**
در میدندن چمیدندن چمان **بیر** پیل صفت اولور
پیل دمان **دیر لرنه** که بو پتده واقع اولد **ریت**
نه مرد است آن بنزدیک خردمند **که** با پیل دمان **بیر**
بوید **نهنک** ده صفت اولور **نهنک** دمان **دیر لر**
نته که بو پتده واقع اولد **ریت** **نهنک** دمان است
اندر نترده **بیر** زیا ن است در کارزار **بیر**

پهلوان پهلوان پهلوانی پهلوان اول مفرد اولی
 اکلنور سپاسینک مفرد نه دیر لرنته که بو پتدن اکلنور
پیت کسی کو بو د پهلوان جهان میان سپه در نماند
 نهان لشکر مقدمه پهلوان اطلاق بو پتدن اکلنور
پیت تو کر پهلوانی ز قلب سپاه چرا آمدستی بدین
 رزمگاه مرا شاه داد این درفش سپاه بهمان پهلوان
 و تخت و گاه اما مقتضای تدریق نظر اولد که مرکتدر
 بر جزیری پهلدر معناسی چشمه عرب خیل و چشم دیده کی پیره
 سپه و پهل دیرنته که پتدن ظاهر در **پیت** یکی هفتت بود
 با سوک و در و سر هفتت پهل سپه کرد کرد با بر جزیره
 و اندر که اصلی بانه بانگ و اوه قلبی لسان فارسیده ^{شاعر}
 بان حافظ معنای درنته که سابقا جاندار له جهان بانگ
 فرقتده بیان اولمشدر پهلوانک معنای ترکیبی سی حفظ
 چشمه اصلی وان پهل در علمیه نقل اولدند قدده مضاف الیه
 تقدیم اولنوب قاعده ترکیب تغییر اولمشدر پهلوان ثانی ده
 مرکتدر اما بونک بر جزیری پهلوان در عرب اولی ایتمش و فمله
 ویشدر عجم اکا منسوب اولان دله پهلوی دیر عرب

فملوی دیر پهلوش شهر دن عبارتدرنته که حمزه صفها
 کتاب التبییه ده تصریح اتمشدر بو عبارتله که یعنیها نقل اولد
 واعلم ان کلام الفوس قدیمایکان بحری علی حمسه
 السنیه و هی الفملویة والدریة والفاریة والنوزیة
 والسرانیة قد تطلق ویراد بهما ما یعم کل فاما الفملویة
 فكان بحری بها کلام الملوک فی مجالسهم و هی لغة منسوبة
 الی فمله و هو اسم یقع علی حمسه بلدان اصغمان وری
 و سمدان و ماه نهاوند و اذربایجان بر جزیری داخلی
 الفله نو ندر که لسان فارسیده ادات جمعدرنته که سنا
 بیان اولمشدر پهلوانی ننگ داخلی بر جزیری پهلوان در معنی
 مذکور او زرنه اما بر جزیری داخلی که الفله نو ندر ادات
 جمع اولان الف نون و کلدر بلکه معنای نسبتده غی
 یانک مدلولیدر مبالغا چون در حسرو اینده کی و ^{کنند}
 کی کمی بونک داخلی تفصیلی بیان اولمشدر معنای نسبت
 وارد غی پهلوانیده وجه مذکور او زرنه بو پتدن ^{خطی}
پیت کشاده زبان و جوانیت هست سخن گفتن پهلوان
 هست اگر پهلوانی ندانی زبان بتازی تو ارون در اولد

معنای اول اوزرنه اولان پهلو انه ده یای نسبت لاحق اولو
و تعظیم انه کلری ننه انکه تو صیف ایدر لر مثلا بو یک
اغاج دیه جک برده پهلو انی درخت دیر لر ننه که بو پتده
واقع اولدیر **پیت** چوز دده بر پهلو انی درخت شد
از خانه دولتش تاج و تخت قبا اغاجی کسکه شیا مت
وارد ربنای معنای پیت اولدیر بلکه اغاج کسج لک ابو دکلر
دیر لر ننه که شیخ نظامی نک بو پتده واقع اولدیر **پیت**
درخت افکن بود کم زکافی بدرویشی شد تخمیر بانی اول
معنای اشارت اتمشدر **تخت اورنگ اورنگ** تخت
مطلق سر بر در که اغاج اوله یا صی یونمش اغاجه تخت
دید کلری اولدن دوزلن تحته انتسابی اعتبار یله در
ما اول معنای اظهار ایدر چوپه آخر ننه کی باکی تخت
سر برده اطلاق اولدغی بو پتدر دن ظاهر در **پیت** روان
چون روان شد فرو ریخت رخت چه بر سخت تحته چه
بریزم تخت معنای اصلی پنده تختک سر بر سلطانه
اختصاصی یوقدر اما اونده غلبه استعمالات اعلام غالبه دن
اولمشدر اطاعتی اوزرنه ذکر اولسه مراد سر بر سلطان در

اوزرنک سر بر سلطاندر خصوص صیله ننه که بو پتدر دن ظاهر در
پیت بر اوزرنک نشت شیدا سبب و بشادی در دادو
بخشش کشاد اما بونک معنای اصلی سنده تحته دن
معتبر دکلر شیدا سبب معنای ترکیبیدن نقل اولمش عملدر
شید کنشدر ننه که سابقا بیان اولنیدر اسب اندر معنای
ترکیبی سی شیدا سبب کنش اتلو در شیدا سبب اوزر کشتب دن
جز اولان کسب کبیر اوزر کشتب مر کبیر بر جزئی اوزر
ینار اوو معنای ننه که سابقا بیان اولنیدر اتشدر اوزر
فرقی ذکر اولدغی برده بر جزئی ده کشتب یوزر مر کبیر
کنش ایلد اسب دن اسب ینه معنای مذکورده مستعمل در
کش کا فک فتح صیله در ننه که فرد پسینک بو پتدر دن ظاهر در
پیت نیاید همی کردنت سر کشتی که از سر کشتی پس نیندگی
مستحسن نینه لسان فارسیده کشت دیر لر کشتب که کسب
اولدقد الفی حذف اولنیدر لقب اولمشدر اتش کده الاحصا
بندن بر کسبه اول معنای بقی اعتبار یله جز اولمشدر اوزر
کشتب دن اوزر کشتب مجوس طابدغی او دلردن بر اوزر
آدیدر مذکور لقب اولن کسبه نسبت اولور اتش

ستی اول بنا افتد و معنای مذکور فرد و سینگ بو پتند
ظاهر در پیت چنان دید در خواب آتش پرست . آتش
بیردی فروزان بدست چو آذر کشتب و چو خرد آذر مهر .
فروزان بگردار کردار سپهر . آتش کده سنی کم بنا آتد
او دلی اکانبت ایدر لربلای برزین بنا آتد کی آتش کده
نک او دتد آذر برزین دیر لرنه که بو پتند ظاهر در پیت
منه او را این جستن کین منم . برزم آذر تیز برزین منم .
برزین ده لقبدر معنای ترکیبی سی آیز او زنده دیکدر برزین
او نک معربیدر آذر کشتب اسمن آتش کده اچنجه بیانن
اوده اطاق آتد کلر نلین نته که سابقا ذکر اولمان پتندون
بو پتندن اکلنور پیت ز پاکیزه جان فرو دوز رسب .
همی بر فروزم چو آذر کشتب . آتش کده نک کند و نته
اطاق ایدر لرنه که بو پتندن ظاهر در پیت زده مویدش
نعل زرین بر اسب . شده نام آن خانه آذر کشتب .
کشتب بقیله بلقب موبدک آتد کشتب دید کلر نیک و جوی
بو پتندن ظاهر اولدی ایاغنده نعلکری النوندن ایش
موبد لسان فارسیده دانشمنده دینرنه که بو پتندن ظاهر

پیت ز علم و خرد بندگان در توه بود سخن هر یکی صد چو مو
دانشمند لکر اولو پسته موبد موبدان دیر لرجو پس
دانشمنده اختصاصی یوقدر آذر کشتب جمله سی اسمده
بو اولبدر بر بهلوانه نته که بو پتندن ظاهر در پیت سپید
چنین گفت که آذر کشتب . بندنا و رترز جنگ ز را
کو که ده اورنگ اطلاق اولنور شیبها استعاره طریقده
ید کی کو که مفت اورنگ دیر لرنه که بو پتندن ظاهر در پیت
زنکت زیر مفتورنگ . نیت بالاترا نیامی رنگ
مفتور کلک اصلی مفت اورنگد ترکیب اولنقد الف
حذف اولنمشد بو ذکر اولمان معنی اورنگ مفردک در بر
اورنگ داخلی وارد که مرکبدر بر جری او در که اصلی
با و او منقلب اولمش و تحقیقا مدی فحیه تبدیل اولنمشد
بر جزیده رنگد اورنگدن مراد معنای آب و رنگ
اولدغی بو پتندن ظاهر در پیت رحشی فرو اورنگ را
جای کشت . ستاره حسن وی آرای کشت . حسن
سیجادن اورنگ ایله تعمیر ایدر لرجو زانته که عنصر نیک بو
اکلنور پیت جهان خیره مانده ز فرنگه از ان برز

بالای او رنگ و بحر الغرایب صاحبی اورنگی پورا ده یار ^{شوق}
معنای نه صامتند معنای ترکیبی شدن غافل اولمشه
پنهان پیدانمان آشکارا هویدا راز پوشیده
باز پنهان بای عجمید مخفیدر مقابلی پیدا در بای عجمی لیه
معنای مظهر در آشکارا که معنای ظاهری در پنهانک
تمام مقابلی دکلدر بو پتده که پیت دل میرود در پستم
صاحب لان خدارا در دا که راز پنهان خواهد شد آشکارا
پنهان مقابله سنده آشکارا کلمه در قافیه مصلحتی چون در
آشکارا پنهانک مقابلی در که معنای مخفیدر مخفی ایدینک
فرقی بود که مخفیده غیرک فعلی اید او لور اختفا مخفیده اول
معتبر دکلدر ظاهر ل مظهرک فرقی ده بورادن ظاهر لور
مظهرک ظهوری غیرک فعلی اید او لور ظاهر ده اول معتبر
دکلدر گاه او لور پنهان مقابله سنده پیداستعمال اولنو
نته که بو پتده واقع اولبدر پیت بکفت احوال با برقی
جهانست آدمی پیدا و دیگر در نهانست بو نده و نه
شعرا اقتضا تمشدر پنهان یرنه نهان کلمه سنی هر قتی ذکر
او لور سه اولسون اصل معنا تمام او لور پیدا اید آشکارا

او یله در بو پتده حق مقابله تمام رعایت اولمشدر نهان
مقابله سنده آشکارا ذکر اولمشدر پیت همی کویدم از
خدای جهان بترسم همی آشکارا و نهان آشکارک
الفن حذف جایز در نته که پیت مذکورده واقع اولبدر
گاه او لور الفی بایه تبدیل ایدر لرشکاره دیر لرشکاره اولو
نهانک آخری نه بر یاز یازیده ایدر لرنهانی دیر لرار تو
معنا افاده اتمز نهان یرنه نهان معناسن او ایدر نته که
بو پتده واقع اولبدر پیت ابیت درین جهان ^{نالی}
از دیده آدمی نهانی هویدا ده ظاهر معناسن در
نته که بو پتدن ظاهر در پیت کفت آن یار و کور کشت
سهر دار بلند بجر مش این بود که اسرار هویدا می کرده
فیض روح القدس از باز مدد فرماید دیگران هم بکنند
آنچه میباید بگرد اما آشکارا اید بو نک فرقی وارد در
که آشکارا ده معتبر اولان ظهور مظهر حسیته ظهور در
بونده مطلق ظهور در عقلی ظهور ده شاملدر راز کز لو
ننه در قول اولسون نته که بو پتدن ظاهر در پیت
گمگم طاقش بزبان در راز پیش فلک گفته سخنهای راز

فعل اولسون نته که بو پیتدن ظاهر در پیت چو آمد برین
 روز کاری در راز سپهران زهر کس هم داشت راز
 رازده معنای اختفا اوله غندن او تری مقابله آشکارا
 استعمال اولور نته که بو پیتده واقع اولدیر پیت گذشت
 اندران روز کاری در راز که میگویمش آشکار و راز
 مبالغه قصد الله لر رازی نهانله تو صیف ایدر لر نته که بو
 پیتده واقع اولدیر پیت کل یوزنی اچاسون غنجه دماغیم
 دو شمسون آغز لره راز نهانیم پوشیده اسم مفعول در
 پوشیدن معنای مستور در که اورتمش در راز
 ترکیده اختفا اولنگ لازیمه رشول کسیه که اسرار اطلعه
 قادر اولیه پوشیده راز دیر لر نته که بو پیتده واقع
 اولدیر پیت خطی کش بزگان ندانند با راز چه در
 طفلان پوشیده راز بار اچو قدر نته که سابقا دروا
 نک صلی تقریرده بیان اولنمشد اچدی دیه جک پیر
 باز کردیر کلامیله کشف اولیجی باز گفت ده دیر نته که
 بو پیتده واقع اولدیر پیت کسی وصف او ز من پیر
 بیدل از نشان چه گوید باز چه گوید بازک معنای

کشف

نه کشف ایدر دیو استفهام اینکار ایدر **منک** **امنک**
منک **فرمنک** منک اغل قدر نته که بو پیتده واقع
 اولدیر پیت زمین لنگر از یکد کر یک لاند بر وز نبر تو
 از منک لشکر منکله ادب معنای پندن کفایت اولور
 نته که بو پیتده ظاهر در پیت تعظیم پد کن ارفرنک است
 که **امنک** خلاف ترک **منک** است منکله اوص معنای پندن
 کفایت اولور نته که بو پیتده ظاهر در پیت اگر بخواید
 تدبیر او بنجاصیت ازین سپس نکلند باد و هیچ از ال
منک بو کفایت لری دلده ده وار در ابدن
 اغلعه کفایت ایدر لر معنای زورده ده استعمال
 اولور مجازا نته که بو پیتده واقع اولدیر پیت کند کره
 بر موش **امنک** شیر و لیکن نمی دارد او **منک** شیر
 زورک اغلق لار میدر اول علاقه ایدر **منک** اسمن
 آخده استعمال جائز در بحر الغرایب صاحبی بو معنا
 لر معنای حقیقه دن صامت در **منک** قوت معنای
 کلور دیو پیت مذکور له استشهاده ایدر **امنک** ع
 نته که بو پیتدن ظاهر در پیت چو **امنک** رنشن کند جان

چه بر تخت مردن چه بر روی خاک ^{شمتون} بر نسبه استماله اول
آسکه کنایت ایدر لرزته که بو پتدن ظاهر در **پیت** دراز
آسنگ شد این کار با تو ^{ند} اندم چون کنم این بار با تو ^{غفلت}
لازمی اولدغی اعتبار له جمله ده آسنگ دیر لرزته که بو ^{پتده}
واقع اولددر **پیت** ره بط باز تیز آسنگ میند ^{برقص}
گنجک شاهین چنگ می زرد ^س سسنگ الفاظ مرکبه دندرا
اصلی سسنگ در نته که بو پتده ظاهر در **پیت** درای
شتر خاست از کو جکان ^س سسنگ شکر در آمد براه
چری باشلر نه که باشند اول حرکت عوم ایدر و قالی
اکاتباع اولور ^س سسنگ دیر لر اصلی سسنگ در ^س سسنگ
آهنکه اصافیتله علم اولیحق قاعده ترکیب تعییر اولتوب
آسنگ الفی حذف اولمشدر علاقه اصافیت قطع اولمشدر
بربط ده کی کی اصلی بر ببط و اصافیت اول ^{التی} تشبیه
امشدر در قاز بر نه بحر الغرایب صاجینک جمله غایبند
که بو مقافده دمشدر ^س سسنگ اولدر که غیر نلرک اوزرنه
حواله اوله یورت سورجی باشلار نه وایش اوزرنه
طوبار غاداشلدر نلرک بونلرک امثلله کی کسه لر ^{اولتوب} اطلاق

فرسنگ ده الفاظ مرکبه دندرا اصلی فرسنگ در اصافیتله
فردن مراد اول معنا در که ترکیبه اکا فردیر لر ^س سسنگ
معنای سابقا بیان اولنان در معنای ترکیبی بو پتده ^{پیت}
پیت بصیری که آورد فرسنگ در موش نشانده آتش
چوشیده راجوش ^س فرسنگی سینه نیت ^س سسنگ نته که بو ^{پتده}
واقع اولددر **پیت** چو آمد تا بقصر نازنین ^س سسنگ ^س سسنگ
عقل رفت از سینه فرسنگ ^س سینه مقولب اولد ^س سسنگ
بحر الغرایب صاجی فرسنگ ^س سسنگ عقل و سینه دمشدر بو ^{پتده}
استشهاد ^س سسنگ ^س سسنگ جوان کینه راشاید و جنگ راه
کهن پیرند پیر و فرسنگ راه ^س فرسنگ مرکب اولوب اولنده
معنای سسنگ دن زاید فر معنای وار دغن طوبی مشدر
زهر نیش زهر انغودر اعلام عالیبه دن اولمشدر کثرت
استعماله اطلاق اوزرنه استعمال اولیحق مراد اول اولور
ننه که بو پتده واقع اولددر **پیت** زهر قهر کله اولور ^س سسنگ
اولتوب ^س سسنگ ^س سسنگ کلوب قومه کیم مدن ^س سسنگ
معنای اصلیه قالی اجیدرا و ده زهره دید کلری اولک ^س سسنگ
آخرنده کی ما اختصاص بچوندر غنجه دکی ما کی غنجه کلیمک

کل غنچه سنگ آغزنده کی حالتی اکا تشبیه ایدوب غنچ لفظن آنده
 استعاره اتمشدر غنچه دن اول حالت زایل اولد قد نصکره
 غنچه دینر لکل دیر ارمغای اختصاصدن که آغزنده کی با اول
 مصلحت ایچون کلمتدر مراد بودر ترک اودی یوقدر دید کی
 یرده عجم زمره ندارد و دیر نته که بو پتده واقع اولد **پیت**
 زمره ندارد هم که بو پسم لبنت تیر و کمان دارد ابروی تو
 دور **پیش** سوری نسه دریا بیان طو کزنک دشنده
 نیش دیر لرنته که بو پتدن ظاهر در **پیت** همچو پیش کرا
 دندانش تیر در قصد تمندانش **پیشتر** که او که
 ترک نشتر دیر مرکبدر بو معنایه نیشتر دن که لسان **فارسیده**
 ادوات تفصیل در نته که سابقا بیان اولمشدر اطلاق اولد
 ذکر اولنه اول مراد اولور اول دنگ آغوسی اولد و غنذن
 او تر و نیشی مقابل نوشته شده استعمال ایدر لرنته که شیر لیه تو
 نوقده بیان اولمشدر بحر العرایب صاحبینک جمله غرایبند
 بو مقامده که بجبارته نقل اولنور پیش کی معنایه کلبو
 اولان شتر نایا هر صوتی جانور کد کنی ارون کی عربی
 نیشترک نه لفظنده کی ترکیبی بلیش معناسنگ است

ذکر تشبیه لارا رنگ دکنده نیش اعلام غایبان اولمشدر

فهم قلمشدر اندن صکره یلانده صوتی جانور لر و ندر
 نیش آنده استعمال اولنمش ککلر **فرشته** **سروش**
 فرشته که ترکی دلد استعمالی شایعدر لفظ فارسیدر
 معناسی لسان عریده ملک دید کلر دیر نته که بو پتدن
 ظاهر در **پیت** فریدون فرخ فرشته بنوده زمشک و غیر
 سرشته بنوده بداد و دهش یافت آن نیکویی **نیکویی** کنی
 که فریدون خوبی **سروش** انبیا به جانب حق دن خبر
 کتورن فرشته در شمس فخری معیار جمالیده **سروش**
 جبرئیلست و مشدر بو پتله استشهاده اتمشدر **پیت**
 زهی فرشته صفت خسروی که در ملکوت دعای جان تو
 کوید همیشه جان **سروش** ابو منصور اسدی ایدر **سروش**
 جبرئیل را کویند و فرشته را نیز کویند و اندر پارسی این
 بسیار گفته اند پهلویت چنان که فرده سی گفت **پیت**
 فرمان بزوان خجسته **سروش** مراروی بنمود در خواب
دوش **فرشته** تک اصلی پرشته در لفظ مرکبدر **سروش**
 پر در بای عجمیله قنات معنایه یا تک فایه تبدیلی لسان
 فارسیده شایعدر مثلا **پارسیده** **فارسیده** دیر لرا **صها**

اصغمانده ویرایشته اسم مفعول در متن برشته
 دو شهر میوب صالی ویریکه ویرلر قوش قناتلر نی یای
 فریهشت پیردیرلرنته که بو پتده واقع اولدیر **دریت**
 قضا چون زکردون فریهشت پیر **دریت** همه زیرکان کور
 کر تصویرلر ده فرشته نک قناتلر نی اچوق یازرلر اول
 سبیل کاپرشته و مشر در جایز در بر جزی فرشته نک
 اولیهشت اولاهامضی معنیه اخرنده کی نامعنا عام تر
 کیسیدن معنای خاص علمی یثقل اچون اوله مخوابه کی نام
 کبی بو مانک اصلی امثله متعدد ده سابقا بیان اولمشدر
همان میز میزبان همان قونعه اطلاق اولنور لفظ
 مرکبه و ندر بر جزی به در اولو معنای بر جزیده
 ماندر بکتر چی معنای اسم فاعل در مانستن قونوق
 مستحق تعظیم اولوب قونوغی برده رعایت اولنوب
 اولولندوغندن او ترو همان ویرلر شعرای عابدن اول
 شاعر که بو پتلیری **پیت** ماسمت العجم الممان همانا الالک
 ضیفه کان من کانا فاله اکبر هم والمان منزلهم والضيف
 سید هم مالازم الماناه و مشر مهمانک مرکب اولدغن بیا

همک معناسن تعیین ده اصابت امشدر اما معنای ثانی
 بتیین ده خطا اید بدر ابو منصور ثعالی لطیف المعانی
 اتلو کما بنده ذکر اولنان پتلیری کتورمش و مشر
 غلطنه واقف اولما مشر میز قونوغ اسم خاصیدرنته که
 بو پتدن ظاهر **دریت** مکارم و نعمت باد میزبان کرم
 بخون خود تو صاحب دلان و شانان میز **دریت** همانله بو نک
 فرقی اولدر که بو وضع خاصله موضوعه اولنک اطلاق
 وضع عام ترکیبی سبیل در میز اسم جاده اولیجا ق معنا
 ذکر اولناندر مشتقاتدن اولیجا ق امر در میزیدن تنه
 بو پتلدن ظاهر **دریت** هر که انجنت یارمند بود
 کوبشومر ده راز کور انکیتر **دریت** یایکیر داریر بر سر شیر
 چیره کردو بکوشش اندر میز **دریت** میزبان قونوغی قونوقلیوب
 رعایت ایذندر لفظ مرکبه بر جزی میز در که معناسی بیان
 اولندی بر جزی ده باندر حفظ اید چی معنایسند درنته که
 همان بانله جهان دار فر قنده تحقیق اولنبد **دریت** **بودن**
شدن مستی وار لقدر مقابلی نیستی در که معناسی بو
 مستینک اصلی مست در وار معنایسند نه که بور با عیده **ظاهر**

رباعی از رفته قلم بیچ و کز کون نشود و ز خوردن غم بجز
بگر خون نشود کرد در همه عجز خویش خونابه خوری یک قطره
از آنچه هست افزون نشود آخونده کی یا شول باید که لسان
فارسیده آخر کلیه لاحق او لور اول کلمه نک مدلولنده
اولان معنای و صفتی افاده ایدر مثل امدار در مردی
ار کدر سر صو قدر پیردی صو قلقدر گاه او لور هست
مجرد رابطه معنی پنده که است معنی پندرتعال اولنو
نته که بو پنده واقع او لیدر پیت به پین نل من پیکان نی
حساب در و که هست کوه غم و چشمهای آب در که نک
مدخولی اولیحق استک اولنه بر ما زیاده زیاده ایدر لر معنی
ینه است معنای او لور است اول کلامده واقع اولیحق
ایله ایدر لر نته که بو پنده ظاهر در پیت هست درین پیره
لاجورد مرتبه مرد بمقدار مرد نیست که هست مقابله
مر کبدر بر جزی نی در که معنای یو قدر نته که سابقا نیله نی
نک فرخی بیاننده تحقیق اولمشدر بر جزی ده است که لسان
فارسیده رابطه در نیتک معنای یو قدر این سینا
اشارات اولو کنی بنده است رابطه اند و کنه تصریح امشد

اول یرده که بویله دیشدر و قد یخذف ذلک یعنی اللفظ ان
الدال علی معنی الاجتماع بین موضوع و المحمول فی لغات کما
یخذف تارة فی لغة العرب الاصلی لقولنا زید کاتب و حقه
ان یقال زهد سو کاتب و قد لا یکن حذفه فی بعض اللغات
کما فی الفارسیة الاصلیة و هو است فی قولنا زید و بیر است
و هذه اللفظة تسمی رابطه افاضل محمدن جلال الدین داو او
میر صدر الدین که زید نیست ده رابطه مذکور و کل صا
نته که شرح تجرید او زرنه یازد قلمی حواشی ده تصریح امشد
خط فاحش ایدر لر ابن سینا نک است رابطه در لغت
فارسیده رابطه نک حذفی جایز و کلدرد و کی سوزک مقتضای
اولدر که زید نیست ده مرکب او لورهای مفتوحه ایله است
مذکور مانک اصلی با او لور وار معنی پنده ترکیب اولیحق
انک اخونده کی همزه استک اولنده کی الف حذف اولمش اولو
نته که است است یرنده استعال اولنور نته که بو پنده
واقع اولیدر پیت جهان کرچه پراسر لاله زار است
بر مننه پامرو انجا که خارست مقتضای مقام خار
بود وجود در نته که بو پندن ظاهر در پیت همه بود را

از و تا کنیز ما به بود کس او نیست حاجت پذیر بود
موجود در صیغه اسم مفعول بودند بودن مصدر
اولمق معنای بودله بودن دیدن گفتن گفتن
کبی در نته که آنکر که صیغه لری شکر که فعل ماضی معنای
کلور حاصل بالمصدر معنای پنهان ده کلور لر بوده ^{اوله}
سید شریف شرح تجرید اوزر نه تعلیق اندکی جواشی ده
وجودی بودند تغییر اتمشدر اصابت اتمشدر اندن صکره
مستی ایله بودنی بری بر نه مرادق طومشدر او راده ده
اصابت اتمشدر نته که بیان سابقدن وجه لری ظاهر اولیده
بودنی تک معنای اوله جقدر نته که بو پتدن ظاهر در **پیت**
گذشته خود گذشت و بودنی بود **پیشمانی** نمیدارد در **سود**
آخرنده کی یا سبول یا در که لسان فارسیده آخر مصدره **حق**
اولور تهنه و استعداد معناسن افاده ایدر مثلا دیه **جک**
و سبک دیه **جک** یرده **عجم** گفتنی و خوردنی دیر سو **یکله** **لا**
کلام **یکله** نزاقلشش طحام **دیگر** **دیگر** **مستی** **یکسبه** **کشتی** **دیر**
کیده **جک** **نیه** رفتنی دیر لر نته که بو پتدن ظاهر در **پیت**
چوتوان رفتنی راداشت در بند **کره** **بستن** **چوموران** **بشکم** **چند**

شدن بشیک شنی آخوه اولمق لغی در که لسان عبیده این
صیر و رتله تغییر ایدر لغی بودندن کون ایله تغییر ایدر
مثلا **عرب** **کان** **فقیر** **صهار** **غنیاً** **دیر** **عجم** **فقیر** **بود** **غنی** **سدر** **ترک**
فقیر **ایدی** **غنی** **اولدی** **دیر** **شدن** **لغت** **مشترک** **در** **اولدی** **یعنی**
فوت **اولدی** **معنای** **ده** **کلور** **ننه** **که** **بو** **پتکر** **ده** **ظاهر** **در**
پیت **نکر** **که** **لاله** **بدانت** **بیوفای** **عمر** **که** **تا** **بزراد** **و** **بشد**
جام **می** **ز** **کف** **تنهاد** **که** **زنده** **است** **آن** **خرد** **کو** **ذک** **هنوز**
و **یاشد** **ز** **سر** **مای** **مهر** **و** **تموز** **اما** **تحقیق** **اولدی** **که** **شدن** **تک**
معنای **اصلی** **سی** **ز** **ایل** **و** **لمقدر** **ننه** **که** **بو** **پتکر** **دن** **ظاهر** **در**
پیت **یوسفی** **از** **برادر** **ان** **کم** **شد** **آفتاب** **از** **میان** **انجم**
اولدی **شد** **عبیده** **کی** **صاهر** **معنای** **در** **ایکنجی** **شد** **زال** **معنای**
پیت **خوی** **بدر** **طبیعی** **که** **نشست** **نشود** **تا** **بوقت** **مرک** **از** **دست**
شدن **تک** **اولک** **معنای** **استغالی** **کنایت** **طریق** **درا** **اولک**
ز **ایل** **اولمق** **لوا** **از** **منند** **دوست** **یار** **یار** **راه** **شاپده**
یار **دوست** **لفظ** **فارسی** **بدر** **ترکی** **دلده** **ده** **استغالی**
شایع **اول** **معنای** **که** **فارسی** **پتکر** **مقابلی** **دشمن**
ننه **که** **بو** **پتکر** **دن** **ظاهر** **در** **پیت** **مترس** **دشمنی** **که** **او** **دوست**

هزار از دشمنی کلو دوست رویت و دوستی است همیشه
 نبی دشمن **معنای** ایلیسیه دوست دشمن یارک
 معنای اصلیه معیند یاری معاونت در نته که بو پتند
 ظاهر در **پیت** منم کز زخم تیغ پیشه خالی از غضب و شتر
 فلک یاری نکرد ای دوستان دشمن منظر شد یار اقدر ندر
 نته کم بو پتند ظاهر در **پیت** همه گشت با نقش دیوار خفت
 نه یاری جنبش نه آوای گفت یارانک اخرنده غی الف
 یارینک یاسندن بدل در سایل بیسی ده کی کی الفک بو
 کلدو کی سابقا بیان اولبدر یارانک معنای حقیقی سی یار
 یاری کی یار دهن حاصل اولان قدر نده مجاز در توسعا
 مطلق قدر نده استعمال اولنور نته که پیت سابقه واقع
 اولبدر یولداشته خطاب مقامنده ده عجم یارا دیر نته که
 بو پتند واقع اولبدر **پیت** ده روزه مهر کردون افسانه
 است و افسون نیکی بجای یاران فرصت شمار یار
 لسان فارسیده آخر اسماده الف خطاب ایچون کلور تر
 ولده بو الف اول معناده استعمال اولنور نته که بو پتند
 واقع اولبدر **پیت** یار رضاک اولیسه که بن تی رضا کیم

عاشق همیشه ترک رضا یله خوش کچر محبوبه ترکی ولده
 یار اطلاق اولند غی کی لسان فارسیده ده اطلاق اولنور
 نته که بو پتند ظاهر در **پیت** مصلحت دیدن آنت که یاران
 همه کاره بگذارند و خم طره یاری گیرند اما بو اطلاق حقیقت
 دکلر بطریق الاستعاره اول معناده حقیقت اولان لفظ
 شاهد در نته که بو پتند واقع اولبدر **پیت** شاهدان زمانه
 خرد و بزرگ دیده را یوسف اند و دلرا کرک بحر الغا
 صاحبینک جمله غو ایندندر بو مقامده سو یلده کی کلام
 بو عبارتله که بعینها نقل اولنور یاری ایلیتی یعنی کی قند
 عورتلری بر بر نته ایلیتی دیر لر و کی **پیت** چه نیکو سخن گفت
 یاری بیاری که تا کی کشم از زبان ذل و خوری پیت مذکور
 دید کی معنایه استشهاد ایچون کتور مشدر لفظ یارک اخر
 الف اولیحق یا اولیحق معناسی اولدر که ذکر اولندی آماچین
 اخرنده ما اول معناسی قول باغیدر نته بو پتند ظاهر در
پیت ای سروری که زبید کنر نعل مرکب توه در دست و پا
 دولت خلخال و یاره باشد بله زک لسان فارسیده سوار
 دیر لر نته که بو پتند اول معنی ظاهر در **پیت** ساعده سینه ک

زرین سوار اولدی سوار صانکرا تشدن دو ایر چکدیلر
 آب اوستنه تحقیق بودر که یارک معنای اصلی سی صاحب
 اصحاب صفایه یاران دیر لرنته که بو پتده ظاهر در پت
 یاران حورشته زخرابان رسیدند ما چون ملسان در بن
 پمانه باندیم یار و حیحی معناسنده استعالی یارک مجازا در
 اول معناده حقیقت اولان لفظ یاورد درنته که بو پتدن ظاهر
 پت چاره ماسازکه لی یاوریم کر تو برانی بکر روی اویم
 یاوری ایله اولیج معناسی اولدر که بیان اولندی اما بایله اولیج
 تصدیق معناسنه درنته که بو پتدن ظاهر در پت نیست
 در فن خودم چون تو ز شامان همتا باز پرس از سخن کر
 نباشد باور باور کردن انا مقدر ترک انان دیر جاک
 عجم باورچی دیر یاوری یار و درنته که بو پتده ظاهر در
 پت هر کار از و خواستی یاوری اگر صلح بودی و کر
 داوری داوری خصومتدر داو و خصمدرنته که بو پتده
 ظاهر در پت سر انجام ترسم که پیر و زکر نباشد جزا در
 کینه ور فصل خصومت اتدوکی اعتبار له حاکمه ده داو
 دیر لرنته که بو پتده واقع اولدر پت از تو بکه نام که در

داور نیست وز دست تو هیچ بالاتر نیست ظاهر بودر که بو
 اطلاق مجازا در بحر الغایب صاجی داوری حاکم ایله تقسیمش
 داوری حکومندر جنگ معناسنه ده کلور و میشدر اکی سو
 اصابت اتمشدر بس بس بس تیر معناسنه در
 لسان تر کیده ده اول معناده پت عملدرنته که بو پتده ظاهر
 پت چو یکبار کفتی مگو باز پرس که حلوا چو یکبار خوردند
 بس معنای مذکور اچون اولان یایی عیله با عجمیله پت
 مزبورده اول ذکر اولن پس اولیله در معنای آخرا اچوندر
 اول معنی داخی عن قریب بیان اولنده کر که باذن الله
 تعالی بس لغت مشتهره که در نجه معناسنه ده کلورنته که بو
 ظاهر در پت ای بس اسب تیر زو که باند بس خرانک که
 جان بمنزل برده بسا و بسی ده اول معناده استعمال اولو
 بسانک استعالی پت مذکور دن ظاهر اولدی بسی نک استعمال
 بو پتدن ظاهر در پت بد اچو میگذرد دل منه که دجله بسی
 پس از خلیفه خواهد کدشت از بغداد بحر الغایب صاجی
 نک بو مقامده کلامی بودر بس انجو معناسنه شیخ سعید
 پت سخن کر چه دل بند و شیرین بودر سزاوار تصدیق بحسن

چو بیکار گفتی مگو باز پس که حلوا چو یکبار خوردند بس
و پنجه پنجه دیک او لور بسا و بسی لفظند تخفیف اید و بایش
سعدی **پیت** بس نامور که زیر زمین دفن کرده اند که بپیش
بروی زمین یک نشان فاند بسا پنجه و پنجه پنجه دیک او لور
پیت نه هر پیردن که بپسندی در و نش همچنان باشد بسا
حلوای صابونی که زرش در میان باشد لفظ بسی **پیت**
تفسر ده خطا مشدر استشهاد چون کتوردکی پتده اول
معنی یا قشمر نیز معنی پیدرا کامنا سب اولان بس سادان
بسی دن تخفیف اولمشدر دید کنده اصابت اتمه مشدر بسا دکی
الفک بسی دکی یا نک معنای رنی بله مشدر بسی نک آخنده کی یا
یای نسبتی یکی نک آخنده کی یا یکی بسا نک آخنده کی الف تاور
دکی تنا الفی و پهنای و روده کی پهنای کی در بونک و اخی معنی
نسبت دلالتی و اردورننه که سابقا بیان اولبدر پس با محلیه
اردور پیش مقابلی او ک اردو دیدک بیره عجم پیش پیش
نته که بو پتده ظاهر در **پیت** پس پیش ترکان طاروس
چپ و راست شیران پولاد چنگ صکره معناسنده ده
استعمال اولنور مجازانته که بو پتده واقع اولبدر **پیت**

پس از مرگ دشمن یکی شربت آب به از ملک کا و دس افرا
سیاب اک صکره کوره شن دستیاره پس خیزدیر لر
پی داخی بو معناده استعاره اولنورننه که بو پتده و اخی
اولبدر **پیت** که یک شربت از پی بد پیکال بود خوشتر
از عمر مفتاد سال پیک معنای حقیقی سی ایندور که صکره
قالور کشنگ اینر با صه اردنجه کیدنه پیر و دیر لر تی سکر
معنای نه ده کلور اما استعاره مذکور معنای اول
اعتبار یله در صکره کنه دیده چک بیره عجم باز پس دیرننه که
بو پتده ظاهر در **پیت** کر تضرع کنی و کرف زیاد و وزو
زر باز پس خواهد داد مگو باز دکی باز پس که معنای
بودر پس بر معناده دخی استعمال اولنور که ترکی دله
اوندن بو عبارتله تعبیر ایدر لرمشلا عجم پس چرا گفتی دیر ترک
پس چون دیدک دیرننه که بو پتده واقع اولبدر **پیت**
بجر عجم کور مدی بجر کدن افن کوز یا شن پس ندن دیر
عطایی اولدی دیر پیر و رکنش پیک اصلی سپس در
سین حذف اولمش پس قالمشدر لغات فارسیه ده حذف
کلمه نک اولندن اولسون او رتا پسندن اولسون آخندن

شاید پس پس معنای پند اید و کی بو پندردن ظاهر در
پیت ندانم چه شاید بدن زمین پس که را از پهری ندانست
 چون پیشمانی ز دل شد تا شفاف **مازان** پس بودی نذر **اعترا**
گاه منکام منکامه بام گاه مطلقا وقت معنای
 اطلاق او نور معنای اصلیشی است که زمانه مکان او را
 نه که سابقا بیان او نمیشد **منکام** وقت معین و محدود در
 مثلا بهارک وقت محدود نه **منکام** بهار و کلک وقت معین
منکام کل دیر لرزنده تیشی دیدی چک یرده **عجم** **منکام**
 رسید دیر نه که بو پندره ظاهر در **پیت** کر نیز **منکام** فرزا
نکیت استیز نه بر جا ذو انکیت **معین** و قتی او ب
 اول وقتده اولان جمعیت **منکام** دیر لرزنده کی تا
 اچو ندر نامه دکی تا کبی شول مکتوبه نامه دیر لرزنده عنوانده
 یا اخرنده یا اکی سنده یله آدیاز یله **الغرایب** صیاحی
منکام مطلق وقتده تفسیر **منکام** اول فرق دقیقه که **انکام**
 اور تا پندره وارد در واقف و لما مشد **بام** خصوصیت
 صبح وقتدر سلاطینک حکامک اول وقت یوانی زمانی
 اولد و غیل یعنی اول اعتبار له اکا **بام** داد دیر لرزنده صلی میمک

کسره سینه در علمیه نقل او لیحق قاعده ترکیب تغییر او لتوب
 میم مذکور ساکن او لمشدر با مدادک معناسی بو پندره **نظا**
پیت اختر سر بر مکر با مداد کفوت زمین راست سبز باد
 با مداد ان صبح صادق در شیخ سعدی نک بو کلامنده با مد
 دان که خاطر باز آمدن برای نشستن غالب آمد مراد با مد
 داندن چین صبا صدر اخرنده کی الف نون ادات جمعد
 صبحکانه کی کبی اول ادانده صبح صادق دلائلک **جهن**
 صبحکانه نک معناسی بیانده تقریر او نمشدر **بام** لغت
 در طام او پستنه ده دیر لرزنده که بو پندره ظاهر در **پیت**
 زحل بر **بام** او از پاسداران **فلک** بر در کشش از روز با
 نشست من از **بام** افتاد **عجم** مثیلدر طام او پستندن **لکین**
 دو شیجک قاتی چکر بر کشنگ خبری شایع سه می فاش او **لک**
 یرده بو مثلی ضرب ایدر لر اما اول **بام** که بر نوع ادات
 تشبیه را اصلی فامدر فانک بایه بانک فایه تبدیلی **لسان** پند
 شاید کلفام دیر لرزنده قوام دیر لرزنده که بو پندره **واقع**
 او **لبدر میت** ساغومی بر کفم نه تا زبر **بر کشم** این **دلق** از
 فام راه رنگ جهندن **مناسبت** ده **استعمال** اولند **غلبین**

طعم چشیدن مناسبته ده است حال اول نورنته که بو پتیدن
ظاهر در **پیت** نو سازی که بودش بار بد نام نوایی است
آن روز انکین فام بحر الغرایب صاحبی فاکت نکه اختصای
وار صامت غلط امشدر **روزه روزی بهره**
روزه او رجدرنته که بو پتیدن ظاهر در **پیت** روزه
چون میداری ای شیرین پسر کز دلب پلیم دما
پیشکر او رجه روزه دید کلری روز که کند در اختصا
صی اولد و غندن او تر و در آخرنده ما اوات اختصاص
منفته دکی تاکی کوساله دکی تاکی که سابقا بیان اولنیدر
روزی کونده تقدیر اولنان وظیفه در که ترکی دله
او که کونک دیر لر روزه نسبتدن او تر و روزه
ویشدر آخرنده کی یایای نسبت در شهری دکی یاکی بونک
داخی اصلی سابقا بیان اولنیدر صکره تعیم و نمتد مطلقا
رزق مقدره اطلاق اولنیدر کسه تک رزق مقدرن کسه
نیز دیه جک یرده روزی کس کسی نمی خورد و دیرنته که
بور با عیده ده واقع اولیدر **رباعی** با باده میخوریم
بشادی و خصم ما جز غم بزیر طاق مقونس نمی خورد

از قصه اسکندر و آب حیات حضرت معلوم شد که روزی کس
کس نمخورد داخی تو تسع ایدوب مقدر اولمق معنا کنده
روزی لفظن استعمال ایدر لرتنه که بو پتیدن ظاهر در **پیت**
بروزی توان یاده زین طاس خورد که اسکندر شن جش
ایا پس خورد گاه اولور معنای تقدیر یرده اسقاط ایدر لر
مطلقا رزقه روزی دیر لرتنه که بو پتیده ظاهر در **پیت**
مر عک از بیضه برون آید و روزی طلبیده و احمی زاده
ندارد خبر از عقل و تمیز و انکه ناگاه کسی کشت بجای رسید
وین تمکین و فضیلت بگذشت از همه چیز بهره کسه چون توان
پاییدر آخرنده کی آخرنده کی روزه آخرنده کی تاکی اختصاص
ایچوندر فلان ایچون توندی دیه جک یرده بهره فلان نهاده
دیر بهره معنای مذکورده بوندن ما خود در بهره معنی
تقدیرده روزه مشارکدر اما بهره نک رزقه اختصاصی بو
شیری ده ده استعمال اولور مثلا فضلدن بهره سی بو قدر دیر
عرب بهره دن خط ایله تعیم ایدرنته که بو پتیده واقع اولیدر
پیت انکه خط آفرید و روزی سخت یا فضیلت همی دهد یا سخت
سختک اصلی ساختد الفی حذف اولنوب لسان فارسیده حرف

علتک که الفدر و او در یاد در حد فی خصوصاً وسط کلید ده اولان
الفک شاید **سخت درشت زفت** سخت محکم مقابل
ست در که معناسی گلشک در سخت ترکیسی بر کد بر
یوز لودیه جک یروده عجم سخت رو دیر بر کلک قاتیلق لازم
اولد و غندن او تر و مجازاً قاتیه سخت دیر ل قاتی کلک
شک دید جک یروده عجم سخت است دیر نته که بو پنده ^{ظاهر}
پت من عهد تو سخت سکت دانستم بشکتن آن
درست می دانستم قاتیلغه سخت دیر ل نته که بو پنده
ظاهر در **پت** زدست چرخ بس سختی کشیده از عالم
کرمی و سردی چشیده ذکر اولنان سخت اصلی نک
معنا لیدر سخت کاه او لور ساختن مخفف او لور نته که
سابقاً بیان اولندی اول وقتن معناسی و زویدر ^{ضمی}
ساختن دن درشت قاتی در نته که بو پنده واقع او لور
پت چینیست رپسم جهان درشت کبی پشت بزرگ
کاه زمین به پشت درشتک مقابل نرم در نته که بو پنده
ظاهر در **پت** درشتی و نرمی بهم و ریه است چور کرن
که جراح و مرهم نه است قولانک بو مشق بر نه لسان

فارسیده نرمه گوش دیر ل بحر الغرایب صاحبی درشتی
اریده و سختی قاتیلغه تمشدر الیسنده ده اصابت انه
مشدراری سترکک معناییدر نته که بو پند ن ظاهر
پت نشت از بزرگین چو کوه بزرگ که بند دیر
پیل سترکک سترکک مقابلی خرد در بزرگک مقابلی
کوچک در نته که سابقاً تفصیل او نمشدر قاتی درشتک
معناییدر سختک انده استعمالی مجازا در نته که بیان
زفت زای معجز نک فتح سیدله جته بو یکلو کیدر که لسان
اکا ضحامت دیر ل نته که بو پنده ظاهر در **پت** برو
بزرگ کابش چو اسب تازی جت مباحش در ره حکمش
چو کاه کاهل زفت بو و صفله واحدی تو صیف اتد کلر
متعد دیده تو صیف ایدر ل مثلاً لشکر زفت دیر ل نته که بو
پنده واقع او لیدر **پت** مرغ با بلی دو سه پندک افکنده
لشکر رفت جش را بشکند زفت ایلد بزرگک فرقی بو
زفت محسوسه مخصوص در بزرگه اول اختصاص بو
شانی او لویه بزرگ دیر ل زفت دیر ل زفت زای عجمینک
ضمیمه اویحق ممسک معناییدر او لور که مقابلی جو او

نته که بو پتله دن ظاهر در **پیت** با او چکونه کشت زمان نشت
یا جواد با او چکونه زفت فلک نرم یا درشت تو با کج و
جفتی مکن ز بهر سلاح کج رفتی مکن زای عجمیله تقیید
رای مهله دن احتراز اچوندر که زفت انکه ده پتله در رای
مهله نک فتحه سیده رفتن دن ماضی در کندی معنای نته که
بو پتله ظاهر در **پیت** جهان چون رفت دیگر یافت نتوان
عنان زندگانی یافت نتوان رای مهله نک ضمه سیده رفتن
دن ماضی در سپردی معنای رفتنک اصی رفتن در
نته که خسر دک بو پتله دن ظاهر او لور **پیت** بجانهای قتاد
از چشمش آشوب مژه می رفت دلها را یچاروب سیاقا
بیان اولبدر که حروف علتدن هر قفقی وسط کلمه ده واقع
اوله لسان فارسیده اونک حذفی جائز در اول قاعده یه
بناء رفتک و اولی حذف ایدر رفت دیر لچاروب
لفظ مرکبدر بر جزی جای در بر معنای نته یا حرف علت اب
آخر کلمه ده واقع اولوب حذف اولبدر بر جزی ده رو
سو پر جی معنای نته اسم فاعله رفتن دن جاروبک معنای
ترکیبی بر سو پر جیدر اصلی روب جای ایدی اضاقله علمیه

نقل اولبدر قاعده ترکیب تعییر اولوب مصاف الیه تقدیم
اولندی بو قاعده مرار بیان اولبدر سو پر کیه جاروب
دید کلری پر سو پر جنیک التي اولدوغندن او ترودر مجاز
الت فاعله فاعله اسمن اطلاق ایدر لبر جمع السنه ده شا
بع مجاز لردندر **کران** **پسکین** کران کاف عجمیلک
کسر سیده اغر در اغر باشلویه لسان فارسیده سر کردان دیر ل
نته که بو پتله ظاهر در **پیت** خدا را داد من پستان ازو
ای شمنه مجلس که می با دیگران خورد دست و با من سر
کران دارو اغر بها لویه کراغایه دیر ل قرال معنای
کران که بو پتله واقع اولبدر **پیت** سر منزل قناعت
نتوان زد دست دادن ای ساریبان فروکش کین ره
کران ندارد کاف عجمیلک در دگر کراغایه لکنده
مبالتسه لردریای پیکران دیر ل کرانک مقابلی سبک
که معنای مینی در مینی باشلویه سبک سر مینی ایاقلو یه
پای دیر ل لطافیه مینی لک لازم اولماغن مجاز الطیفه
سبک دیر ل نته که بو پتله ظاهر در **پیت** نبر شکلی که علت
بواجب شناخت نتواند سبک داروی و در ساخت

لطیف و شیرین دید یک یوده سبک و شیرین دیر لرست
ونده سبک لکه کنایت ایدر لر علی الفور و یردی دید یک
یرده سبک بداد دیر لرنته که بو پتده واقع اولدیر
سبک داد سو کند آن پاک دین با به یردان مفت اسما
زمین سبک حجازا قدر و قیمت معنا سنده ده استعمال
اول نورنته که بو پتده ظاهر در پت بن برنگی حله کر بوئی
رنگ همی بر کل مشک تنها ده سبک بو پتده ده سبک
اول معنایه در پت چه خوش گفت انکه سبک از همگش بو
که همت مست مقناطیس مقصود و سبکین وزنده اغ
اولانه دیر لر م کبدر بر جزئی سبک در وزن معنانه
وزنه سی اغه کران سبک دیر لرنته که بو پتده واقع
اولدیر پت ترا کو سفندی از آن به بد که بار کران سبک
نریه بدی بو پتده ده پت سبک و بهنگ و بعزونی
سپروش یعقوب فرزانه بازه بر جزیده یا یله نو ندر
که لسان فارسیده بر نوع ادات اتصافدر که مرجع سبک
موکده در مثلاً رنگه متصف اولانه رنگین چرکله متصف
اولانه چرکین دید کلری استعاره طریقه در قنجه

مبالمه قصد اولمشدرند کورا اتمک تفصیلی کجشده سبکینک
معنای ترکیبی و زولو در و زولو لک اغه لادن کنایت
سبک وزن معنایه کله کنسین نته که بو پتده ظاهر
پت حمان بر کر فتم ز زرین پلنگ که کوی ندرم سبک
پت سبک طاش معنایه ده کلو بر نوع قالی طاش
که او که کلنگ تاثیر اتمز سبک خارا دیر لر سبکین که بر جز
بو معنایه سبک اول طاشدن دو لمش معنانه اولور
نته که رنگینه سبکینک فرقی یرنده بو معنی تفصیل اولمش
باو هم باونک معنایه اولنگه در بهک معنایه سبک
اولنگه کندی دید یک یرده هم رفت دیر بر یردن
بله کندی دید یک یرده هم رفت دیر باوده معتبر
اولان حجره تبعیت جمعیت لازم دکلدر بهده معتبر اولان
جمعیت در تبعیت لازم دکلدر باونک اصلی باو در
بالسان فارسیده معنای مذکور سی افاده ایدرنته که
بو پتده ظاهر در پت و سنت کر چه ز ما خاتم دله اذیر
چون بخند همه دانند که خاتم باوست بو پتده ده یا
اول معنایه پت اساسی و کیتی تفسیرین دو حرست

بادستان مطلق بادشمنان مدارا الف که حروف
علتند ندر لسان فارسیده حذفی شایع در اصل با اولان
بنک معنای اولدر که ذکر اولندی فتحه ایله اولان بنک که اصل
اوله بادن مخفف اولیه بر قاج معنای اولدر بر سهی قسم
معنای پیدرنته که بو پنده ظاهر در **پیت** بجان دوست
بحق قدیم و عهد درست که مونس دل و جانم دعای دولت
تست بر معنای پیده لسان عربیده کی فی معنای پیدر
مدخولک ظرفیتن افاده ایدرنته که بو پنده ظاهر در **پیت**
کس بدو شکست طرفی نسبت از عاقبت نه که نشوند
مستوری بستان شما لسان عربیده ببیت ایچون کلن
با ملسوره معنای پنده افاده ایدرنته که بو پنده ظاهر در
پیت آمد آن می که ندیدش فلک بخواب آورد انشی که
نمیرد هیچ آب لسان عربیده کی الی معنای پنده کله
نته که بو پنده ظاهر در **پیت** عاشق که شد که یار بجالش
نظر نکرد ای خواجه در نیت و کرنی طیب هست
عب نظر الیه دیر عجم بر و نظر کرد دیر نظر کی الی ایلد اولان
تقدیسی باید ایدر لسان عربیده کی یا یله افاده اولان

الصاق متناسنه ده کلورنته که بو پنده ظاهر در **پیت**
سنبلیتان خطم خشک نکشت است هنوز بمن آید که
آهوی خطایید همه عبارتی ترکی ایله اولاند قدده
اول الی معنی تک بر بردن فرقی ظاهر اولمز اول سبید
بحر العرایب صاحبی الی معنای کلن بیسی الصاق چون صا
مذکور پنده که کلام او نده الی معنای پیدر قام اولور
مقامنده کتور مشد غلط امشد لسان فارسیده بادی
الی معنای کلورنته که بو پنده ظاهر در **پیت** بجات
حاله با خوبی کرده بدت میوه خوش بوی کرد
لسان فارسیده گاه اولور بدن معنای زاید قصد اولمز
حرف تخمین لفظ ایچون کلورنته که بو پنده ظاهر در
کز تیغش مزاحت بیند چون دو پیکر شود اسد بدو
نیم اصل کلام اسد دو نیم شود در ضرورت وزن
ایچون نظم کلام متغیر اولیجاق مذکور حرف زیاده سی
مستحسن اولور شود اسد دو نیم نوع ثقلت اولور
بنگاه کی باده که بو شعروه واقع اولد زاید در شعر
از پرده لعب اگر بناگاه بر ماه فلک نظر کارند

صد مهره بیک کمان کرده **بیر** و **د** امن آسمان شمارند
 بحر الغریب صاحبی کمال خجندینک بو پیتند **کی** **بیت** بطلب
 یافته نشان از لب شیرین فراد **ره** سوی لعل تیر و بند
 کوه کمان **حرف** بای زاید صامت شد غلط امتداد اولی
 بیب آنچه اول معنادن تغییر ده **عرب** با طلب **دیر** بای
 سینه کتور ترک طلبله **دیر** عبارت بطلب **ده** **طلبه**
 کی له معنایس افاده **اید** جک زیاده لک احتمالی قالم **تفضیل**
 اولان احوال اول بنک در که مفتوح اوله **ب** **مخفف**
 اوله مشبه اولان اوله اول بنک که ملسور اوله مذکور
 حرفه اشتباهی یو قدر انک حالی دخی برنده بیان اولتند
 بتمده اولان معنای اجتماع بو پیتند **ظاهر** در **پیت** **اندک**
 اندک بهم شود **بیار** **دانه** **دانه** است غلکه در **انبار**
 بهمک اصلی با هم در الف حذف **نمیش** هم قالمشدر **بانک** معنای
 بهم معنای ترکیبی دن بده معنایس نقل اول **نمیش** در **بانک**
 معنایس اول **نمیشدر** آنچه **نمندر** که بر بایله **دخی** جمع اولور
 نته که بو پیتند **وارق** اول **بدر** **پیت** از **پلی** چشم پرست **اندک** در
 ایام **بهار** **خار** با خاصیت عدل تو با کل بهم است **د**

لسان فارسیده هم معنای شکر کنی افاده **اید** نته که سابقا
 تفصیل اول **نمیشدر** مثلاً یولده **شکر** یک اولانه **همراه** اول **نمیش**
 اولانه **نمیشدر** **دیر** **بیر** **بیر** **دیر** **نمیش** **فرام** **دیر** **نمیش**
 بو **مصراع** **دخان** **ورد** **فرام** **نمیش**
ز فرج **فرام** **م** **کبدر** **بیر** **جوی** **فراد** **که** **مقابلی** **فرود**
فرانک **اصلی** **فران** **فرانک** **اصلی** **فرود** **در** **ترکیبه** **کلجک** **آخر**
حرف **لری** **حذف** اول **نمیشدر** **تحقیقا** **فرانک** **معنای** **ترکیبی** **سی** **دو**
ط **غلمش** **نمیش** **لری** **قادر** **بیر** **بیر** **کتور** **جمع** **انگدر** **تو**
مطلقا **بیر** **کتور** **نمیش** **فرام** **دیر** **قادر** **مق** **معنایس** **افاده**
اید **لر** **دور** **لوب** **جمع** **اولمیش** **در** **هم** **دیر** **لر** **یوزن** **دور**
دیه **جک** **یرده** **عجم** **روی** **در** **هم** **کشید** **دیر** **دور** **دی** **بو** **کد**
دیه **جک** **یرده** **در** **هم** **کرد** **دیر** **در** **هم** **معنای** **مذکور** **مرا**
اول **دخی** **بو** **پیتند** **ظاهر** **در** **پیت** **یکلی** **بچه** **گرگ** **می** **پرورید**
چو **پرورده** **شد** **خواجده** **در** **هم** **درید** **لسان** **فارسیده** **هم** **سوال**
معناده **استعمال** **اولنور** **که** **ترکی** **دلده** **انده** **ایله** **تعبیر** **اید** **لر**
مثلا **اوده** **کله** **دی** **دیه** **جک** **یرده** **عجم** **او** **هم** **نیامد** **دیر** **نمیش** **که**
بو **پیتند** **ظاهر** **در** **پیت** **کوفه** **رض** **خدائی** **کذار** **د**

از قرص تو هم نمی ندارد **م** اول معناده مستعمله لسان
 فارسییده هم بر معناده وخی مستعمله لور که ترکی دلد
 اندن جمله تعبیر ایدر لر مثلاً ترک هم است هم قور قدر دیر عجم
 هم جوید هم ترسد دیر نته که بو پتده واقع اولیدرت
 بد انگس نام غواهی بود رزق که هم در جوید و هم ترسد
 از عرق **پ** پنهانده کی عمده اول هم در ترک هم اوله در دیر
 عجم پنهانست دیر هم لسان فارسییده جمله معناسنه در
 جمله ویردی دیه جک یرده عجم همه را داد و دیر هر نه او
 بلن کیسه هم وان دیر لر نته که بو پتدن کلنور **پیت**
 رزق و هنر روزی نه هر کیست **ا** از همه دان ره بید خشان
 بیت **م** همه تک آخونده غی تا نقل اچوندر معنای عام **اصول**
 معنای خاص علمی به نیمه دکی تا کسی نیمه مطلقاً یا مد نیمه
 یا رم کوده تک اسم خاص در آخونده کی نقل اچوندر **مکس**
زنبور پیت مکس اسم عام در سگله و آرویه صا و قدر
 نته که بو پتدن ظاهر در **پیت** یکی زان مکس کانگین کر بود
 به از صد مکس که انگین خور بود **سگ** قور و یا جقه **مکس**
 دیر لر نته که بو پتده ظاهر در **پیت** جامه اسلام بر صاحب بو

پیر فرشته است مکس ران دیو **م** بو لفظ مرکب پلنریده
 صا و قدر که لسان فارسییده از که یا دیرین دیر لر نته که خسته
 بو مصر اعندن ظاهر در **مصر** یا دیرین اتا یک مکس است
 او غلا بخنک مؤدبته که ترکی دلد لاله دیر لر لسان فارسییده
 اتا یک دیر لر زنبور خصوصاً صیدله آرونک اسمی در نته که بو
 پتده ظاهر در **پیت** که بافت این قصب سکری بقامت
 فی که دوخت این عملی خرقه بر قدر زنبور **اشک** آرونه
 خر مکس دیر لر معنای مکسده عجم وار وخی بو نته
 ظاهر در پشه خصوصاً سوری سگله نته که بو پتدن
 ظاهر در **پیت** پشه چو پشه بزنده پیل **ا** با همه مردی
 صلابت که اوست **ا** اصل کلام بزنده پیل را که اوست
 با همه مردی و صلابت در وزن و قافیه ضرورتی چون **اصول**
 عدول اول لبدر اول سبیدن و جمراد مکشوف دکله **یک**
 جندک دید و کنه لسان فارسییده پشه خانه دیر لر تا تار **لنده**
 جبن دیو سگله دیر لر **مما** **مما** یون **مما** یون که سی مبارک
 قوش در نته که بو پتدن ظاهر در **پیت** سن **مما** سن **مما** سن **مما** سن
 ظل **مما** اول اکی زلف نام **مما** **مما** کو لکه سی مرغوب **مما** **مما**

بوی پتدن ظاهر در **پیت** که سما از جهان شود معدوم
کس نیاید بزیر سایه بوم مذکور قوشک کوه که سی
مگد او زرنه دوشه سر اول سلطان اولور دیر لر خلق ارا
اشتهاری انکل در نته که بوی پتدن ظاهر در **پیت** عجمی
او لور سه عونی جهان سلطانگری خانی که دوشدی او پتند
سایسنگ زلفک تها پسندن سما نک اصلی همای در آخردن
حرف یا حذف او لمتندر پادون و سادون و خادون و رادون
حذف او لند عجمی کبی دست و پا دیر لر اصلی پای و سمنسا
دیر لر اصلی ساید ر شکر خادیر لر اصلی خای در خود
دیر لر اصلی خود رای در همای بوی پتند اصلی او زرنه ذکر
او لمتندر **پیت** همای بر سر مرغان ازان شرف دارد
که ایستخوان خورد و جانور نیاز دارد همایون قوتلو در
همای پتدن حاصل اولش معنا و آخو کلمه ده و اول
فارسیده بر نوع نسبتدن عبارتدر نیکو ده مند و ده
بانوده ایله در نته که سابقا بیان او لمتندر یا بله اولان
نسبتی تا کید ایچون نون زیاده ایدوب زینین و شیرین
دید کلمی کبی و اوله اولان نسبتده تا کید ایچون نون زیاده

ایدیر لر همایون درون اندرون دیر لر در و تک اندر
اصلری در و اندروای نسبت ایچون نون تا کید ایچون
بدریا در دریا لسان فارسیده ظرفیت افاده ایدن
بای مغشوح تک که اول کلمه ده واقع اولور در له التبا
وار در مغشوری بر بر نه قریبدر فرقلری بودر که مذکور
بانک افاده اند و کی ظرفیت شول معنا در که ترکی دله اند
ایله تعبیر او لمتندر مثلاً دکرده دیه جک یرده بدریا دینر
یر یوزنده دیه جک یرده بروی زمین دینر لفظ دیک
مدلولی ایچدر درون ایچو و در اول واه له نون نسبت
مؤکده ایچوندر نته که سابقا بیان اولتدی ایچنده دیمه
او لیحق عجم در له بای مذکور ی جمع ایدر مثلاً ذکر ایچنده
دیه جک یرده بدریا دیر نته که بوی پتند و واقع اولبدر **پیت**
بدریا در منافع نی شمار است اگر خواهی سلامت در کفار
ایستنده دیمه لو او لیحق مذکور بایسی بر له جمع ایدر لر
یر یوزنگ اوستنده دیه جک یرده بروی زمین بر یر
ننه که بوی پتند و واقع اولبدر **پیت** بس نامور که زیر زمین
دفن کرده اند کز نیستیش بروی زمین بر نشان مذ

برک ده در کبی معنای متعدده در براده مراد اولان
 معنی بردن است **تو ترا** لسان فارسیده اول
 کلیمه لاحق اولان بای مقنونه ایله که تعدیه معناسن افاده
 ایدر آخر کلمه ده ایراد اولنان را اورتا سنده که اولده
 ادات تعدیه در التباس تام وارد در مثلاً سکا دیه جک بر
 عجم بوده دیر تراده دیر بکا دیه جک یرده بمن یرده
 مراده دیر او کا دیه جک یرده با وده دیر او را وده
 فرقلری بودر که رانک افاده اتدو کی تعدیه ده عموم واد
 بر نوع تعدیه داخلی واردر که را اولی افاده ایدر تکو
 با افاده اتمز مثلاً بی سنی اولی دیه جک یرده مراد ترا
 او را دیر بمن بتو با او دفر عجم سنی تغردی و ملو
 اولسه ترا خواند دیر بنو خواند دیر اول کی سنده
 حال بویلدر ترانک اصلی تو را در و او حذف اولمشد
 تحقیقاً حرف علتک آخر کلمه دن حذفی لسان فارسیده
 شایعدر مرانک اصلی من را در را به متصل اولد قیده
 منک نونی حذف اولمشد تحقیقاً اول اول بونونک حذف
 رایه اتصاله مشروط در تو اولسون من اولسون منقصل

اولسه لرو اوله نون حذف اولمشد مثلاً تو کردی من کردم
 دیر لرتکردی من کردم دیر لرر انک غیره متصل اولسه
 حال اولده در مثلاً منش دیر لرر منش دیر لرر نته که بو پنده
 واقع اولددر **پیت** منش تاج دادم زمن بر کشید
 منش تیغ دادم بمن بر کشید توده حال بویلدر در
 ضمایر منفصله تک جمعری خلاف قیاس او زرنه در او
 جمعری این ندر نته که سابقاً شانله ایشانک فرقی بیان
 اولنده و غنی یرده ذکر اولمشد منک ندر نته که بو پنده
 ظاهر در **پیت** مایم بعشق تو تو لا کرده و وز طاعت و معصیت
 تیرا کرده ما بن لک دیه جک یرده عجم منی دیر بز لک دیه
 جک یرده مایسی دیر نته که بو پنده ظاهر در **پیت** چون
 صوکلک طیارغ و او کلک مای منی ندر او رتاده بو مای
 منی ما تو نک جمعری شما در نته که بو پنده ظاهر در **پیت**
 دل خیرالی میکند دلدار را که کنید زینهار ای دوستان
 جان من و جان شما صاقن دیه جک یرده لسان
 فارسیده زینهار دیر لرر زینهار ده دیر لرر نته که بو پنده
 اکی سیده واقع اولددر **پیت** زینهار از قرین زینهار

وقتار بنا عذاب النار مراده کی میله آخر کلمیه لاحق اول
 میمک مد لولتری شسته در اکسیده نفس متکلم ضمیر بید
 فرقلری بود که اول میم که مفتوح صدر اول راده اولور
 ضمیر منفصل در لسان عبیده کی انا معنایه در اول
 میم که ساکنه و آخر کلمیه لاحق اولور دانم ده کی دستم
 ده کی میم کی ضمیر متصل در لسان عبیده کی تالی مضموم معنی
 که آخر کلمیه متصل اولور تالی علمت کبی گاه اولور اول
 اکی ضمیری جمع ایدر لرشم دیر لرنته که بو پتده واقع اولور
پیت منم که گوشه میخانه خانقاه منست دعای پیر مغنا
 ورد صبحگاه منست اول بنم دیه جک یرده ان منم
 نته که بو پتده واقع اولور **پیت** آن نه من باشم که روز جنگ
 پنی پشت من آن منم گاندر میان خاک خون منی سیری
 بین اولم دیه جک یرده من انم دیر لرنته که بو پتده واقع
 اولور **پیت** من انم که باشیر بازی کتم میلان پلان سر
 فرازی کتم **زنده پاره چاک شکاف کاف**
 زنده زای عینیک فتحه سیله پیر انمغله پاره لشمه دیر لر
 زنده پیر این دیر لرنته که بو پتده واقع اولور **پیت**

چو کل کرچه او زنده پیر این است اولی بوی او از ذکر کلشن
 است **زنده جامه ده دیر لرنته** که بو پتده واقع اولور
پیت دید وقتی که یک پیر اکتده **زنده زیر جامه زنده**
 زای عینیک فتحه سیله زنده معنای آخر افاده ایدر بوی
 صویه زنده رود بویک فیله زنده پیل دیر لرنته که بو
 ظاهر در **پیت** می می بود در رود نیل **بیاللا و پنا چو**
 ده زنده پیل **زای عینک کسه سیله زنده درمی**
 مقابلی در که مردن اسم مفعول در پاره بای عجمیل
 بر جمله دن ایر لشمه دیر لرنته کی دلده ده بو معنایه حال
 اولور نته که بو پتده واقع اولور **پیت** کلنگ او بنجه
 دشن دکه پاره اولور دی برج و بارو بر حصاره
 بز پاره سی دیر لر کو پاره دکی پاره بو معنایه در ای
 گاه پاره در کاوک الفی حذف اولمشد شمس فخری
 کا و پاره تک بیاننده رنه کا و باشد و میشد بو پتی
 مثال کتور مشد **پیت** کمتر بنخشش زیمت او **ماه**
 صد نه از ان دست و کو پاره **ابر بتون نسته طوغه**
 سدر پاره پاره اولدی دیر لر بای عبیده اولی حق پاره

قلعه معانیست در نته که بو پتدن ظاهر در بیت هر کجا میتنش
کشد شکر چه کشاید ز حصن و از باره **ا** ته ده اطلاق
اول نور نته که بو پتدن ظاهر در بیت نشت از باره
تد باز **ب** همی رفت با دی بسی رزم ساز **ب** باره که معانی
کلور نته که بو پتدن ظاهر در بیت سکی را القمه هر که فراموش
نکرد و در زنی صد پاره اش سنگ **ب** باره نک بر معیاسی
داخی وارد که ترکی دلد ده اندن خصوصه حقله تعبیر
اید لر مثل بنم خصوصه بنم حقه دیر لر عجم او را ده **د** باره
من دیر نته که بو پتده واقع اولد در بیت **د** باره
تو منم هو خواه **د** در باره من تو نی اگاه **ا** چاک یر
یر تلدی **د** یه جک یر ده عجم چاک شد دیر نته که بو پتدن
ظاهر در بیت تابکی در فراق چهره تو **د** امن و جیب
خویش سازم چاک **د** یر تلشه چاک شده دیر لر نته که بو پتده
واقع اولد **ر** با عجمی کربانیم زنده بر دوزیم **د** امنی
کز فراق چاک شده **د** و رغانیم عذر ما بپذیر **ا** ای بسا
آرزو که حال شده **د** یر تقی یر تقی اولان نسبتی چاک
چاک دیر لر نته که بو پتدن ظاهر در بیت **ن** تن از خوی

پرباش و مان پر ز خاک **ز** بان کشته از تشنگی چاک چاک **ا**
چاک لغت مشترک در بیرون صد ایبه اسمله اولد ترک چاق
چاق دید و کی یر ده عجم چاک چاک دیر نته که بو پتده ظاهر
پ بیت چکا چاک خجر بگردون رسید **ز** مند و پستان خون
بجیون رسید **ا** چکا گل اصلی چاک چاک در چاک اولد
الف حذف اولمشدر اکی چاک او را سنده کی الف بتر
ده کی لبالب **د** کی الفدر بو الفک اصلی سرتا سرتا سرتا
فرقی یرنده بیان اولمشدر شکاف ایر قدر ایر ملش اکی
ماره اولمش نخوده شکافته دیر لر شکافتن یار مقدر
نته که بو پتدن ظاهر در **س** ت او ستره هر چند زبان تیر
یافت **ا** مو ستره مو نتواند شکافت **ا** شکوفه بو ندن
ما خود در چکده اچلد غی وقت یر ملق بو نور شکاف
اسم فاعله کلور شکافتن دن نته که بو پتده ظاهر
پ بیت کشت خشک از قفان سقف شکاف **ا** ذاکرا نرا
درون ز لب تاناف **ا** مو شکافده کی شکاف بو معنای
مو شکافک معنای ترکیسی قل یا رجیدر استعاره بقره
تحقیق کلامه تدقیق ایدن کمیه مو شکاف دیر لر کا

یار قدر کافتن دن مشتق معنای کافتن یار مقدر نته که
بو پتدن ظاهر در **پیت** و یا باز کافم زمین را از هم
بر نشان بخاک اندرون پیش و کم کاف اسم فاعل ده کلو
فعل مذکور دن یار جی معنای پسته آمده کلو ر یار معنای
ننه که بو پتده ظاهر در **پیت** کشا و رز و آهنگ پای باف
چو پکار مانند پسر شان بکاف کافله شکافک معنای
بر بر نه قریب او لما عن ابو منصور اسدی و شمس فخری
فرق امثلدر در بحر الخراب صاجی ده انله تقلید امشه
یار قده که معنای کافدر ایرلوب گنم لازم دکل در شکافه
اول معنی معتبر در لسان عبیده کی فصله قسم کی در ذکر
اولنا ندر کافله شکافک معنای حقیقی لریدر حجازا احدیما
آخرده استحال جائز در ارالرنده علاقه مجازیته ظاهر
دزبان بارو در قلعه در دزدان اندن مر کبدر
بر جزی دزد که معنای ذکر اولندی بر جزیده دارد
که داشتن دن اسم فاعلدر حافظ معنای قلعه بکبدر
اولوپنه دزدان دیر لقلعه حفطی امری انک النده لید
غندن او تر و نته که بو پتدن ظاهر در **پیت** زوز

دری دزد وید دزدی مازمی دزدی که دزد دزد در دوا
دز مانک وخی بر جزی دزد در بر جزی ده ماندر که مانستن
اسم فاعل در معنای بکزه بکبدر کوده لو بو یلو کسه پشه
دزمان دیر ل باره قلعه معنای پسته در نته که سابقان
اولندی بارونک معنای بر غاز در نته که بو پتده ظاهر
پیت برج افلا کبدر رو بار ویدی نه فلک بلکه انده
بر بار ویدی اکیسکده اصلی بارو در برینک آخرده
با نقلی چوندر معنای عام اصلیدن معنای خاص علمی یه
برینک آخرده غمی و او نسبت مخصوص اچو ندر نیلو
دکی سند و دکی و او کی باره ایله بار و نته ایله تنوکی در
تنونک اصلی تنو مندک بیاتنده ذکر او نمشد بو و او
عن قریب تفصیلی کله کر کدر با دن الله تعالی **پیت**
پیت و سند اسم مملکت در هندی اول مملکت نسبتی اول
ننه در آخرده غمی یا بای نسبت در رو میده کی کی
بو حرفک مد لوی اولان نسبتده لزوم معتبر دکلدر
منسوب اولان ادومی اولمقده معتبر دکل در مانک
مد لوی اولان نسبت ده لزوم معتبر در اما ادومی

اولمق معتبر دکلدر دسته ده و پاییه ده و ساره ده
اولان ناگی اقا اول نسبت که و اول مد لولی در اول
نسبت ده هم لزوم معتبر در هم منسوب اولان ادجی
اولمق معتبر در سند و یله مندی تک الی جهتن فرقی وار در بر لو
غیری دیار دن کلوب منده نوطن اید نه مندی دیر
کویدن کلوب شهره یرلشنه شهری دید کلری کی اقا
منده و دیز لر مند و شول طایفه مخصوصه در که دیار
منده نسبت جبلیه سی وار در عرب و عجم و ترک و یلم
کی غیری یر دن کلوب اول دیار ده نوطن اید نه مند
دیز لر اول سبدن منده استان و نورعبستان
عجمستان ترکستان و بلستان دند کی کی مندی
ستان دفر و مپستان دند کی پستانک منده
نشود و نا اونده اولمق معتبر در بریره و افر کل کتورب
و و کسه لر اول یره کلستان دفرستانک معنای
و صعبی نید و کی کلستانک دپستان فرقه بیان
اولنبر جهت آخریدن فرق بود که ادجی اولمیان
منده و دیز لر حیوان اولسون جهاد اولسون اقا

۱۵۱
مندی دیر لر مثلا قلمی مندی ایل تو صیغ اید و لپ تیغ
مندی دیر لر مند و تک اصلی مند و ید را خرن دن حرف
یا حذف اولنمشدر نیکی ایل نیلگونک فرقه اصلی بیان
اولنبر **ایزد و یردان** ایزد لسان فارسیده بار لقا
تک علمیدر لسان عبیده کی لفظه الله کی لسان ترکیده کی
تکری لفظی کی زای مجمه تک فیه سید در نته که لو پتده
ظاهر در **پیت** بجای آمدان و عده ایزدی **بیرادان** پسر
پاک و دور از بدی **ایزدان** لسان فارسیده یار ادجی
معنای لسان عبیده اکا خالق دیر لر نته که بو مند
ظاهر در **پیت** سبک داد سو کند آن پاک دین **بیر**
بفت آسمان زمین **جوس** اصطلاحده یردان خالق
خیره مخصوص در خالق شتر اندرا هر من دیر لر نته ساقا
کیر ل ترسانک فرقی بیان اولند و غی یرده تفصیل
اولنمشدر بحر الغرایب صاجی ایزد له یردانی فرق ائینو
اکیسیده لفظ تکری ایل اید و بدر لفظ خدای که مرکب
اوله اصلی خود ایدر واجب لذاتیه معنای در حق تعالی
مخصوص اسما ندر اما لفظ خدای که مفرد اوله معنا

صاحبده حق تعالی یا اختصاصی یوقدر بونک تفصیلی ده سابقا
 مذکوراء لوبدر شواهدی و دلایلی ایله **کام یاز یازید**
پمودن کام کاف بحمید آددر نته که بو پتندن
 ظاهر در **پیت** کوشه گیران پتوده نام بوند که چه
 کردان فرسخ کام بوند کام لغت مشترکه در بر معنا
 داخلی طامقدر نته که بو کلامدن ظاهر در **پند** او و انفا
 علی در نیام و زبان سعدی در کام کاف عبیده لبحق
 کام مراد معنای نته که بو پتندن ظاهر در **پیت**
 ساقی بنور باده برافروز جام ما مطرب بزن که کا
 جهان شد بکام ما کامران دن جز اولان کام بو
 بو معنایه در مرکبدر بر جزئی کام در و بر جزئی راندر
 که رانندن اسم فاعلدر سورجی معنای نته کامرانک
 معنای ترکیبی مراد سورجیدر کامکارده کی کام
 داخلی اول معنایه در کار ایشدر مراد ان شلیحی کامکا
 دیر لر نته که بو پتندن ظاهر در **پیت** چه کردن زبان
 بر بدی کامکار چه در آستین داشتن کزن مار
 یاز قولاً جدر نته که بو پتندن ظاهر در **پیت** کرازه بر

بسان کرازه در فشی برافراخت مفت یاز
 یازیدن ما خود اسمدر پمودن کی یازیدنده او چکدر
 اما کیفیت لری مختلف در پمودن او چکل او چکلدر
 او چکلدر کچش تره کیه پموده دیر لر نته که بو پتندن
 ظاهر در **پیت** در پی آن غلکه پموده کشت در نجه مشو
 چون قلم آسوده کشت پمانه پمودندن ما خود
 اسمدر معنای او چکلدر بو یک ساعه پمانه دید کلری
 نته که بو پتندن ظاهر در **پیت** باده لعل لبش کز بر من
 دور مباد راج روح که و پمان ده پمانه کیست
 تشبها در استعاره طریقید پمان اسم فاعل در او چکلدر
 نته که بو پتنده ظاهر در **پیت** دشمن اتش نهاد و باد
 پمارا بکو خاک بر سر کن که آب رفته باز آمد بچو یازید
 قولاً جلیوب یا ادلیوب او چکلدر شمس خری بو
 فرقن غافل اولوب معیار جالییده یازیدنی پمو
 دن ایله تقسیم ایشدر یاز اسم فاعلدر ادلیحی معنای نته
 یازیدن او که بنا که یازیدن او ملحق معنای نته اول
 مجازاً او من کج او نه دیر یاز دیر لر و بطینی الح که معنا

او نکل کفایت ایدر لرنه که بو پتده ظاهر در **پیت** اگر
چند باشد شب دیر یاز **بر** و تیر کی هم نماند در از
آدمنی نیز اونه تندیاز دیر لر سر بر بحر که معنای پند
انکل کفایت ایدر لرنه که بو پتده ظاهر در **پیت** نشت
از بر باره تندیاز **همی** رفت با وی بسی رزم ساز
یاز صیغه مشترکه در امر معنای پند ده کلور اوله دیه
جک یرده یاز دیر لر انکل میل دن کفایت ایدر لر
نته که بو پتده ظاهر در **پیت** بیاسای چندی همه بد
ملکوش **سوی** مردمی یاز و بازار **شوش** یاز پند
مجازا اولمق معنای پند کلد و کنکین ال اوزتمق معنای
کلور علاقه مجازیه ایکسنده ده ظاهر دیری اوله
او چمکک لازمی بری قولا جل او چمکک لازمی بدال
اوزندی دیه جک یرده **عجم** دست یازید دیر ال اوزتمه
دیه جک یرده دست میاز دیر نته که بو پتده واقع
اولد **پیت** بحر فراز سر بر سران تو پای منه **ما**
بحر بسوی ز نخدان ساده دست میاز **ما** خرکوش
خرچنگ بو اسمکل ایکسیده الفاظ مرکبه دندر عبارت

خرده اشتراک لری وار در لفظ جمتدن معنی جمتدن
و کل اول سبیدن محل اشتباه اولوب بیانه محتاج
اولان الفاظ و عبارات سلکنده منسک اولدی
خرکوشک بر جزئی خرد در معنای مرکب معروفه
نته که بو پتده ظاهر در **پیت** خرعیسی اگر نکل رود
چون بیاید منوز خر باشد **بر** جزیده کوشن در که معنای
قو لقر نته که بو پتده ظاهر در **پیت** کوشن خر بفر
دیگر کوشن **خر** کین سخن را در نیاید کوشن **خر**
عبارت کوشه بوندند بر مستمسی که لسان ترکیده اگا
کوشه دیر لر قولا عه تشبیه اتمشدر در اخرنده غمی نامشا
بیت جمتدن لان مناسبتی اظهار اچوندر طو
خرکوش دید کلری قولا غمی خر قولا غنه بکزد کندن
او ترود در خرچنگک اصلی خارچنگک جزئی خاردر که
معنای دکندر تخفیف الفی حذف اولند غمی کی که اصلی
اولتمشدر خر قو لمشدر ده ده دن حذف اولند غمی کی
اصلی داده در فرد و پینک بو پتده اصلی اوزرنه
مذکور در **پیت** ابر داده و هفت شد کتخای **ما** کتند

هر یک نزد او را جای **حروف غلتک** که وای حرف لیدرین
فارسیده حدی شاید رتته که سابقا بیان اولیدر برتر
چنگد بریم مجید معنای حقیقی سی برتجی قوش در ناغید
نته که چنگل اید چنگالک فرقی محلیه بیان اولمشدر خر
چنگ نیکی در نته که بو پتدن ظاهر در **پیت** چو بر زده
از چنگ خرچنگ مور جهان کشت روشن بیان بلبلو
خرچنگ اسمک الی جزینکه استعالی استعاره طریقیه در
قاجرنی بیننده برتجی قوش در ناغنه حدتده دکنه
تشبیه اتمشدر تشبیه ناپیدن غرض در ناق شدلی
یوغید و کنه بنیه در خرچنگ خار پشت کبی در انا استعاه
انک اینجی بر جزنده در **زنده کی زندگانی** زنده در
معنای نته در نته که عمر خیامک بو رباعی پسنده ظاهر
رباعی در پای اجل چو من سه افکنده شوم و ز دوست
غمش زنج بر کنده شوم ز نهار کلم بصر اخی مکنید
تا چون که ز باد پر شوم زنده شوم زنده تک مقابلی
مرده در که اولی در نته که بو رباعیدن ظاهر در **رباعی**
چون مرده شوم خاک مرا کم سازید و ز کالبدم خشت

سرم خم سازید خاک تن من بیاده آغشته کنید
زنده کی در لکدر که لسان
عبیده اکا حیات دیر لر آخرنده کی یا یای نیستد کاف
زیاده اولند غنک بسی زنده تک آخرنده غی پای غیر
ملفوظ در هر اسمک که آخرنده اول تا اولا اکایای نسبت
داخل اولیجی قبله بر کاف زیاده اولتور مثللام
کی پشمرده کی بنده کی خوستده کی دیر لر لسان فاسنگ
قواعد مطرده پستدن در زندگانی در لکدر حیاتدن
تمتع معناسی در نته که عمر خیامک بو رباعی سندن
ظاهر در **رباعی** می نوش که عمر جاودانی اینست خود
حاصلت از روز جوانی اینست **سنگام** کل باد و
یاران مرست خوش باش می که زندگانی اینست
زنده کاشیده کاف و یا همان زنده کی ده کی کاف یا
الف و نون زیاده اولمشدر مبانی چون نسبتده
بو قاعده لسان عربی قاعده لرندن لسان فارسیده
اعتبار اولمشدر نته که اوایل رساله ده تقریر اولمشدر
در لک در ملکه متفرقه اولوب اکا اختصاص تامی اولمشدر

او تری اول مبالغه بونده اعتبار اندیلر اول الکی معادن
تعییر ده فرقه حاصل اولدی اول فرق بو پتدن ظاهر در
پت کریمان زنده کیت حیوانرا زنده کانی تو میدی
جانرا **سیلمان** نیت موررا یوسف تاین چرابر خاتم
اوسر نهادی **پهلوی** معناسی پهلوه منسوب در اخر زنده کی یا
یای نسبت در پهلوشهر در نته که بو پتکردن ظاهر در **پت**
همی بود تا یک زمان شهر یار **ز پهلوی** برون شد ز بهر شکا
بدان کوه سر خویش کچشمه دست **که** یک موی او بهتر از پهلوی
کوه سر ک اصلی کوه سار در الفی حذف اولنوب سر قالمشدر
بانک الفی حذف اولنوب لی قالدغی کبی نته که بو محله ده
بیان اولمشدر پهلویده فارسی و دری و دری کی بر لو
دلدر نته که **پت** بیا موخته کتری و هم جاذوی **ندسته**
چینی و هم پهلوی **فردوسی** بو پتنده پهلوی جاذوی قافیه
ایدوب لامنی پهلونک مضموم اعتبار اتمشدر **پت** سابقه
کچشمه ده قافیه ایدوب لامنی مفتوح اعتبار اتمشدر **کسید**
جایز در نوک که شوده قافیه اولور مفتوح اعتبار اولنوب
ننه که عمر خیامک بور باغی پسندن ظاهر در **رباعی**

یک جرعه می کمنه ز عمر نو به **ماهر** جا که می طریق پیرون
شوی به **یک** تاک به از تحت فریدون و قیامه **خشت**
سر خم ز تاج کچشمه **وبه** **ما** او به ده قافیه اولور مضموم
اعتبار اولور نته که عمر خیامک بور باغی پسندن
ظاهر در **رباعی** نه جامه عمر کمنه نو خواهد شد **نه** کام کی
بکام او خواهد شد **منزل** بکنار آب کیر و لب جوی **ه**
کین کوز **چو** بشکست سیو خواهد شد **مذکور** شاعر
مشهورک بو شعرندن اکنان بودر که مذہب **باطل** تناسخ
قایل اولان نا اهل لردن اوله زبان پهلوی ایلر **توصیف**
شاعر مذکورک بور باغی **سنده** واقع اولدر **رباعی**
روزیت خوش مونه گرم است و نه سرد **ما** بر از رخ کلر
همی شوید کرد **بیل** بزبان پهلوی باکل زرد **فریاد**
همی زند که می باید خورد **لسان** پهلویده فصاحت بو
ایدو کمنه بور باغیده اشارت واردر پهلونیک **سنده**
مبالغه قصد ایدو جکر الف و نون زیاده ایدر لر پهلوانی
دیر لر نته که فردوسی **پینک** بو پتکردن ظاهر در **پت**
کناده زبان و جوانیت **مست** **سخن** گفتن پهلوانیت **پت**

دیگر اگر پهلوانی ندانی زبان بتازی تو آرد و ندر او جله خوان
بوالف و نون طیبانیده کی ریائی دکی الف و نون در مسالغه
بچون زیاده سی لسان عبیده اعتبار او نمشد رتته که جو
صحاحده بیان امشدر در لسان فارسیده مستعمله مثلا
کیه بستده کیانی خسرو نه بستده خسروانی دیر لسان
فارسینگ در سی فصیح در رتته که سابقا بیان اولند
پهلویسی فصیح و کله رتته که لسان عبیده حال او بیلد در
شهری سنگ دلی فصیح و کله با ویشینگر دلی فصیح
پهلوانینگ بر معناسی وار و پهلوان مفرد له پهلوان
مرکب فرقی بیان اولند و غنی بیان اولند که باون الله
زبانک معنای حقیقیسی آلت کلمه اولان عضو مخصوص در
عبا کالسان و ترک دل دیر رتته که **پیت** زبان در دهان
ای خردمند چیت کلید در کنج صاحب منر لغت
معنایسنده ده استعمال او نور استعاره طریقیه
اول داخلی آلت کلمه اولد و غندن او تری گلستان ده
شیخ سعدی نک بو کلامنده پچاره در ان حالت تو مید
بزبانی که داشت ملک را دشنام دادن گرفت

واقع اولان زبانندن مراد لغت معنایسیدر کام مذ
کورک شرخنده ای بلسان القتی فی فیه وین کسه خط
فاحش امشدر اول تقدیر چه عبارت لسانده ده استعاره
مذکوره شاید رتته که سابقا وایت اولان حد
نبویده و افتدر لسان اهل اجتهت و ن مراد جنت **پهلنگ**
استعمال اتد و کی لغت در اول لفظنده ده اول استعاره
وار در مثلا عجمی اولان کپی دل بلمز دیر **اسب ستور**
اسب خصوصیلر انگ اسیدر رتته که **پیت** پیاده از ان
فرشتاد طوس که اسب ستانم از ان اشکیوس
ستور مطلقا بنکدر ات اولسون قاتر اولسون دو
اولسون شیخ سعدینک بو نظمنده **قطعه** ان شنیدستی که
وقت تاجری در بیابانی بیفتاد **استور** گفت چشم
تنگ دنیا دار را یا قناعت پر کن یا خاک کور و ا
قع اولان اطلاقی او زرنه در خصوصیلر ات یا قاتر
مراد اولد غنی معلوم و کله در تمامی کلامک اول تعیینه
توفیقی بو قدستور لفظنگ دو یہ اطلاقنده بر قید
وار در حافظ الدین کرد قفا و اسپنده بیان امشدر

بو عبارتکه لفظ ستور لا یتناول الابل الا اذا کان فی
 موضع یرک الابل ایضا عجم ستور لفظن اکتبه ^{بمنته}
 انک حکمن بیان صد دنده ایراد اولمشدر کلام
 مذکور مذکور لفظک عربی اولماسن اقتضا انم بنمیین
 چار پایه ستور اطلاق از لفظ نجر الغرایب صاحبی ستور
 طوار در اسم فاعل در جمیع دورت ایقلویه اطلاق از
 و میش صاحبت انمشدر اکی اتلو کسبه که یوله کیده بر
 بنه برنی یدک ایلیه دو اسپه دیر لر اسم مرکبدر اخر
 کی تا معنای عام ترکیبیدن معنای خاص علمی به نقل
 اچوندر چار چوپه دکی تاگی هر دورت اغاجه چار چوب
 اطلاق اولنور اما چار چوپه مخصوص در لسان ترکیده
 چار چوپه دید کلرینه غیرنی سنیه اطلاق اولنور دو اسپه
 اوله در هر اکی اتت دو اسپه دور اما دو اسپه دنم
 اول دو اسپه دور که اکیسی بر کشینک اوله اول کسینه
 اندری وضع مذکور اولنور استعمال ایلیه دیار عجمده اول
 ده عادت اولمغین دو اسپه اوله لاقده اعلام غالبه
 اولمشدر قاعده مذکوره بور ساله ده تکرار ذکر اولبوب

املکه متعدد سی بیان اولسه کر کدر باذن الله تعالی اول عجمده
 اولنور اولیحق ده اسپه معنای مذکورده و صبح اصلی
 حسیله اولنور مجاز مرسل طریقیله استعمال اولنور اولو
 اما اول اخرنده کی تا اختصاص اچون اولیحق دسته
 ده کی پایه دکی تاگی لفظ مذکور معنای حقیقی پسنده
 مستعمل اولمش اولور حرف مانک اخر کلمه ده بو معنایه
 کلد و کی ده بور ساله ده اعاده اولنوب نجه مثالدر ایراد
 اولنور کر کدر باذن الله تعالی اسب اگر چه بای عجمده
 تلفظ اولنور سه اما اصلنده بای عجمده در نته که کسبهک
 اصلی بیانندن ظاهر در سپه اسپه در مرکبدر اسپله
 تا ای اختصاصدن معنای اتلو در قال حمزة الحسن الا
 صفهالی اسم مشتق من بجنده به ذک ان لفظ صفهان از
 اردالی اسم بالفارسیته کان اسپه مان و هی جمع اسپه
 و اسپه اسم لجنده قال یا قوت الحموی ان الاصب بلغة
 الفرس هو الفرس و مان کانه دلیل بجمع فمعناه الفرس
 سان و الاصبه الفارس معنای اصبی تعیین در اضا
 اتدی اما مانی جمله دلیل جمع صاندی غلط اتدی ادات

الفل فوندر تا اوقات نسبت اختصاص در نته که سابقا
 اولدی تفصیل مذکور دن بو حاصل اولدی که اسپاهک
 اصلی اسپه اوله الفک زیاده سی تاکید نسبت اچون
 اوله اول مصححین اچون الفل فون زیاده ایدر نته که
 بور ساله ده بیانی کلمه کرک یا لکر الفک زیاده سی نه
 قایب حق نه تکلف مقام تاکیده زیاده حروف لسان
 فارسیده شایع در نته که مواقع متعدد ده کلمه کرک در
 باذن الله تعالی اسبک اساجی سی و القالی چوقدر مثلا
 شیده پور یاره نوند سمند ختک جرمه دینر
 ایرش **شیدیز** اما آتة شیده اطلاق فرود اسپنک
 بو پتندن ظاهر در **پیت** نشت از پر شیده راه جوی
 نیز دیک کو در زتهار بروی **شیده** نک اصلی شیده
 که معناسی کنش در نته که **پیت** بدو کفت زان سو که تابند
شیده بر آید یکی پرده پنجم سپید آخونده کی مای
 اختصاص دن مراد مناسبت مشابهتدرا اول معنا
 چون مذکور مای استعاره لسان فارسیده وارد
 نته که بور ساله ده مثال آخونده بیانی کلمه کرک در باذن ^{الله}

شیده نک معنای ترکیبی کونش بکزر اتر اما پور اطلاق
 مرد و سینک بو پتندن ظاهر در **پیت** کر از ان کر از ان
 نه آگاه ازین که پترن نهاد دست بر پور زین پور
 لغت مشرکه در او غل معناسنده کلو را اما آتة باره
 دید کلری فرود و سینک بو پتندن ظاهر در **پیت** نشت
 از بر باره تندیاز مسمی رفت با وی بسنی رزم سازه
 باره کی ده دیر لرنته که **پیت** فرود آمد بیک سو بار کی
بست در ان اندیشه بر نظاره کی بست اما آتة نوند
 دید کلری بو پتندن ظاهر در **پیت** ز نعل نوندان پولاد
 میخ زمین راز جنبش براقا و نوح آتة نوندک اطلاق
 حرکتده سر عتی اعتبار یله در حقیقت او صافند نته که
پیت سمند نوندش همی راند نرم برو بر همی افرین
 خواند گرم اما آتة سمند اطلاق **پیت** مذکور دن ظاهر
 اولدی انک اطلاق ده آتة باعتبار الوصف در نته که **پیت**
 نشت از بر تازی اسب سمند همی تا تحت ترسان زیم
 کزند کل رنگنده اولان آتة سمند دیر لر مقدمه الابد
 صاحبی او یله تفسیر بر اتمش در عبارتی بودر سمند انکه نک

رماد دارد لسان عبیده کله رماد دیر لرجم خاک تریر
 اما آتة خنک اطلاق بو پتدن ظاهر در پیت بتازک
 ز پولاد سبز نش کلاه فرس خنک بر کستوانش سپاه
 بونک اطلاق ده آتة رنگ اعتبار یله در نته که پیت مذکور
 دن اکلنور معناسی اقدر آنک غیر ی اقد ه خنک اطلاق
 اولور نته که پیت قوس قزح کشت کمان وار کوز
 از دو طرف خنک تلی و سرخ نوز اما آتة جرمه اطلاق
 بو پتدن اکلنور پیت چو پوشید سراب حقان جنگ
 نشت از بر جرمه پینک رنگ بونک اطلاق ده آتة رنگ
 اعتبار یله در نته که پیت مذکور دن اکلنور بحر الغرایب صابجی
 جرمه یوزات و میش بو پتله استشهدات مشدر پیت
 بر انکخت بس جرمه کرم خیز در افکند در بندوان ریخته
 بو پتده دید و کی حنایه دلالت یوقدر پیت سابقه وار
 اما آتة دیزه اطلاق بو پتدن ظاهر پیت بفرمود تا بر
 نهادند زین بران دیزه پیلتن روز کین قاتره
 اطلاق اولور پیت قطار استر دیزه صدوسی که بارش
 طشت طشمان بود و بتسی بونک داخی آتة و غیر حیوان

اطلاق رنگ اعتبار یله در لسان فارسیده دیزه شول
 رنگدن عبارتدر که ترکی دله اندن یاغ عبارت یله تعبیر
 ایدر لرجم اسب دیزه دیر ترک یاغ آت دیر اخر نده
 کی مانتبیت اختصاصیه اچوندر نیش ده کی زرده کی
 مابسی لسان فارسیده آخر کلمه ده اولان مانک بر قاج
 معناسی وار در نته که بیان اولنسه کر که بور ساله ده بر
 کله کجه باذللہ تعالی اول معایندن برسی مذکور معنی
 دیزک معناسی یاغ اولمق اعتبار یله قاره یاغ آتة
 شب دیزه توی قره اولمق شب رنگ دیر کسید
 آتة باعتبار الوصف اطلاق اولان اساجی دندر نته که
پیت من و رستم و شب شبر دیزه تیغ نیار دیده
 سایه کتر دمیغ بحر الغرایب صابجی تک جمله غایبند
 که دیزه تک تفسیر نده اتمشدر که اول رنگ در انده غرق
 اوله یعنی بوزرق اوله تور رنگلو اکثر آت و صفده استعمال
 اولور هم عارضه اطلاق وار هم معروضه جمع رنگه دلالت
 ایندن لغتدرک حالی بودر کلامنک اولنده خطا اتمشدر
 دیزله دیزه قلی فرق اتمشدر بونک اسمی دیزدر ملونک اسمی

